

Sathyam

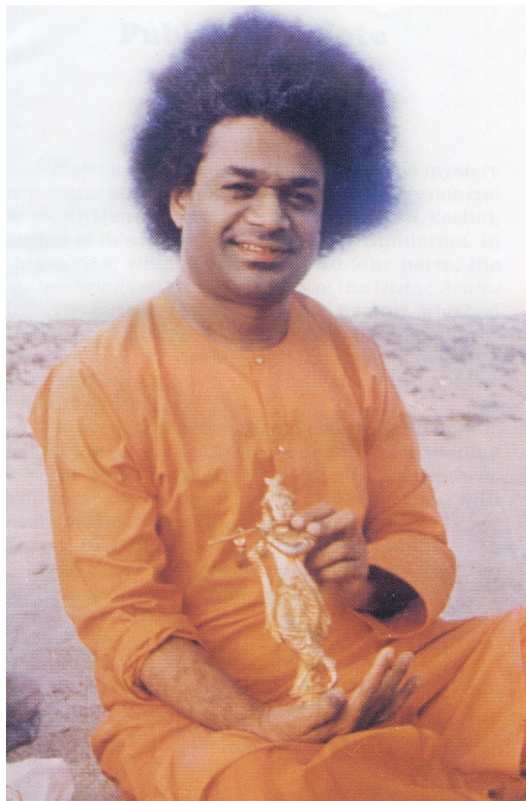
Sivam

Sundaram

**Bind 2: Sathya Sai Baba's livshistorie
(1962 til 1968)**

Dansk titel: Sandhed Godhed Skønhed

Af N. Kasturi

Oversat af
www.saibabapaadansk.dk

Oversætterens kommentarer vedrørende oversættelsen af Sai Baba's livshistorie: Sathyam Sivam Sundaram.

Bøgerne er oversat fra engelsk, men disse bøger indeholder en del sanskrit-ord. Flere af disse sanskrit-ord dækker begreber, der kun vanskeligt lader sig forklare endsige oversætte. Forklaringen af visse ord ville, selv om man anvendte flere sider, ikke være fyldestgørende.

For at gøre bøgerne læsevenlige og samtidig give læseren mulighed for at undersøge begreber, navne og steder nøjere, har jeg udarbejdet en ordliste, der bringes bagest i bogen.

Første gang et ord på sanskrit er blevet oversat til dansk, er denne oversættelse markeret med en understregning. Denne oversættelse er så blevet registreret i ordlisten. Det oversatte sanskrit-ord kan findes ved at søge i den alfabetiske rækkefølge, som den understregne tekst eller ord er ordnet efter. Står der f.eks.: "Du fremsiger muligvis formlen: 'Jeg er Gud' korrekt...", så skal I søge efter 'Jeg er Gud' i ordlisten under j.

Ordlisten skal som nævnt udelukkende opfattes som en service for de læsere, der ønsker at kende de oprindelige sanskrit-ord, så de eventuelt kan fordybe sig i udvalgte begreber. Det er vigtigt at bemærke, at næsten alle sanskrit-ord har adskillige betydninger. Som hovedregel indeholder ordlisten kun de ord eller vendinger, som sanskrit-ordet er oversat til i den konkrete sammenhæng.

Ord, der er anført i parentes, er mine tilføjelser.

Indholdsfortegnelse

Forord	side	4
Kapitel 1 Resumé (1926 – 1961)	side	5
Kapitel 2 Sukkeret og myrerne	side	13
Kapitel 3 Opgaven	side	19
Kapitel 4 Kaldet	side	38
Kapitel 5 Denne Siva-Sakthi	side	43
Kapitel 6 Den konstante tilstedeværelse	side	50
Kapitel 7 Med stækkede vinger	side	57
Kapitel 8 Utroligt, stadigvæk utroligt	side	65
Kapitel 9 Hellig glæde	side	80
Kapitel 10 Nådens gaver	side	91
Kapitel 11 Byer i brand	side	97
Kapitel 12 Tegn og undere	side	111
Kapitel 13 Aspekter af sandheden	side	115
Kapitel 14 Kaldet – svaret	side	131
Ordliste	side	132

Forord

Tillykke

Tillykke kære læser! Jeg er glad for, at du har åbnet denne bog og besluttet dig for at fordybe dig i dens sider. I det første bind af denne bog 'Sathyam Sivam Sundaram' fortalte jeg historien om Det Guddommeliges komme, som Baba, i menneskelig skikkelse. Desuden fortalte jeg om Den Overmenneskelige Intelligens tidlige år; om den epokegørende bekendtgørelse om omstændighederne vedrørende Inkarnationen; om de vidunderlige gerninger og tegn som Han benytter Sig af for at få de mennesker, der er sene til at fatte og forstå, til at forstå; om Hans Nåde og barmhjertigheds rigdom, Hans alvidenhed og den gavmildhed der præger Hans medfølelse.

I dag er jeg 76 år gammel. Han har ladet mig leve de sidste 25 år med Ham, i Ham, gennem Ham, for Ham og i kraft af Ham. Jeg er blot en refleksion af det 'Jeg', som er Ham. Jeg er fuld af taknemmelighed over, at Han har bevaret og beskyttet mig, og at Han har tilladt og tilskyndet mig til endnu engang at gøre mennesket bekendt med Hans gerninger.

Jeg er blot en amatør-bjergbestiger, der vandrer langs panoramavejen på vej mod Himalayas tinder. Jeg er opfyldt af en frydefuld fornemmelse på grund af den ophøjede stilhed og den pragt og storslåethed, der dukker op for hvert skridt, jeg tager. Gispende glæder jeg mig til at fortælle andre om alle disse vidunderlige ting. På bjergets stier finder vi tusinder, millioner af mennesker, der føler sig tiltrukket af en mærkværdig betagelse af Den Højeste Kraft, Den Tidløse Visdom og Den Ophøjede Prema (*kærlighed*) hos det Gaurishankar-bjerg, der er Baba. Jeg ved, at mange af dem besidder større sikkerhed, skarpere opfattelsesevne og modnere visdom end jeg. De er mere vant til at leve i højderne, og de er bedre trænet til at klare de farer, der lurder i disse højder. Jeg håber, at du snart vil kunne fordybe dig i siderne på en bog, der er skrevet af en af disse viderekomne pilgrimme.

Men i mellemtiden så kom med mig! Giv mig din hånd, og vi vil sammen drage af sted, side efter side, og dele underet og visdommen, ærefrygten og mysteriet, sandheden og det ægte vidnesbyrd, pragten og storslåetheden samt den overvældende santhi (*fred*).

Prasanthi Nilayam

Dasara 1973

N. Kasturi

I en alder af 85 år er jeg stadig på vandring opad mod Lotusfødderne. På pilgrimsfærden møder jeg brødre og søstre, der er mere vedholdende og robuste end jeg, og som hjulpet af Hans Nåde bevæger sig højere og højere op.

Brindavan

Herren Rama's fødselsdag, 1981

N. Kasturi

Kapitel 1

Resumé (1926 – 1961)

1.1. *Hans legekammerater kaldte Ham for guru. For Han var altid ivrig efter at rette på deres opførsel og trøste dem. Han opmuntrede dem, når de ikke havde det så godt, og Han syntes aldrig at blive sur eller træt. Selv i denne unge alder var Han en rundhåndet giver, for ud af tomme tasker hentede Han dejlige søde sager, blyanter, viskelæder, legetøj, blomster og frugter, som Han gav dem.*

1.2. En ring af lyserøde og brunlige bjerge, en bred og dyb dal med en flod der skærer sig igennem, og som strømmer ud i et reservoir, som en kejser byggede for omkring 600 år siden – det er det miljø, hvor landsbyen Puttaparthi ligger lunt og godt. Det er stedet, hvorfra en høvding i fortiden herskede over det omkringliggende område. Senere blev stedet lagt næsten øde og blev isoleret, men området fortsatte med at være et sted, der fostrede helgener og lærde. Høvdingens familie, fyrstefamilien, fortsatte med at lede og vejlede, at undervise og træne landsbyens ungdom.

1.3. Kondama Raju var en hellig og hjertensgod hundredårig mand, der opførte et tempel for Sathyabhama, Herren Krishna's temperamentsfulde gemalinde. Han var sagkyndig inden for de ældgamle hellige tekster og skrifter. Han opkaldte sin ældste søn efter en berømt eneboer, der prydte familiens stamtræ. Denne eneboers navn var Venka Avadhootha. Han kaldte drengen for Pedda Venkappa Raju. Denne søn giftede sig med en fjern slægtning. Hun var en datter, der blev født efter hendes fader havde bygget et tempel for Siva (under navnet Easwara). Og af den grund fik datteren navnet Easwaramma. Venkappa Raju og Easwaramma blev et fromt og gudfrygtigt par, der levede stille og roligt, og som var tilfredse med tilværelsen. Den eneste fornøjelse som Venkappa tillod sig selv at have, var at spille store heltedigt-roller på landsby-scenen, præcis som hans fader, Kondama Raju, havde gjort. Dette par fik en søn og to døtre. Senere skete der det, at der den 23. november 1926 blev født yderligere en søn, Sathya-narayana. Denne dreng beviste snart, at Han var unik; at Han var Guddommelig både af natur og i henhold til de evner, Han besad.

1.4. Hans legekammerater kaldte Ham for guru. For Han var altid ivrig efter at rette på deres opførsel og trøste dem. Han opmuntrede dem, når de ikke havde det så godt, og Han syntes aldrig at blive sur eller træt. Selv i denne unge alder var Han en rundhåndet giver, for ud af tomme tasker hentede Han dejlige søde sager, blyanter, viskelæder, legetøj, blomster og frugter, som Han gav dem. Når Han blev spurgt, hvordan Han fik fat i disse ting, så svarede Han: "Åh! Landsbyens Gudinde giver Mig, hvad Jeg ønsker!" Det var blot for at slukke deres tørst; det var det eneste svar, der ville dæmpe deres tvivl. Men forundringen vedblev med at være der.

1.5. Denne undren steg i styrke, da Han blev sendt i skole. Her fik Han et nyt kælenavn: Brahmajnani. Det betyder: 'En der har tilegnet sig den visdom, der åbenbarer Den Indre Virkelighed'. Sikke et navn til en dreng, der er seks somre gammel! I en alder af otte år besluttede Sathanarayana Sig for at åbenbare Sit mysterium ved at udføre et dramatisk mirakel. Det skete, da Hans lærer beordrede Ham til at stille Sig op på skolebænken og blive der. Denne straf blev givet, fordi Han var uinteressert i, hvad der foregik i klasselokalet. Det var Hans Vilje, at læreren forblev fastholdt til stolen, indtil Han senere trådte ned fra bænken. Sådan gik det for sig, at Han blev det store samtaleemne i området. På trods af al denne offentlige omtale forblev Han en ligefrem og sød dreng. Han dannede en bønnegruppe, der

bestod af drenge fra Hans landsby. Han førte dem fra sted til sted og lod dem synge de lovsange, Han havde skrevet og lært dem.

1.6. Hvad angår dans og musik, var Han ekspert, og det var Han også inden for sceneoptræden. Hans evner og talenter blev brugt af teaterselskaber, der turnerede rundt på landet. Han havde den dristighed at skrive sange til dem og til Sig Selv, og Han skrev endog dialoger til teateret, alt sammen inden Han fyldte 12 år. Han ledsagede Sin ældre broder til Kamalapur og Uravakonda, hvor broderen arbejdede som lærer i sproget telugu. I skolerne i disse byer var Han Sine lærere langt overlegen. Han var usædvanlig dygtig som digter, skuespilforfatter og sangskriver, og Han var en dygtig spejder og sportsmand. Han besad også den mystiske evne at kunne spore mistede ejendele, at kunne læse andres tanker, at kunne se langt ind i fremtiden og langt tilbage i fortiden. Han blev byens yndling, og de ulykkelige og de undertrykte opsøgte Ham ofte.

1.7. Han gennemførte det første år på High School, og Han var kun nogle få uger inde i det andet skoleår, da Han ikke længere kunne ignorere det kald, den opgave, der havde bragt Ham ned blandt mennesker. På det tidspunkt fandt Han det allerede svært at skjule Sin storslåethed i det banale og omstændelige liv, der blev levet hjemme og i skolen. Da Han var på udflugt med Sin broder og andre til ruinerne af Vijayanagar fyrstedømmets ældgamle hovedstad, så de Ham som Easwara, netop der hvor statuen af Easwara var installeret i Virupaksha Templet.

1.8. Den 8. dag i marts 1940 var Han nødt til at forlade kroppen og komme en hengiven til undsætning. Vedkommende var udsat for alvorlige lidelser. Dette blev misforstået af Hans broder og andre, der var vidne til episoden. De troede, at årsagen til Hans tilstand var et skorpionstik, et slangebid eller måske et besvimelsesanfald eller et hysterisk anfald. Selvfølgelig var lægerne ikke i stand til at stille den korrekte diagnose. Man forhørte sig hos kvaksalvere og troldmænd, men de gættede forkert. De pinte og plagede Ham blot, og det eneste de derved beviste, var, at drengen kunne udholde store smerter og alligevel forblive rolig og uanfægtet.

1.9. I landsbyen Puttaparthi, på den 23. dag i maj 1940, mens Han var i færd med at uddele gaver til de udstrakte hænder hos alle dem, der kom for at besøge Ham, erklærede Baba, at Han var Sai Baba, der var kommet igen for at frelse menneskeheden fra undergang. Han bad dem om at tilbede Ham hver torsdag. Dette skulle være den første åndelige øvelse. Tilbage i Uravakonda, endnu mens Han gik i skole, blev Sathyanarayana tilbudt som Sai Baba, helgenen fra Shirdi, der var kommet igen i henhold til det løfte, Han havde afgivet i Shirdi. Manchiraju Thammiraju, den lærer der elskede Sathyanarayana højere end nogen af de andre ansatte gjorde, har skrevet om disse torsdage. Han beskriver, hvorledes Sai Baba, hans elev, gav hellig aske eller andre helbredende nådegaver til dem, der samlede sig for at deltage i fællesbøn. Disse gaver kunne for eksempel være et stykke af den orange kappe, som Sai Baba bar i Shirdi. Dette fremskaffede Baba ved en bevægelse af hånden! Hundrede af mennesker plejede at samle sig omkring Ham og spørge Ham om alle mulige emner, men Han svarede altid roligt og korrekt.

1.10. Da det blev Mahashivarathri, tog Han ud til et Siva-tempel lidt uden for Uravakonda sammen med nogle få ledsagere, heriblandt læreren Thammiraju's søn, Sairam. Og de unge ledsagere blev forbløffede over at se en strøm af stråleglans, der strømmede fra Sathyanarayana og hen til statuen af Siva, og en anden strøm der strømmede fra Siva og hen til Sathyanarayana. En torsdag informerede Han Kasibhatla Ramamurthy's hustru: "Jeg har lagt et billede inde i dit andagtsværelse. Gå og tilbed det." Sammen med nogle naboer skyndte hun sig hjem. Hun åbnede den låste dør og de lukkede vinduesskodder, der var lukket tæt for at forhindre aberne i at trænge ind i værelset. Hun fandt et billede af Sai Baba fra Shirdi inde i sit hjemms andagtsværelse! I disse år anbragte eller skabte Han den slags billeder inde i hengivnes hjem. Det var billeder, der gav folk deres første bekendtskab med helgenen fra Shirdi.

1.11. Thammiraju's oplevelser er forbløffende. En aften kom Sathyanarayana til hans hjem. Og der på væggen i hans beskedne hjem viste Han, som var det en film, de hellige former af Herren Vishnu's ti inkarnationer. Desuden viste Han livagtige portrætter af mange af de vismænd og helgener, der nævnes i de hellige skrifter. Hans hustru blev så bevæget af denne opløftende oplevelse, at hun skrev et digt om den på telugu. Det blev senere offentliggjort i 'Sai Sudha' tidsskriftet i Madras. En anden dag gav Sathyanarayana ham et billede af Shirdi Baba på en forbløffende ny måde. En humlebi kom ind i hans værelse gennem et åbenstående vindue. Et eller andet, der var rullet sammen, var fastklemt mellem biens ben. Den lod det falde på gulvet og fløj væk. Det sammenrullede papir blev foldet ud. Det var et billede af Shirdi Herren! Nogle få dage senere smed en abe, der sad og balancerede i vindueskarmen, en lille bylt med tøj ind i værelset. Thammiraju skriver, at da bylten blev åbnet, fandt man ud af, at den indeholdt en masse søde sager og et brev fra Sathyanarayana, der på det tidspunkt ikke opholdt sig i Puttaparthi! Og hvad stod der så i brevet?: "Den anden dag sendte Jeg dig et billede af Mig Selv med humlebien. I dag sender Jeg dig hermed prasad." Også andre har haft forbløffende oplevelser med denne teenage Baba's Guddommelige evner. Men Han var blot i færd med at forberede folk på Den Fuldkomne Manifestation og den endelige erklæring.

1.12. Den 20. oktober 1940 var den dag, Han valgte. Denne dag vendte Han tilbage fra skole, tidligere end Han plejede. Han kastede Sine skolebøger fra sig uden for døren til Sin broders hus. Hans svigerinde kom ud for at se, hvad der havde forårsaget denne larm, og hun blev forbløffet over at høre Ham sige: "Jeg tager herfra; Jeg tilhører ikke jer. Illusionen er borte; Mine tilhængere har brug for Mig. Jeg har et arbejde at udføre; Jeg kan ikke blive her længere." Herefter trak Han sig tilbage og gik ud på vejen. "De der er Mig hengivne, kalder på Mig. Opgaven Jeg kom for at løse, er endnu ikke afsluttet. Jeg begynder nu", sagde Han og gik energisk Sin vej. Han blev antastet af naboen, den skriftkloge ved navn Narayana Sastry, der løb hen og forsøgte at standse Ham. Han var lidt bange for drengen, for en dag havde Han kaldt ham ud af huset, mens han var i færd med at udlægge en vanskelig sanskrit-tekst, og havde korrigeret hans fortolkning. Denne gang, da han argumenterede med drengen, så han en glorie rundt om Hans hoved, og det gjorde ham tavs. Det lykkedes heller ikke broderen at få ham til at gå tilbage. Sathyanarayana fortalte ham: "Illusionen er forsvundet. Jeg tilhører ikke jer længere; Jeg er Sai Baba."

1.13. Baba fortsatte hen til en have, der tilhørte den lokale brahmin toldinspektør. Det var en stor og åben have. Han satte sig på en klippesten under et træ, og hele byen samlede sig rundt om Ham. Det første Han gjorde, var at indvie den lovsang, der skulle brede sig hurtigt og dramatisk til hver en krog og hvert et hjørne af dette umådelige store land. Det var denne lovsang, der skulle revolutionere hundredetusinder af menneskers vaner, holdninger, natur og karakter. Den allerførste lovsang Han lærte folk, var en sang, der ophøjer flertallet af menneskeheden, og som er en invitation til at overgive sig til guruens fødder; den guru der så nådigt var dukket frem. Den indeholder også den lektie, som Baba altid siden har lagt vægt på, nemlig at lovsang eller ærbødig tilbedelse skal være en mental opstigning og ikke en øvelse, som munden udfører. Lovsangen lyder således:

Oh I åndeligt søgende!
Tilbed guruens fødder med hele jeres sind.
Så kan I krydse sorgen og glædens hav;
så kan I krydse fødsel og døds hav.

1.14. Sai Baba vendte tilbage til Puttaparthi, eller for at udtrykke det mere præcist så blev Han bragt tilbage af Sine forældre. De bad Ham om ikke at forlade landsbyen. Snart blev hver dag en torsdag, og store grupper af mennesker samlede sig i nærheden af Ham for at få Hans darshan (*synet af Mesteren*) og velsignelse.

1.15. Baba tilbragte det meste af Sin tid i Puttaparthi hos landsbyens regnskabsfører, brahmin'en Karnam. Hans hustru, Subbamma, der på det tidspunkt var en ældre dame, servicerede pilgrimmene med omhu og kærlighed. Baba opfyldte mange menneskers ønsker. Disse ønsker varierede meget. En person ønskede for eksempel at få lov til at se Dwarakamayi, andre ønskede at få helet et åbent sår eller blive befriet for smerter. De fleste aftener sad Han blandt Sine hengivne på sandbredden af Chithravathi-floden. Han stak ofte Sin hånd ned i sandet og trak statuer, billeder, slik og frugter op ad det! Han klatrede op ad de omkringliggende små bjerge og forundte de mennesker, der stod ved bjergets fod, synet af den stråleglans der forbindes med Siva, Narayana, Kumaraswami og andre af Guds former. Fra grenene på det tamarind-træ der står på toppen af et lille bjerg, plukkede Han æbler, mangoer, figner, bananer og vindruer og delte dem ud til de hengivne. Han viste Sig for dem som Krishna, Siva eller som enhver af Vishnu's ti inkarnationer.

1.16. Han gav også vejledning til mange, der kæmpede sig frem på de åndelige øvelsers hårde vej. For eksempel kom der til Puttaparthi en munk, som var halt. Han efterlevede to højtidelige løfter, som han havde afgivet. Han ville ikke tale, men skrev det ned, han ville sige. Det andet løfte var, at han ikke ville iføre sig noget tøj. Baba så lige gennem denne sygelige trang til at vise sig afklædt og denne askese. Han bad munken om enten at trække sig tilbage til skoven, hvor han kunne praktisere åndelige øvelser og frelse og lette sine tilhængere for denne skændsel og byrde, eller han kunne begynde at tale og bære tøj, hvilket ikke var nogen hindring for åndelig bestræbelse. Denne episode fandt sted, da Baba var knap 16 år gammel. Folk følte, at dette var udtryk for den opgave, Han var kommet for at udføre, nemlig at korrigere og vejlede den fejlende menneskehed.

1.17. En hengiven havde i den grad opbygget en gæld, at han havde besluttet sig for at flygte til Burma eller Malaya. Da han stod nede i Madras havn for at købe en billet til rejsen, opdagede han, at hans lomme var blevet tømt. Uden en mønt på lommen vendte han tilbage til sit hotel. Her fandt han et brev fra Baba på bordet. Det rådede ham, nej det beordrede ham faktisk, til at vende tilbage og stå krisen igennem med oprejst pande. Det gjorde han, og i dag lever han lykkeligt med sin hustru og sit barn, som han ellers havde besluttet at forlade. Hvordan kendte Baba hans adresse i Madras?

1.18. Da de hørte, at Sai Baba var inkarneret igen, var der mange, der havde været i Shirdi, og mange der havde mistet alt håb om at komme i kontakt med helgenen, der skyndte sig til Puttaparthi. De bragte Ham til Hyderabad, Bangalore, Madras, Karur, Tiruchirapally og Udumalpet. Fyrster og godsejere, landarbejdere og ekspedienter, læger og advokater – alle stimlede de sammen i Subbamma's hus og senere i det meget lille tempel, som hun og andre opførte til Baba.

1.19. Baba var nu 20 år gammel. Hans ældre broder Seshama Raju, telugu-læreren, kunne ikke helt begribe dette fænomens mysterium. Med stigende bestyrtelse og ægte broderlig kærlighed iagttog han den procession af biler, der kom til flodens højre bred og førte hans 'almindelige landsbybroder' væk og hen til store byer, der funkede hinsides horisonten. Det var byer, der var fulde af fristelser og faldgruber. Nogle få presseomtaler, der udsprang af uvidenhed, pinte ham. Så han skrev et brev til sin broder. Heri advarede han Ham og fortalte Ham om de erfaringer, han selv havde gjort sig med hensyn til samfundet og menneskelig svaghed og berømmelse og dens medfølgende faldgruber.

1.20. Det svar som Sai Baba skrev til ham den 25. maj 1947, er i min besiddelse. Det er et dokument, der i umiskendelige vendinger afslører Baba. Så jeg vil give dig lov til at læse det: "Til alle, der er Mig hengiven." (Skønt brevet var skrevet af broderen, er svaret adresseret til alle, inklusive dig og mig. For det er fundamentalt, at du og jeg får kendskab til dette fænomens sande natur; dette fænomen der er kommet for vores skyld).

Du kære!

Jeg modtog den meddelelse, som du skrev og sendte. I den fandt Jeg din hengivenhed og kærligheds brusende strøm med tvivlen og bekymringers understrøm.

Lad Mig fortælle dig, at det er umuligt at lodde befriede mennesker, yogier, asketer, helgener, vismænd og sådanne personers hjerter og finde frem til deres egentlige natur. Folk er udstyret med en mangfoldighed af karaktertræk og mentale standpunkter. Så enhver dømmes i henhold til sin egen synsvinkel og taler og argumenterer i lyset af sin egen natur. Men vi er nødt til at holde os til den vej, der er udstukket for os; vi er nødt til at holde os til vores egen visdom og vores egne beslutninger uden at blive påvirket af den gængse og almindelige opfattelse. Som ordsproget lyder: 'Det er kun det træ, der er fuld af frugt, som tager imod den regn af sten, som forbipasserende kaster mod det'. Den godes ord og handlinger vil altid provokere den ondsindede til at komme med bagtalelser; den ondsindede vil altid provokere den gode ved at komme med hånlige tilråb. Det er denne verdens natur. Man må blive overrasket, hvis den slags ikke forekommer.

Frem for at fordømme dem bør man have medlidenhed med den slags mennesker. De ved ikke bedre. De besidder ingen tålmodighed, så de kan bedømme en situation korrekt. De er alt for opfyldte af begær, vrede og indbildskhed til at kunne se og forstå fuldt ud. Så de skriver alt muligt. Hvis de blot vidste besked, så ville de ikke tale eller skrive på denne måde. Men vi må ikke tillægge den slags bemærkninger nogen værdi eller tage os det nær, som du synes at gøre. En dag vil sandheden helt sikkert sejre. Usandhed kan aldrig vinde. Usandheden kan forekomme at overmande og overdøve sandheden, men dens sejr vil forsvinde lidt efter lidt, og sandheden vil grundfæste sig selv.

Det er ikke store Sjæles facon at svulme af stolthed, når folk tilbeder dem, og krympe sig når folk håner og spotter dem. Rent faktisk er der ingen hellige tekster, der fastsætter regler, der regulerer store Sjæles liv ved at fastsætte de vaner og holdninger, som de skal lægge sig på sinde. De kender selv vejen, som de skal betrede. Deres visdom regulerer og gør deres handlinger hellige. Selvhjulpethed og gavnlige aktiviteter – disse to er deres specielle kendetegn. De vil måske også være engageret i at fremme de hengivnes velfærd og i at tildele dem frugterne af deres handlinger. Hvorfor skulle du blive påvirket af tvivl og bekymring, så længe Jeg holder Mig til disse to? Når alt kommer til alt, så berører den brede befolknings lovprisning og bebrejdelse ikke Atma (Den Guddommelige Gnist), Virkeligheden. De kan udelukkende berøre den ydre fysiske form.

Jeg har en opgave: At støtte hele menneskeheden og sikre alle mennesker et liv fuld af lyksalighed. Jeg har afgivet et højtideligt løfte: Igen at lede alle, der er kommet bort fra den lige og ærlige vej, tilbage til godhed og frelse dem. Jeg er knyttet til et arbejde, Jeg elsker: At fjerne alle fattiges lidelser og give dem det, de mangler. Jeg har en grund til at være stolt, for Jeg frelser alle, der tilbeder og forguder Mig. Jeg har Min egen definition på 'hengivenhed'. Jeg forventer, at de der er Mig hengivne, behandler glæde og sorg, vinding og tab med den samme sjælsstyrke. Det betyder, at Jeg aldrig vil opgive dem, der knytter sig til Mig. Når Jeg på denne måde er engageret i Min gavnlige opgave, hvordan kan Mit navn så nogen sinde blive plettet, som du tror, det er blevet? Jeg vil råde dig til ikke at lytte til sådan absurd og tåbelig tale. Store Sjæle opnår ikke storhed ved, at nogen kalder dem store. Og de bliver ikke små og ubetydelige, fordi nogen kalder dem små. Udelukkende de simple og tarvelige mennesker der svælger i opium og hash, men hævder, de er fremragende yogier; udelukkende de der citerer åndelige tekster for at retfærdiggøre deres fråseri og stolthed; udelukkende de knastørre lærde der hoverer over deres sofisteri og stridbare evner, bliver berørte af lovprisning og bebrejdelse.

Du må have læst helgener og Guddommelige personligheders livshistorier. I disse bøger må du have læst, at de er blevet udsat for endnu værre løgnagtigheder og endnu mere grufulde beskyldninger. Det er alle store Sjæles lod, og det gælder, uanset hvor de opholder sig og til

alle tider. Hvorfor tager du dig så alle disse ting så nær? Har du ikke hørt om hunde, der gør af stjernerne? Hvor længe kan de fortsætte? Ægtheden, det ægte, vil snart sejre.

Jeg vil ikke opgive Min mission og heller ikke Min beslutsomhed. Jeg ved, at Jeg vil udføre den. Jeg behandler den ære og den vanære, den berømmelse og den bebrejdelse, som vil blive konsekvensen, med ensartet sindsligevægt. I Mit indre er Jeg ubekymret. Det er kun i den ydre verden, Jeg handler. Jeg taler og bevæger Mig omkring af hensyn til den ydre verden og for at bekendtgøre Mit komme for folk. Det er Min berøringsflade med dem.

Jeg hører ikke til noget sted. Jeg er ikke knyttet til noget navn. Jeg kender ikke til begreberne 'mine' eller 'dine'. Jeg svarer, uanset hvilket navn du anvender. Jeg bevæger Mig derhen, hvor man kalder på Mig. Det er Mit allerførste højtidelige løfte. For Mig er verden noget fjernt, noget adskilt. Det er udelukkende for menneskehedens skyld, at jeg handler og bevæger Mig omkring. Ingen er i stand til at begribe Min pragt og herlighed, og det uanset hvem han er, uanset hvordan han undersøger Mig, og uanset hvor længe han prøver! I de kommende år vil du selv komme til at opleve Min fulde herlighed. Mine hengivne skal besidde tålmodighed og overbærenhed.

De ting Jeg har skrevet om til dig, må gerne komme ud til offentligheden. Men Jeg har intet behov for at skrive disse ord. Jeg skrev dem, fordi Jeg følte, du ville blive bedrøvet, hvis Jeg ikke svarede.

Sådan er det bare.

Din Baba

1.21. Sikke et brev! Det er en storslået epistel. Forhænget er trukket til side for at give os et hurtigt glimt af Guden i denne menneskelige skikkelse!

1.22. Det kan ikke undre, at hundredvis af mennesker strømmede til landsbyen Puttaparthi for at få Sai Baba's darshan og for at drage fordel af den Nåde, som Gud skænker den sagtmodige, den ydmyge og den bedrøvede. Det tempel der blev bygget i landsbyen for at afløse det meget lille rum ved siden af Subbamma's hus, måtte også ændres. Højtiderne omkring Navaratri og Mahashivarathri tiltrak titusinder af mennesker. Det var specielt sidstnævnte højtid, Mahashivarathri, der tiltrak mange mennesker. Grunden hertil var den, at symboler (lingams) på den Siva, som Han er, danner sig i Hans indre og dukker frem i den hellige time, som de hellige skrifter erklærer, er gunstig og betydningsfuld. Hengivne nød at arrangere processionser gennem landsbyens gader. Det gik for sig hver dag under Navaratri eller 'de ni nætters festival'.

1.23. Så man udvalgte et område uden for landsbyen, og man opførte en rummelig bygning, der blandt andet indeholder bedesal kombineret med en bolig til Baba. Baba gav stedet navnet Prasanthi Nilayam (*Den højeste freds bolig*). For Han, kilden, opretholderen og næringen til al denne fred skulle have denne bygning som Sin synlige bolig. Fra denne bolig udgår budskabet om, at alle menneskers hjerter skal transformeres til et Prasanthi Nilayam. Med indfølelse forståelse sendes budskabet ud til alle verdenshjørner, og hele menneskeheden lærer om den nødvendige selvdisciplin og de nødvendige øvelser, der er forudsætningen for, at denne transformation kan finde sted.

1.24. Baba omtaler Sig Selv som Sai Baba, og Han kalder Sai Baba fra Shirdi for 'Min tidligere krop'. På samme måde som Herren Rama og Herren Krishna er Han kommet til Jorden for at genetablere sathya (*sandhed*), dharmā (*rigtig handling*), santhi og prema blandt menneskeheden; for at indgyde tro på Gud blandt mennesker der fornægter Ham på grund af stolthed og uvidenhed og for at frelse de gode fra de ondsindedes kløer.

1.25. Han har bekendtgjort, at Han indtil Sit 16. leveår hovedsageligt vil være beskæftiget med Guddommelige Lege. Fra dette 16. år og til det 32. år vil Han trække folk til Sig ved hjælp af mirakler. For som Han siger: "Uden disse 'visitkort' kan ingen danne sig en mening om blot en brøkdel af Min herlighed." "Jeg vil give jer det, I ønsker, for at I skal ønske det, Jeg er kommet for at give jer", sagde Baba engang i Shirdi, da Han befandt Sig i Sin tidligere krop. Disse mirakler varierer fra at afsløre fortiden og fremtiden for dem, der opsøger Ham, til, med en bevægelse af hånden, at forvandle tom luft til hellig aske, slik, billeder, små statuer, blomster, frugter, bøger, skåle, bedekranse, krucifikser, medicin, dukker – kort fortalt alle ting som folk er vant til, såvel som mange ting de slet ikke kender.

1.26. "Hvis Jeg var kommet blandt jer som Narayana med de fire hænder, der holder konkylie, diskos, stridskølle og lotusblomst, ville I have udstillet Mig og krævet entré af dem, der kom for at få darshan. Hvis Jeg var kommet som slet og ret et menneske, ville I ikke have respekteret Min åndelige vejledning og fulgt den for jeres egen skyld. Så Jeg er nødt til at være i denne menneskelige skikkelse med overmenneskelig visdom og overmenneskelige kræfter og evner", har Baba sagt. Hvert eneste øjeblik er Baba den Guddommelige vejleder, som er Hans vigtigste rolle, skønt Han har fortalt, at Han først vil påbegynde Sin åndelige vejledning, når Han når Sit 32. år. Han var alt for opfyldt af venlighed og prema til at vente på dette; til at fjerne menneskets uvidenhed der fører dem mod krig og ødelæggelse.

1.27. Siden 1947 er Baba trådt frem som folkets store åndelige lærer. Dette år ledte Han en All India Divine Life Society konference, der blev afholdt i Venkatagiri, og alle dem der hørte Ham tale - munke, skriftkloge eller litterære, landarbejdere eller fabrikanter, unge eller gamle, mænd eller kvinder, blev ligesom bevæget af en opløftet stemning, eftersom de nu trådte ind i en ny åndelig verden. Efter denne konference blev Han fulgt af Swami Sadananda, forfatteren til 'Kommentarer til Patanjali's Yoga Sutras' og andre værdifulde bøger, såvel som Swami Satchidananda. Det foregik i måneder, og de overtalte Ham til at besøge Rishikesh, Kashmir, Delhi, Mathura og Brindavan. De var så heldige at være vidner til forbløffende mirakler og høre mange overbevisende fortolkninger af religiøse doktriner og åndelige discipliner. Med stor entusiasme fortalte de alle, der kontaktede dem, om disse oplevelser. Baba gjorde dem til Sine redskaber i forbindelse med bekendtgørelsen af Sit komme.

1.28. Faktisk var det sådan, at alle de folk der kom til Ham enten for at få helbredt en fysisk sygdom eller for at få bugt med et fysisk handicap eller få løst et åndeligt problem, blev en højlydt budbringer af nyheden om, at Et Guddommeligt Fænomen var kommet til Jorden i menneskelig skikkelse. Det var en skikkelse, der inviterede alle, på en venlig og kærlig måde, til fra Ham at modtage glæde og fred, tryghed og befrielse.

1.29. I februar 1958, den dag man højtideligholdt Mahashivarathri, påbegyndte Baba udgivelsen af et månedligt tidsskrift for at viderebringe Sin lære til ethvert hjem. Tidsskriftet gav Han navnet 'Sanathana Sarathi' (*Den tidløse Vognstyrer*). Hensigten med dette tidsskrift er at føre os frem til målet fred, den uendelige fred. Dette tidsskrift bliver skrevet på telugu, men det bliver også oversat og udgivet på engelsk og mange andre sprog. Det har bragt Baba ind i tusindvis af hjem og hjerter. Det har også været den publikation, der har dannet baggrund for en række bøger, skrevet af den Guddommelige pen. I tidsskriftet kan man også læse uforligneligt viise og enkle taler, som Baba har holdt i byer og landsbyer, som Han har besøgt på hengivnes opfordringer.

1.30. Genoplivningen af dharma er det øremærkede formål for alle Guddommelige Inkarnationers komme. (*Dharma er her anskuet som et åndeligt reguleret liv, hvor selv den mindste detalje af livsførelsen konstant er under selvprøvelsens lup og altid ud fra ønsket om at fjerne uvidenheden*). Baba er også kommet for at løse den samme opgave. Genoplivningen af studier af hellige tekster, af klassiske skikke, af bøn, af tempelritualer, af en enkel livsførelse og nobel tænkemåde, af fromhed og gode egenskaber – det er alle elementer, der indgår i den opgave, som Baba har pålagt Sig Selv for at højne menneskeheden.

1.31. Hans besøg i de ældgamle templer i Ayodhya, Varanasi og Badrinath havde til formål 'at genoplade batterierne der var blevet svage', som Han sagde.

1.32. Ovenstående er blot spredte eksempler på Hans overvældende prema til menneskeheden. Hans hjælp til de syge, de sindssyge, de desperate og de undertrykte og Hans 'ud af kroppen' rejser, som Han foretager for at frelse mennesker fra ulykke eller for at velsigne dem det øjeblik, de forlader deres fysiske indespærring, proklamerer Hans mission med at beskytte og værne de gode. Hans berøring, Hans ord, selve synet af Ham har åbnet et nyt kapitel i mangen en synders liv; i mangen en gnier, ateist, drivert, agnostiker og askets liv.

1.33. Den reviderede udgave af den første del af denne bog, der blev udgivet i 1961, fortæller om Sri Sathya Sai Baba's Guddommelige liv indtil det epokegørende besøg i Badrinath.

1.34. Jeg er taknemmelig for at få denne mulighed for at fortsætte min beretning i denne anden del af den samme bog, der har den eneste passende titel, nemlig Sathyam Sivam Sundaram. For Hans natur og Hans Virkelighed er sandhed, lys og skønhed – Væren, Bevidsthed, Lyksalighed.

Kapitel 2

Sukkeret og myrerne

2.1. *I Gita'en erklærer Krishna, at Han legemliggjorde Sig Selv og inkarnerede blandt mennesker for at udføre den opgave, der går ud på at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. Dengang var det et løfte; nu opfyldes dette løfte! Lad os med åbne øjne og klart blik bære vidnesbyrd om denne tilbagekomst og dens undere."*

2.2. Mange åndelige aspiranter og åndeligt søgende har givet udtryk for deres dybtføjte ønske om, at de måtte blive en myre, der korn for korn smager sukkeret, der er Gud. De ønsker ikke at blive sukker, som ikke kender dets egen smag. Da en hengiven engang bønfuldt Baba om at reducere det antal dage, som Han var væk fra Prasanthi Nilayam, fordi Han var på rejse, svarede Han: "Ja, efter din mening er det mere passende, at myrerne kommer til sukkeret, men tænk over følgende: Hvordan kan den fattige, den syge, den gamle, den svage, for hvis skyld Jeg er kommet, rejse til Prasanthi Nilayam? Jeg må rejse hen til dem og tale med dem, så de kan gøre deres egne hjem og hjerter til bolig for den højeste fred." Dette er årsagen til, at Baba rejser omkring og besøger de steder, hvor barmhjertigheden fører Ham hen, og nød og elendighed råber på Ham.

2.3. Som det blev beskrevet i den første del af denne bog, vendte Baba tilbage fra Badrinath den 3. juli 1961. Baba talte om rejsen til Badrinath til en forsamling i Bukkapatnam nær Prasanthi Nilayam. Han sagde blandt andet: "Vi så tusinder af gamle og affældige mænd og kvinder. De færdedes blandt stærkere og yngre mennesker. De trodsede kulde og sult, storme og regn, farlige bjergskred på vejen, og de traskede af sted uden at tage hensyn til omkostningerne og distancen. Alt sammen for at få et glimt af Narayana, der er installeret i templet. Da Jeg var i Ayodhya, hørte og fornemmede Jeg en konstant fremsigelse af Rama's navn. Det var næsten alle folk i byen og området, der fremsagde navnet. Jeg bliver ofte spurgt om, hvor dharma har søgt tilflugt i denne Jern-alder. Dharma trives og blomstrer i hjerterne på disse tusinder af Sjæle, svarer Jeg."

2.4. Baba forlod stedet ved månedens udgang for at tage til Mysore. For de hengivne i denne by ønskede, at Han var hos dem i forbindelse med Gurupoornima, fuldmånen der er dedikeret til tilbedelse af ens åndelige lærer. Denne aften mindede Han en forsamling på 20.000 om, at Mysore er berømt for duften af dens sandeltræ og dens borgeres musikalske bedrifter. "Men Jeg ønsker, at prema's duft skal fylde hver af jeres handlinger. Jeg ønsker, at musikkens harmoni og velklang skal gennemtrænge enhver spire, der opstår som tanke, enhver slyngtråd der opstår som følelse, og enhver blomsterknop der opstår som ord. I Indien tilbedes gurun som lægen, der korrigerer folks livsanskuelser med den helbredende salve, der kaldes åndelig visdom. Guruen helbreder også andre sygdomme. Det er sygdomme, der plager sindet og forkvakler ens dømmekraft. Det kan være ondsindethedens bitterhed, misundelsens gulsot, grådighedens feber og hadets lammelse. I skal opsøge en guru, der kan stille den korrekte diagnose, og som kan foreskrive både den korrekte medicin og den korrekte diæt, og I bør følge begge omhyggeligt og i tillid. Hvis en menneskelig guru ikke er tilgængelig, så vil bøn formå den iboende Herre til at vågne og vejlede jer."

2.5. Idet Han refererede til den panik, der var blusset op hos astrologer i såvel Vesten som Østen over den 'ildevarslende' forbindelse, der var mellem otte planeter mellem den 2. og den 5. februar 1962, forklarede Han, at de kun ville forekomme at være forbundet på en linje, og at der ikke var nogen grund til at frygte noget som helst. "Mange råder jer til at vinde

Gudernes gunst, så de vil skåne jer for ulykke. Mange indsamler midler, så de kan gennemføre offerritualer, der kan afværge det bål og den brand, som bliver spået at ville forekomme. Jeg har ikke noget imod bønner eller offerritualer, for de er i sig selv gode, dog uden at planeterne bliver blandet ind i det! Men bliv ikke forledt til at invitere terror ind i jeres hjerter. Der vil ikke forekomme nogen rystelser af Jorden; der vil ikke komme nogen tornadoer eller oversvømmelser; der vil ikke ske nogen skade på Jorden eller himlen! Den eneste ulykke der vil finde sted, er, at I smider jeres penge ud til ingen verdens nytte på nogle kandidater, der står til nederlag ved månedens valg!”

2.6. Gennem den skæbnesvangre uge var Baba som et tårn af styrke for de millioner af mennesker, der var ramt af panik. Han dæmpede den frygt, som mange landes spåmænd og spåkvinder opildnede folk til at nære. Lavagnani, den mexicanske astrolog, der blev citeret i Illustrated Weekly of India, skrev: ”Det vil specielt være usikkert at rejse de første dage af februar. Det gælder både rejser i luften og på vandet. Selv visse steder bliver det farligt at sove i et hus.” En indisk astrolog med et stort amerikansk klientel skrev: ”En række alvorlige jordskælv og alvorlige kuldebølger vil forekomme som et resultat af februar kombinationen af stjerner.” Stridigheder mellem borgere, radikale spændinger, militære kriser, politiske omvæltninger, hungersnød – alt dette blev forudsagt af populære såkaldte kloge hoveder af mere eller mindre videnskabelig observans i næsten alle lande. Mange mennesker rejste til Prasanthi Nilayam for at være i denne himmel af fred under den kritiske uge.

2.7. Da de oplevede Hans prema og Nåde, der indgød mod og gav styrke, var der mange hengivne, der følte sig fristet til at tro på en anden og mindre gruppe af astrologer, der drog andre konklusioner. Bellairs fra Johannesburg udtalte: ”Situationen med den kommende stjerne-konstellation peger muligvis på en ny verdenslærers komme, enten Hans fødsel eller indledningen på Hans kald.” Der var også den vidt publicerede erklæring af A.N. Chandra: ”Denne specielle konfiguration indikerer muligvis en stor religiøs leders komme, der vil bringe trøst og lindring til den moderne verdens nødlidende og plagede befolkning.” Disse mennesker vidste, at den nye verdenslærer var kommet og havde påbegyndt sit kald. De vidste, at Baba skænker trøst og lindring til den moderne verdens nødlidende og plagede befolkning. Rent faktisk havde Han erklæret, at det var den opgave, Han var kommet for at løse!

2.8. Fra Mysore rejste Baba til Wild Life Reservatet, der kaldes ’skoven hvor der ikke findes frygt’. Baba elsker at møde skovens beboere, for de er også Hans børn, der fra fødsel til fødsel kryber, kravler, slæber, går og flyver mod Hans fødder. Inden der var gået to uger, var Han i Hyderabad, som Han aflagde et kort besøg. Herfra kørte Han de 960 kilometer til Udumalpet, hvor Han skulle velsigne et hospital og en læreanstalt. På vejen tilbage via Madras nåede Han til Ootacamund, der er Nilgiris-bjergenes smukkeste juvel og dronningen over alle Indiens bjergbyer. Det er en egn, hvor der den dag i dag findes enfoldig guds frygt og åndelig vågenhed. De havde Baba hos sig til Krishna’s fødselsdag. Denne Krishna forgudes og elskes over hele Indien af alle filosoffer og skriftkloge, af alle åndeligt søgende og helgener. Baba kunne fortælle forsamlingen, at Herren Krishna er selve legemliggørelsen af prema. Han kunne tillige fortælle, at ordet Krishna betyder: ’Ham der tiltrækker og drager sindet til Sig’. Han mindede dem om, at alle der forguder Krishna, skal fremelske denne prema. Krishna betyder også ’at pløje, at plante, at gro’. Så enhver person der ærer Krishna, skal pløje sit hjertes ager, fjerne lidenskabernes ukrudtsplanter, så kærlighedens frø og nære planterne med årvågen omhyggelighed indtil den uselviske tjenestes blomster skænker lyksalighedens frugter.

2.9. Dasara 1961, der snart fulgte efter, var af mange årsager mindeværdig. Allerede den første dag gav Baba et glimt af Sin herlighed, da Han erklærede: ”I har læst, at Herren frelste Droupadi fra ydmygelse, Gajandra fra hængedynglet, Arjuna fra nederlag, Ahalya fra forstening, Dhruva fra forsmædelse og Prahlada fra tilintetgørelse. Men I kender ikke til utallige andre nådegerninger. Tilsvarende gælder, at for hver af de nådegerninger, som I kender til, at denne skikkelse har udrettet, så er der tusinder, som I ikke kender til! Rama var

legemliggørelsen af sathya og dharma; Krishna af santhi og prema. Nu hvor tilegnelsen af dygtighed og færdigheder er højere i kurs end tilegnelsen af selvdisciplin, hvor videnskaben lær af åndelige øvelser, hvor had og frygt har formørket folks hjerter, er Jeg kommet som legemliggørelsen af dem alle fire. Jeg er kommet uden nogen form for begrænsninger for at hjælpe jer med at kontakte Mig og få gavn af Mit komme. Jeg manifesterer sådanne kræfter, der sætter jer i stand til at nyde godt af de velgerninger, der er tiltænkt jer, efterhånden som I gør jer fortjente til dem. I løbet af kort tid, i løbet af det antal år der kan tælles på én hånd, vil I se, at der kommer mennesker fra hele verden, der lider, stræber og ønsker at undersøge. Antallet af mennesker vil blive så stort, at det alene er himlen, der kan være det tag, de får over hovedet.”

2.10. En anden dag, den 21. oktober, bekendtgjorde Han, at missionen med at genetablere dharma, som Han var kommet for at løse, var begyndt. ”Indtil nu har det været det forberedende stadie; fra nu af vil arbejdet skride frem, uden at tempoet vil sagtne. Det er nu, I skal tage del i denne kampagne, der skal befri mennesket for uvidenhed. I ingen anden tidligere æra har mennesket fået så mange og så klare tilkendegivelser om Avatarens komme som nu.”

2.11. Den 23. november 1961, under fødselsdagsfestlighederne, blev bogen ‘Sathyam Sivam Sundaram’, som denne bog er den anden del af, udgivet på engelsk. Det er den første uddybende biografi om Baba, og den blev ærbødigt placeret ved Hans fødder af mig, som Han allernådigst valgte som redskabet til denne opgave. Baba sagde: ”I undrer jer måske over, hvorfor Jeg har tilladt udgivelsen af en bog om Mit liv. ‘Han der skænker glæde, er Rama’. Den glæde der bruser i alle hengivnes hjerter, er den glæde, der behager Herren. Herrens glæde er den belønning, som det hengivne hjerte søger. Jeg svarede på de hengivnes bønner og tillod ham at skrive den. Titlen ‘Sathyam Sivam Sundaram’ (*Sandhed Godhed Skønhed*) bærer vidnesbyrd om Mig som iboende hver eneste af jer. For Sathya er sandhed, og I afviser enhver form for usandhed. Jeres sande jeg er sathya. Hvordan skulle I så kunne acceptere nogen anden benævnelse? I er også Sivam, godhed, glæde, lykke, tilfredshed, gunstighed. I er ikke Savam, død, elendig, svag. I er Sivam. Igen er jeres sande jeg Sundaram, skønhed, harmoni, velklang, symmetri. Af samme grund bryder I jer naturligvis ikke om at blive karakteriseret som grimme eller uskønne. I er Atma, der er filtret ind i kroppen, en bølge af Sandhed Godhed Skønhed der er Herren. At lære Mig at kende gennem denne bog, eller mere præcist gennem jeres egen ‘oplevelses-bog’, er en del af menneskehedens skæbne i dag. Hver eneste af jer skal blive frelst. Jeg vil ikke opgive jer, selv hvis I holder jer langt væk. Selv de der fornægter Mig, vil Jeg ikke svigte. Jeg er kommet for alles skyld. De der holder sig væk, og de der kommer på afveje, vil også blive trukket hen til Mig og blive frelst. Tvivl ikke på dette. Jeg vil drage dem til Mig og velsigne dem.” Behøver vi nogen tydeligere tilkendegivelse end denne om Hans Nåde og Hans Guddommelighed?

2.12. Efter festlighederne i forbindelse med fødselsdagen tog Baba af sted til landsbyen Repalle i Guntur-distriktet. Her skulle Han, i det lokale tempel, installere en marmorstatue af Sin tidligere tilsynekomst. Baba havde tidligere installeret sådanne statuer nogle få steder. Det var sket i Madras og Coimbatore samt i Ayodhya ashram’en nær Madanapalle. I Madras, hvor Han havde helliggjort templet i Guindy, da Han var 22 år, havde den hengivne, der havde bygget templet, vasket og tilbedt Hans fødder. Den hengivne ønskede også at få et aftryk af fødderne på et stykke silke, hvorpå der var drysset sandal-pulver. I den forbindelse sagde Baba: ”Jeg vil give dig fødderne af Sai Baba, Min tidligere krop!” Og se! Aftrykket som silkeklædet modtog fra Hans yndige blide fødder viste sig at være et aftryk af fødder, der var dobbelt så store som Baba’s fødder, og det var helt sikkert, at aftrykkene var fra en mand over 60 år! Silkeklædet med aftrykket i sandal-pulveret, som Han så mirakuløst gav som bevis på, at Han er den samme Baba, der er kommet igen, findes endnu inde i helligdommen i Guindy. Så alle kan se det!

2.13. Det kan ikke undre, at folk i Repalle blev jublende glade, da Baba gik med til at installere en statue af Sig Selv i det tempel, de havde bygget. Det kan heller ikke undre, at

hundredetusinde af mennesker valfartede til dette sted for at få Baba's darshan. Man var nødt til at bringe statuen hen til den villa, hvor Han opholdt sig, for vejene der førte til templet, var tæt pakket af mennesker. Mens de indledende ritualer blev gennemført, skabte Baba en henrivende lille guldstatue af Shirdi Sai Baba og placerede den oven på hovedet af statuen. Senere på aftenen, da vejene igen var blevet farbare, blev statuen bragt til templet. Baba placerede guldstatuetten i et hulrum i gulvet, og Han ønskede, at man lagde en marmorflise hen over hulrummet. Den store statue blev placeret oven på denne marmorflise. Således blev den på mystisk vis skabt guldstatue en usynlig, men virkningsfuld kraftkilde af Nåde i dette tempel. Det var præcis som med den lingam, som Sankaracharya placerede i templet i Badrinath. Den var blevet en kraftkilde for Narayana-figuren der. Baba mindede de tusindvis af mennesker, der havde forsamlet sig for at lytte til Hans ord, om følgende: "Denne statue er blot en beholder; det der er indeholdt, er Sai Princippet, der er Den Guddommelige Essens. Bliver denne Essens fyldt i denne beholder (her pegede Han på sig selv), så kalder man den Sai Baba. Bliver den fyldt i en anden form, vil den være Srinivasa, Siva, Krishna eller Rama.

2.14. "Det er nu op til jer at fylde denne marmorstatue med tro og hengivenhed og fylde den med liv. Nu er Sai blevet installeret i jeres landsby, installer Ham nu i jeres hjerter på prema's alter, for Sai er legemliggørelsen af prema. Sai er ikke én, der bor i templer; Han bor udelukkende i hjerter." Gennem sin sødme og universelle prema trængte Baba ind i hjerterne på de mange tusinder af mennesker, der maste sig rundt om Ham for at få Hans darshan. Mange af dem der ved denne lejlighed fik lov til at røre sømmen af Hans silkekjortel, vil huske det i årevis!

2.15. Fra Repalle rejste Baba til byen Eluru. I Githa Bhavan skulle Han installere to legemsstore marmorstatuer af Radha og Krishna. Her blev der afholdt en reception for Ham, som Baba følte var alt for overdådig. Han drillede arrangørerne. "Hvem har hørt om, at et familieoverhoved bliver modtaget i sit hjem af sine børn med fyrværkeri, flag, digte og anden pragt?" Til installationens ritual skabte Baba 'de ni ædelstene' såvel som en mystisk kodet meddelelse på en metalplade. Denne meddelelse afværger onde kræfter fra alle de otte retninger. Han fortalte, at Radha og Krishna danner det sansemæssige univers-Purusha, duetten skabelsen-Skaberens; det synlige og Det Usynlige. Radha er grundlaget (adhar) for den uafbrudte strøm (dhara) af tilbedelse (aradh). Det vil altså sige, at Radha symboliserer det skabte univers, som mennesket skal gøre brug af for at opdage Det Guddommelige, der er iboende hele universet og alle dets bestanddele; Det Guddommelige der åbenbarer sig som Sathyam Sivam Sundaram, som 'Væren Bevidsthed Lyksalighed'.

2.16. Tilbage i Bangalore i december måned deltog Baba ved indvielsen af sammenslutningen 'Sanathana Social Workers'. Ved den lejlighed sagde Han blandt andet: "Ordet 'sanathana', som indgår i navnet på jeres sammenslutning, har bragt mig hertil i dag. I er alle sanathana (evige; tidløse), selv om I tror, at I er nuthana (nye). I Indien har man fra ældgammel tid lært om den videnskab, der beskæftiger sig med at erkende menneskets virkelighed, dets herlighed, dets Guddommelighed. Det er kun dem, der har lært denne videnskab, der fortjener at være børn af dette land. De andre er, skønt de er født her, grundlæggende fremmede."

2.17. I Bangalore og senere i Prasanthi Nilayam forsikrede Han folk om, at de otte planeters positioner, som på grund af sin truende nærhed formørkede svage sind med frygtens skyer, ikke varslede noget ilde. Han sagde: "Der vil ikke forekomme nogen yderligere katastrofer som en konsekvens af disse planeters indbyrdes positioner. Faktisk er det sådan, at den nuværende forvirring vil blive en smule mindre!" "Når Avataren er kommet", sagde Han, "hvorfor så skælve af frygt for farer, som man blot bilder sig selv ind eksisterer?" "Tro mig", erklærede Han. "Intet vil ske; nej der er overhovedet ingen fare." Og som Baba ville det, forekom der ingen ulykkelige begivenheder.

2.18. På Mahashivarathri's hellige dag, der dette år faldt den 4. marts, rådede Baba de tusinder, der havde været vidne til, at to guld-lingam'er havde materialiseret sig i Hans indre

og var kommet ud af Hans mund, på følgende vis: "Hvorfor diskuterer og debatterer I om forhold vedrørende Min natur, Mit mysterium, Mine mirakler, Min Virkelighed? Fisk kan ikke danne sig en mening om himlen; det grove kan udelukkende danne sig en mening om det grove. Øjet kan ikke se øret, skønt det er meget tæt på. Når I ikke kan forstå jeres egen virkelighed, hvorfor så spille tid på at forsøge at udforske Guds væsen? I er som et telugu-publikum, der sidder og ser en film på tamil eller et malayali-publikum, der sidder og ser en japansk film uden undertekster. Nuancerne, den umærkelige betydning, de dybere meninger og de dybere indbyrdes forhold, det man kan betegne som det indre mønster, det forstår I ikke. Sid gennem hele filmen, lær sproget og teknikken at kende, vær årvågne iagttagere, og forsøg at tilegne jer betydningen af kropsproget, handlingen og ordene. Så kan det være, at I vil lære at kende bare en smule af Mig."

2.19. Forskellige højtider i Prasanthi Nilayam giver folk mulighed for at lytte til de foredrag, som lærde skriftkloge holder om emner vedrørende åndelige øvelser. De får også lejlighed til at møde brødre og søstre, der har oplevet Baba's kraft, storslåethed eller mysterium. De vender tilbage til deres hjem opfyldte af den inspiration, de har fået fra Baba's styrkende taler, og derhjemme viser de sig at være blevet mere eftertænsomme, lutrede og forandrede i væremåde og tankemåde. Mange bliver længe i ashram'en i håbet om at få det værdifulde interview med Baba. Derfor er Baba travlt optaget i timevis morgen, middag og aften med at kalde folk ind til interview og tale med dem. Det drejer sig om tusindvis af mennesker, der bliver i Prasanthi Nilayam, indtil de således bliver begunstiget og velsignet. Det er et tydeligt tegn på Hans Nåde, at Han på denne måde holder Sig Selv travlt beskæftiget med at tage Sig af vores ubetydelige banaliteter og små ønsker. Det gør Han, skønt Han i de taler Han holder, råder os til at opgive den nedværdigende tilknytning til det fysiske og det verdslige. Han ved, at en længerevarende udsættelse for Hans blik og Hans Nåde vil vænne os af med vores sædvanlige livsførelse og lede os ud i et liv opfyldt af åndelige øvelser og succes.

2.20. Efter at de fleste mennesker, der bønfuldt om et interview, var blevet stillet tilfredse, rejste Baba til Thirupathi. Det var Thyagaraja-festivalen, der fik Ham til at rejse derhen. Var Thyagaraja, den syngende helgen, ikke dukket op i en drøm og havde bedt Bangalore Nagarathnamma, hans uforlignelige discipel, om at rejse til Venkatagiri, så hun der kunne få darshan af 'den Herre som hun forgudede'? Nagarathnamma var taget af sted, og på rejsen derhen undrede hun sig over, hvem Herren mon var. Der så hun så Baba!

2.21. Dette forklarer følgende udtalelse, som Baba fremkom med i Sin tale: "Jeg har ofte besøgt denne festival, for Jeg føler, at det er en del af den opgave, Jeg er kommet for at løse. Thyagaraja havde opgivet tilknytningen til sanssemæssige fornøjelser. Han havde opdaget den store glæde, der udspringer af indre kontemplation. Han udtrykte denne glæde i bevægende musikalske toner og i enkle oprigtige vendinger i sange, der betager hjertet og oplyser intellektet. Thyagaraja kendte til hemmeligheden ved overgivelse. Uden overgivelse kan mennesket ikke opnå befrielse. Sæt en streg over jeres ego, det vil gøre jer fri. Hvordan slår I egoet ihjel? Placer det ved Herrens fødder, idet I siger 'Dig' ikke 'mig', og I bliver befriet for den byrde, der knuser jer."

2.22. Dasara 1962! Den 29. september, den første dag af den 10 dages højtid, erklærede Baba, da Han hejste Prasanthi Nilayam flaget, så det vejrede over området: "I Prasanthi Nilayam er alle dage en festdag, hvert øjeblik er et helligt øjeblik." Som talemåden lyder: 'Evig glæde, evig grøn'. I løbet af Dasara forklarede Baba i tydelige og umiskendelige vendinger, hvad Hans opgave går ud på. Denne opgave definerede Han som: "At forklare og fremlægge Veda'erne, at støtte de kyndige inden for Veda'erne og at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. De er alle tre gensidigt afhængige. Veda'erne er grundlaget for dharma; de kyndige inden for Veda'erne er redskaberne; dharma er universalmidlet, der helbreder menneskehedens sygdom. I Gita'en erklærer Krishna, at Han legemliggjorde Sig Selv og inkarnerede blandt mennesker for at udføre den opgave, der går ud på at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. Dengang var det et løfte; nu opfyldes

dette løfte! Lad os med åbne øjne og klart blik bære vidnesbyrd om denne tilbagekomst og dens underer.

Kapitel 3

Opgaven

3.1. *"Jeg er netop kommet med dette formål for øje; for at genoplive Veda'erne. Det vil ske. Jeg vil gøre det. Uanset hvor I befinder jer, så vil I komme til at opleve det. Verden vil dele denne glæde, dette Lys."*

3.2. Baba besøgte i 1961 Indiens mest populære og besøgte valfartssted for Siva-tilhængere, byen Varanasi, og den mest fremtrædende helligdom for Vishnu-tilhængere, Badrinath, for at indgyde åndelig kraft i disse kraftcentre for Guddommelig Nåde. I Varanasi skabte Han et enestående smykke, der blev placeret på statuen af Visweswara. Da Baba gjorde dette, erklærede Han, at det besad den mystiske kraft, der kan oplade Herrens symbol med Guddommelig Kraft. I Badrinath tog Han en Nethra lingam frem, som havde ligget under statuen af Narayana. Ifølge Baba var den blevet bragt dertil fra Kailasa-bjerget, og den var blevet ceremonielt installeret der af ingen ringere end Sankaracharya for omkring 1200 år siden! Denne Nethra lingam skabte et kapitel i historien, da den dukkede frem på Baba's foranledning. En lingam der er grundlaget for den berømte helligdom for Vishnu-tilhængere, var en velkommen påmindelse om at understrege den indbyrdes harmoni mellem Siva-tilhængere og Vishnu-tilhængere.

3.3. Ifølge traditionen blev den nuværende Narayana statue i Badrinath kastet i Alakananda-floden af fremmede. Efter lang og anstrengende askese blev Sankaracharya belønnet med en åbenbaring om, at den var sunket i Narada Kund i førnævnte flod. Sankaracharya fik fat i statuen og installerede den der, hvor den står i dag.

3.4. Da Baba derfor erklærede, at Nethra lingam'en var 'den oprindelige kerne', der nødvendigvis måtte genoplades af Ham med passende ritualer og ceremonielle afvaskninger med vand fra Gangothri, bilva-blade og thumme-blomster, som Baba hurtigt og mirakuløst frembragte på stedet, blev selv administratorerne for Badrinath templet glædeligt overrasket!

3.5. Baba fortalte, at denne lingam var én ud af fem lingam'er, som Sankaracharya bragte med sig fra Kailasa og installerede rundt om i Indien. Folk undrede sig mere og mere. Alle var ivrige efter at kende mere til Sankaracharya's Guddommelige mission. Vi der kendte Baba, nærrede ingen tvivl om rigtigheden af lingam'ens ophøjede oprindelse; den lingam som vi i nogle få dyrebare minutter fik lov til at betragte på denne uforglemmelige dag.

3.6. Saligrama Srikantha Sastry er en af dem, der indgående har beskæftiget sig med at finde beviser, der bekræfter lingam'ens ægthed. Han har studeret Sankara-Vijaya, den klassiske biografi om Sankaracharya. Han forsøger at få kendskab til oprindelsen af de lingam'er, som Sankaracharya installerede i klostre, som han grundlagde. I det svar han modtog fra Sringeri Math, klosteret der blev grundlagt af Sankaracharya, og som er beliggende midt iblandt bjergene i det vestlige Mysore, fik han at vide, at disse lingam'er blev omtalt i 'Sivarahasya Mahethihasa', en bog det var lykkedes ham at få fat i efter en kompliceret søgning i et vedisk universitetsbibliotek i Varanasi. I kapitel 16 i den 9. sektion i denne bog står der, at Herren Siva bød Sankaracharya velkommen til Kailasa og velsignede ham med ordene: "Du er udset til at forkynde verden det, der er Veda'ernes hovedanliggende, nemlig læren om ikke-dualisme. Du skal anvende din jordiske tilværelse, indtil du bliver 32 år, med at udbrede denne lære og overvinde modstanden mod den. Modtag disse fem lingam'er, som Jeg nu giver dig. Tilbed dem med panchakshari og satharudra-bhisheka. Du skal ofre de hellige bilva-blade og hellig aske og fremsige den hellige Pranava. Du skal gennemføre de tre rejser, hvor du vil sejre i dine bestræbelser på at fordrive dualismens mørke. Herefter skal du installere disse

lingam'er fra dette trefoldigt hellige bjerg, Kailasa, der prydes af det lysende månesegl, i hellige byer som du udvælger. Disse fem lingam'er hedder Yoga Lingam, Bhoga Lingam, Vara Lingam, Mukthi Lingam og Moksha Lingam. Alt dette skal du gøre inden du forlader dit jordiske hylster i Kanchipuram." Heraf fremgår det, at beretningen om lingam'en i Badrinath er autentisk.

3.7. I biografien om Sankara, der blev skrevet af Anandagiri, nævnes det, at en af lingam'erne blev installeret i Nilakanta-kshetra, et navn der minder os om det sneklædte Nilakanta-parvatha, dronningen af Himalaya, der er beliggende bag Badrinath, og som stråler af den mest funklende renhed.

3.8. Der findes et tempel i Badrinath, der hedder 'Det ægte Kedareswara'. Legenden fortæller, at Herren Vishnu fandt ud af, at Badri var et fint sted til at praktisere askese. Da Han fandt ud af, at stedet allerede var i Siva's besiddelse, tyede Han til et kneb, der skulle sikre Ham, at Han fik råderet over området. Han antog et barns skikkelse og begyndte at græde højlydt. Så Parvathi tog det forladte barn op og gav det noget at spise, og det på trods af Siva's protester. Nogle dage senere, da Siva og Parvathi var gået ned til floden, antog barnet sin sande skikkelse. Vishnu insisterede på at forblive der, så Det Guddommelige Par var nødt til at finde et andet sted at bo, der lå mange kilometer væk. Dette sted er nutidens Kedarnath.

3.9. Denne legende indikerer, at helligdommen i Badri oprindeligt var et sted for Siva-tilhængere, og at det senere blev et sted for Vishnu-tilhængere. Lingam'en fra Kailasa må have været der fra begyndelsen, og det endnu før Narayana-statuen blev installeret. Vi bliver overraskede, når vi tænker mere indgående over historien om denne lingam, som Baba afslørede havde været Badri's oprindelige kerne. Om stedet nu har været Nilakanta-kshetra eller Kedaram, så står det i hvert tilfælde fast, at det Narayana-tempel, som vi takket være Sankaracharya har i dag, er blevet velsignet med en lingam, som vi bøjer os for i ærbødighed – som vi også i undren må bøje os for de uudgrundelige dybder i Baba's Guddommelige Bevidsthed, når vi i tankerne genkalder os Badri-lingam'ens historie.

3.10. Som led i bestræbelserne på at øge den åndelige energi i Indiens storslåede helligdomme besøgte Baba også Srisailam og Pandarpur, som man kan betegne som 'Sydindiens Kashi og Badri'. I Srisailam, som Han besøgte den 5. juni 1963, sagde Han: "Denne helligdom har år efter år trøstet og opmuntret tusinder og atter tusinder af gudfrygtige Sjæle. Dette er gået for sig i århundreder. Sankaracharya besøgte dette sted, og han sang om stedets hellighed og den fred og ro, som han nød her. Han har installeret en chakra (*diskos; et symbolsk hjul*) her, som Jeg kan fortælle jer befinder sig i en lille grotte ved bredden af Pathala Ganga." Han tilføjede: "Atmosfæren på hellige steder bør blive bedre. Den holdning og indstilling der præger munkene, der er disse steders vogtere, trænger virkelig til en gennemgribende forandring. Det vil Jeg sørge for. Det er en del af genoprettelsen af dharma, opgaven Jeg er kommet for at udføre."

3.11. Srisailam er en helligdom, der gennem århundreder er blevet gennemtrængt af mystikere som Akka Mahadevi og statsmænd som Shivaji's dybe hengivenhed. Baba afslørede den indre betydning af de navne, som Herren og Hans gemalinde, Mallikarjuna og Bhramaramba, bliver tilbedt med her i Srisailam. Det var også noget nyt, en gave fra Baba til generationer af tilbedere. Arjuna betyder hvid, ren, uden pletter. Mallika betyder den ubesmittede, hvide jasmin. Så Mallikarjuna er Herren Siva fra den snedækkede Kailasa-bjergtinde; ren, kølig, strålende med den hellige aske spredt ud over Sig. Han er den velduftende jasminblomst, der tiltrækker Sin mage, Sakthi-aspektet (*det feminine aspekt*), der kaldes 'bien der spontant tiltrækkes af Nådens nektar'. Bhramaramba er den ægte repræsentant for de glødende hengivne, og Mallikarjuna er Herren, den rene og ubesmittede, der nådigt hører og bønner de oprigtigt bedende.

3.12. Mens Han var inde i den inderste helligdom, øste Baba gyldne thumme-blomster, som Han materialiserede på stedet med en bevægelse af hånden, ud over statuen af Mallikarjuna. Det var det ceremonielle ritual, der har til formål at mangedoble statuens kraft og forbedre den koncentration, hvormed de hengivne tilbeder Guddommen.

3.13. Den hellige by Pandharpur og helligdommene for Panduranga og Rukumayi har spundet sig ind i Maratha og Kannadiga's historie, og de har påvirket millioner af mennesker gennem den inspiration, de i århundreder har bibragt en lang række af helgener, mystikere og digtere, der er berømte for deres sange, som blev til på baggrund af deres ekstatiske oplevelser. Purandaradas, den store omrejsende sanger, der sang om Panduranga's storslåethed, var en helgen, der talte Kannada. Tukaram, og med ham andre oprigtige Guds-tjenere, var fra delstaten Maharashtra. Engang, mens Han var dreng, samlede Baba en gruppe kammerater i Puttaparthi, der dansede og sang om den glæde, man oplever, når man tager på pilgrimsfærd til Pandharpur for at opleve helligdommen i Panduranga Templet. Han har komponeret mange fortryllende sange på telugu til Sine venner, så de sammen kunne synge dem. Nogle af dem kaster glans over Herren, der velsignede hengivne i Pandharpur; nogle redegør i detaljer om den rute, man skal følge; nogle beskriver de kvaler, den lange rejse udsatte de rejsende for; nogle beskriver den begejstring, som de udmattede pilgrimme gav udtryk for, når de fra lang afstand fik det første glimt af templet. En Guddommeligt hensigt, et udefinerligt slægtskab, havde siden Hans barndom trukket Baba mod Pandharpur lige.

3.14. Til sidst besøgte Baba helligdommen med et antal hengivne fra Maharashtra. Det var den 13. juni. I nogle få minutter stod Han stille foran statuen af Panduranga. Han havde ofte skænket en åbenbaring af denne skikkelse til mennesker, der nærrede et inderligt ønske om at se netop denne skikkelse i Ham. Herefter gik Han hen til den helligdom, der er tilegnet gemalinden, Rukumayi, Herrens Sakthi. Som tilskyndet af en pludselig og ubetvingelig indskydelse materialiserede Han en mangalasuktra, som Han placerede rundt om Gudindens hals. Denne handling fik en bestemt passage fra Bhagavatha til at dukke op i min erindring. Foruden disse templer har Baba besøgt og forøget følgende templers hellighed: Giridhari Templet i Brindavan og Ramachandra Templet i Ayodhya, begge i delstaten Uttar Pradesh, samt Bhadrachalam og Mahanandi i delstaten Andhra Pradesh.

3.15. Genoplivningen af de hellige steder, hvor millioner af mennesker samlede sig for at få trøst og fred, er blot et af mange aspekter af opgaven med at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. De der udlægger og fortolker dharma, skal inspireres, så de opnår en større bevidsthed om deres ansvar. Det er også en af Baba's opgaver. De to opgaver med at forklare og fremlægge Veda'erne og støtte de kyndige inden for Veda'erne kan kun løses ved at trække dette lands skriftkloge ind i Hans Nådes cirkel.

3.16. Som det altid er tilfældet med disse nådehandlinger, eller om man vil kærligheds-gerninger fra Baba's side, finder de sted på en så spontan og stilfærdig måde, at mange slet ikke tænker over rækkevidden af det, de modtager, eller fatter storheden. Godavari-bækkenets delta-område er selv i dag hjemstedet for klassisk lærdom og dannelse i Andhra Pradesh. Det er det på trods af, at de lærde der kæmper for at holde den vediske lærdoms fane højt hævet, finder det vanskeligt og hårdt at trodse de stramme økonomiske forhold og den ligestyldighed, som samfundet synes at nærme sig for deres arbejde.

3.17. Da nogle af Baba's hengivne foreslog Ham, at en rituel ofring skulle medtages som ét af de arrangementer, som Han skulle deltage i, når Han besøgte Øst Godavari, svarede Baba, at de lige så godt kunne højtideligholde den rituelle ofring i Prasanthi Nilayam under Dasara festlighederne, hvor tusinder af mennesker fra alle egne af Indien kunne glæde sig over at være vidne til den! Lister med navne på kvalificerede mennesker der kunne forestå de rituelle handlinger og udlægge teksterne, samt lister med skriftkloge og lærde blev sendt til Ham, men da Baba opdagede, at de alle var fra delta-området, lagde Han disse navne til side med en bemærkning om, at Hans område ikke kun er dette delta-område. Hans område er alle

områder hvor Veda'erne æres. Så listerne blev revideret, og vedisk lærde og skriftkloge blev inviteret fra Benares, Bangalore og Hyderabad sammen med en gruppe fra Godavari-bækkenet.

3.18. Da de forlod deres landsbyer, vidste disse lærde ikke, hvor epokegørende denne rejse skulle vise sig at blive både for deres eget liv og for landet og dets kultur. For hver eneste af dem vendte hjem med en fastere tro, med mere mod og med en større loyalitet over for Veda'erne, der er kilden til den næring, som de selv og resten af befolkningen nyder godt af.

3.19. Den rituelle ofring blev kaldt 'Vedapurusha saphaha jnana yajna'. Den bestod af to sektioner. Samtlige syv dage gennemførte man om morgenen ofringer i ilden til Herren Siva med alle deres supplerende ritualer. Om aftenen gennemførte man arrangementer, hvor man havde drøftelser vedrørende Bhagavad Gita, hvor fremtrædende fortolkere af Veda'erne forklarede betydningen og vigtigheden af de ritualer, der nævnes i skrifterne. En umådelig stor forsamling af hengivne overværede disse arrangementer. Eftersom festlighederne havde til formål at sætte fokus på den dynamiske kraft, der ligger gemt i de vediske påbud, fortalte Baba, at man samvittighedsfuldt skal følge dem alle og det ned til mindste detalje. Derfor var alt nøje tilrettelagt. Det gjaldt antallet, størrelsen og placeringen af de søjler, der bærer det sted hvor selve offerhandlingerne finder sted, antal og form på fordybningerne i jorden hvor ofringerne skal finde sted, placeringen af andre for de tjenende, underordnede Guddomme som for eksempel kvindelige yogier, de materielle objekters Guddom og Beskytterne af marker, legemer og hellige steder som Den der skænker sikkerhed og tryghed og De ni huse. Alle deltagerne fik udleveret en måtte af kusa-græs, som de skulle sidde på under den rituelle ofring. Disse måtter var fremstillet nøjagtigt efter forskrifterne i Sastra'erne. De genstande der skulle anvendes til selve ofringen såsom ghee fremstillet af komælk, jord fra myretuer og fra de kongelige hestestalde, kongelige elefantstalde og de lukkede kongelige gårde samt kviste fra et banyan-træ, skeer udskåret af et bestemt træ blev alt sammen indsamlet under Baba's personlige opsyn. I løbet af de syv morgener blev der i alt ofret 226.270 skefulde ghee i offerilden. Det skete samtidig med, at man sideløbende påkaldte sig et af Herrens navne, således at der for hvert nyt navn blev refereret til netop én bestemt af Hans mange egenskaber! I henhold til Veda'erne vil denne rituelle ofring helt sikkert fremme velfærden og freden i verden. I Veda'erne står der: 'De der ønsker at arbejde for fred, bør udføre dette offer'.

3.20. I en af de taler Baba holdt i denne uge, refererede Han til de mange spottende tilråb, som mange hinduer kommer med, når de ser al denne ghee, der bliver øst ind i ilden. Han omtalte den slags kritikere som kræmmersjæle. Han sagde: "Det er jo folk, der sætter krukkevis af ghee og stabelvis af brændte højere end den langt mere værdifulde og varige glæde ved at påkalde Gud og være Ham til behag. Selve højtideligholdelsen af disse ældgamle og ærværdige ritualer giver en tilfredsstillelse, der på ingen måde kan gøres op i penge. Disse kritikere har spist hundredvis af poser med ris, siden de blev født, og de har indtil nu spist masser af krukkevis ghee. Lad Mig spørge dem, om de har oplevet blot en enkelt dag opfyldt af lyksalighed, eller om de har været i stand til at skænke en enkelt dag opfyldt af glæde til deres slægt og venner. Men denne rituelle ofring skænker stor glæde til mange; den skænker fred og glæde til verden. Jeg og Mine tilhængere er glade. Det er nok compensation. Når der bliver øst ghee ind i ilden, påstår de, der ikke kender eller tror på Veda'erne, at det er spild. De der ikke kender til landbrug, vil måske råbe op om, at det at smide frø i plovfurerne er det rene spild. De er ikke klar over, at den der sår, vil få kornet hundredfold tilbage. Sådan forholder det sig også med det, der sker her. Bønner vil udelukkende nå den, de er adresseret til, når de er behørigt frankeret med mantraer og kastes ind i offerilden. Dette er en videnskab i lige så høj grad, som andet er det."

3.21. Brahmasri Cherkumalli Kamasvara Ganapati var kendt som den, der i Andhra Pradesh var dygtigst til at recitere Veda'erne. Han var en person, der blev æret af sine kollegaer som værende 'den ubestridte mester inden for Veda'erne'. Han blev tildelt opgaven med at føre det

overordnede opsyn med den rituelle ofring. En skriftklog inden for 'Videnskaben om logik og ræsonnement' og 'Hindu-astrologi' blev indsat som leder af den rituelle ofring. Og så var der Sri Uppaluri Ganapati Sastri, en 70-årig lærd mand, der er et af de få mennesker i dagens Indien, der kan gøre rede for hver eneste stavelse i Veda'erne i overensstemmelse med anerkendte kommentarer. Det var en mand, som anerkendte sammenslutninger har tildelt ærefulde og fornemme titler som Amnayararthavachaspathi, Vedabhashyavisarada og Vedabhashyaalankara. Denne mand blev udvalgt til at være formand for den foredragsmæssige del af den rituelle ofring.

3.22. Sri Uppaluri Ganapati Sastri har oplyst, at i de 50 år han har arbejdet med vediske offerritualer og vediske offerceremonier, har han ikke haft det privilegium at opleve et fuldstændigt korrekt gennemført offerritual, der kunne bestå de rettroendes strenge test. Faktisk var det sådan, at de foredrag han holdt hver aften om betydningen af offerritualerne, var fulde af en oprigtig taknemmelighed over for Baba, fordi Han i den grad holdt fast i de vediske påbud. Ved hjælp af vediske mantraer påviste han, at det der for nogen kunne virke som tilfældige handlinger, som Baba udførte, i høj grad var underbyggende. Som eksempel herpå nævnte han Baba's omtale af præster som 'Guddommelige væsener'; Hans uddeling af hvide silkeklæder til de præster der reciterede Veda'erne og de røde silkeklæder, Han gav til dem, der var engageret i højtideliggørelsen af andre ritualer samt den rækkefølge, Han valgte, da Han skulle uddele belønninger til aktørerne ved afslutningen af den rituelle ofring! Han erkendte, at Baba var Den Vediske Guddom. Baba Selv erklærede: "Bliv ikke vildledte. Jeg er ikke personen, der højtideligholder denne ofring. Jeg er Personen, der modtager de ceremonielle offergaver, og den der uddeler belønninger." Og Han gav også bevis på dette. På offerceremoniens næstsidste dag bekendtgjorde Han: "I morgen, når afskedsoffergaverne bliver kastet ind i offerilden, ønsker Jeg, at hver eneste af jer for sig selv beslutter, at det I kaster i offerilden, er det onde, I har i jer, tillige med al jeres egoisme og alle jeres nedbrydende tilknytninger og alle de vaner, der trækker jer ned." Mange af dem der havde købt guld og smykker samt silke og sandeltræ, så de var parate til at lægge disse kostbare ting i ilden, som man har for vane ved offerceremonier, blev ligesom vækket af denne opfordring. De blev med ét klar over betydningen og vigtigheden af denne offerceremoni. Baba fremkom med endnu en erklæring: "I morgen, i det øjeblik afskedsoffergaverne kastes ind i ilden, vil I få darshan af den person der accepterer ofrene."

3.23. Tro mod Sit løfte steg Baba den følgende dag op på offerritualets platform præcis på det omtalte tidspunkt og gav darshan til de titusinde af hengivne, der begejstret hyldede Ham som den person, der accepterer ofrene.

3.24. Det skal også nævnes, at Shirdi Sai Baba's vandkrukke, der på mirakuløs vis havde fundet vej til Prasanthi Nilayam, blev placeret på offerritualets podie. Denne krukke indeholdt det ceremonielle vand, der blev anvendt til de fleste af de mystiske ritualer. På den måde blev de to Sai-skikkelsers kontinuitet således symboliseret. Da den ledende præst ønskede billeder af 'de ni huse'; de ni planeter, så de kunne blive installeret, skabte Baba dem med en bevægelse af Sin hånd. Da præsten rakte sine hænder ud for at få et fad af guld, der skulle anvendes til at lægge de mantraer på, som skulle sænkes ned i Shirdi Sai Baba's vandkrukke, skabte Han også det på stående fod. Da tidspunktet hvor afskedsgaverne skulle kastes i ilden, nærmede sig, materialiserede Han 'de ni ædelstene' og lod dem falde ned på det fad, der blev rakt hen til Ham. De skriftkloge, såvel som de tusinder af hengivne der deltog i denne rituelle ofring, fik også et glimt af Baba's Guddommelighed, da Han en aften trådte ned fra Sit sæde på podiet og forlod det overdækkede område. Han så op på den rumlende himmel, der talte sit tydelige sprog om optrækkende styrtregn. Ligesom det var tilfældet i Shirdi, må Baba have tilrettevist de mørke skyer og sagt: "Stands jeres raseri, og fald til ro", for himlen blev helt overvældet og blev pludselig rolig og klar.

3.25. Den rituelle ofring afstedkom mange resultater. Det væsentligste blandt dem var den transformering, den frembragte vedrørende livsanskuelsen hos de skriftkloge i dette land. Da

de ankom til offerceremonien, var mange af dem inficeret med en fordom om, at Baba blot var en ekspert i magi; en indgroet fordom der beklageligvis havde afholdt Sisupala, Duryodhana og millioner af andre fra at modtage Nåden i tidligere tidsaldrer. Ganapati Sastri indrømmede, at han også havde haft sine betænkeligheder, men: "Som et resultat af at jeg har været i konstant forbindelse med Ham i mange dage under denne offerceremoni og har kunnet observere de vidunderlige og helt specielle eksempler på Hans herlighed, har jeg erkendt, at jeg har været ude af stand til at forstå Hans Virkelighed, for Han er uden al tvivl Guds inkarnation."

3.26. Darsanabhushana Chathusthantri Koluri Somasekhara Sastri, der havde haft en tilsvarende oplevelse, begyndte at tiltale Ham som 'uomtvistelig Guddommeligt'. Foran en meget stor forsamling af hengivne afslørede Vidwathkavi Vemparala Suryanarayana Sastri, at han havde nægtet at tro på en teori om, at Baba var en inkarnation af Herren. Han blev ikke overbevist, selv om mange mennesker fortalte ham, at deres liv blev reddet af den vibhuthi, som Baba havde materialiseret og velsignet dem med. Selv da hans ven, Sri Kameswara Ganapati viste ham de gaver, som Baba havde materialiseret og givet ham i Rajahmundry, ville han simpelthen ikke lade sig overbevise. Men før offerceremonien sluttede, tilstod han: "Overbevisningen om at Baba er Krishna, der er kommet hertil igen, er blevet dybt rodfæstet i mig." A.S.M. Mallavajhala Venkatasubba Sastri fra Waranagal, der også var en tvivler, forvandlede sig til en brændende fortæller for, at Baba rent faktisk er en Avatar. Han fortalte, at selv det syn af Herrens kosmiske form, som Krishna gav Arjuna, kunne afvises af kynikere som en storslået magisk optræden. Hvis Herren viste sig for dem, ville de tilskrive dette som værende et optisk bedrag eller beskrive dette syn som værende synet af et genfærd, der er opstået i febevildelse. Men han tænkte på de forskellige tekster, der står i Sastra'erne og konkluderede, at Baba er legemliggørelsen af Herrens Avatar. Derfor tilskyndede han alle til at tilbede Ham med vedholdende hengivenhed og oprigtig kærlighed. Han tilskyndede dem også til at acceptere Ham som deres åndelige lærer og vejleder og på den måde frelse sig selv.

3.27. Denne revolution i de skriftkloges reaktioner var i overensstemmelse med den erklæring, som Baba Selv kommer med, for Han har ofte sagt, at det udelukkende er dem, der er fortrolig med Veda'erne og Sastra'erne, der kan fordybe sig i Hans Virkelighed i blot et vist omfang. Det kan derfor ikke undre, at de hundredvis af ulige og forskellige lærde inden for de hellige skrifter, der i syv dage soled sig i Hans Nådes solstråler, uden nogen uvedkommende foranledning besluttede sig for at arrangere et enestående arrangement på den 10. dag. De kaldte arrangementet for: 'Sejren over de tre verdener'! Da de blev spurgt, hvis sejr de ønskede at fejre, var svaret: Baba's! På symbolsk vis skulle videnskaberne og de discipliner, som de udtrykte sig gennem: Grammatik, de seks filosofiske systemer, filologi, fonetik og teologi træde frem for Guds trone og bede Ham om at se på dem med kærlige øjne, så de derved kunne blive styrket og komme til at fungere som tilflugtssted for menneskeheden. Skriftkloge bønfuldt Baba om, at Han gik med til at sidde på en trone og lytte til de bønner, som åndsvidenskabernes repræsentanter skulle frembære, den ene efter den anden. Og Baba gik med til det. Da nogle protesterede: "De beder Dig om at spille en rolle! Lad dem selv spille de roller, de vil, men Du er Gud", afbrød Baba og sagde: "Men Jeg spiller en rolle her og nu i denne menneskelige skikkelse. Det der er uden funktion og uden rolle, er dukket op på verdensscenen og har påtaget sig en funktion og en rolle."

3.28. Uforvarende skete der en mærkværdig ting i forbindelse med forberedelsen til denne fest: Sejren over de tre verdener. I Bombay var der en hengiven, der nogle få uger tidligere havde en drøm. I drømmen så hun Baba som Narayana siddende på den oprindelige slange-trone. Som følge af drømmen fik hun tilvejebragt en pragtfuld slangetrone i træ, komplet med slangens typiske snoninger og udspilet nakkeskind. Nogle slægtninge fik den bragt til Prasanthi Nilayam. Det skete i en bil, der var specielt konstrueret til dette formål. De skriftkloge blev meget glade for at modtage netop den ting, de manglede for at gøre deres spil realistisk. Alt dette skete i henhold til Baba's Vilje.

3.29. Lad Ganapati Sastri selv beskrive scenen: "Da Baba lænede Sig tilbage og hvilede på denne slangetrone, med det sted hvor selve offerhandlingerne finder sted som baggrund, stod de skriftkloge og lærde, der hver især mestrede en udvalgt gren af åndsvidenskaberne, foran Ham i en halvcirkel. Som de indbyrdes havde aftalt, trådte hver af dem efter tur frem og beskrev det betydningsfulde ved netop deres videnskabelige område og nødvendigheden af, at der blev taget vare på det. Alle så de Mahavishnu i Vaikunta, der hvilede på slangen. Alle så tillige 'halvgudernes lærer', alle Guderne og alle vismændene, mens de slog til lyd for hvilken indsats, de kunne gøre og bønfuldt Ham om at værne om Sastra'erne, så de ikke forfaldt. Det var i sandhed som at være i Den Guddommelige Kongsgård, og vi glemte rent os selv i den store og overvældende glæde, som vi var helt opslugt af. Det var en oplevelse, som den enkelte gennemlevede og oplevede. Den glæde vi følte, vil det være helt umuligt at kommunikere til andre. End ikke 'halvgudernes lærer' (Gudernes alvidende lærer), Brahma med de fire ansigter, Kumaraswari med de seks ansigter eller den tusindtongede Adi-sesha ville have været i stand til at videregive den erfaring, som vi der gjorde os. For Sri Kameshwara Ganapati, der havde det overordnede opsyn med den rituelle ofring, var det en udbytterig åbenbaring. Han kom, han så, og han blev besejret. Han forlod sit fødehjem i det fjerntliggende Godavari-delta; han vendte sit ansigt væk fra sin landsby, der lå midt blandt de kokosnødde-lunde, som han elskede så højt og slog sig ned i Prasanthi Nilayam, hvor han fandt den vediske Guddom, som han gennem 60 år havde prist ved at fremsige mantraer til Ham!

3.30. De taler og drøftelser om Bhagavad Gita, der blev gennemført om aftenen, gav de vedisk lærde mulighed for at måle dybden af Baba's helt enestående viden. Ganapati Sastri udtrykte den beundring, som de lærde skriftkloge følte, på denne måde: "Ser man bort fra den umiddelbare glæde ved at høre Baba tale, som man som tilhører følte, så blev alle de garvede foredragsholdere, der var anerkendte over det ganske land, meget forbløffede over bredden af Hans viden og dybden i Hans visdom." Mallavajjhala Venkatasubbarama Sastri analyserede sine kollegaers reaktion på denne måde: "I alle Hans taler var der ikke den mindste afvigelse fra Sastra'erne eller noget, der modarbejdede tendensen i dem. Og de emner Han tog op! De var i sandhed dybsindige! Den metode Han anvender, når Han taler om disse emner, er i nøje overensstemmelse med reglerne, der er fastsat i skrifterne. Der har ikke været nogen gentagelse af argumenter og begrundelser, ingen irrelevante sidespring, ingen spottende kritik, ingen overdreven smiger, ingen overbetoning." Kalluri Venkatasubramanya Dikshith reagerede på tilsvarende måde: "Hans prema's nektar fyldte hvert et ord i Hans lignelser og forklaringer. Det var en overvældende Nåde, der fik Ham til at føle medlidenhed med tilhørernes ringe evne til at forstå. Denne medlidenhed fik Ham til at lede efter små letfattede historier, der kunne tydeliggøre de idealer, Han holdt frem og de mål, Han ønskede at fastslå." Kort sagt så fandt de lærde i Baba den åndelige mester, der var i stand til at forme og vejlede dem.

3.31. Men det var ikke alt sammen undren og beundring! De skriftkloge blev gjort bevidste om værdien af den skat, som de fortalte andre om og beskyttede. De fik at vide, at årsagen til deres fattigdom og den tilsidesættelse, som de blev udsat for, er deres egen skyld! De blev formået til at undersøge deres eget liv og deres egen tro, deres egne holdninger og fordomme, deres egne præferencer og svagheder. "I spørger måske jer selv om, hvorfor skriftkloge og vedisk lærde gennemlever disse hårde tider. For det meste er de sultne, dårligt klædte og hjemløse. I dag er der ingen, der ønsker at blive optaget på vediske skoler. Jeg skal fortælle jer, hvorfor det er kommet så vidt med dem. De har selv mistet troen på Veda'erne. Lad dem først genfinde troen, så vil Veda'erne gøre dem lykkelige. Hvis Veda'erne ikke kan gøre et menneske lykkeligt, hvad eller hvem kan så gøre det?", spurgte Baba. Han fyldte brahmin'erne med en tro på det, de gik og tænkte på. Han fordømte også de uvidende mennesker, der kom med hånlige bemærkninger og stemplede Veda'erne som værende et listigt kneb, der har til formål at sikre brahmin-præsterne deres position som mellemmand mellem mennesker og Gud og en højere position i det sociale hierarki. "Men tænk på alle de restriktioner og forordninger, der skal regulere deres livsførelse, de hundredvis af ting de må og ikke må

foretage sig, alt det der begrænser deres frihed her i livet – tænk på alt det, som disse brahmin'er har pålagt sig selv for at fremme velfærden i samfundet og i verden og for at højne deres egen åndelighed. Lad være med at affærdige dem som værende overtroiske. Der er ingen, der blot for sjov vil binde sig selv fra daggry til skumring og fra skumring til daggry med disse drastiske regler og bestemmelser. De er hårde begrænsninger af den daglige adfærd, sociale kontakter og økonomi. Det kræver stort mod, beslutsomhed og tro at overholde disse regler og føre dem ud i praksis. I skal ære de mennesker, der tror på dette ideal. Det at de har efterlevet disse idealer, har været til kolossal værdi for Indien og verden, for det har bevaret og opretholdt den eneste kultur, der kan frelse menneskeheden. Jeg kender til den oprigtighed, hvormed de har levet det hårde liv, for Jeg har været med hver eneste af dem i deres ceremonier og ritualer. Det har Jeg været i årevis", sagde Baba. Disse udtalelser medførte, at mange ændrede den fjendtlige holdning, de havde haft over for brahmin-samfundet. Det var en holdning, der bundede i angst for pseudo politisk virksomhed, og fordomme der beroede på ukendskab til de ofre, som brahmin'ere havde bragt i århundrede.

3.32. Det var ikke nogen almindelig offerceremoni, som Baba ledte. Det var en genopvækkel- se; det var en åbenbaring; det var en revolution; det var en genopblussen. Den var et symbol på kulturel fornyelse, for Baba forklarede, at Veda'erne er essentielle til alle tider og for hele menneskeheden, og at offeret er hemmeligheden ved og kendetegnet for alt liv. Han rådede deltagerne til at genfinde den ældgamle asketiske enkelhed. Han forklarede, at i mantraerne bliver Den Ene Guds herlighed og storslåethed visualiseret i forskellige sammenhænge. Han fortalte udførligt om Solen og Månens symbolske betydning, som den der vejleder menneskets indre og ydre syn. Han fortalte om den styrkende effekt, som selve lyden af de vediske mantraer har; de charmer det onde i mennesket væk. "Jeg ønsker at bevise over for jer og alle andre, at en offerceremoni der gennemføres i henhold til de vediske forskrifter, helt sikkert vil skænke den frugt, som Veda'erne lover", sagde Han. "Veda'erne tilhører de mennesker, der værdsætter dem, de der tørster efter åndelig højnelse, de der ønsker at praktisere dem, og de der tror på, at de vil få gavn af at praktisere dem. Ingen andre har ret til at tale nedsættende om Veda'erne eller nedgøre dem. For al den slags tale er hul og hyklerisk", advarede Han.

3.33. 45 dage senere, ved den lykkevarslen- de begivenhed som Hans fødselsdag er, da tusinder havde forsamlet sig for at fejre den i Hans nærvær, inviterede Baba den uforlignelige videnskabsmand Uppaluri Ganapati Sastri til at indvie 'Sathya Sai akademiet for studier af Veda'erne og sanskrit' i Prasanthi Nilayam. Ved den lejlighed sagde Han: "Veda'erne har brug for at opleve en genopblomstring. Vi er nødt til at forhindre gederne i at nippe til spirene. Jeg er kommet for at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. 'Veda'erne er kilden til alle moralske principper eller dharma'. De vedisk lærde må vokse i antal, så kendskabet til dharma kan fremmes. Så længe der hele tiden kommer nye vedisk lærde, og så længe de bliver æret, vil Veda'erne opleve fremgang. Det er den ægte genopretning af dharma. Min opgave går ud på at åbne jeres øjne for Veda'ernes herlighed og overbevise jer om, at de vediske påbud, når de føres ud i livet, vil give de lovede resultater. Min kærlighed til Veda'erne kan udelukkende sammenlignes med Min prema til menneskeheden."

3.34. "Disse drenge", sagde Han, idet han pegede på det første hold af drenge, der havde meldt sig til studiet, "vil vokse og blive Sanathana Dharma's (*Den tidløse og universelle religion*) stærke og loyale støtter. I tiden der kommer, vil de blive dette lands ledere. De vil frelse det fra frugtesløse og tåbelige foretagender og rabi- at fanatisme. I vil måske indvende, at der kun er 20 af dem. Men ligesom et stort land regeres af et kabinet bestående af 20 ministre, vil denne gruppe elever være fuldt tilstrækkeligt til at løse den opgave, Jeg har i tankerne. Forældrene, der har sendt dem til dette akademi, har grund til at være lykkelige, for disse drenge vil blive lysende begavelser, der vil komme til at sprede den vediske glans og Sastra'ernes lys. Jeg vil tage Mig af dem, og det mere kærligt end en moder ville gøre."

3.35. Herefter lærte den ansete vedisk lærde drengene den korrekte fremsigelse af 'Ishethwa', der er åbningshymnen i Yajur Veda. Da dette var gjort, ønskede han akademiet alt muligt godt

i fremtiden. Baba nyder virkelig at færdes blandt de små drenge og følge med i deres fremskridt. Han indgyder dem håb og mod. Han udviser speciel opmærksomhed for deres helbred, selvdisciplin og karakter. Han insisterer på ydre såvel som indre renhed. Baba opmuntrer dem til at finde ud af meningen og formålet med de hymner, de fremsiger, for som Han ofte bemærker, så bør de ikke blive transformeret til grammofonplader, der blot gengiver Veda'erne. De skal derimod gøre en personlig indsats for at tilegne sig den hengivenhed, retskaffenhed, ikke-tilknytning og følelse af slægtskab med sandheden, som Veda'erne lærer os om.

3.36. Han insisterer også på, at drengene gør fremskridt på mange områder, så de kan vokse op og blive individer, der hjælper de mismodige og de ulykkelige. I de senere år har Han Selv skrevet musikstykker, der bugner af åndelig lærdom. Han har skrevet stykker om Markandeya, Sukkubai og 'Radha-bhakthi'. Det første stykke skildrer, på det liflige og behagelige telugusprog, historien om Markandeya, der besejrede døden og vandt udødelighed som en stjerne i rummet. Det andet stykke handler om den jævne og ligefremme helgen, Sukku, hvis hengivenhed over for Panduranga var så intens, at Herren Selv antog hendes skikkelse og tjente hendes mand og svigermoder. Det gjorde Han, for at hun kunne slippe for sine hjemlige pligter og tage på pilgrimsrejse til Panduranga Templet. Det tredje stykke afslører den dybe betydning af åndelig længsel; en længsel som Radha nærrede for Krishna, og som fyldte hele hendes liv. Baba udvalgte Selv de drenge, der skulle medvirke i stykkerne og fordelte Selv rollerne. Han overværede prøverne, udarbejdede udkast til scene-arrangementerne og trænede dem i at synge de mange sange, Han havde skrevet tekst og musik til. De dage hvor stykkerne blev opført, tilbragte Baba timer i de bagvedliggende lokaler, hvor Han blandt andet gav anvisninger på drengenes sminkning. Han opmuntrede hver eneste lille dreng; Han gav dem et blidt klap med Sin kærlige håndflade, når de var på vej ind på den projektørbelyste scene, hvor titusinde hilste dem med højlydt bifald. I omkring en måned var drengene så heldige at blive inspireret af Hans årvågne prema under prøverne. Eftersom alle 'skuespillerne' tilegnede sig hele teksten, uanset hvilken rolle de skulle spille, sank alle ordene fra Baba's Guddomme-lige pen ind i alle drengenes hjerter. På den måde transformerede Baba dem til passende redskaber, der kan indgå i fuldførelsen af den opgave, Han er kommet for at løse. Akademiet kommer ganske bestemt til at vokse og blive et stort banyan-træ, der yder skygge og giver ly til utallige mennesker, der ellers er fanget i grådigheden, hadet og fortvivlelsens ørkensand.

3.37. Baba indså, at den stadig mere udbredte tilbagegang med hensyn til både den personlige og den offentlige moral skyldtes tilsidesættelsen af de åndelige øvelser og den selvdisciplin, der beskrives i Veda'erne. Brahmin-kasten, kriger-kasten og arbejder-kasten er bebyrdet med større forpligtelser end resten af samfundet. Det er de, fordi disse mennesker også har viet sig til et åndeligt liv. Dette indvielsesritual til et åndeligt liv kaldes Upanayana (*at bringe nær*). Det vil sige at bringe drengen hen til gurun eller den åndelige lærer, så han der kan modtage vejledning om Gud. I henhold til Sastra'er skal dette ske ved, at de lærer Gayathri Mantraet. Det skal ske, før de udviser en længsel efter sanssemæssige fornøjelser og derved farer vild i de flygtige eventyrs vildnis. Drengene fra brahmin-kasten skal indvies i og lære om det hellige mantra, inden de fylder 8 år. Drengene fra kriger-kasten skal indvies inden de fylder 11 år og drengene fra arbejder-kasten inden det 12. år. Et mantra er det, der frelser gennem konstant refleksion over dets betydning. Men skønt disse kaste-inddelinger stadig bliver ved med at eksistere i større eller mindre grad i hele Indien, så er dette storsslåede ritual blevet mindre og mindre almindeligt. I mange områder og familier bliver det udsat så længe, at det først indgår i bryllupsritualet, eller man ignorerer det helt! Når selve kilden til åndelige øvelser således får lov til at tørre ud, hvordan skal den udfordring, der ligger i de gamle idealer, så kunne finde genklang i menneskers hjerter? Mennesket bør ikke tillade sig selv at forblive et vildt dyr, der kun har tanke for føde og forplantning.

3.38. Derfor har Baba, som et stort skridt mod genoplivningen og udøvelsen af dharma, bekendtgjort, at Han har til hensigt at tilbyde drenge fra de ovennævnte tre kaster, der stræber efter at få 'en anden fødsel', den enestående mulighed for, i Prasanthi Nilayam, at blive indviet til det åndelige liv. På den måde blev Baba's hengivne mindet om deres vigtigste

pligt over for deres børn. De skyndte sig at sige ja tak til dette tilbud. Den 3. februar 1963 blev 35 drenge 'bragt nær Ham' og blev pilgrimme på vejen mod Gudsrealisation ved, gennem processen der angives i Sastra'erne, at modtage det hellige Gayathri Mantra. Idet Han henvendte Sig til gruppen af drenge, sagde Baba: "I har fået denne krop, denne beholder, for at erkende den herlighed, som I i virkeligheden er. Denne krop er den kokon, som I har spundet rundt om jer selv med jeres tilbøjeligheder og ønskers tråd. Anvend den til at få vinger, så I kan undslippe fra den. Gayathri Mantraet er en bøn til Den Universelle Intelligens om at vække skelneevnens kraft; evnen til al analyse og syntese, så I kan komme til at forstå, hvem I er, og hvorfor I er her." Herefter henvendte Han Sig til forældrene og sagde: "Dette er en vigtig dag i Sanathana Dharma's historie, for det er et stort skridt i bestræbelsen på at genoprette de moralske regler vedrørende kasternes forpligtelser. Studiet af Veda'erne er den højeste lærdom, for den fører til, at man kan besejre døden. I dag er disse jeres børn blevet sat på vejen, så de kan udforske deres inderste væsen, den allerinderste Virkelighed."

3.39. I 1964, da man igen gennemførte Upanayanam, blev 300 drenge velsignet, og i 1965 steg antallet til 450. Højtiden bliver gjort uforglemmelig for de deltagende drenge såvel som for tilskuerne på grund af den prema, som Baba udstråler, når Han hilser, ikke bare på drengene, der skal indvies, men også på forældre og slægtninge. Han kompenserer for alle forældrenes rituelle forsømmelser vedrørende for eksempel det at afholde navngivnings-ceremonien, øregennemhulnings-ceremonien eller kronragnings-ceremonien. Han overvælder forældrene med gaver. Han tillader ikke, at rige forældre skilter med deres rigdom af frygt for, at de fattigere forældre bliver triste her ved denne lykkevarslenende begivenhed. At få rituallet gennemført i Det Guddommeliges nærvær er i sig selv en enestående gave, og mangen en hengiven har følt sig bedrøvet over, at han så hurtigt er blevet ældre. Mange var kedede af, at deres børn allerede havde gennemgået rituallet andetsteds, og derfor nu var udelukket fra at få denne gode chance.

3.40. Baba's Nåde flød spontant ud over forsamlingen af de unge pilgrimme, der var på vej mod Gudsrealisation. Han forærer hver eneste af dem ceremonielle dragter, rituelle krukker, forskellige souvenir-ting og bøger foruden det, der skattes som det mest lykkebringende: Indvielses-almissen, som hver dreng, som det foreskrives i Sastra'erne, modtager her ved starten på sin karriere som 'tiggermunk'; starten på årene opfyldt af vediske studier. I en lang række går drengene op til Baba, og efter de har præsenteret sig på traditionel vis ved at nævne deres afstamning, Guddommelige grundsætning og navnet på deres skytshelgen, beder de: "Moder, giv mig almisse." Og Baba, som Veda'ernes Moder og Næringens Gudinde, fylder deres tallerkener med riskorn. Baba insisterer på, at de netop indviede drenge skal bøje sig dybt for deres forældre. Han forklarer hver eneste dreng, at i dette specielle øjeblik formaner Veda'erne: "Ær din moder som Gud; ær din fader som Gud". Drengene såvel som forældrene bliver tydeligt bevæget af denne handling, som Baba anser for at være lige så vigtig som de øvrige dele af ceremonien. Herefter lægger Han gaver i hænderne på drengene. Disse gaver giver de ærbødigt videre til deres forældre.

3.41. Endnu mere mindeværdigt end alt dette er, specielt for de nye pilgrimme på vejen mod Gudsrealisation, en anden speciel gave fra Baba. Det er en velsignelse, som alene Han kan give. Baba kalder hver enkelt dreng op til Sig, og det foregår i den dybeste stilhed. Han gør dette, selv om antallet af drenge er 450. I denne stilhed hvisker Han et mantra i øret på hver dreng og pålægger dem at holde det strengt for sig selv. Med tro og hengivenhed skal drengene gentage dette mantra hver eneste dag i deres liv. Mange begejstrede, åndeligt søgende har i mange år stræbt efter at modtage et mantra af Herrens Avatar. Men de venter stadig på denne gave, mens disse udvalgte drenge, på tærsklen til Guds kongerige, inden i dem modtager nøglen, der vil hjælpe dem med at komme ind i dette rige. Denne nøgle modtager de i kraft af Baba's kærlige Nåde.

3.42. Upanayana-højtiden markeres også ved, at fremtrædende skriftkloge holder foredrag om Gayathri. De vil også tale om behovet for at regulere og begrænse de uregerlige sanser ved

hjælp af den selvdisciplin, der foreskrives 'de to gange fødte' og alle andre i Dharma Sastras. Baba taler også om disse og beslægtede emner. Hans råd retter sig ofte mod de ældre, der ved deres tilsidesættelse af dette ritual bærer deres del af skylden for, at Sanathana Dharma's pragtfulde bygningsværk i dag er faldefærdigt. En mand fra Mysore havde ikke fået indviet sine syv sønner i Gayathri Mantraet. Uden at vise nogen fortørnelse inviterede Baba ham til at komme med alle sine drenge. For som Han sagde, så er det aldrig for sent at påbegynde rejsen mod Gud. Denne mands sønner, som var i alderen fra 8 til 28 år, blev alle ført op på den hellige vej. Det er Baba's ønske, at forældrene også beder morgen, middag og aften ved at gentager Gayathri Mantraet. Det skal de gøre for deres egen skyld. Man må ikke få drengene til at føle, at dette er en kedelig pligt, som man har fundet på for at pine og plage dem. Baba siger: "Gør det med et lyst og muntert sind; gør det med tydeligt velbehag. Lær fremgangsmåden af disse drenge; lær den af jeres børn og børnebørn. For jeres egen skyld og for samfundets skyld skal I fra i dag begynde at bede morgen, middag og aften ved at gentage Gayathri Mantraet. I skal fortsætte med at gøre det, og I skal gøre det med større og større inderlighed. Jeg ved, hvor systematiske I er, når det drejer sig om at spise og drikke. I tager jer ret godt af jeres krop. Det fordømmer Jeg ikke. Jeg ønsker blot, at I tager jer lige så godt af åndens behov.

3.43. Gayathri Mantraet er en vedisk bøn, der rettes mod Den Stråleglans, der er iboende universet. Det har millioner af mennesker gjort i årtusinder ud over det ganske land. Bønnen beder ikke om godt helbred eller rigdom, lykke eller sejr, men om at intellektet må blive vækket. Det er en bøn, som alle mennesker i alle lande kan benytte sig af. J.B.S. Haldane har skrevet, at Gayathri Mantraet bør ridses ind i alle døre ind til alle verdens laboratorier. 'Måtte intelligensen vokse, sejre og modnes til åndelig visdom' og frelse menneskeheden fra undergang.

3.44. Baba skjuler ikke Sit mishag, når Han opdager, at folk fra brahmin-, kriger- eller arbejder-kasten ikke udfører ritualer med at bede morgen, middag og aften og ikke gentager Gayathri Mantraet på disse tidspunkter. Frygt for dette mishag har fået mange af dem, der besøger Baba, til at begynde at bede morgen, middag og aften. Her får de genopfrisket ordlyden efter at have ledt forgæves i bøger. Når Baba overrasker folk med spørgsmålet: "Beder du morgen, middag og aften?", så er der mange, der må indrømme deres forsømmelse og love at forbedre sig.

3.45. Gud siges at elske den fortabte søn. Gennem forskellige tegn på Nåde opmuntrer Baba de hengivne, der igen begynder at bede de tre daglige rituelle bønner. For eksempel var der en person fra Shimoga by, der kom til Ham for at bede om Hans velsignelse i forbindelse med et foretagende, han havde i sinde at påbegynde. Baba overraskede ham med spørgsmålet: "Beder du morgen, middag og aften?". Manden hang med hovedet, da han hørte spørgsmålet. "Nej Baba. Det gør jeg ikke, selv om jeg fik pålæg om at gøre det for år tilbage, da jeg blev indviet på Upanayanam dag", svarede han. "Godt! Men det er ikke for sent at begynde. Begynd på det, så snart du kommer hjem", beordrede Baba. Ritualer tager omkring 20 minutter og skal udføres tre gange om dagen: Ved daggry, når Solen når sit højdepunkt på himlen og ved tusmørke. Rao, som manden hed, holdt det løfte, han havde givet Baba. Han gennemførte bønnerne tre gange dagligt med stigende hengivenhed og glæde. Efter et stykke tid følte han, at en lingam, som hans bedstefader og fader havde tilbedt hver dag i mange år, skulle frem i lyset. Han havde ellers næsten glemt, at han havde den. Han begyndte at rette sin hengivenhed imod den. Han ofrede blomster og frugter til den. Han øste helliggjort vand ud over den, mens han fremsagde de behørigke mantraer! Det var Baba's Vilje at give denne mand et håndgribeligt bevis på, at Han værdsatte dette prisværdige fremskridt. Lingam'ens farve skiftede fra fuldstændig mørk til en klar gylden farve. Og inden længe tillod Baba, at Han blev 'indfanget' i denne lille gennemsigtige sten.

3.46. I måneder har tusinder af mennesker set et vidunderligt og betagende billede af Baba i funklende farver inde i lingam'en. Han smiler Sit elskede smil midt inde i en glorie af dæmpet gyldent lys!

3.47. Bortset fra den dag som Baba beslutter skal være Upanayanam for de drenge, der bliver bragt til Prasanthi Nilayam, kan Han også vælge andre dage, hvor Han skænker denne gunstbevisning. Det sker, hvis der er hengivne, der higer efter det, og Han føler, at drengen eller drengene fortjener det. På fødselsdagen, hvor man fejrer den berømte Sankaracharya, der satte nyt liv i hindu-religionen og byggede den hinduistiske filosofi og kultur på ikke-dualismens urokkelige fundament af grundlæggende enhed, nægter Han sjældent at udføre dette ritual. Baba anser denne ceremoni, hvor man åbner den kommende generations indre øje, for at være så vigtig, at Han endog minder forældrene om deres forpligtelse til at få deres drenge indviet. Og Han opfordrer dem til at fejre Upanayanam. Det gør Han både direkte og indirekte. Lad os for eksempel se på telegrammet, som Sri C. Ramachandran fra Kirkee nær Poona modtog.

3.48. "Den 26. april 1965, da jeg var på vej hjem i min frokostpause", skrev han, "kom begge mine sønner løbende mod mig. De var meget spændte, og de rakte mig et telegram, som de netop havde modtaget. I telegrammet stod der følgende: "Sri Sathya Sai Baba ankommer til dit hjem den 5. maj, hvor Han vil afholde Upanayanam for dine sønner og give dem vejledning om Gud.""

3.49. "Jeg har aldrig diskuteret spørgsmålet, om at Upanayanam skal højtideligholdes for mine sønner denne sommer, med nogen. Jeg har dog haft et stærkt ønske om at højtideligholde denne ceremoni så tidligt som muligt, eftersom den allerede er forsinket og er blevet udsat de seneste to eller tre år. Jeg havde ikke gjort op med mig selv, om ceremonien skulle holdes i Shirdi eller i Palani, hvor min families helligdom ligger. Jeg blev derfor meget overrasket over at konstatere, at tid og sted var blevet fastsat af telegrammets afsender. Vi var overvældet af glæde ved udsigten til at have Baba hos os til denne ceremoni."

3.50. Da han undersøgte det, fandt Sri Ramachandran ud af, at den person der var ansvarlig for at have sendt telegrammet fra Det Centrale Postkontor i Poona, havde beskrevet sig selv som 'en person på gennemrejse uden nogen fast eller lokal adresse'. Da embedsmanden på postkontoret havde presset ham til at opgive en adresse, havde han skrevet sit navn som værende Sri Maragathavelu, c/o All India Sai Samaj, Mylapore. Ramachandran var ikke indstillet på at tilsidesætte denne mystiske manifestation af Baba's Nåde. Denne Nåde kendte han i forvejen godt, eftersom der fremkom vibhuthi på billeder af Baba, som han havde i sit andagtsrum. Så han besluttede sig for, at hans to sønner skulle gennemgå Upanayanam-ceremonien den 5. maj, som det også var blevet påbudt i telegrammet. Og Baba gav bevis på Sin tilstedeværelse. "Mens der blev sunget lovsang om aftenen, havde alle i forsamlingen på næsten tusind mennesker en besynderlig fornemmelse af, at sofaen der stod parat på platformen til Ham, ikke var tom. Da arathi var forbi, så vi, at det nyindkøbte silkeklæde der beklædte sofaen, var blevet krøllet på en sådan måde, at det var tydeligt, at Baba havde siddet der. Desuden var den lille krans af jasmin-blomster, der var lagt på sofaens højre armlæn, som det også er tilfældet i Prasanthi Nilayam, blevet presset sammen, som om Hans arm havde hvilet på den." Et enkelt tegn er nok for dem, der søger.

3.51. Når jeg skriver om at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma, som er årsagen til, at Baba er kommet i menneskelig skikkelse, så må jeg også henlede opmærksomheden på Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, som blev grundlagt på Hans foranledning. Dette akademi spreder i hastigt tempo sine godgørende aktiviteter fra den ene delstat til den anden, og det er gået for sig siden 1963. Det var på den hellige dag, Rama's fødselsdag, da millioner af hjem over hele landet fejrede Rama's inkarnation, der bliver beskrevet som legemliggørelsen af dharma, at Baba afslørede Sin hensigt. Han befandt Sig i Rajahmundry, der ligger på bredden af Godavari-floden. Mørket var ved at falde på, og Han

steg ombord på en færge sammen med et antal skriftkloge og lærde. Da vi nåede til et område med tørt sand, fik vi øje på en ø, der var badet i køligt månelys. I baggrunden var den mørkeblå flod, der var synlig over Dhowaleswaram-dæmningen. Vi steg af færgen. Der, siddende i midten af en kreds af hengivne, begyndte Baba at tale om tilstanden i verden og i Indien, som skal vise verden vej ved hjælp af Sanathana Dharma's lygte. "Vi skal forbedre menneskenes vaner; genopbygge deres karakter; forny deres idealer og livsmønstre. Vi skal hjælpe mennesket med at genvinde den åndelige kulturarv, som det i dag opmuntres til at ignorere. Denne opmuntring kommer fra folk, der er fortalere for materiel velstand og den lykke, som penge kan give", sagde Han. Fra sandet foran Ham frembragte Han en funklende statue af Rama, Sita, Lakshmana og Anjaneya (*Hanuman*). Herefter materialiserede Han en statue af den dansende Siva, der symboliserer det energifyldte univers, der udvider og sammentrækker sig (eller ånder) i harmoni med Den Guddommelige Vilje. En sublim stilhed dirrede i luften omkring os, og netop da bekendtgjorde Han, at Han havde besluttet Sig for at grundlægge Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, hvis mål skal være at ruske op i menneskeheden og overbevise den om nødvendigheden af indre harmoni og ligevægt (*Prasanthi*), som har sin Bolig (*Nilayam*) i Sanathana Dharma, der er nedfældet i Indiens ældgamle tekster. Det var i sandhed et stort øjeblik i denne tidsepokes historie.

3.52. Allerede tilbage i 1940'erne antydede Baba, at Han ville bygge genetableringen af kendskabet til Veda'erne på et stærkt fundament. I 1955, den første dag i oktober klokken 09.30, kom Swami Amrithananda løbende mod mig. Dette kan jeg læse i mine dagbogsoptegnelser fra denne dag. Swami'en havde netop været til interview med Baba; han var lykkelig, og han ligefrem hev efter vejret. Han fortalte: "Jeg havde en stor sum penge med mig, som Bhagavan Ramana Maharishi rådede mig til at bruge på genopretningen af kendskabet til Veda'erne. Jeg havde sat pengene ind i Benares Bank, og senere satte jeg nogle af pengene i nogle fonde. Jeg havde spurgt Madan Mohan Malaviya, Bhagavan Das og Bal Gangadhar Tilak til råds om disse dispositioner, men af en eller anden grund bar min plan ikke frugt. Men lige før fortalte Baba mig, uden at være blevet spurgt, alt om mine uopfyldte længsler. Han sagde: "Du skal ikke bekymre dig længere. Opgaven med at genoprette kendskabet til Veda'erne er ikke længere din. Den er Min."" Swami'en døde fredfyldt, inden der var gået to måneder, efter at byrden var løftet fra hans skuldre.

3.53. I januar 1960 ankom en anset lærd inden for sanskrit til Prasanthi Nilayam. Han kom fra Sorbonne Universitetet i Frankrig, og hans navn var Valestin. Han var kommet til Indien for at oversætte nogle kommentarer til Veda'erne til fransk. En aften, under et interview med Baba, greb han pludselig Baba's hænder og bønfaldt: "Baba! Kendskabet til Veda'erne forringes hastigt i dette hellige land. Du må få kendskabet til at blomstre igen; Du må fremme og støtte dette arbejde." Jeg var til stede under dette interview. Jeg følte, at øst og vest også var der. Med skælvende hjerter ventede vi alle sammen og spekulerede på, hvilket svar Baba ville give. For Veda'erne er for både øst og vest, for hele menneskeheden. Og Baba skuffede os ikke. Han sagde: "Jeg er netop kommet med dette formål for øje; for at genoplive kendskabet til Veda'erne. Det vil ske. Jeg vil gøre det. Uanset hvor I befinder jer, så vil I komme til at opleve det. Verden vil dele denne glæde, dette Lys."

3.54. Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde blev formelt stiftet i 1963 under Dasara-højtidens studier af åndelige tekster, der fører til befrielse. Omkring 200 skriftkloge var forsamlet i Prasanthi Nilayam for at deltage i dette møde, der fandt sted den 20. oktober. "Bhavani", fortalte Baba, "gav kong Shivaji et sværd i hånden, idet hun pålagde ham den opgave at driste sig videre fremad og kæmpe for hinduismen. I dag giver denne Siva-Sakthi disse skriftkloge 'modets sværd' og pålægger dem den opgave, at drage ud og genoprette dharma i verden. Jeg er sikker på, at dette akademi vil gå fra sejr til sejr, for det er en del af Mit arbejde. I alle lande gælder, at fornemmelsen af hvad der er de sande menneskelige værdier, skal genoprettes, og troen på Det Guddommelige i mennesket skal indgydes alle. Det er det arbejde, Jeg er kommet for at udføre. Verden skal frelses fra konsekvenserne af en begrænset viden og fra sit forblindede hovmod, der står for fald og truer med at føre den i ulykke. Verden er en

udtørret ørken, der higer efter regn. Dette akademi vil give hver en tørstig mund et bæger af trøst og styrke fra Veda'erne og Sastra'ernes brønd." Han kritiserede de kritikere, der påstod, at de vediske ritualer og den vediske lære er ren overtro. "Veda'erne er dharma's rødder. Hvis rødderne bliver beskadiget, vil træet dø. Disse rødder skænker en lyksalighed og en santhi, der er blivende og nærende", fortalte Han. Han fortsatte: "De forvandler al aktivitet til tilbedelse af Det Højeste og frelser mennesket fra den endeløse række af ønsker og uforklarlig sorg." "Kend dig selv i stedet for Solen og Månen – heri ligger vejen til lyksalighed og santhi."

3.55. Formålet med Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde blev tydeliggjort af Baba under den tale, Han holdt dagen efter den formelle stiftelse. Denne dag ledte Han de forelæsninger, som de skriftkloge holdt om emner fra de vediske og vedantiske tekster; emner som Baba Selv havde foreslået. Nøgleordet for akademiet, sagde Han, bør være den bøn, der nævnes i Veda'erne. En bøn der mere eller mindre utydeligt stiger op fra alle menneskers hjerte: 'Før mig fra mørket til lyset'. "Ryk uvidenheden op med rode; uvidenheden om Det Universelle der er grundlaget, om havet hvorpå det enkelte individ blot udgør en bølge. Tænd lampen i landsby efter landsby. Giv folk tro på menneskets forløsning fra fortvivlelse og smerte. Det vil sige, at I skal skabe tro på Atma, Det Guddommelige Princip. Del jeres viden og erfaringer, gør det i kærlighed og med sympati. Del det med folk, der hungrer efter at vide og blive frelst. Mind dem om deres værd og deres opgave. Det er ikke op til jer at fordømme nogens tro eller grundlægge en ny sekt. I skal pleje og støtte den positive holdning, folk har til åndelig bestræbelse. Tro er som en værdifuld plante, og grovheder kan få den til at visne. Vær venlige, vær hensynfulde, forsøg at fremme kærlighed, tolerance, uselvsk tjeneste og opofrelse, når som helst I finder disse egenskaber i menneskets hjerte. Disse skriftkloge har omsider opnået virkeliggørelsen af deres lange studier, for de har sikret sig dette medium, dette akademi, hvor de kan dele deres glæde og deres åndelige visdom med deres brødre og søstre. De er blevet tildelt de områder, som hver enkelt skal dække, og Centralkomiteen vil føre opsyn med programmet og de fremskridt, der gøres. I alle hjerter med velforberedt ager vil de så Karma Kanda, Upasana Kanda og Jnana Kanda's frø; veje som der gøres rede for i Manu's Dharma Satras. Det er dharma's frø. De vil tillige så kendskabet til Guds og menneskets herligheds frø; en herlighed som der forklares om i Bhagavatha, Mahabharatha og Ramayana, bekendtgjorde Han.

3.56. Idet Han henvendte sig til de tusinder af hengivne, der var kommet hertil fra alle egne af Indien, sagde Baba: "De sår frøene. Men det er op til jer at tage jer af den spæde afgrøde. I skal nære den med refleksionens gødning; befri den for skadedyr som grådighed og stolthed; høst kærlighedens lyksalighed og grundfæst jer i den højeste fred, som en sådan afgrøde sikrer jer." Baba anerkendte, at de skriftkloge stille og roligt måtte opnå erfaring med at forklare det centrale i skrifterne. "De skal lære at forklare dette til størstedelen af befolkningen, og deres viden skal videregives i små letforståelige doser, som folk vil holde af." Han advarede om, at medmindre de skriftkloge er omhyggelige med at praktisere det, de prædiker, så vil deres foredrag ende i det rene hykleri. Befolkningen skal også trænes i kunsten at lytte til korte, enkle åndelige foredrag, der vækker ønsket om at praktisere det, der bliver lært. For, som Baba siger, de store synder er hykleri, åndelig svaghed, selvbefrejdelse og fejhed. "Alt dette kan udelukkende helbredes ved bevidstheden om ens iboende Guddommelighed, der aldrig kan ødelægges af nedtrykthedens forbigående skyer", erklærede Baba. Han fortsatte: "Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde er ikke noget nyt, det er tidløst. Nu er det endnu engang sat på den ældgamle mission. Dette arbejde med at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma har gået for sig igen og igen. Nu har I chancen for at tage del i dette arbejde. Så slut jer til denne storslåede opgave, og gør jeres liv værd at leve."

3.57. Denne opfordring var uimodståelig. Byer og landsbyer kappedes om at få mulighed for at arrangere møder og seminarer til gavn for deres borgere. Medlemmerne af akademiet var allerede berømte ud over det ganske land. Dr. S. Ramakrishna Rao, der er præsident for dette akademi, yder et stort socialt arbejde, og er en politisk leder, der har tjent folket som ministerpræsident for Andhra Pradesh og guvernør for Kerala og Uttar Pradesh. Til sin hjælp

har han en centralkomite bestående af skriftkloge, der har opnået varig berømmelse på grund af den store viden om Veda'erne, som de gennem årene har fortalt om i foredrag og på skrift. Det er skriftkloge som Uppuluri Ganapathi Sastry, der af sine kollegaer har fået ærestitlen 'den der besidder åndelig visdom, og som er lydets (Veda'ernes) Herre'; Kolluri Somesekhara Sastry der æres som 'kansler' af sine taknemmelige elever; Bulusu Appanna Sastry der er kendt som 'den der ser Den Guddommelige udsmykning', og som er en berømt oversætter og kommentator af Sankara's 'Gita kommentarer'; Remilla Suryaprakasa Sastry, der bliver æret som 'den der forener vedisk viden og Lyset'; Varanasi Subrahmanya Sastry, der på grund af sin fremragende viden om Vyasa's arbejde, hyldes som 'Den Store Vyasa'; Ghandikota Subrahmanya Sastry der er alderspræsident blandt lærde inden for Dharma Sastras, og er kendt som en mand, der har et enestående kendskab til de vediske overleveringer; Pisipati Krishnamurthi Sastry der er ekspert i astrologiske observationer og beregninger i henhold til alle den ældgamle videnskabs skoler. Dette blot for at nævne nogle af akademiets medlemmer af Centralkomiteen. Det var i sig selv en bedrift at få denne galakse af stjerner til at kredse i den samme bane. Det lod sig kun gøre på grund af den store tiltrækning, som Baba udøvede i lige grad på dem alle.

3.58. Åbningsmødet, hvor de skriftkloge redegjorde for deres opgave over for den brede befolkning, blev afholdt i overværelse af Baba i Venkatagiri by. Mere præcist blev mødet afholdt på paladsets gårdsplads, og formand for mødet var fyrsten af Venkatagiri. Ved denne lejlighed nævnte Baba, at indbyggerne i Rajahmundry, der ligger ved bredden af Godavari-floden, havde håbet, at mødet skulle holdes i deres by, eftersom akademiets tilblivelse var blevet bestemt 'på sandbredden af en ø beliggende i Godavari-flodens flodseng på Rama's fødselsdag sidste år'. Men som så mange gode ting så vindes en sådan mulighed ikke så meget på grund af nutidige fortjenester, men på grund af fortjenester akkumuleret gennem mange århundreder. Baba forklarede: "I århundreder har Venkatagiri været hjemsted for en fyrstelig familie, der har været dedikeret til at støtte, beskytte og fremme dharma. Tænk over hvor mange templer der er blevet bygget eller renoveret og dermed bevaret på grund af denne families gavmildhed! Eller tænk på hvor mange skriftkloge den har været velynder for, og det antal af religiøse bøger som dens donationer har hjulpet, så de kunne komme ud til den brede befolkning. Tænk på den interesse som familien selv i dag udviser for vedligeholdelse af templer og klostre, og det skønt dens forfatning og status har været ude i strid modvind på grund af de politiske forandrings storme." Det kan ikke undre, at da delstaten Madras' afdeling af akademiet blev indviet seks måneder senere, så valgte Baba et stort, åbent område i nærheden af Venkatagiri-paladset som mødested.

3.59. Mysore delstatens gren af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde blev indviet i Brindavan, Whitefield, nær Bangalore den 13. april 1964 under ledelse af den ærværdige Sri B.D. Jatti, der dengang var finansminister i delstaten. Idet Han indviede akademiet, sagde Baba: "Forbindelsen mellem de skriftkloge og politikerne, de religiøse ledere og herskerne, er bristet, og hver især går de deres egne veje, og det uden hensyn til hvad den anden part tænker og føler. Der har været lange perioder, hvor fremmede magter har hersket over landet, og hvor de skriftkloge blev hånet og spottet som værende symboler på en forældet kultur. Disse mange år har bidraget til at gøre kløften mellem de skriftkloge og politikerne dybere. Men selv efter de fremmede herskere er forsvundet, er der ikke blevet gjort noget for at genetablere forbindelsen mellem de to grupper. Fortabt i deres søgen efter forbipasserende glæder og tarvelig underholdning er folk blevet døve over for tidligere tiders visdom og den højere verdens sagte kalden. Medmindre folk trænel til at lede deres nylig vundne muligheder ind i den uselviske tjeneste og selvkontrollens kanaler, vil der komme et moralsk sammenbrud i den helt store stil, når først femårsplanerne med deres dæmninger, kraftværker, højovne og fabrikker begynder at oversvømme landet. Vi må have en plan, en velgennemtænkt plan for nationens moralske uddannelse og åndelige højnelse. Disse planer må udarbejdes, så vi kan undgå en moralsk katastrofe."

3.60. Ved indvielsen af akademiet i delstaten Madras erklærede Baba: "Menneskets ambition om at besejre det ydre rum, endnu før han fuldt ud forstår sin egen natur, vil føre ham ud i alvorlig ulykke. Ingen viden, uanset hvor imponerende den synes at være, der nægter at anerkende Guds eksistens, kan være ufarlig og nærende." Akademiet blev også indviet med Hans velsignelse i Hyderabad, der er hovedstaden i delstaten Andhra Pradesh. Det skete ved et møde, der blev ledet af guvernør Sri Pattam Thanu Pillai. Delstaten Maharashtra's gren af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde blev indviet af Baba. Mødet blev holdt i Shanmukh-ananda Hall i Bombay den 7. juni 1965. Der er blevet dannet en komite under ledelse af den ærværdige Sri P.K. Savant, landbrugsminister i Maharashtra regeringen. Komiteen består blandt andet af andre repræsentanter for lovgivningsmagten i delstaten.

3.61. Sri Savant er en glødende hengiven af helligdommen i Shirdi, hvor Baba levede som Sai Baba og lærte folk om vejen til Gud. Sri Savant er medlem af Shirdi Samsthan Trust Committee, og i et stykke tid var han dens formand. Komiteen forvalter de anliggender, der vedrører den unikke helligdom, der omkranser Sai Avatarens gravmæle. Da Savant derfor hørte, at Mesteren igen havde antaget menneskelig skikkelse, var han naturligt nok varsom med at acceptere dette. Hans nysgerrighed førte ham imidlertid hen til en villa, der tilhørte en Sathya Sai Baba hengiven. Baba havde boet hos denne hengivne i tre dage tilbage i maj 1960. I denne villa deltog Sri Savant i lovsangen, og han så et album med fotografier, der skildrede Baba's aktiviteter. Han så også flere hundrede meter film, der viser Baba's besøg i Badrinath og den offerceremoni, Han havde højtideligholdt i Prasanthi Nilayam. Han fik tillige lov til at gå ind i det værelse, som Baba havde opholdt sig i under de tre dage. Det er bevaret, som det så ud, da Han forlod det. Det står parat til at modtage Ham, hvert øjeblik det skal være. Mens han opholdt sig i dette værelse, blev Sri Savant tilbudt vibhuthi, der stammede fra Prasanthi Nilayam, og som blev opbevaret i små beholdere.

3.62. Selvfølgelig åbnede han munden for at tage imod asken, men hans bryst fyldtes pludselig af en forståelig tvivl. Kunne han, der var en trofast hengiven af Sai Baba fra Shirdi, nu modtage udi (*hellig aske*) der var blevet velsignet af en fremmed, der påstår at være 'den samme Baba', der er kommet igen. Det forekom ham, at der var så mange Baba'er, nogle ægte og nogle mere tvivlsomme, som alle gjorde krav på at blive hyldet.

3.63. Det bør ikke undre os, at en hengiven med Savant's faste tro på Shirdi Sai Baba blev plaget af tvivl. Vi bør faktisk være taknemmelige for hans tøven, for netop i dette selvsamme øjeblik dukkede et langt, skinnende lysglimt frem fra Bhagavan Sri Sathya Sai Baba's håndflade på det billede, der hang på væggen i værelset! Billedet hang lige over hovederne på Dr. D.J. Gadhia, der tilbød udi'en, og Sri P.K. Savant der i sit ydre var parat til at modtage den, skønt han i sit indre ikke havde besluttet sig. Alt dette skete for at overbevise ham om, at Sathya Sai Baba fra Prasanthi Nilayam er sandhed (*sathya*), den samme som Sai Baba fra Shirdi.

3.64. Dette lysglimt fjernede alle argumenter, der gik imod, at disse to Baba'er er identiske. Det fjernede tvivlen og ubeslutsomhedens mørke skyer. Savant tog imod udi'en. Nogle måneder senere erklærede Baba i Prasanthi Nilayam: "Det er kun ham og Jeg, der kender dybden af Savant's hengivenhed over for de to Baba-skikkelser." Savant deltog i indvielsen af Mysore delstatens gren af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, og han blev glad for, at en gren af denne organisation, der var blevet grundlagt af Baba, blev startet i Maharashtra. Han og alle der delte denne dags glæder, glædede sig over, at Baba's Nåde nok engang blev Maharashtra til del, og at en ny æra ville oprinde for delstatens skriftkloge, der nu ville komme til at tage del i genoprettelsens af dharma under Hans ledelse.

3.65. Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde har arbejdet aktivt for at arrangere foredragsvirksomhed i mange byer og landsbyer med skriftkloge som foredragsholdere. I en hel uge blev der afholdt et seminar for omkring 20 af dem. Her udvekslede de forslag til forskellige emner, som de kunne tale om til folket. Disse forslag udsprang fra det store område, som

deres fælles viden og erfaringer spændte over. Hvad der også blev drøftet, var, hvordan man bedst kunne præsentere emnerne. Konstant opmuntrede Baba folk, organisatorerne og de skriftkloge, enten ved Sin fysiske tilstedeværelse og taler eller ved forskellige tegn på Sin tilstedeværelse. Distriktskomiteen arrangerede de mange foredrag i det hovedkvarter, de havde oprettet i Taluk. De hengivne i Taluk-hovedkvarteret ville fortælle budskabet til de omkringliggende landsbyer. På denne måde er Upanishad'ernes idealer blevet udbredt blandt nervøse og urolige samfund i betelnødddepalme-haver, kaffeplantager, rismarker, industri-kvarterer, forstæder, universitetsområder, ældrekolonier, pilgrimscentre og faglige organisationer af enhver art.

3.66. Hvor man tidligere kunne tælle tilhørerne til disse møder, som disse skriftkloge holdt, på én hånd og var vant til, at det var de samme, der mødte frem, trak akademiets møder nu titusinder af tilhørere i de større byer og hele befolkningen i landsbyerne. For foredragene blev holdt på sprog, som tilhørerne forstod. De var enkle og gavnlige, og de havde noget at gøre med dagliglivet. Baba's Guddommelige tilstedeværelse tiltrak hundredetusinder til Hans taler, for disse taler er Herrens autentiske åndelige vejledning.

3.67. I Venkatagiri erklærede Baba: "Stiftelsen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde er en epokegørende begivenhed. For den markerer intet mindre end starten på en gylden æra, der sikrer menneskeheden befrielse."

3.68. Selve formålet med Baba's komme i menneskelig skikkelse er at befri menneskeheden fra den ubetydelige og banale rolle, som mennesket tilsyneladende er dømt til at spille. Mennesket tror fejlagtigt, at det er skeden og ikke sværdet, kroppen og ikke dens Beboer. Baba har afsløret, at den ældgamle indiske kulturs guldgruber er de redskaber, Han vil benytte Sig af til dette formål. Under Hans rejse rundt i Tamil Nadu, i landsbyen Surandhi, opmuntrede Han de vedisk skriftkloge til at fremsige vediske hymner på den såkaldte ghana-måde. Og da de havde gjort det, belønnede Han dem med medaljoner af guld. Han gav tilsvarende medaljoner i belønning til skriftkloge i forbindelse med afslutningen af fremsigelsen af hymner i Akiripalle og Rajahmundry. I 1963, i forbindelse med at der blev afholdt et møde for lærde i Rajahmundry, gav Han hver deltager en æresdragt og opmuntrede dem alle til flittigt at studere og fremlægge Veda'erne og Sastra'erne.

3.69. I 1960 var Baba leder ved et møde, der blev holdt i forbindelse med fejringen af 'College Day' på Markandeya Oriental Universitetet. Idet han bød Ham velkommen til institutionen, sagde Dr. S. Bhagavantham, hvis fader var grundlægger af universitetet, og som selv var en berømt videnskabsmand og rådgiver for Indiens forsvarsministerium: "Uanset hvornår jeg tager af sted for at få Baba's darshan, så bliver jeg forbløffet over at se, at der rundt om Ham er grupper af mennesker fra alle mulige lande og professioner, store som små, rige som fattige, syge og raske, unge og gamle samt skriftkloge fyldt med akademisk indbildskhed, der undrer sig over, at al deres viden og lærdom forekommer at være værdiløs her foran Den Alvidende." De undrer sig, og denne undren modnes og bliver til hengivenhed.

3.70. Gennem Sin tilstedeværelse har Baba velsignet Niranjana lovsangsgruppen i Maddur, den ugelange konstante gentagelse af Guds navn i Srisailam, en Gita-studiekreds i Nainital og Det Hinduistiske Selskab i Rajahmundry. 'Foreningen af evigt dedikerede og hengivne' i Krishna-Guntur distriktet har Han også taget under Sine vinger. Baba har tillige velsignet offerceremonier, der er blevet højtideligholdt af hengivne i Rajahmundry, Venkatagiri og Srinivaspur. I Erpudu besøgte Han Sanskrit Skolen og Vyasa Ashram'en

3.71. Da Benares Sanskrit Universitetet arrangerede en åbningshøjtidelighed for 'Akhila Bharat Thanthrika Mahasabha', sendte det Swami Dattatreya til Prasanthi Nilayam for at invitere Baba til at komme og velsigne akademiet. Skønt Baba ofte har erklæret: "Dette er tantra'ens tidsalder", så måtte Han sende Swami'en skuffet tilbage. Arrangørerne af Vishwa Hindu

Prishad henvendte sig til Baba. De bad Ham om at slutte sig til den gruppe af swami'er, der vejledte dem. Baba fortalte dem, at formålet med Hans komme netop var at sætte nyt liv i hinduismens idealer og igen placere dem på sejrns vej. "Hvert eneste øjeblik udfører Jeg netop det, I har i tankerne." Da Telugu Vijnana Samithi i Malleswaram ønskede at ære nogle medlemmer af centralkomiteen for Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, indvilligede Baba i at lede mødet.

3.72. I forbindelse med at han indviede akademiets Hyderabad-gren fortalte guvernør Pattom Thanu Pillai: "Jeg er glad for, at et af akademiets hovedformål er at fremme og støtte lærdom og studier ved at ære de skriftkloge og derved opmuntre til studie af Veda'erne og Sastra'erne." Baba ledte mødet, da en umådelig stor forsamling af beundrere og studerende tilhørende Hindu Selskabet i Rajahmundry hyldede tre ældre og ærværdige mestre af den gamle visdom. Det var Bulusu Appanna Sastry, Varanasi Subrahmanya Sastry og Kolluri Somasekhara Sastry. Under Dasara-højtiden i 1965 tildelte Baba netop disse tre tillige med Vidwan Dupati Thirumacharlu fra Venkatagiri det tegn på anerkendelse, som kongelige personer i tidligere tider plejede at bortskænke, nemlig 'det gyldne armbånd besat med ædelstene'. Alle var vidne til den store prema, som Han udviste, da Han hjalp de ældre mænd op på scenen. De var også vidne til den oprigtige glæde, Han nærrede på grund af deres bedrifter samt til den omsorg, Han udviste, da Han hjalp guvernøren med at fæstne armbåndene om modtagernes håndled og dækkede deres skuldre med guldbroderede sjaler. Alle vil værdsætte denne scene som værende både inspirerende og belærende. De skriftkloge har god grund til at byde Sathya Sai æraen velkommen, for Han er deres 'Ønskeopfyldende træ', der er kommet til Jorden. Da en skriftklog i Hans nærvær havde læst nogle digte op, som han havde skrevet om Gudinden Kamakshi fra Kanchipuram, materialiserede Baba en figur af guld af denne Gudinde og forærede manden den kostbare gave. Da andre præsenterede deres arbejde vedrørende Yogavasishta og Gitabhashya, som de havde forfattet, skaffede Baba's Nåde dem midler til at få dem udgivet.

3.73. Baba er Veda'ernes Moder. Han vil ikke tillade en vedisk lærd at slide og slæbe i sit ansigts sved, mens han hentæres af ren fortvivelse. Det skulle da være med undtagelse af de tilfælde, hvor det drejer sig om, at vedkommende skal lære en lektie. For Han er en streng arbejdsgiver, der er opsat på at opretholde en høj moralsk standard hos de mennesker, der hævder, at de er lærde inden for de ældgamle religiøse skrifter.

3.74. For eksempel var en skriftklog fra Øst Godavari distriktet så langt ude rent økonomisk, at han i sin fortvivelse afviste Baba's Nåde! Han nægtede at give sin hustru tilladelse til at skrive til Baba og bede om hjælp. To dage senere blev han forbløffet over at modtage et brev fra Baba, der var i Prasanthi Nilayam 1.280 kilometer borte. I brevet irettesatte Baba ham i stærke vendinger. "Hvorfor fortalte du hende, at du ikke ville give hende lov? Tror du ikke, Jeg ved det. Ved Jeg kun noget, når hun eller en anden skriver? Ved Jeg for eksempel ikke, at du rejste til Ramachandrapuram, hvor du forventede at tjene lidt penge ved at holde foredrag om Gita'en, og at du vendte hjem og blot havde pådraget dig yderligere gæld? Ved Jeg ikke, at du på det tidspunkt begyndte at fordømme dig selv og påstå, at al din lærdom var et spild, at alle dine erfaringer var værdiløse? For Mig, der sørger for alt i denne verden, er det ingen byrde at sørge for dig og din familie. Den eneste grund til at Jeg pålægger dig alle disse byrder, er, at Jeg ønsker at lære dig en lektie eller to."

3.75. Følgende uddrag af det brev, som den skriftkloge gav mig i Amalapuram, indikerer, hvilke lektier der er tale om.

Når livet flyder sorgløst, påstår folk, at det er deres egen fortjeneste, og de glemmer Herren. Når nederlag og modstand standser denne strøm, begynder de at forbande livet og miste troen. Når du bliver fortvivlet, fornærmer du Det Guddommelige Princip, det Princip som du i virkeligheden er, og som ikke kender til hverken sorg eller glæde. Du er blevet en lærd mand inden for mange fagområder, men du prøver ikke at få frugterne af denne lærdom og føre den

ud i livet. Hvor ville du være lykkelig, hvis du blot havde troen på, at intet kan hæmme eller hindre Atma's lyksalighed, der er som et levende kildevæld i hvert et hjerte! Prøv at forestille dig hvor rolig og samlet, du så kunne være.

I dine foredrag taler du vidt og bredt om Atma og om den lyksalighed, der er opnåelig for dem, der tænker dybt på Den. Det er let at råde andre, men når det kommer til at praktisere det, du anbefaler, så føler du, at det er frygteligt besværligt. Når du nu går rundt med Veda'erne, Sastra'erne, Purana'erne, Ithihasa'erne og Upanishad'erne proppet ind i din hjerne, så er al denne jamren og vrede slet ikke dig. I stedet for at ty til det mest effektive middel mod alle former for angst og bekymring, nemlig Herrens navn, hvorfor spilder du så tiden med at klage over smerte, frygt, tab og sorg?

Engager dig i det, der er blevet dig pålagt som værende din pligt; den pligt som din status kræver. Gør det med mod og i glæde. Stræb efter at nå livets fire mål, så vil du helt sikkert komme til at opleve Den Højeste Sathya. Omsæt din lærdom til praktiske handlinger, og gør dig fortjent til den højeste lyksalighed. Lad være med at tale nedsættende om de rige. Lad i det hele taget være med at tale nedsættende om nogen. For husk, Sai er til stede i alle mennesker. Så når du ser ned på andre, så ser du også ned på Sai.

3.76. Efter denne faderlige, men bestemte formaning, afsluttede Baba brevet med denne afslørende tilføjelse, som er god at få forstand af: "Han der bor i dit hjerte, Sai." Dette årvågne og vagtsomme påsyn med de skriftkloges indre bevidsthed, de skriftkloge der er trådt ind i Hans virkefelt, er én af mange måder, som Veda'ernes Moder anvender for at prøve at fremme Sanathana Dharma. For medmindre der er en modig skare af vedisk lærde, der lever et vedisk liv, kan verden ikke blive begejstret over at skulle ære og acceptere den vediske lære om alle tings fundamentale enhed.

Kapitel 4

Kaldet

4.1. *"Følg Mine instruktioner, og bliv soldater i Min hær. Jeg vil føre jer til sejr." Herefter fremkom Han med Sin storslåede erklæring, det store kald: "Når nogen med alvor i stemmen spørger jer om, hvor Herren er at finde, så skal I ikke vige uden om at svare. Giv dem det svar, som jeres hjerter byder jer at give. Fortæl dem vejen til Puttaparthi, og inviter dem til at dele jeres glæde."*

4.2. I forbindelse med at Han højeste Prasanthi Nilayam flaget den 23. november 1962, refererede Baba til kineserne, der strømmede gennem Himalayas dale og ind på Indiens sletter. Han erklærede: "Min fødselsdagsfest vil ikke blive spoleret af nedslående nyheder. I skal komme til at høre flere opmuntrende ting. Sanathana Dharma vil på ingen måde lide skade." Og senere erfarede vi, at kineserne, der ellers var i fuld fremmarch, var begyndt at trække sig tilbage fra midnat den 22. Af en eller anden indtil nu ukendt årsag trak de sig tilbage til den anden side af bjergkæderne!

4.3. Denne aften, da ministeren for planlægning i Andhra Pradesh regeringen indviede en skole i landsbyen Puttaparthi, som han havde fået finansieret, talte Baba om det kolossale spild, som nutidens uddannelse er forbundet med. "Se på landsbyernes veje, landsbyernes huse, landsbybørnene, og fortæl Mig, om 50 eller 60 års undervisning i reglerne for sundhed og hygiejne har haft nogen virkning. Hvis selv denne undervisning, der har at gøre med sundhed og velvære og hele ens liv, ikke føres ud i handling, så behøver Jeg næsten ikke nævne, at andre emner, der møjsommeligt læres om i skolerne, har en endnu mindre effekt." Baba gjorde opmærksom på den tendens, der er med at efterligne andre. Denne tendens har afskåret børn og unge mennesker fra deres lands oprindelige kultur og gjort dem rodløse og udtørrede. "I lærer børn vrøvlerim som for eksempel: 'Ba, ba, sorte får. Har du nogen uld' eller 'Jack og Jill gik op på bakken'. Det gør I i stedet for at lære dem opmuntrende og ophøjede guldkorn som: 'Ram, Den rene Essens; Ram, Den Højeste Bagvedliggende Kraft; Ram, Tidens Princip; Ram, herrernes Herre'. Sådanne linjer er blevet affærdiget som værende gammeldags og byrdefulde. Hvilken værdi har et Indien, der har skilt sig af med sin sande natur og er blevet et falsk Rusland eller et falsk Amerika? Gør landet til et mere ægte og virkeligt Indien", rådede Han. Med hensyn til sygdommene grådighed, stress, had og indbildskhed som dette land, sammen med resten af verden, er plaget af, så gælder, at de der planlægger børnenes uddannelse, skal være parate til at lære dem de første få skridt inden for åndelige øvelser. Det kan for eksempel være at iagttage stilhed, gentage Guds navn, meditere på Skaberen af dette vidunderlige univers samt positive handlinger som at hjælpe andre og det at skaffe sig af med nedværdigende vaner.

4.4. Da minister dr. M. Chenna Reddy holdt sin formandstale, refererede han til den pilgrimsrejse, som han havde foretaget til Shirdi nogle få uger tidligere: "Det at jeg kommer til Puttaparthi så kort tid efter, opfatter jeg som et stort held, for Sai Baba fra Shirdi har taget skikkelse som Avatar her som Sathya Sai Baba", sagde han. Baba fortalte ham såvel som forsamlingen: "Jeg er alle navne, ikke blot disse to – Sai Baba og Sathya Sai Baba. At kalde den manifestation Sai Baba og denne manifestation Sathya Sai Baba er blot nogle af de mange benævnelser. Dengang såvel som nu er Sai alle navne og alle former." Dette er i sandhed et glimt af Det Guddommeliges almengyldighed! Baba inviterer os til at gribe muligheden for at få Hans Nåde og derved frelse os selv på en hurtig måde. "Ved at gribe denne chance kan I, skridt for skridt, ophøje jer selv på en stille og rolig måde. Smerter i maven, feber, tab eller

sorg bringer jer til Prasanthi Nilayam. I begynder at holde af stedet og dets atmosfære, af Omkara og lovsangen og den stilhed, der er så fremherskende her. I ser Mig og iagttager Mine bevægelser, ord og handlinger. I tager herfra opfyldt af håb, med selvtillid og styrke og måske med en lovsangsbog og et billede. Inden længe glemmer I mavesmerterne og feberen, for den er enten forsvundet, eller den har mistet sin skarphed. I har udviklet en ny pine, en ny inderlig længsel, nemlig længslen efter prasanthi (den højeste fred), efter at se Herren, at røre Herren, at lytte til Herren, efter at gentage Guds navn og meditere og efter en direkte erkendelse af Gud. Følg Mine instruktioner og bliv soldater i Min hær. Jeg vil føre jer til sejr." Herefter fremkom Han med Sin storslåede erklæring, det store kald: "Når nogen med alvor i stemmen spørger jer om, hvor Herren er at finde, så skal I ikke vige uden om at svare. Giv dem det svar, som jeres hjerter byder jer at give. Fortæl dem vejen til Puttaparthi og inviter dem til at dele jeres glæde."

4.5. December 1962 var Baba i Madras. Han indviede Sathya Sai Nivas, en bedesal der er beliggende i centrum af forstaden Perambur, hvor der også er et stort industrikompleks med blandt andet 'Integral-vognfabrikken' og Jernbaneværkstederne. Ved den lejlighed sagde Baba: "Dette sted er et fyrtårn for dette område. Det kan frelse dem, der forsøger at krydse den foranderlige verdens hav. Dette fyrtårn vil vise dem grådigheden og hadets forræderiske klipper og føre de rejsende frelst gennem egoismens vilde storme."

4.6. I den allerførste uge i 1963, den 6. januar for at være helt præcis, skulle man ifølge kalenderen fejre Vaikunta Ekadasi. I Baba's kalender er denne dag fremhævet som værende dagen, hvor amritha, den Guddommelige nektar, strømmer ud fra Hans hånd. Dagen højtideligholdes som dagen, hvor Himlens porte åbner sig for alle i det store tempel for tilhængere af Herren Vishnu i Srirangam. Det er stedet, hvor Herren som Ranganatha, verdensscenens Direktør, leder og overvåger det store 'fødsel og død drama', hvori de enkelte livssituationer er flettet ind. For dem der er tæt på Baba, denne Sri Ranganatha i menneskelig skikkelse, åbner Himlens porte sig, når Han giver dem nektaren, som Han materialiserer denne dag.

4.7. Den 6. januar tog Baba mange af Sine tilhængere med til Mahabalipuram på østkysten. Det er et sted, hvor bølgerne hvisker vidunderlige historier om svundne tider til mennesket. Det er et sted, der er blevet helliget gennem historier fortalt gennem århundreder. Her har snilde hænder, inspireret af Karma Yoga, styret af øjne der fuklede af Bhakthi Yoga's funkende øjne og trænet af hjerner oplyst af Jnana Yoga med hammer og mejsel formet og hugget pragtfulde skikkelser og figurer ud af den genstridige klippe. Da selskabet satte sig rundt om Baba der på kysten og begyndte at synge lovsange, må bølgerne have genkaldt sig forgangne dage, hvor Tamil Nadu's tempel-guddomme blev installeret, så de kunne blive tilbedt her på kysten. Dengang var kysten fyldt, ikke med frokostspisende skarer, men med flokke af fromme hjerter og ydmyge mennesker, der søgte Gud. Bølgerne brusede, den ene bag den anden, frem på række og geled for at få et glimt af Baba og for at høre de Guddommelige sanges melodiske toner. Selv elefanterne, hjortene og aberne, udhugget i sten, anstrengte sig for at undslippe klippen og slutte sig til kredsen omkring Baba.

4.8. Denne aften materialiserede Baba tre henrivende figurer af Vishnu, Narayana og Krishna til stor glæde for dem, der overværede det. Og det umælende billede af Arjuna i færd med at gøre bod må, som efter en pludselig indskydelse, have vendt sig rundt og foldet hænderne i hyldest. Baba forklarede, at de tre statuer symboliserer det gode og rene aspekt af Gud, aspektet der skænker udødelighed til mennesket. Vaikunta er stedet eller skuepladsen, hvor der ikke findes tristed eller tåbelighed, lemlæstelse eller elendighed. På Ekadasi-dag, der er dedikeret til tilegnelsen af denne tilstand, bliver Vaikunta's porte åbnet for dem, der har opnået succes i kampen for at overvinde uvidenhedens handicap. "Når sindet adlyder sansernes indfald, bliver I bundet. Når sindet lytter til dets herres, intellektet eller fornuftens, advarsler, bliver I frelst. Så træn sindet til at rette sig efter intelligensen og ikke efter sansernes luner", rådede Baba. Efter at have skænket Sine hengivne denne nektar i form af belæring, materialiserede Baba den amritha, der blev frembragt af Guderne og dæmonerne på

denne lykkevarslende dag, da de kærnedede Mælkehavet. Han gav denne nektar til alle, der var til stede, idet Han gjorde dem opmærksomme på, at den tunge der har smagt denne nektar (*amritha*), herefter ikke må blive besmittet af falskhed (*anritham*).

4.9. Da Baba vendte tilbage til Prasanthi Nilayam, opfordrede Han alle de hengivne, der havde bosat sig der, til at følge den strenge selvdisciplin, som Han havde foreskrevet. "Denne Avatar har det at støtte og hjælpe Sine hengivne som en af Sine opgaver. Så stræb efter at blive hengiven. Giv Mig jeres sind; gør det helhjertet og uden forbehold. Giv det til Mig med al dets lunefuldhed og egensindighed. Det er det eneste, I behøver at gøre. Så bliver I hengivne. I vil blive befriet for sorg. Ikke blot jer, men alle eksistenser i universet skal befries, og det vil ske", sagde Baba.

4.10. Nogle få dage senere fejrede man, at omkring 30 drenge skulle gennemgå ceremonien Upanayanam, og derved træde ind i det livsstadie der er kendetegnet ved ungdom, et liv i cølibat og med åndelige studier. Da Baba fandt ud af, at 16 af dem ikke havde gennemført det forberedende 'øre piercing' ritual, gjorde Han den karakteristiske bevægelse med hånden og materialiserede det nødvendige antal guldtråde. Han gennemborede Selv drengenes øreflipper. Herefter forærede Han dem klæder til brug ved ceremonien samt de kobberskåle, de skulle bruge. Brahmin-præster var kommet hertil fra mange byer. De ledsagede drengenes forældre. Baba talte til dem om alle de lag, der i tidens løb var blevet læsset oven på det oprindelige, enkle vediske ritual. Han bad dem om at opgive alle ydre fremtoninger af selskabelig karakter, der var blevet en slags tilbehør til højtideligheden. I stedet skulle de holde sig til det enkle program, som Han havde udarbejdet. I stor glæde indvilligede de i dette. De var lykkelige for, at Baba var kommet for at skille avnerne fra kornet. "Jeg vil være deres moder", sagde Han, da præsterne foreslog, at mødrene skulle stå bag drengene under rituallet. "Der er nogle af drengene, der har mistet deres moder. Hvis de ser andre drenge med deres moder ved deres side, så vil de græde over deres egen ulykke. Jeg ønsker ikke, at nogen dreng græder under rituallet, når han modtager det 'sorg-ødelæggende' Gayathri Mantra. Så vi vil ikke lade mødrene komme op til drengene." I det øjeblik novicen påbegynder sin løbebane som studerende, skal moderen række ham den første håndfuld ris, når barnet siger: "Moder, giv mig almisser." Men Baba sagde: "Jeg vil være moderen. Jeg vil fylde deres hænder med gaver." Større velgerning kan man vel ikke forestille sig.

4.11. Mahashivarathri højtiden blev fejret lige efter Upanayanam. To lingam'er, den ene af guld og den anden af krystal, dukkede frem fra Baba's indre. Som det var sket siden 1940, dannede disse lingam'er sig i Ham. Baba forklarede, at lingam'en er et tegn eller et symbol på den enkeltes forening med det universelle; sindets opløsning i Guds-bevidstheden. Den viise erkender, at sindet og det umådeligt store blændværk som det konstruerer, alt sammen er indbefattet i lingam'en, i Væren Bevidsthed Lyksalighedens begyndelsesløse og endeløse hav.

4.12. Efter Mahashivarathri tog Baba af sted for at besøge Rajahmundry, hvor Han skulle lede en tre dages festival med åndelige foredrag. Hundredvis af landsbyer, der lå i Godavari-flodens umådelig store og frugtbare deltaområde nær Rajahmundry, så frem til dette besøg, som de håbede også ville omfatte deres by. Men Baba bekendtgjorde: "Besøg til andre steder er blevet udsat. Men alle kan få darshan her i Rajahmundry under disse møder." Da Baba kørte langs Grand Trunk Road på Indiens østkyst mod Godavari by, var der derfor tusinder, der skyndte sig til dette sted. De kom fra nær og fjern. Man så dem i biler og busser, tog og både, cykler og rickshaws og endda i oksekærrer. I en røgsky kørte togene ind på perronen, og de var fyldte med store folkeskarer, men de forlod en tom stationen, for alle var ivrige efter at nå frem, og ingen var indstillet på at rejse videre, og ingen ønskede at forlade byen. Ældre mennesker, der havde oplevet den kolossale folkemængde, der samlede sig til Pushkaram's 'Flod Festival', svor på, at dette opbud af mennesker slog alle rekorder. Den 29. talte Baba til denne forsamling, der var pakket til bristepunktet på byens største plads. Ved denne lejlighed bemærkede Han, at dette sceneri var en påmindelse om Den Tusindfoldige Guddommelige Manifestation. Baba var nødt til at ændre mødestedet, så Han i stedet kunne tale til forsam-

lingen ude på det åbne land i en af forstæderne. Her kunne Han tale til dem fra taget af et hus. Fra dette tag havde Han udsigt over det store område. Den fjerde dag af Baba's ophold i Rajahmundry var det Rama's fødselsdag. Rama, der var Herrens Avatar, tilbedes som legemliggørelsen af dharma fra Himalayas dale til Kanyakumari. Denne dag dufter hele Indien af røgelsespinde, og lyden af tempelklokker høres overalt denne aften. Og netop denne aften sad Baba på en sandet strandbanke midt i det brede floddelta. Sådan må Rama også havde siddet for længe siden, da Han var på vandring mod syd. Det var et monumentalt øjeblik; et vendepunkt i verdenshistorien. For på dette tidspunkt bekendtgjorde Baba Sin plan for udbredelsen af den dharma, der beskrives i Veda'erne, til Indien og til hele verden.

4.13. Baba lærer os, at handlinger skal være gennemtrængt af hengivenhed over for Gud, så man kan opnå åndelig visdom. Han har påpeget, at Veda'erne består af tre afsnit. Det første omhandler karma, og det er det mest omfangsrige afsnit. Det andet, der er kortere, kaldes 'tilbedelse'. Det tredje er afsnittet om åndelig visdom, der består af de upanishadiske skrifter, den såkaldte Vedanta-lære, som igen er et sammendrag af den vediske lære. Baba sammenligner disse tre afsnit med 'den umodne frugt', 'den frugt der er i færd med at modne' og 'den modne frugt'. Den frugt der er i færd med at modne, bliver fyldes gradvist med sødme, og det sker på meget kortere tid, end det tager den umodne frugt at vokse til en frugt, der er i færd med at modne. Den sødme som alt dette er en forberedelse til, er åndelig visdom.

4.14. Baba er enig i den vediske erklæring om, at det alene er åndelig visdom, der kan skænke befrielse; at karma og hengivenhed over for Gud er indledende stadier, som den åndeligt søgende skal igennem. Det er alene åndelig visdom, der åbenbarer universets grundlæggende enhed, sindet og materiens enhed, tid og rums enhed og den enhed, der er mellem den fjerneste stjerne og det mindste fnug, der glitrer i sollyset.

4.15. Baba talte om denne enhed, denne ikke-dualisme, på Sankara's fødselsdag. Sankara var den mest energiske fortaler for denne vedantiske sandhed. "Sankara's udlægning tilfredsstiller intellektets mest komplicerede krav og forener al ting med Den Ene. Det gælder alle ting og til alle tider. Når I erkender, at 'de mange' er et fantasifoster, som skabes af jeres egen forestillingsevne, som udspringer af jeres mangelfulde viden, så bliver I ene-herrer, og al frygt forsvinder. I det øjeblik bliver I befriet fra denne mangesidede foranderlige verdens trældom."

4.16. Den 10. maj indviede Baba fabrikken Rao Isolerings Selskab i Whitefield. Han talte til medarbejderne og gav dem Sine velsignelser og råd. Han fortalte dem, at hver eneste af dem var som et led i produktionskæden. Dovenskab, efterladenhed, skødesløshed eller uduelighed hos blot en enkelt person vil ophæve dygtigheden, årvågenheden, effektiviteten og entusiasmen hos resten af arbejderne. Vær tolerante over for andre menneskers synspunkter. Vær bevidste om jeres medmenneskers vanskeligheder. Tag hensyn til andre menneskers behov i lige så høj grad, som I tager hensyn til jeres egne behov. Han fortalte dem, at Han kendte de engelske teknikere, der samarbejdede med dem, og Han kunne lykønske dem med, at de havde fået disse seriøse og venlige venner fra udlandet.

4.17. Baba satte Sin finger på noget, der ofte gøres til et arbejdsproblem, for Han ser det at sikre sig fred og glæde som et menneskeligt problem. I Srisailam, da Han så de tusinder af stenhuggere og maskinarbejdere, der var i færd med at bygge en dæmning hen over Krishna-floden, gav Han dem nogle råd, som enhver arbejdsleder bør skrive sig bag øret. "Lad være med at give jer i kast med dette arbejde på en uengageret måde. Dette er en hellig opgave, der vil sikre hundredetusinder af mænd, kvinder og børn mad og lykke i århundreder. Jeres liv er i sandhed nyttigt. I som arbejder for at tæmme denne vældige flod, burde også kunne lære at tæmme jeres egen lunefuldhed. I skal opdæmme lidenskabernes brusende strøm, der bringer freden og glæden i jeres eget hjem i fare. I skal kanalisere den ud over frugtbare marker. På samme måde som I følger visse regler for at opretholde et godt helbred af frygt for at blive syge, skal I også følge reglerne for mental kontrol, så I kan opleve en overflod af fred. Tilbring nogle få minutter hver morgen og hver aften i stilhed i jeres hjem foran alteret.

Tilbring denne tid sammen med Gud. I skal altid være i Guds nærhed. Se Ham altid sammen med jer, og gør det under alle forhold. Stol på Ham, det er Hans drama, Hans skuespil. I er blot en rolle, en skuespiller.”

4.18. Fra Whitefield rejste Baba til Mysore og Nilgiris, og derfra fortsatte Han til Tinnevely, Mukkudal, Madurai og Kodaikanal-bjergene. Han nåede tilbage til Prasanthi Nilayam, så Han kunne nå at deltage i festlighederne i forbindelse med Gurupoornima. De mirakuløse begivenheder, der gik forud for denne højtid og gjorde den uforglemmelig, fortjener et særskilt kapitel, et kapitel der bør skrives med guldbogstaver.

Kapitel 5

Denne Siva-Sakthi

5.1. *"I alle disse år har Jeg tilbageholdt en hemmelighed om Mig Selv. Nu er tiden kommet, hvor Jeg kan afsløre den for jer, for i dag er en hellig dag. Jeg er Siva-Sakthi", bekendtgjorde Han. "Jeg er født ind i Bharadwaja slægten i henhold til et løfte, som denne vismand fik af Siva og Sakthi. Siva Selv blev født ind i denne slægt som Sai Baba fra Shirdi. Nu har Siva og Sakthi ladet Sig inkarnere som Mig i Hans slægt. Sakthi alene vil lade sig inkarnere som den tredje Sai i den samme slægt. Det vil ske i delstaten Mysore."*

5.2. Nogle læsere må have bemærket, at Baba erklærede Sig Selv som værende Bhavani, der gav et sværd til kejser Shivaji og gav ham den opgave at frelse Sanathana Dharma fra de kræfter, der var fjendtlige over for den. Han sagde: "Denne Siva-Sakthi gør det samme nu. Jeg overdrager 'modets sværd' til disse skriftkloge og byder dem at dele deres visdom og glæde med alle mennesker, som Sanathana Dharma dikterer.

5.3. Dette ord, Siva-Sakthi, førte den store forsamlings tanker tilbage til den 6. juli 1963 omkring klokken 19.00, da miraklernes mirakel fandt sted i Prasanthi Nilayam's bedesal. Det var en jordskælvsagtig begivenhed, der udvidede troens grænser og forøgede hengivenhedens begejstring. Jeg vil derfor beskrive denne hændelse i detaljer.

5.4. Det hele begyndte om aftenen den 28. juni, hvor Baba bad mig annoncere, at Han ikke ville give interviews i den kommende uge. Ingen kunne gætte hvorfor, for der var ikke sket noget usædvanligt denne dag. Søndag den 29. juni klokken 06.30, mens Han var på vej ind på Sit værelse på første sal fra den sydlige veranda, talte Baba om, at Han følte Sig svimmel. Og pludselig faldt Han om på gulvet. Jeg var hos Ham på det tidspunkt, men selv om jeg holdt fast i Ham, så kunne jeg næppe afbøde faldets virkninger.

5.5. Endnu mens Han faldt, knugede den venstre hånd sin næve fast sammen; det venstre ben blev stift; tæerne blev stive. Øjensynlig havde Han i Sin grænseløse Nåde pådraget Sig et anfald af lammelse, der var bestemt til at invalidere eller måske slå en from person ihjel. Jeg havde tidligere set Ham pådrage Sig tyfus, mavesmerter, et blødende øre, fåresyge og endog et slagtilfælde. Så sammen med Raja Reddy ventede jeg på, at Han kom til Sig Selv. Så kunne Han fortælle os navnet på personen og stedet, hvor han eller hun befandt sig, og således bekræfte vores antagelse. Ansigtet fortrak sig, og ansigtsmusklerne trak læberne til venstre. Tungen hang ud af munden. Det venstre øje syntes at have mistet sin synsevne. Vi hviskede til hinanden om, at Han havde udskudt alle interviews i en uge! Baba syntes at have været klar over, at en person skulle reddes denne morgen.

5.6. Urets tikken markerede, at minutterne gik, og timeviseren bevægede sig ubønhørligt. Vores bekymring gik over og blev til frygt. En dyster stemning fyldte værelset og spredte sig efterhånden ud over hele Nilayam. Dr. B.G. Krishnamurthi fortalte os, at Baba var i koma, og at Han viste symptomer på hjerneblødning ledsaget af lammelse. Hans kæber var klempt sammen. Pulsens varierende fra 84 til 100. Når lægen behandlede patienter på Sathya Sai Hospitalet, så fæstnede han større lid til den helbredende værdi, som den vibhuthi, der var velsignet af Baba, havde, end til effekten af den medicin der stod på hylderne. Nu da han stod over for en lammet Baba, kunne han kun bede til, at Han ville helbrede Sig Selv.

5.7. I mellemtiden skyndte en hengiven, der frygtede, at der var tale om en reel sygdom, sig i bil til Bangalore. Først på eftermiddagen henvendte han sig til dr. Prasannasimha Rao, der var vicedirektør for sygdoms- og sundhedsvæsenet i Mysore, og bragte ham med tilbage til Prasanthi Nilayam.

5.8. Lad lægen selv berette om det, han så. Jeg citerer fra hans brev: *“Det var tidligt om eftermiddagen den 29. juni, at jeg i hast blev kaldt til Sri Sathya Sai Baba’s fødder i Puttaparthi. I selskab med min svoger, Sri Kesav Vital, kørte jeg så hurtigt, det kunne lade sig gøre, og da jeg nåede frem til Puttaparthi, så jeg en patient, der led de frygteligste smerter. Vi nåede frem til dette hellige sted tidligt om aftenen. Jeg var ivrig efter at kende detaljerne vedrørende den episode, der lå til grund for, at jeg var blevet hasteindkaldt. Men det var Hans Vilje, at jeg skulle beherske mig indtil den næste morgen. Næste morgen, da jeg blev ført ind i værelset på første sal i tempelbygningen i Nilayam, så jeg Sri Sathya Sai Baba’s fysiske legeme ligge udstrakt på sengen. Kroppens stilling indikerede, at der var tale om en patient i koma. Åndedrættet var indimellem hvæsende. Den venstre side af kroppen samt den venstre arm og det venstre ben var stive. Der var stærke trækninger i ansigtet, lejlighedsvis også i højre side af kroppen. Pludselig kastede Han hovedet fra den ene side til den anden. Disse bevægelser blev ledsaget af en stønnen af smerte og fremsigelse af uforståelige stavelser. Sidstnævnte var et resultat af en svækkelse af evnen til at tale; kort fortalt var der tale om en slags gebrokket tale.”*

5.9. *“Efter at have analyseret tegnene og symptomerne og det korte sygdomsforløb måtte jeg slutte, at den halvt bevidstløse tilstand og den stilling kroppen befandt sig i, kun kunne være en følge af en udvidelse af de hjerneblodkar, der befinder sig i højre hjernehalvdel samt pandeområdets forreste del. Ud fra dette sygdomsbillede hos en person i trediveerne kunne jeg stille diagnosen ‘tuberkuløs meningitis’ – muligvis i forbindelse med en langvarig uopdaget tuberkulose.”*

5.10. *“Behandlingen skulle bestå i antituberkuløse foranstaltninger ved intravenøst at tilføre stoffer, der kan genoprette ionligevægten og ved at tilføre kunstig næring. For at kunne gennemføre en professionel forsvarlig behandling af tilfældet ville det være af afgørende betydning at foretage en lumbalpunktur, men mine forsøg på at give intravenøs behandling med glukoseopløsning blev forhindret ved afværgende fagter og bevægelser fra Baba’s side. Til trods for at det var Hans Vilje, så efterlod det mig fuldstændig forvirret og hjælpeløs. Idet jeg fuldstændig affandt mig med Hans Vilje, vendte jeg søndag aften tilbage til Bangalore. Jeg var berøvet ethvert håb om at få Hans darshan igen i den fysiske form, som Han havde antaget i denne inkarnation.”*

5.11. Baba var ‘uden bevidsthed’ hele tiden. Han udviste kun svage glimt af bevidsthed, som da Han skubbede lægens hånd væk, da han forsøgte at give Ham en indsprøjtning. Kroppen svedte en del, men vi kunne kun give Ham nogle få skefulde vand. Det skete ved, at vi trak Hans kæber lidt fra hinanden og stak skeen med vand ind i Hans mund. Han var tilsyneladende meget udmattet. Herudover led Han af det, dr. Krishnamurthi kaldte hjertekramper. Det var smerter, der begyndte ved brystbenet og strålede over i venstre skulder og arm. Den fysiske krop jamrede og klagede sig. Nilayam’s beboere, der stod på tåspidser under vinduet, hørte det og græd. For at lindre og afhjælpe udmattelsen kunne vi blot give Ham nogle få dråber vand med druesukker eller citronsaft. Det gjorde vi ved at tvinge de fast sammenpressede tænder lidt fra hinanden.

5.12. Om mandagen intensiverede Baba den atmosfære af tragedie, der gennemsyrede hele ashram’en. Det lykkedes Ham at kalde nogle af ashram’ens beboere hen til Sin seng. Han gestikulerede og fremlæspede nogle få ord for at få dem til at forstå, at de opgaver som de havde fået tildelt, skulle gennemføres med samme iver som sædvanlig. Det var en hjerteskrærende oplevelse at opfange disse slørede lyde og fortolke dem, for ordene kom ud af en mund, der var trukket helt skævt og med en tunge, der faldt over i venstre side. Han advarede

os om at smitte de andre beboere med vores frygt. "Tag jer godt af dem. Tal blidt og venligt til dem", syntes Han at sige. "Giv dem vibhuthi. Bed dem om at tage hjem og komme igen på et senere tidspunkt."

5.13. Han afslog at modtage medicinsk behandling og pleje. Vredt fejede Han skeen med nogle få dråber coramin til side. Han insisterede på, at Han Selv ville klare Sig på badeværelset, selv om man måtte løfte eller trække Ham over to dørtrin. Efter en sådan vovelig færd steg Hans puls til farlige højder. Vi og lægen kunne kun vride vore hænder og bede.

5.14. Vi kunne ikke meddele offentligheden, at det var et anfald af lammelse, der havde ramt Ham, og derfor cirkulerede der i og omkring Nilayam en række forskellige rygter, der skulle give forklaring på den ildevarslende dystrehed. Det mest fantasirige af disse rygter gik ud på, at Baba var kommet under indflydelse af sort magi. Andre forestillede sig, at Han havde bragt Sig i en tilstand af uforstyrret sindsligevægt. Og så var der andre, der gættede på, at Han havde aflagt et højtideligt løfte om at iagttage stilhed og være inaktiv. Måske var Puttaparthi's indbyggere bedre til at tolke situationen, for de havde kendskab til Hans dage i Uravakonda, hvor Han var uden bevidsthed, når Han 'gik ud af kroppen' for at frelse en hengiven fra ulykke. Det var deres opfattelse, at Baba var i begreb med at påbegynde et nyt kapitel i Sin historie, som Han havde gjort efter den hændelse i Uravakonda, da Han var teenager. Det blev tirsdag. Ofte og oftere og i længere og længere perioder viste Baba tegn på at være ved bevidsthed. Idet Han refererede til lægens besøg, sagde Han: "Alt hvad han skulle gøre var at få darshan og så tage af sted. I sådanne tilfælde er det ikke tilrådeligt at give indsprøjtninger. Det hele vil vare fem dage endnu. I morgen vil smerterne aftage. I disse tre dage har Jeg haft tre hjerteanfald. I må have hørt Mig stønne af smerte. Ingen anden kunne have overlevet", sagde Han og smilede.

5.15. Dr. S. Sitaramayya, der var tjenestegørende overlæge på Nilayam hospitalet, blev tilkaldt via et telegram. Tirsdag aften var han at finde ved sengekanten. Tirsdag nat var fuld af frygt, for Baba jamrede i smerte, og det gjorde os ulideligt ondt.

5.16. Onsdagen brød frem, mørk og dyster. Omkring klokken 09.00 om morgenen viste Baba, der var ekstrem udmattet, tegn på at segne under byrden. Han kæmpede for at få vejret, og Han var plaget af hikkeanfald. Forældrene kunne næsten ikke bære deres sorg. Broderen og søstrene var helt slået ud af fortvivelse. Selv om vi var rodfæstet i troen på, at Baba er Guddommelig, så vaklede vi og græd højlydt som panikslagne babyer. På dette forfærdelige tidspunkt kunne vi ikke beslutte, om vi skulle begå helligbrøde og hente en læge fra Bangalore eller Anantapur til Prasanthi Nilayam. Ville det være det rigtige at gøre? Ville det være tilgiveligt? Var det påtrængende nødvendigt? Ville en læge kunne hjælpe med noget som helst? Vi samledes under mangotræerne, og med tårer strømmende ned ad kinderne vejede vi for og imod.

5.17. Netop på det tidspunkt fik vi glade nyheder. Baba havde genvundet bevidstheden; hikkeanfaldene havde mistet deres voldsomhed. To timer senere fik vi et frygteligt chok. Hans åndedræt var blevet forværret. Han slog om Sig og rullede rundt på sengen. Vi bad til Ham mellem vore hulk, men vi fik ingen tegn, der kunne opmuntre os. Lægerne sad på gulvet og lænede sig op ad væggen. Deres tunge og sørgmodige hoveder hvilede de i deres hænder. I samfulde fire timer spændte Baba os på pinebænken. Herefter åbnede Han Sine øjne, så Sig omkring og smilede.

5.18. Ca. en time senere gjorde Han tegn til os, og med Sit medynkvækkende begrænsede ordforråd, der blev suppleret med diverse tegn med den raske højde hånd, fortalte Han os om disse fire timer. Som vi forstod Ham, sagde Han: "Sindet er som en lotusblomst med tusind kronblade, og hvert eneste kronblad retter sig udad mod enkeltheder i den objektive verden. I lotusblomstens centrum finder vi jeg-princippets flamme. Denne flamme er altid urolig og ustadig. Snart drejer den sig mod ét kronblad, snart mod et andet, men hvis I gennem jeres

viljestyrke holder den rolig og lige, så forbliver jeg et upåvirket af det, der foregår med kroppen."

5.19. En eller anden citerede fra Sruthi'erne og sagde: "Inderst inde i den blå sky, skinnende som en lysende stråle som en tunge af ild." Baba nikkede bifaldende. "Gennem disse fire timer holdt Jeg flammen rank og lige. Jeg var fraværende; Jeg var i en anden verden. Jeg iagttog kroppen ovenfra. Jeg Selv var ubekymret, upåvirket." (I Shirdi frelste Shirdi Sai Baba Sig Selv fra en dødelig sygdom. Han overlevede i kraft af en beslutning om, at 'holde Sin livsenergi ved lige').

5.20. Omkring klokken 19.00 fik Baba fremsagt følgende: "I bør alle sove her i nat." Det varslede en krise. "Vil der komme et hjerteanfald i nat", var der én, der vovede at spørge. Baba svarede: "Ja." Denne nat var den længste, den mest dystre og den mest forfærdelige i vore femten dødeliges liv. Hjerteanfaldet fandt sted. Vi lyttede til Hans jamren. Vi bad til Baba om, at Han måtte lindre smerten og forsikre os om den lykkelige udgang, som vi alle ønskede.

5.21. Endelig blev det torsdag, 'lettelsens dag', den sjette dag hvor Han havde sagt, at smerten ville miste sin voldsomhed, og hvor hjerteanfaldene ville ophøre. Solen stod op over bjergene bag Chithravathi-floden. Baba erklærede, at smerten såvel som den brændende fornemmelse i brystet var forsvundet. Den allerførste ordre Han gav efter denne erklæring, var: "Træf forberedelse til, at de hengivne kan få darshan. De er helt knust af fortvivlelse." Vi bønfuldt om, at Han først gav darshan to dage senere. Denne lørdag ville det være Gurupoornima, og tusindvis af hengivne ville være forsamlet i Nilayam. De ville komme fra alle Indiens delstater for at hylde deres guru, Herre og lærer. Vi håbede, at Han til den tid ville være kommet mere til kræfter, så Han kunne udholde den belastning, det er at give darshan.

5.22. Baba bad mig bekendtgøre i bedesalen, at Han ville give darshan til alle til Gurupoornima. Det skulle jeg gøre efter morgenlovsang klokken 09.00 denne torsdag. Baba irettesatte mig, for jeg havde tænkt mig at komme med en ganske kort omtale af det passerede uden at komme ind på enkeltheder om sygdommen. Men Han insisterede på, at jeg gav de hengivne en nøjagtig beskrivelse af Hans fysiske tilstand, så de ikke blev alt for chokerede, når de så Ham. På telugu fortalte jeg om, hvilken tilstand Hans ben, arm, øje, tunge og ansigt befandt sig i. Jeg brød sammen, da jeg så smerten i ansigterne på dem, der for første gang fik kendskab til den forfærdelige sandhed. Jeg måtte gentage erklæringen på engelsk, kannada, tamil og malayali, men jeg kunne kun fremstamme den mellem hulkene.

5.23. Denne aften overbragte Baba os endnu en god nyhed. "Det størknede blod i hjernen er opløst." Vi bønfuldt Ham om at sætte Sin viljestyrke ind, så Han kunne blive normal igen. Han var jo vor tilflugt i al nød. Hvad andet var der vel så for os at bede om, siden vor nød var en del af Hans drama.

5.24. I løber af fredagen og endog lørdag morgen forsøgte vi at få Ham til at opgive Sin plan med at give darshan i bedesalen i stueetagen. Nogle bad Ham om at give os tilladelse til at meddele forsamlingen, at Han ville blive sund og rask inden Dasara, der lå hundrede dage foran os. En anden dristede sig til at foreslå, at Han helbredte Sig Selv til Krishna's fødselsdag fyrré dage senere. Baba syntes at tage disse forslag ilde op; Han rystede blot på hovedet.

5.25. Bedesalen var pakket med mennesker, som det aldrig var set før. Folk fra mange landsbyer rundt omkring Puttaparthi, der havde fået at vide, at Baba var bukket under for sygdom og måtte bæres ned ad trappen, kom i stort antal. Det store område rundt om Nilayam var fyldt med mennesker. Forsigtigt blev Baba båret ned ad vindeltrappens 18 trin til stueetagen. Major Dr. M. Bhanu fra statshospitalet i Palladam skriver: "Jeg så Baba komme ned ad trappen med hjælp fra tre hengivne. Den ene af dem løftede Hans venstre ben over dørtrinnet. Han havde et tørklæde rundt om Sit hoved for at holde håret på plads og for at skjule de skæve ansigtsmuskler for de hengivnes blikke. Hans måde at gå på var karakteristisk

for folk, der lider af lammelse i den ene side. Det lammede venstre ben slæbte i en halvcirkelbevægelse, så tærerne skrabadede mod gulvet. Selv den tapreste græd højlydt over at se Baba i denne tilstand. Hulkene og klageråbene kom så pludseligt og var så højlydte, at mange vredt bebrejdede os hele situationen. De bebrejdede os, at vi havde udsat det dyrebareste liv på Jorden for denne belastning. "Hvorfor førte I Ham herved", græd og råbte de i vrede."

5.26. Baba blev sat i sølvstolen, der stod på gulvet, og som var fyldt med puder. Så snart Han sad godt, lagde man en pude på Hans bryst, og Raja Reddy løftede den slappe venstre arm og lagde den på puden. Fra hvert et bryst lød der et gisp, da folk så dette. Baba signalerede til mig, og jeg knælede ved Hans side for at forstå det, Han prøvede at fortælle mig. Efter jeg havde gentaget det for Ham, som jeg gættede på, var Hans budskab og på den måde forvissede mig om, at jeg havde forstået Ham korrekt, bekendtgjorde jeg følgende for den sorgbetyngede forsamling på omkring 5000 mennesker: "Baba siger: Sørg ikke. Dette er ikke Min sygdom. Det er en sygdom, Jeg har overtaget fra en anden. Jeg kan aldrig blive syg; nej aldrig. Lad være med at være modløse. Hvis I taber modet, så vil det smerte Mig." Da dette var sagt, gav Han tegn til, at jeg skulle tale til forsamlingen. Han lod mig også forstå, at Han ville tale efter mig. Mange følte, at Han allerede havde anstrengt Sig for meget. De frygtede konsekvenserne af, at Han anstrengte Sig yderligere ved at tale. Han havde trods alt forringede ressourcer.

5.27. Jeg opfordrede alle til at bede til Baba, der er det eneste tilflugtssted, som vi kender til, om at helbrede Sig Selv i det mindste inden næste nymåne. "For dagens fuldmåne kan vi ikke se på grund af denne ubærlige sorg. Lad den næste nymåne blive en fuldmåne for os alle og for verden."

5.28. Baba gjorde tegn til, at mikrofonen skulle holdes helt hen til Hans mund. Langsomt hvislede Han ind i den. Med grødet stemme sagde Han: "Vinipisthunnadaa." Men selv os der ellers havde lært at tyde de uartikulerede lyde, kunne ikke forstå, hvad Han prøvede at sige. Han gentog ordet to gange. Nu var der en, der fik fat i betydningen og gentog ordet i mikrofonen. Baba havde spurgt dem: "Kan I høre Mig?" Dette fremkaldte en stønnen. De kunne godt høre Ham, men ak! Det flåede deres hjerter i stykker! Det var så utydeligt. Det var tydeligt, at Baba var blevet udmattet af dette forsøg på at tale, for Han gestikulerede, at Han ville have noget vand. Krishnappa hentede noget vand til Ham i et sølvbæger, og Raja Reddy førte det til Hans læber. Hans rystende højre hånd rakte ud mod det. Han forsøgte at holde det; Han fik fingrene ned i det, så Han kunne få et par dråber ind i munden. Med fingrene på den højre hånd stænkede Han en smule vand på den lamme venstre arm, der lå på puden over Hans bryst. Med rystende fingre lykkedes det ham også at stænke lidt vand på det venstre ben. Han strøg den venstre arm med den højre hånd. Og med begge hænder strøg Han det venstre ben. Han rejste Sig. Pudnen faldt på gulvet. Hans Guddommelige stemme tiltalte os, som Han havde for vane: "Legemliggørelser af prema!" Han havde begyndt Sin Gurupoornima tale! Vores Baba var rask, hjertelig, hellig, sund, himmelsk!

5.29. Folk kunne ikke tro deres egne øjne og ører. Men da de først fattede, at Baba stod der foran dem, sprang de omkring i glæde. De dansede, de råbte hurra, de græd. Nogle blev så overvældet af ekstatiske taknemmelighed, at de lo hysterisk og løb forvirret rundt blandt de folk, der strømmede ind i salen.

5.30. Åh! Det var miraklernes mirakel. På et øjeblik gik vi fra at være i den dybeste grav af tristhed til glædens syvende himmel. Major Bhanu skriver: "Lægernes Læge helbredte Sig Selv på et øjeblik. Og mig selv? Jeg var lammet af forundring."

5.31. "Legemliggørelser af kærlighed! For den der ikke har noget tilflugtssted, er Gud tilflugtsstedet." Baba's sølvstemme vækkede alle, så de blev opmærksomme. "Der var en fortvivlet hengiven, der var ved at blive ramt af denne sygdom. Det er årsagen til, at Jeg påtog

Mig den. Han ville ikke have overlevet. Han havde heller ikke klaret de fire hjerteanfald, som Jeg påtog Mig. Det er Min dharma at komme Mine hengivne til undsætning. Jeg var nødt til at frelse ham. Selvfølgelig er dette ikke første gang, Jeg har påtaget Mig en sygdom, der ellers ville ramme dem, Jeg ønsker at frelse. Selv i Min tidligere krop i Shirdi havde Jeg dette ansvar. Det er Min Guddommelige Leg; Min natur. Det er en del af den opgave, Jeg er kommet for at løse; at beskytte de retskafne og de uskyldige." Da Han var Sai Baba i Shirdi, havde Han da ikke erklæret: "Havet vil muligvis sende floderne tilbage, men Jeg vil aldrig forsømme Mine hengivne."

5.32. I over en time talte Han med den samme veltalenhed, den samme medfølelse, den samme humor og den samme prema, som Han havde for vane. Idet Han hævede stemmen en smule, sagde Han: "I alle disse år har Jeg tilbageholdt en hemmelighed om Mig Selv. Nu er tiden kommet, hvor Jeg kan afsløre den for jer, for i dag er en hellig dag. Jeg er Siva-Sakthi", bekendtgjorde Han. "Jeg er født ind i Bharadwaja slægten i henhold til et løfte, som denne vismand fik af Siva og Sakthi. Siva Selv blev født ind i denne slægt som Sai Baba fra Shirdi. Nu har Siva og Sakthi ladet Sig inkarnere som Mig i Hans slægt. Sakthi alene vil lade sig inkarnere som den tredje Sai i den samme slægt. Det vil ske i delstaten Mysore."

5.33. "Denne sygdom skal udholdes af Sakthi, for hun pådrog sig sin Herres vrede, fordi hun bevidst undlod at bemærke Bharadwaja i samfulde otte dage oppe i deres hjem, Kailasa. Som en konsekvens af at hun ikke bemærkede Bharadwaja, blev han udsat for et hjerteanfald. Siva stænkede det styrkende vand på ham og helbredte ham. I dag så I Sakthi's (den venstre halvdel) sygdom blive helbredt af Siva (den højre halvdel) ved hjælp af den samme metode. Den slags forstår mennesker ikke, så Jeg har forholdt jer denne viden så længe. Men nu, da så mange har overværet, at Sakthi har måttet lide, og Siva har trådt frelsende til, er tiden inde til, at I får kendskab til disse forhold. Den hengivne der blev frelst ved, at Jeg påtog Mig sygdommen, er blot den umiddelbare årsag. Den dybereliggende årsag er løftet og dets indfrielse", sagde Baba.

5.34. Efter denne afsløring sang Baba nogle få sange, som Han ønskede forsamlingen skulle gentage i kor. Da Han kom til det sted, hvor man sætter tempoet i vejret, nemlig ved ordene: 'Hara, Hara, Siva, Siva, Subramanyam, Siva, Siva, Hara, Hara Subramanyam, Siva saravanabhava Subrahmanyam, guru saravanabhava Subrahmanyam', kunne man se dr. Bhanu komme farende ind ad døren.

5.35. Men lad ham selv berette hvorfor: "Jeg glemte rent, at jeg var en frivillig, der var posteret uden for for at holde øje med folkeskaren. Jeg fór ind og skulle lige til at kaste mig for Hans fødder. Jeg ville bønfalde Ham om ikke at fortsætte denne sang. Jeg var nemlig bange for, at den form for tungeakrobatik kunne fremkalde et tilbagefald, da Han først for ganske nylig var blevet rask. Men jeg kom på andre tanker, inden jeg fik sagt alt dette. Jeg huskede på det mirakel, jeg havde set med mine egne øjne. Jeg huskede den blide stemme, som Han havde genvundet på et øjeblik. Så jeg holdt min mund. For hvem er jeg vel, at jeg skulle lukke munden på Gud? Altså beherskede jeg mig og forblev på min post ved døren."

5.36. Med Sin sædvanlige adræthed gik Baba op ad trapperne til første sal. Fra denne sals veranda bekendtgjorde Han over for forsamlingen, at alle ville få mulighed for at berøre Hans fødder den næste dag fra klokken 06.30. Han spiste en normal portion mad denne aften. Ingen sov denne nat. Det mirakel vi havde været vidne til, fyldte os med en begejstring, der holdt os vågne.

5.37. Åh! I løbet af et øjeblik havde Baba givet Sig Selv tilbage til verden. Glæden bevirkede, at ingen lukkede et øje denne nat. Også den næste aften holdt Han en tale. Han havde ondt af dem, der svælgede i dårlige nyheder, og som var ivrige efter at videregive dem. Han erklærede: "Fra denne dag kan intet og ingen standse, hindre eller forsinke det arbejde, som denne Avatar er kommet for at udføre. I en tidligere inkarnation (*som Krishna*) blev kun et

bjerg, nemlig Govardhana, løftet. Denne Avatar vil løfte mange bjergkæder. Han er den Ganges, der majestætisk strømmer af sted og afgiver næring til rodnettet for alle racer og trosformer.”

5.38. Idet Han refererede til dette storslåede mirakel, fortalte Baba nogle få uger senere: ”Det at redde en sand hengiven er Min dharma; selve Min natur. Der var en eller anden, der spurgte Mig, om det var rigtigt af Mig at styrte tusindvis af mennesker ud i sorg for at redde én. Sådanne talberegninger kan ikke anvendes i forbindelse med nådehandlinger. Jeg udfører Min dharma uden hensyn til, hvordan den påvirker den ene eller den anden. Rama adlød Sin faders ønske. Han afstod ikke fra dette, skønt hele Ayodhya var badet i tårer. Faderen, der havde imødekommet sin hustrus ondsindede ønske om at sende Ham i eksil, og den broder der ville få gavn af denne eksil, bad Ham indtrængende om at blive. Men Han afviste deres ønsker. Den sygdom som Jeg påtog Mig, måtte fuldbyrde dens dharma i henhold til dens natur. Jeg tillod den at opføre sig på denne måde, for det var kun på den måde, at Jeg kunne tilegne jer den belæring, den rummede; det var kun på den måde, I kunne opleve den sejrende udgang. Krishna kunne let have viftet den voldsomme regnbyge væk, som Indra truede med at vælte ned over Brindavan. Men Han tillod Regnguden at udføre sin dharma. Og han benyttede lejligheden til at lade gopi’erne og gopala’erne få et glimt af Hans herlighed. Han løftede Govardhana-bjerget med Sin lillefinger og frelste dem fra den ødelæggende styrtregn. Han udførte Sin dharma; den dharma der går ud på, at Han skal komme Sine hengivne til undsætning. Nu som dengang er formålet at sprede kendskabet til Guds storhed.”

5.39. ”I skal også tænke på en anden betydningsfuld erfaring, skønt I måske ikke er bevidste om den. Som et resultat af denne ’sygdom’, der varede i otte dage, kender Jeg nu dybden af jeres hengivenhed for Mig. I ville aldrig have kunnet udføre denne étpunktete meditation på Mig; nej end ikke års askese ville have ført jer til dette.” Han var godt klar over, at alle der kendte til sygdommen, tilbragte disse forfærdelige dage i bøn, bod og anger. Vi bad til, at Han måtte rejse Sig fra sygesengen endnu mere strålende end før, og at Han ville tilgive os de fejl, som kunne krænke Hans storslåethed. Og vi bad også om, at Han ville lade os lide i stedet for Ham!

5.40. At få Baba’s darshan er en storartet mulighed for at forvandle det grundmetal, vi består af, til guld. At lytte til Hans ord er at blive opladet med den åndelige genopbygnings strøm. At læse Hans skrifter er at nære ens intellekt med sund og gavnlige næring og rense det for egoismens slagger. Denne Himmelske Ganges stimulerer, nærer og renser alle, der dykker ned i den.

Kapitel 6

Den konstante tilstedeværelse

6.1. *Han har indført personer i åndelige øvelser gennem åndelig vejledning, som Han har skænket dem i drømme. Han har lært folk nye lovsange i drømme, og når de kom til Prasanthi Nilayam, har Han bedt dem synge dem. Han videregiver informationer og råd i drømme. Han har opereret bylder i øjne, ører og tunge. Patienten drømmer, at han bliver opereret med en kniv, og drømmen er sand. Folk der går i seng med smerter, vågner op lykkelige, befriet for frygtelige smerter!*

6.2. Søndag den 13. december 1964 befandt Baba Sig i Venkatagiri. Han var kommet dertil nogle få dage forinden i forbindelse med et stramt skema med taler rundt om i Andhra Pradesh. Blandt andet havde Han været i Chittoor og Nellore. Men Baba er ikke bundet af begrænsninger som tid og rum. "På netop denne dag, omkring klokken 08.00 om morgenen, dukkede Baba overraskende op foran mit hus", fortæller U. Ram Mohan Rao. Rao er forstander på Den Tekniske Skole i Manjeri, der er beliggende 45 kilometer syd for Calicut på vestkysten i delstaten Kerala. I ren fugleflugtslinje er afstanden mellem Manjeri og Venkatagiri mere end 950 kilometer! Men det med afstande er blot en leg, som Baba leger for at holde os stakkels dødelige adskilt.

6.3. Vi skal lytte til Ram Mohan Rao's beskrivelse af dette besøg: "Min hustru og jeg var indendørs sammen med vores datter. Vores tjenestepige kom og fortalte os, at der var kommet en sadhu til vores dør. Vi gik uden for for at se, hvem det var, og vi blev overrasket over at se, at det var Sri Sathya Sai Baba! Baba sagde: "Hari OM, santhi, santhi, santhi." Vi bøjede os i støvet for Hans fødder. Vi ville føre Baba ind på kontoret, men på vejen fik Han øje på vores andagtsværelse, hvor Hans billede hang sammen med adskillige andre billeder af hellige mennesker. Han sagde, at Han ville sætte Sig ind i andagtsværelset. Han fortalte os, at årsagen til at Han var kommet på besøg hos os denne dag, var, at Han var meget tilfreds med min datter, Sailaja's, hengivenhed. Han bad mig om at sende besked til hengivne, hvis det ellers var til at få fat på nogen, om, at der ville blive arrangeret lovsang, og at Han ville tale til os og lære os om noget åndeligt." "Ram Mohan Rao gav denne besked videre til sine naboer og genboer, og folk begyndte straks at indfinde sig", fortæller Ramesh Rao, hans fætter. "Sammen med Sine hengivne sang Baba lovsangene: 'Nandamukunda Sayinatha', 'Oh Bhagavan' og 'Jayaram Jayaram'. Han talte til mig på tamil, til min hustru på canarese og til andre på tamil-malayali's blandede dialekt. Han velsignede os ved at forære os en halskæde, og Han placerede den Selv på Sit eget billede. Han fortalte mig, at min fader havde besluttet sig for at gennemføre et ritual for at formilde Slange-guden. Rituallet skulle gennemføres i Bangalore torsdag den 25. februar. Han tilføjede, at torsdag netop var Hans dag. Men Baba fortalte mig også, at min fader ikke behøvede at højtideligholde rituallet, eftersom Han allerede havde fjernet den ulykke, som rituallet skulle afværge og tilgivet den helligbrøde, som rituallet skulle have været bod for."

6.4. "Han tog imod en let forfriskning. Så fortalte Han de mennesker, der stod omkring Ham, at der var mange, der ivrigt afventede Hans ankomst i Kalahasthi. Herefter tog Han afsked med os, og bad os om ikke at følge efter Ham. Han gik ud af porten. Han forsvandt i løbet af nogle få sekunder. Vi var alle lykkelige over at have fået denne uventede darshan, og vi var alle forbløffede over at have været vidne til dette 'forsvindings-mirakel', der var sket på et øjeblik."

6.5. Og det er ikke alt. Der er nogle få andre afsnit i brevet, som jeg vil citere: "Torsdag den 24. december var en helligdag. Vi følte os lidt ensomme, eftersom vores Sailaja var i Mangalore. Så om eftermiddagen tog vi ud for at besøge nogle venner, og vi kom hjem klokken 18.30. Vi blev chokeret over at se, at lyset var tændt inde i huset. Min hustru spurgte mig, om jeg havde glemt at slukke alt lyset. Jeg undersøgte først hoveddørens lås, og da jeg fandt ud af, at den var ubeskadiget, gik jeg rundt om huset for at finde ud af, om de andre døre var låst indefra. Alt var i orden. Herefter gik vi hen til hoveddøren, låste låsen op og gik ind. Vi fandt, at alt var i den skønneste orden. Alt lys var tændt. Vi opdagede, at Baba befandt Sig i vores andagtsværelse! Vi kastede os for Hans fødder. På kannada spurgte Han, om vi var bange! Vi svarede, at vi var heldige, og at vi følte os lykkelige! Baba sagde, at Han var kommet, fordi vi følte os ensomme. "Lad os synge nogle lovsange. Hvis Sailaja havde været her, ville hun have været glad for at synge", sagde Han. Han sang nogle få sange. Senere spiste Han lidt mad, og sammen drøftede vi nogle almene emner. Herefter trak Baba Sig tilbage for natten."

6.6. "Tidligt næste morgen tog Baba et bad. Han drak kaffe med os, og bagefter talte Han om hengivenhed over for Gud og naturens grundlæggende sandhed. Lige pludselig så vi en krans af rudraksha-perler i Hans hånd. Han lagde den rundt om min hals, idet Han velsignede mig. Han rådede mig til at have den på, når jeg udfører mine morgen-, middag- og aftenritualer. Efter disse ritualer skulle jeg hænge den på billedet af Baba. Vi spiste morgenmad sammen. Andagtsværelset blev dekoreret med blomsterkranse og blomster. Lovsangen begyndte. I mellemtiden fik hengivne fra nabolaget kendskab til, at Baba var kommet, så de deltog også i lovsangen. Baba talte om hengivenhed over for Gud på tamil-malayalam dialekten. Han gav alle det eftertragtede interview."

6.7. "Klokken 12 middag svingede Baba Selv mangalarathi'ens hellige flamme og uddelte prasad til alle tilstedeværende. De 250 gram dadler, som jeg havde i huset, rakte til de ca. 100 personer, der var til stede! Vi spiste frokost med Baba. Herefter hvilede Han Sig et par timer, og vi drak te klokken 16.30. Han fortalte os, at der var mange hengivne, der med længsel ventede på Ham i Kalahasti. Da vi faldt for Hans fødder, velsignede Han os igen. Klokken 17.00 gik Han gennem porten og ud på vejen, og pludselig var Han forsvundet. Hvilket vidunderligt mirakel! Vi kunne næppe tro vore egne øjne."

6.8. Jeg havde også svært ved at tro det uden at få det bekræftet af uafhængige kilder. Baba har før givet darshan til personer i sorg eller nød langt fra det sted, hvor Han faktisk opholdt Sig. Men så vidt vi ved, har opholdet aldrig været så længe eller er blevet beskrevet så konkret som i dette tilfælde. Det var næsten alt for overvældende i al sin uvidenskabelighed! Jeg skrev et brev til to venner, P.K. Panikkar og P.A. Menon i Kerala. Jeg vedlagde en liste med 84 spørgsmål, som jeg ønskede, de skulle finde svar på i Manjeri. De tog hen til Ram Mohan Rao's hus og sendte mig efterfølgende et fuldstændig rapport, der besvarede mine spørgsmål fra først til sidst!

6.9. Ram Mohan Rao og hans hustru fortalte dem, at Baba den 13. december havde været iført en gul kjortel. Han gik barfodet ind i huset og gik direkte ind i andagtsværelset, idet Han sagde: "Jeg går ind til Mit sted." Mine venner så det billede, hvor kransen af rudraksha-perler hang. I løbet af få dage blev det næsten dækket af et tykt lag hellig aske. Mærkeligt nok var Baba's ansigt fri for aske, men fra de ydre områder af billedet faldt der hele tiden vibhuthi ned. Denne vibhuthi blev samlet sammen og delt ud med al den ærbødighed, som rettelig tilkommer denne Guddommeligt skabte nådegave!

6.10. Rao og hans hustru havde været Shirdi Sai Baba hengivne i mange år. De havde aldrig besøgt Prasanthi Nilayam, men for syv år siden havde de sikret sig et billede af Sathya Sai Baba og placeret det mellem de andre billeder i deres andagtsværelse. Da Baba sad i dette værelse og lænede Sig op ad væggen lige under billedet af Ham Selv, kunne de se, at billedet

var ægte nok! Det var første gang, de så Ham. De havde lånt bogen 'Sathyam Sivam Sundaram' af en ven, og de havde også læst den. De tænkte, at Baba tilfældigvis besøgte Calicut eller en anden nærliggende by, og så havde besluttet at velsigne dem med dette besøg.

6.11. Opmuntret af Baba's overstrømmende prema fortalte fru Rao Baba om alle sine bekymringer og sorger. Til dette sagde Baba: "Sorg og smerte indgår i alles skæbne. Ved du ikke, at begge denne krops søstre er enker?" Da Sailaja bad Baba om en sangbog, sagde Han: "Palghat Menon har købt 400 lovsangsbøger til Prasanthi Nilayam. De er skrevet på malayalam. Jeg vil give dig en af dem." Idet Han sagde det, holdt Han Sin håndflade nedad, svingede den rundt to gange, og med Sine fingre greb Han fat i den bog, der kom til syne! Han gav den til pigen. Vi så det ske! Det var den samme bog med det blå omslag. Sailaja havde en fast tro på Baba. Det havde hun haft, siden Baba havde helbredt hende for noget eksem på foden som svar på hendes bønner foran Hans billede.

6.12. Da han blev bedt om at hente nogle mennesker til at deltage i lovsang, gik Rao ikke langt væk, for han ønskede ikke at gå glip af Baba's selskab i længere tid. Han hentede husets ejer, en ældre gentleman ved navn Thalayur Moosad og dennes fem-årige datter. Han hentede også Madhavan Nair's enke og hans søster. Nair var grundlæggeren af den anerkendte malayalam avis 'Mathrubhoomi'. Baba spurgte Moosad: "Hvad er der i vejen med dit ben?" Han fortalte Baba om sin sygdom og bad om at måtte få noget medicin. Baba fortalte ham: "Den behandling du følger, er nok." Fru Rao sender ham nu noget af den vibhuthi, der strømmer ud fra Hans billede. Han finder det meget effektivt. Enken fortalte Ham om sin diabetes. "Jeg modtager mange sække med ris fra mine marker, men jeg kan ikke spise så meget som et riskorn", sagde hun. Baba svarede på malayalam. "Det er et resultat af din fortids karma." Han bad Rao om at hente et tomt glas. Da Baba holdt det i Sin hånd, fyldtes det af en lyserød væske. Han gav hende glasset. "Drik af dette tre gange dagligt i tre dage. Herefter kan du spise al den ris, du ønsker."

6.13. "Der var en kyniker blandt de tilstedeværende. Det var Baba godt klar over, så spøgefuldt bad Han Ram Mohan Rao om at hente en saks. Da Han havde fået saksen, bad Han fyren om at klippe et enkelt hår af Sit hoved! Manden forsøgte virkelig, men det lykkedes ikke for ham. Så bad Baba om at få en endnu større saks. Også denne gang mislykkedes det for ham. Så han bøjede nakken og forlod huset uden at sige et ord", skriver U.N. Ramesh Rao, Rao's fætter der besøgte Manjeri lige efter denne hændelse.

6.14. "Under lovsangen sang Baba fire sange, og Han bad forsamlingen om i kor at synge dem efter Ham. Sangene var: 'Oh Bhagavan', 'Pahi pahi Gajanana', 'Siva Siva Siva' og 'Omkara priya Sai Ram'.

6.15. "Vi så kransen med små konkylie-skaller", står der i rapporten. "Det er en slags skaller, der findes i Kanyakumari. Den enkelte skal er ikke større end et peberkorn. De er hvide med brune prikker. Der er 108 af dem i kransen, der er skabt af Baba. Da vi så den, havde der dannet sig vibhuthi over perlerne. Vi undersøgte også kransen af rudraksha-perler. Baba fortalte Rao og hans hustru, at indtil de kunne trække perlerne på en guldtråd, skulle de hænge kransen på billedet. Baba materialiserede også et sølvbæger på størrelse med en appelsin. Der var en tud på bægeret, og Han gav det til Sailaja. Han materialiserede tillige et stykke purpurrdt silkeklæde med borter af guldtråd. Idet Han gav det til pigen, bad Han Rao om at sørge for, at der blev syet en jakke til hende. Yderligere gav Han Rao vibhuthi og kumkum, der blev materialiseret på stedet. Han sagde, at det skulle gives til 'Calicut' – altså til U.N. Ramesh Rao, hans fætter, der boede der. Den 13. klokken 11.00 forlod Baba huset, idet Han meddelte: "Jeg må overholde det program, der er gældende i Kalahasti." På det tidspunkt var de ikke klar over, at Kalahasti lå omkring 32 kilometer fra Venkatagiri. De var alt for kede af Hans beslutning om at forlade dem til at spørge, hvor denne by lå. Han sagde: "Der er ingen, der behøver at tage med Mig." Han lukkede porten bag Sig og forsvandt."

6.16. Det andet besøg fandt sted på en torsdag. Fru Rao var bange for at gå helt hen til huset, eftersom alt lyset inde i huset var tændt. Men hr. Rao låste op og gik ind. Han så Baba sidde inde i andagtsværelset. Han sad og lænede sig op af væggen. På tamil spurgte Baba ham: "Er du bange, nu du ser Mig? Jeg er kommet for at deltage i din lovsang", forsikrede Han. Rao havde bragt nogle tørrede dadler med hjem fra basaren. Han lagde dem på en tallerken og gav Baba dem, så Han kunne dele dem ud som prasad. Han følte, at Han alene kunne få dem til at slå til, så der var nok til alle dem, der kom for at deltage i lovsangen. Baba gik ud i køkkenet, og her protesterede Han mod, at der blev tilberedt sød grød med den begrundelse, at den var alt for sød efter Hans smag. "Der er nok til seks", sagde Han. De havde selv beregnet det til to, men da de var færdige med at spise, var der stadig levnet så meget, at yderligere tre kunne spise sig mætte i det. Næste morgen spiste hr. og fru Rao af denne mad, som om det havde været et sakramente. Før Baba trak sig tilbage for natten, fjernede Han et billede af sig selv fra andagtsværelset og hængte det op på et søm i soveværelset. "Lad det blive her", sagde Han. Også fra dette billede strømmer der nu vibhuthi ud i store mængder.

6.17. Fra tid til anden kiggede Rao gennem en revne i døren for at finde ud af, om Baba sov godt. Men han opdagede, at Baba sad op i sengen det meste af tiden. Det så ud, som om Han var fordybet i tanker; næsten som om Han drømte. Næste morgen fik Baba sig et bad og spiste morgenmad. Da husets frue begyndte at tilberede en festmiddag, bemærkede Han hendes begejstring, og Han advarede hende straks om, at Han ville tage af sted uden at spise noget af det. Han insisterede på, at de kun skulle give Ham den slags mad, som de plejede at få på en hverdag. Han talte til dem om dengang Sankaracharya som ung dreng blev fanget af krokodillen (*illusionen*) i floden Poorna (*Brahman*) og blev frelst af en sanyasi (*forsagelse*). Han talte om Sai Baba og om Gud som Subrahmanya eller Murugan. Mens Han fortalte om Subrahmanya, materialiserede Han en meget tynd tavle af guld. Med sin negl tegnede Han et billede af Subrahmanya siddende på en påfugl. Han rullede tavlen sammen og bad hende om at bære den rundt om halsen inde i en guldcylinder, der skulle fremstilles senere. Muntert meddelte Han: "Beklager! Jeg har ikke noget guld!"

6.18. Dette er måske den mest dramatiske, detaljerede og autentiske beretning om Bhagavan Sri Sathya Sai Baba's multilokations-mirakler. (*Det at Han er til stede flere steder på én gang*).

6.19. Baba viser sig i drømme for at trøste, rådgive, lindre smerte og instruere. Han har ofte sagt, at folk kun kan opleve Ham i drømme, når det er Hans Vilje! I en drøm fortalte Han en divisions kommissær fra et livsforsikringselskab om et bestemt dokument. Manden havde ledt desperat efter dette dokument. Alle erklærede, at det var blevet ødelagt på postkontoret. Men Baba kunne fortælle, at dokumentet havde befundet sig på postkontoret i seks måneder, og at det ikke var blevet ødelagt! Manden gik hen på postkontoret, fortalte om drømmen og fik udleveret det ønskede dokument. Det lå gemt det sted, som Baba havde fortalt om i drømmen. Det var ikke blevet ødelagt. I en drøm vækkede Han en lærerinde fra Tumkur og bad hende tage det næste tog til Bangalore og der forlange at få sine smykker tilbage fra en person, der stod og skulle af sted til Bombay klokken 08.30!

6.20. Jeg har hørt Ham sige: "Stakkels fyr! Da han rejste herfra bad han om i det mindste at få Min darshan i drømme. Jeg må give ham denne mulighed." Eller jeg har hørt Ham sige: "Fortæl din søn, at Jeg vil dukke op i hans drømme på næste torsdag." Han har også sagt: "Så I ikke Baba i jeres drøm i nat?" Og ganske rigtigt! De havde haft en uforglemmelig drøm, i hvilken Baba gav dem sin darshan og sine velsignelser. Han har indført personer i åndelige øvelser gennem åndelig vejledning, som Han har skænket dem i drømme. Han har lært folk nye lovsange i drømme, og når de kom til Prasanthi Nilayam, har Han bedt dem synge dem. Han videregiver informationer og råd i drømme. Han har opereret bylder i øjne, ører og tunge. Patienten drømmer, at han bliver opereret med en kniv, og drømmen er sand. Folk der går i seng med smerter, vågner op lykkelige, befriet for frygtelige smerter!

6.21. Lyt til den oplevelse, som dr. V.D. Kulkarni fra Chadchan i Bijapur distriktet havde. Den 2. november 1961 skriver han: "En muslimsk kvinde på 60 år, Badooma Kasim, led af lungebetændelse i begge lunger. Hun blev indlagt på min klinik sidste måned. Den fjerde dag efter indlæggelsen kom jeg hjem omkring klokken 20.00, efter jeg havde undersøgt alle mine patienter. De var alle i god bedring. Omkring midnat opsøgte hendes søn mig i stor ophidselse. Vi skyndte os til klinikken, og her opdagede jeg, at hendes hjerte kun slog svagt, og at hun antageligt ikke havde langt igen. Jeg ordinerede corramina både oralt og som indsprøjtning. Jeg sad og ventede ved hendes seng i en times tid, men behandlingen havde ingen virkning. Sønnen begyndte at græde i ren fortvivlelse. Jeg kom hjem lidt over 01.00, tog et bad og gik ind i mit andagtsværelse. Her tilbad jeg billedet af Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, gentog Baba's 108 navne og bad: "Alle mine anstrengelser har vist sig at være forgæves. Jeg kan ikke gøre andet end at overgive mig til Dig. Det er nu op til Dig, om det skal blive sejr eller nederlag, succes eller fiasko. Nu er det Dit ansvar, om hun skal komme levende ud af dette." Herefter gik jeg stille i seng, men jeg kunne ikke sove. Endnu før solopgang hastede jeg til klinikken. Jeg fandt Badooma siddende op i sengen. "Hvad er der sket i nat? Har der været nogen?", spurgte jeg hende. "Ja! Her på sengen, tæt ved min hovedpude, sad der en mand med en stor hårpragt. Han lagde sine hænder bag mine ører og strøg mig derefter blidt i ansigtet. Herefter kunne jeg rejse mig og sætte mig op i sengen", sagde hun. Jeg viste hende det lille billede af Sri Sathya Sai Baba, som jeg havde med mig. "Ja! Det er den person, jeg talte om", sagde hun. Hvor var denne kvinde heldig! Hun fik et nyt liv på grund af Hans berøring", skriver dr. Kulkarni.

6.22. Der findes mange andre tilfælde, hvor Baba er dukket op og har smurt vibhuthi på panden af de sovende eller bevidstløse patienter. Og prikken af vibhuthi er så blevet set, når patienten vågner. Eller som den 75-årige Swami Abhedananda skriver, så kan denne opdukken have til formål at overbringe et budskab. "I de tidlige morgentimer den 28. december omkring klokken 04.00, mens jeg stadig lå i min seng og spekulerede over den sørgelige tilstand, som mine forhold befandt sig i, mærkede jeg et pludseligt slag på siden af hovedet. Det var kraftigt, men til at holde ud. Jeg steg ud af sengen og tændte lyset. Til min store overraskelse så jeg Ramana Maharishi's skinnende skikkelse, der i det samme forandrede sig til Bhagavan Sri Sathya Sai Baba's skikkelse. Skikkelserne forekom et stykke tid at være adskilte, men så smeltede de sammen i en blændende lyssøjle, som blot stod der et par sekunder. Jeg følte, at jeg havde fået et syn, en åbenbaring, af begge mine guruer og velgørere! Endnu mens jeg befandt mig i denne lykkelige sindstilstand, hørte jeg en stemme, der talte til mig på telugu. Dengang var stemmen fremmed for mig, men jeg fik senere bekræftet, at det var Bhagavan Sri Sathya Sai Baba's autentiske stemme. Stemmen sagde følgende: "Bliv ikke urolig; lad være med at meditere. Du skal blot iagttage sindet, det vil få det til at forsvinde. Iagttag! Og bliv klar over, at han, der iagttager, er ren bevidsthed. Den abstrakte og absolutte bevidsthed er 'Væren Bevidsthed Lyksalighed'. Det, du er. Det er den fred, der overgår al forstand. Det er det, du så brændende søger. Vær standhaftig og sikker. Dit eget selv består af indre lyksalighed. Du kender den gennem intuition. Det slag, Jeg tildelte dig, havde til formål at afsløre denne hemmelighed. Iagttag!" Fra dette øjeblik begyndte jeg at følge disse instruktioner. Bhagavan er 'en levende tilstedeværelse'. På telugu har Han ofte sagt: "Jeg er med jer – foran jer, bagved jer, ved jeres side og i jeres hjem." Baba skrev til Charles Penn: "Vær klar over, at Jeg altid er med dig for at tilskynde og vejlede dig. Jeg ved også, at du er bevidst om dette. Lev altid i den konstante nærværelse." Charles Penn modtager undervisning fra Baba under meditation. "Min lærer, Sai Baba, fortalte mig: "Hver gang du løfter en hånd, så løft den for Ham." Jeg skrev til Baba og takkede Ham for denne lektion. I Sit svar forklarede Han meningen med det, Han havde fortalt mig. Han skrev: "Hvis du løfter hånden for at hjælpe, for at tjene, for at trøste eller for at opmuntre et andet menneske, så løfter du den for Gud. For i ethvert menneske findes Gud. Anvend alle dine evner til at tjene andre. Det er den bedste måde at tjene dig selv på!"

6.23. Charles Penn fra Los Angeles er kaptajn i Den Civile Luftpatrolje, der er tilknyttet U.S. Air Force. Det er en frivillig organisation, der er dannet med det udtrykkelige formål at redde

piloter, der har foretaget en nødlanding. Under en eftersøgning fra luften så Penn pludselig, at Baba sad ved siden af ham, og han var straks klar over, at han blev instrueret af Baba. "Penn! Du behøver ikke se ud! Jeg skal nok se for dig", var de ord, han hørte. Det var ord, der overbeviste ham om, at han blot var et redskab i Hans hænder. "Det gav mig en følelse af frygtløshed her midt i den frygtelige haglbyge, der netop ramte os her langt over bjergkæderne", fortalte han. "Benzin sprøjtede ud over vindskærmen, men jeg så Ham sidde ved siden af mig, og Han var helt rolig og fattet. Jeg bragte min maskine til landing, og efter en hurtig reparation var jeg igen på vingerne."

6.24. Har Baba ikke altid fortalt os, at afstand ikke er nogen forhindring, når det drejer sig om Hans virke? Hvis der er nogen, der altid besidder tro og kærlighed, så er Han altid hos dem og tager Sig af dem. "Her 16.000 kilometer væk", skriver Hilda Charlton fra New York, "bliver en person, der aldrig har mødt Baba i Hans fysiske skikkelse, helbredt, og hun føler altid Baba's nærværelse!" For Baba er ingen fremmed; Han er i alle. Uden succes var Mary Simpson blevet opereret tre gange for blodpropper i lungerne og tilstoppede, forstørrede bronkier. Da hun skulle udskrives fra hospitalet, fortalte lægen hendes datter følgende: "Jeg er ked af, at din moder forlader hospitalet i en værre tilstand, end da hun blev indlagt." Men hun var så heldig at kende Baba og at få et billede af Baba såvel som noget vibhuthi. Da hun bad, dukkede Baba frem foran hende og fyldte hende med en dirrende fornemmelse af velvære. I løbet af få dage sagde lægen: "Jeg kan ikke tro det; bedringen er et mirakel."

6.25. Når som helst Baba vil det, eller når vores vilje kommer i kontakt med Hans Vilje, bliver naturlovene overskredet. Så sker der uforudsigelige ting. En 3-årig dreng fra Kharagpur i West Bengalen blev ramt af en bil. Han blev slynget syv meter gennem luften. Han havde blødende sår over hele kroppen og blev kørt til K.G. Hospitalet. Da han kom til bevidsthed igen, fortalte han lægen: "Frygt ikke, læge. Sai Baba løftede mig op. Han holdt mig i hånden!" Der var intet, der var brækket. Der var ingen sår. Han blev udskrevet efter tre dage.

6.26. En officer fra Hindustan Luftfartselskab i Bangalore blev indlagt på hospitalet med en alvorlig blodprop i lungerne og efter alt at dømme også med en lungetuberkulose. Hans tilstand blev så kritisk, at iltapparatet blev fjernet. Familie og venner stod uden for på gangen og ventede. Han så Baba stå ved siden af sengen og hørte Baba sige: "Vær ikke bange. Du vil blive helbredt, og du vil blive et nyt menneske." Fra det øjeblik begyndte manden at få det bedre. Lægerne på Victoria Hospitalet undrede sig! Senere da han blev kaldt ind til et interview med Baba i Prasanthi Nilayam, sagde Baba: "Så du er blevet genfødt!"

6.27. Baba's silkekjortels raslen; berøringen af Hans bløde hår; de dæmpede skridt af Hans små, lette fødder; sølvklangen i Hans stemme; det lysende glimt i Hans øjne; den særlige duft der røber, at Han er i nærheden – det er alt sammen tegn på, at Baba er kommet for at helbrede og opmuntre.

6.28. Intet ord Han siger, er uden betydning. Fru Some Dutt Khera fra Calcutta mødte Baba i Madras. Her bad hun Ham indtrængende om at besøge sit hjem. I den forbindelse sagde Han: "Ok, ok, ok." Ved tre lejligheder så hun Ham tydeligt i sit hjem, og hun var begejstret over, at løftet var blevet opfyldt. Da Sri Raghavan, der var inspektør inden for sundhedsvæsenet i Malavalli, kom til Baba og bønfuldt Ham om at helbrede sin hustrus sygdom, en kronisk knoglesygdom med knoglebrud i bækkenet, sagde Baba til ham: "Du må ikke fortvivle. Det kan ikke lade sig gøre at lægge hende i gips i årevis. Jeg vil helbrede hende." For ligesom at understrege det Han lige havde sagt, gjorde Han en bevægelse med fingrene, der gav en knækkende lyd: Tak, tak, tak. Fire måneder senere, en nat ud på de små timer, dukkede Baba op foran hende og bad hende om at rejse sig. Hun kastede sig for Hans fødder. Han strøg hende over ryggen og kom med mange trøstende ord. Hun hørte ligesom en knækkende lyd inde i sig: Tak, tak, tak! Hun kunne stå og gå. Hun var igen sig selv!

6.29. J.P. Maroo fra Bombay skriver: "Omkring 06.30 på Gurupoornima dag dukkede Sri Bhagavan op i hr. Iyengar's bolig i Sion. Her gav Han darshan til hr. Iyengar's moder i omkring tre minutter. Hun blev opfyldt af glæde. Hun bad til Bhagavan, om Han ikke ville blive der lidt længere, så hun kunne nå at vække sine børn. Men det gik Bhagavan ikke ind på. Han gik rundt i huset. Og på en glasskål, der stod i andagtsværelset, lagde Han en lille portion ris med safran, som Han materialiserede på stedet. Herefter forsvandt Han."

6.30. Sommetider viser Baba Sit nærvær gennem visse tegn. I Chaganlal's Santhi Kutir i Madras viste Han, at Han var til stede under lovsang. Det gjorde Han, ved at skamlen til Hans fødder blev skubbet ind under den stol, der stod parat til Ham, og det skønt Han var i Rajahmundry på det tidspunkt! De der deltog i lovsangen, så skamlen glide ind under stolen, som om det var Ham, der skubbede den. Det plejer Han nemlig at gøre, når Han rejser Sig fra stolen og giver darshan stående som tegn på, at lovsangen skal slutte. I Sirsi dannede klædet over stolen to tydelige billeder af OM-tegnet, og det skete netop på det tidspunkt, hvor Han i Prasanthi Nilayam besluttede at sende en hilsen til de tusinder af hengivne, der var samlet i Sirsi. I Shimoga faldt en krans af store jasminblomster ned for øjnene af forsamlingen som tegn på Hans nærvær. Det skete på netop det tidspunkt, hvor en sådan blomsterkrans blev ofret til Ham i Mysore 320 kilometer væk! I Jamnagar gav Han bevis på Sin tilstedeværelse ved, at OM-tegnet pludselig dukkede frem på Hans portræt, som forsamlingen sad foran, da man sang lovsang.

6.31. "Da jeg bemærkede, at Han ikke var kommet til mit hjem, som Han havde lovet, svarede Han med et smil på læberne: "Jeg har besøgt dig! Så du ikke tegnene?" Jeg blev overvældet af glæde, for de tre fodaftryk, alle af den højre fod, som jeg havde set derhjemme den dag, Han havde lovet at komme, blev på denne måde anerkendt som værende Hans!", skriver Sri B.S. Keshava Vittal fra Bangalore. Til M.S. Dixit sagde Han: "Jeg vil komme til dit hjem i januar." Dixit udviste tvivl om, hvorvidt han fortjente dette tegn på en nådegave. "Januar? Januar hvilket år?", busede han ud med. "Helt sikkert næste måned; midt i januar", lød svaret. Baba lagde Sin hånd i Dixit's hænder og gentog forsikringen.

6.32. Det var den 17. januar. Da fru Dixit spiste sin frokost, hørte hun Baba's stemme kalde: "Dixit, Dixit." Hun løb hen til yderdøren, men der var ingen udenfor. Hun gik tilbage og fortsatte med at spise sit måltid. Nu så hun et glimt af Baba's ansigt, der kiggede ind i værelset. Hun rejste sig og gik ind i det tilstødende værelse. Men der var ingen der. Hun så syv fodaftryk, der førte fra yderdøren til andagtsværelset, venstre-højre, venstre-højre. Sådan var rækkefølgen, og derefter fødder ved siden af hinanden foran alteret! Alle skridt stod aftegnet med vibhuthi. I løbet af nogle få dage voksede mængden af vibhuthi i et af fodaftrykkene, og det endte med, at asken var 5 cm i højden! Tusindvis af mennesker så dette fænomen i de næste måneder, og alle var klar over, at det var Baba's Vilje, der havde forårsaget det.

6.33. På sådanne måder opfylder Baba Sit løfte om at være hos os. Han er den elskelige vejleder, den kæreste ledsager, det tætteste familiemedlem, den kærligste forælder og den Mester, der kommer tættest på én.

Kapitel 7

Med stækkede vinger

7.1. *Baba genopbygger mennesket ved at åbenbare den iboende Sai. Det sker, uanset om det er en fange, der er lukket inde bag fængslets høje mure, eller det er en person, der er lukket inde bag ego-byggede ønskers høje mure. Han er Befrieren, den opmærksomme Herre, der tager jer, som I er og leder jer til frihedens muntre og umådelige store område.*

7.2. Når den livgivende Ganges, der er Sathya Sai, baner sig vej ind i et fængsel, da vågner det døde til nyt liv. Tørre planter skyder nye blade. Solskin fjerner tristheden. Velsignet er de, hvis syndighed bliver glemt, og som Herren ikke tillægger nogen skyld. Det var et barsk og øde fængsel, som disse fanger fra Andhra Pradesh sad i. Men af den grund var de ikke afskåret fra Guds Nåde. Baba sendte et budskab til fangerne i dette fængsel, da de bad om det. Lad os læse et taknemmeligt brev fra fange nummer 1: "Vi er helt sikkert syndere. Men vores liv er blevet fuld af håb. Det skyldes nogle løsrevne fortjenstfulde handlinger, som vi tilfældigvis har udført i tidligere liv. Således er vi blevet egnet til at modtage Din Nåde! Sandt at sige er det sådan, at hvis der er nogen i denne verden, der kan siges at være heldige, så er det os. Vi er i sandhed stolte over det. At strømmen af Din Nåde er begyndt at flyde hen mod os gemene mennesker, der har skadet samfundet, og som bliver straffet for det, er ikke nogen almindelig begivenhed. Vi beder til, at Du giver os Din darshan og Dine velsignelser. Ud fra Din umådelige barmhjertighed har Du skrevet til os. Du skriver, at Du vil ophøje os ved at lade os se Dig, røre Dig og lytte til Dig. Det vil ske i Puttaparthi! Vismanden Narada velsignede Savitri, der var blevet enke, med erklæringen: "Må du opleve at være sammen med din mand i lang tid." Og hun blev i stand til at vinde sin mand tilbage fra dødens rige. Vi har også lært fra Kalpagiri, hvis dødsdom blev annulleret, at Dine ord vil gå i opfyldelse. Det står fast."

7.3. Omtalen af Kalpagiri i dette brev minder os om en nutidig episode, der fortjener at blive skrevet med guldbogstaver. Denne mand begik et beskidt mord, og det lykkedes ham at undslippe det lokale politis eftersøgning. Stille og roligt flygtede han mod Himalaya-bjergene. Og netop da han stod ved porten til Sjælens evige område, iførte han sig munkens okkerfarvede dragt. Herefter vandrede han fra det ene herberg til det andet, idet han forsøgte at undertrykke samvittighedens røst ved at fremsige Guds navn. Fire år tilbragte han på denne måde med at forsøge at flygte fra sig selv i bjergskovenes stilhed og den storblåede natur. Han mødte mange helgener og vismænd, åndelige aspiranter og munke, men han var for det meste plaget af en tvivl om, hvorvidt disse mennesker blot var uvidenhed, ondsindethed og stolthed pakket ind i fromme klædedragter. Han læste mange hellige bøger, og han diskuterede den rolle, som hengivenhed over for Gud, åndelig visdom og karma spiller i opgaven med at befri mennesket fra trældom og blive kyndig inden for det at forklare ikke-dualismens fortræffelighed. Han besluttede med sig selv, at han uden risiko kunne vove sig ind i gamle velkendte områder. Så han udvidede sin pilgrimsrejse til også at omfatte Simhachalam, Thirupathi, Kanchipuram og Rameswarum i den allersydligste del af Indien. Herefter drog han til Madurai, Srirangam, Chamundi bjergene, Melkote og Bangalore. Her hørte han om Puttaparthi. Han fik at vide, at der var dukket en ny Shirdi Baba op inden for de sidste to årtier. Han steg på Guntagal toget, stod af i Penukonda, og herfra bragte en bus ham til Prasanthi Nilayam.

7.4. Baba kaldte denne sanyasi ind til interview. Han er den alvidende. Intet kan skjules for Ham. Hverken menneskelige kneb eller tid eller rum kan skjule noget for Ham. Baba i rettesatte ham, fordi han var flygtet fra konsekvenserne af sin handling. Han fortalte ham, at det var et kneb, som aldrig ville lykkes. Mens Han var i Shirdi i Sai Baba's krop, fortalte Baba engang Shama: "Skyld, fjendskab og mord skal man bøde for. Det er ikke muligt at flygte fra

dem." Så Baba sagde: "Hvorfor udsætte de lidelser, som du nødvendigvis må gennemleve som en konsekvens af den frygtelige handling, til et andet liv?"

7.5. Han fortalte ham, at den okkerfarvede klædedragt ikke sømmer sig for en skyldner, der ikke har betalt sin gæld. Han gik op til Sin lejlighed og hentede noget hvidt tøj, som Han bad ham tage på. Han beordrede ham til at gå hen til sin lokale politistation og melde sig selv. Han gav ham penge til billetten og også fire pakker af den værdifulde vibhuthi som prasad. Han forsikrede ham: "Tag af sted, tilstå og gennemgå med godt humør hvilken som helst straf, de måtte give dig. Du vil ikke blive hængt, det lover Jeg dig. Om din hals skal du bære en japamala, en rosenkrans, som Jeg Selv vil hænge om din hals, når du kommer til Mig, efter straffen er udstået."

7.6. Som en slange der har skiftet ham og fornyet sig selv, forsvandt Kalpagiri fra værelset. Der var et glimt i hans øjne, en livskraft i hans stemme, en lethed i hans måde at gå på, som ikke var der om morgenen. Baba må være Herren Selv, tænkte han. Han besluttede sig for at adlyde Baba's ordre og frelse sig selv snarere end at undlade at gøre det og blive fanget i gengældelsen og genfødselens net.

7.7. Da han om natten rejste med det overfyldte tog, så han en fyr, der krympede sig i smerte. Han sad og pressede sin hånd mod underlivet. Han kunne ikke andet end skille sig af med en af de fire vibhuthi-pakker, som han havde med sig. Han blev lykkelig over at opdage, at smerten forsvandt, og at manden nu sov højlydt. Han vidste, at hans bedømmelse af Baba var rigtig. Så han tilstod drabet over for politiet, og den dødsdom som dommeren afsagde, blev ændret af Indiens præsident til en livstidsdom. I løbet af de uger, hvor anmodningen om præidentens nåde blev behandlet, fortalte Kalpagiri fra sin celle sine naboer, Chengappa og andre, at han havde mødt Herrens inkarnation i Puttaparthi. Han fortalte også, at Han havde forsikret ham om, at der ville blive udvist ham nåde, og at Baba Selv ville skænke ham en japamala, når han havde udstået sin straf og kom tilbage til Ham og havde gjort bod for det knivstik, han havde påført et medmenneske. Og Baba's ord viste sig at holde stik. Ansøgningen bar frugt. Naturligvis var de andre i fængslet ivrige efter at få kendskab til Baba og Hans opholdssted, Hans herlighed og stråleglans, visdom og Nåde. Og på deres ukunstlede måde skrev de til Baba. De bad om Hans velsignelse, Hans billede og bøger om Ham.

7.8. Brevet fra fange nummer 1 bærer vidnesbyrd om den opløftende stemning, der bredte sig hos fangerne i dette fængsel, da brevet fra Baba kom med et budskab, der både var en trøst og en opmuntring for dem. Andre breve fra Baba fulgte, og fængslet blev et paradys for de gudfrygtige.

"Kapitel efter kapitel lytter vi til oplæsningen af 'Sathyam Sivam Sundaram'. Vi er overvældet af storslåetheden i de beskrevne hændelser."

"Billederne i bogen gik mig til hjertet."

"Jeg har sat et billede på væggen foran mig. Uden at forsømme mine andre pligter tilbyder jeg det dagligt."

"Jeg er en meget syg person, der lider af mange sygdomme. Så vidt det er mig muligt, udsmykker jeg Dit billede i lovsangssalen. Jeg vil ikke lade nogen andre udføre dette arbejde."

"Da jeg var en ung dreng, plejede jeg at finde glæde ved at synge religiøse julesalmer og udføre tilbedelse. Nu er denne tilbøjelighed vendt tilbage, og jeg fylder al min fritid med at synge om Guds herligheder sammen med andre og hjælpe andre."

"Som Du anbefaler, så gentager jeg Dit navn, lytter til Din historie og deltager i lovsang."

Ovenstående er uddrag fra de breve, som fangerne skrev. Baba fortsatte med at sende svar til disse brevskrivere.

7.9. Fange nummer 4 skriver: "Hvert eneste brev vi modtager fra Prasanthi Nilayam, er en velsignelse. Det er faktisk, som om det er Baba Selv, der står foran os og taler med os." V.... skriver: "Jeg er en gammel mand. Mine sønner og min svigersøn sidder også i dette fængsel. Siden vi fik mulighed for at tage del i den nektar, som Du er så venlig at sende til os, forsvinder følelsen af, at vi afsoner en dom. Med den føde, som vi nu har sikret os, er vore hjerter blevet fyldte og frie. Mine medfanger udviser ingen tendens til at have noget andet ønske. Hvad mere behøver vi? Til at læse i vores fritid har vi Din Guddommelige Historie, og vi kan tilbede Dit billede. Og dog, Herre, kan hjertet aldrig få nok. Du må tilgive et stakkels menneske."

7.10. R.... skriver: "Jeg er ivrig efter, at hele mit sind, alle mine sanser, de ydre og de indre, skal tjene Gud. Så hvad enten jeg sidder eller går, hvad enten jeg ser eller hører, så forsøger jeg at dedikere hvert eneste øjeblik til Herren. Hvorfor skal disse hænder være ubeskæftiget og dovne? Jeg skriver Rama's navn, og det er mit mål at skrive det ti millioner gange. Hver dag tilbeder jeg Guds hellige repræsentanter med røgelse, lys og bønner. Det er blevet min daglige rutine. For nylig er Dit hellige navn blevet plantet i dette fængsel. I løbet af kort tid sendte det den første spire op. I dag er det vokset til en pragtfuld plante, der er tung af blomster og frugter. Under dette træs skygge nyder jeg køligheden. Min glæde er umulig at beskrive. Det brev Du sendte os den anden dag, fik mig og alle andre til at undre sig over vores gode skæbne. Det fik os til at tænke på Viswavidat Veerabrahmend Swami for fire hundrede år siden."

7.11. Det rene spejl genspejlede klart og tydeligt. Anger lagde en dæmper på lidenskaberne. I mange fangers hjerter var der spiret en 'slyngplante' frem, en hengivenhed over for Den Almægtige. Denne 'plantens' slyngtråde bandt Baba tæt til dem. S.N.... fortalte sine kammerater om Baba, som han havde set og hørt i Hyderabad. "Fra den dag af har jeg tilbedt Din form, som er installeret i mit hjerte", skriver han. Han blev snart et frodigt informationscenter og en stor inspiration. Efter at Baba besøgte Repalle nær Guntur for at installere en marmorstatue af Shirdi Sai Baba, skete der det, at en person, der havde overværet ceremonien, skulle tilbringe nogle måneder i det samme fængsel, mens hans sag blev undersøgt nærmere. Han beskrev hele sceneriet - de hundredetusinders begejstring og Baba's materialisation af en guld-statue af Shirdi Sai Baba for øjnene af den store folkemængde. Han fortalte også sine medfanger om en række andre oplivende historier om Baba's herlighed. Fangerne følte, at det var Baba Selv, der havde arrangeret dette besøg af landarbejderen fra Repalle, så Hans flok af hengivne kunne komme til at vide mere om Ham.

7.12. En dag i Shirdi fortalte Sai Baba Hemadpant følgende: "Se på det blomstrende mango-træ. Hvis alle de blomster, som du ser, bærer frugt, så bliver det en storartet høst. Men gør de det? Nej. De fleste visner og falder af, eller de falder af, når frugten er spæd og umoden. Det er, hvad der sker med de mennesker, der besøger dette sted." Alene Hans Nåde kan frelse os fra 'at falde af træet', og derfor må vi bede til Ham om at få Hans Nåde eller om, at vi må vinde den gennem vore gode egenskaber og vedholdende udøvelse af åndelige øvelser. Sathya Sai Baba har imidlertid en endnu smukkere rolle til os. Han siger: "Når Solen står op og skinner, er det ikke alle lotusblomsternes blomsterknopper i søerne og dammene, der blomstrer. Det er kun dem, der er parate, der gør det. Resten må vente på deres chance. Men det er alles skæbne at blomstre. Alle må udleve deres skæbne. Der er ingen grund til at fortvivle."

7.13. Når vi tænker nærmere over, hvad disse ord indebærer, så kan vi forstå, hvorfor nogle af fangerne langsomt faldt tilbage til ligegyldighed og var tilfredse med uregelmæssig korrespondance med Baba. Men blandt dem, der holdt fast i De Guddommelige Fødder, lige fra det øjeblik Kalpagiri gjorde Det Guddommelige kendt inden for fængselsmurene, fortjener

Chengappa speciel opmærksomhed. Grunden hertil er, at hans historie minder os om en rivende strøm, der kommer fra bjergene og når sletterne og havet efter mange bratte fald. Hans breve afslører en dyb og intens længsel efter åndelig erkendelse. "Min kone og jeg blev uenige om en ubetydelig ting. Problemet voksede, og på et tidspunkt besluttede jeg, at hun ikke skulle leve længere her på Jorden. Jeg besluttede mig også for at afslutte mit eget liv. Jeg lagde noget gift på min tunge, stak hende med en kniv, mens hun sov og sank den skæbnesvangre dosis. Min kone døde, men døden afslog at acceptere mig. Jeg kunne blot mærke ilden på min tunge, men der skete ikke noget inden i mig. Med kniven, der stadig dryppede med hendes blod, stak jeg mig selv i maven og faldt om på gulvet. Jeg kom til bevidsthed på hospitalet, som politiet havde bragt mig hen til. De syede det forfærdelige sår sammen, så det kunne hele. Senere, mens jeg blev holdt indespærret i Rajahmundry fængslet, var de nødt til at åbne maven igen, og efter nogle år måtte de gøre det endnu engang for at afbøde nogle af de skader, der var opstået som følge af de tidligere operationer. Det er et under, at jeg overlevede alle disse ulykker. Jeg gætter på, at det er Gud, der våger over mit liv. Måske har Han planlagt en god fremtid for mig, hvor jeg kan arbejde for Ham eller for dem, Han udvælger. Derfor ofrede jeg min krop, mit hjerte og min Sjæl til Gud. Siden har jeg følt mig ovenud lykkelig, for hvert eneste øjeblik lever jeg i bevidstheden om, at jeg har Guds Nåde. De fremmede er min slægt og mine venner; vismænd er mine kæreste ledsagere. Jeg har mistet enhver interesse for mine fordums slægtninge. Jeg har sikret mig Dig, Baba; Herren, der er kommet til Jorden. Hvad mere har jeg brug for? Jeg har placeret det billede, Du sendte mig, foran den stol, som jeg sidder på, når jeg mediterer. Når jeg åbner mine øjne, så ser jeg Dig. Når jeg lukker mine øjne, så gentager jeg Dit navn. Det er min daglige tilbedelse. Jeg udfører den åndelige øvelse, der går ud på altid at være sammen med Dig, i Dig. Gud for mig; jeg for Gud – det er tørsten. Det giver mig grænseløs glæde."

7.14. Han er glad for, at lægerne har anbefalet ham at spise ukogte grøntsager og bælgfrugter, der har været sat i blød i vand, for det er satwisk føde, som hjælper den åndelige aspirant med ikke at få sin meditation ødelagt af rajasiske tanker.

7.15. I forbindelse med at Baba skrev et brev til ham, hvori Han støttede og opmuntrede ham i hans beslutning, skriver Chengappa: "Jeg lagde brevet på mine øjne. Jeg pressede det mod mit hjerte. Jeg var lige så lykkelig, som Sita må have været, da Anjaneya (*Hanuman*) lagde Rama's ring i hendes hænder. Det var en torsdag, stilledagen, hvor jeg ikke kunne fortælle mine kammerater om min glæde. I tidsskriftet 'Sanathana Sarathi' har jeg læst, at Du anbefaler, at man iagttager stilhed om torsdagen. Jeg har selv læst det. Åh, hvor er jeg heldig!"

7.16. Som deres breve viser, var der også andre i fængslet, der oplevede denne Guddommelige Alkymi. En 70-årig fange skriver: "Ligesom Ramadas har jeg været engageret i at meditere på Rama, lige siden jeg kom hertil. En gang hvert tiende år får jeg lov til at tage hjem og besøge min familie, min moder, brødre og andre slægtninge. Min moder fødte mig og gennemlevede store ofre for at gøre mig til en mand. Men jeg har kun forvoldt hende sorg til gengæld. Jeg har selv været skyld i, at jeg er ude af stand til at hjælpe hende her på hendes gamle dage. Mit hjerte er fyldt med en længsel, der byder mig at komme til Dig og være Din tjener, indtil jeg dør." Nummer 8..7 skriver: "Som en konsekvens af en forbrydelse er vi tre brødre, der afsoner vores dom her. Vi gør alt, hvad vi kan for at fæstne vores flakkende sind på Dine lotusfødder. Hvornår vil disse ulykkelige fyre få den lykkebringende mulighed for at få Herren af Puttaparthi's darshan?"

7.17. Fange nummer 8..8 skriver: "Lige siden vi hørte om Dit Guddommelige navn og læste Den Guddommelige Historie, har vi hvert eneste øjeblik haft Dit navn i tankerne. Denne liflige skikkelse er blevet vores faste ledsager. Det brev Du har sendt til fangerne her, er blevet modtaget i ærbødighed. Mange af os har lært indholdet udenad og kan genfortælle det. Det er gået fra hånd til hånd, og budskabet er hurtigt blevet opfattet af gruppe efter gruppe, der læser og nyder det. Alle vil have fat i brevet for at læse det før andre. I denne kamp for at få

det, er papiret blevet krøllet, og det er også blevet revet lidt i stykker. Men vi har klistret stykkerne sammen, og vi har sat det ind i en ramme, så alle kan læse det i andagtsværrelset." Fangerne skriver til Baba og beder om bøger, lovsangshæfter og notesbøger, som de kan anvende til at skrive Rama's navn i. Mange ønsker at skrive navnet hundredetusinder af gange. Der er også nogen, der skriver om deres moder eller børn, som de frygter, er udsat for sorg og lidelse.

7.18. I sådanne tilfælde har Baba sendt penge gennem postvæsenet til de nævnte adresser. Og når det er blevet bekræftet, at adresserne er rigtige, og at personerne er i live og til at få fat i, så har Han sendt tøj og andre gaver med posten sammen med breve, der skal trøste og opmuntre.

7.19. Jeg vil afslutte denne beretning om 'magi' med endnu et brev. Brevskriveren har været så heldig at komme i selskab med disse Sai-inspirerede åndeligt søgende, og han skriver: "Mit fædreland er Nepal. Du er nok klar over, at Nepal er et meget gudfrygtigt land, eftersom Du har været i Himalaya. I øjeblikket afsoner jeg en fængselsstraf som et resultat af fortidige handlinger og som en konsekvens af en begået synd. Men jeg anser det ikke for at være dårligt. Jeg er overbevist om, at det er til mit eget bedste. I et af Dine breve til en af mine kammerater skriver Du: "Det siges, at selv skabelsens Herre med lotusnavlen har været udsat for lidelse." Så hvad så med en stakkel som mig? I nogle måneder er der sket noget ganske særligt her i fængslet. Dit navn bliver gentaget igen og igen, og folk læser om Din livshistorie. Mit sind er også blevet revet med af denne strøm af hengivenhed. Det brev Du sendte for nogle dage siden, havde en mere dybtgående virkning på mig end på så mange andre. Det forekommer, som om det er skrevet til mig; som om det handler om mine problemer. Hvem kan sige, præcis hvornår Din Nåde vil blive øst ud over én? Du har taget bolig i mit hjerte, jeg kalder Dig for 'min Hjerte-Sai'."

7.20. Baba er også blevet accepteret som 'Beskytteren' og 'Tilflugtsstedet' af nogle indsatte i Hazaribagh og Gaya fængslerne. Det skyldes først og fremmest påvirkningen fra nogle telugutalende borgere, der skal afsone deres dom her. De af os der slår de kriminelle ud af hovedet, så snart fængselsdørene lukkes bag dem, vil blive overrasket over at høre, at Baba er der. At Han er bag disse tremmer og lindrer det blødende hjerte, det angerfulde sind, den årvågne samvittighed, den uskyldigt lidende, barnet der er bevidst om, at det er kommet på afveje, og som er fast besluttet på ikke at gentage denne fejltagelse. De fleste forbrydelser bliver begået i raseri og forbitrelse, i hadets midlertidige blindhed, i vredens forbigående vanvid, i grådighedens egoistiske og udfordrende optræden og i den ondsindethed, som uvidenheden avler. Loven er, som man ofte siger, også et fæ. Det var svært for de indsatte, når en kile ligesom borede sig ind i deres Sjæle, når uretfærdigheden slog dem i ansigterne. Følelserne bliver dog let forkvaklede, når mennesker lever i snavs og med sygdom, drikkeri og spil, og når den skadelige atmosfære i hjemmet er præget af skilsmisse og kaos. Baba beder os afhjælpe den nedbrydende og undergravende indflydelse, som biograffilm har på sindet. Og Han har ofte talt om det ansvar, som litterære folk og kunstnere som musikere og skuespillere har for at medvirke til at frembringe pæn og anstændig underholdning, der kan være en sund og gavnlig inspiration for den kommende generation. Den respekt der i dag udvises over for klogskab frem for gode egenskaber; manglen på undervisning af børnene i skolen i Sastra'erne; det dårlige eksempel som sættes af ældre mennesker, der uden den mindste skam hengiver sig til samfundsfjendtlige aktiviteter som at snyde i forretninger, at forfalske fødevarer, at deltage i politiske slagsmål – alt dette har Baba nævnt som værende noget, der inspirerer til kriminalitet.

7.21. Ligesom moderen giver sit egensindige barn ekstra kærlighed, er Baba venlig over for angrende kriminelle, og det solskin Han spreder over dem, er et tegn på Hans universelle prema. Han har altid insistet på, at den kriminelle skal vedstå sig sin kriminelle handling og med glæde bære konsekvenserne. Den kriminelle skal desuden beslutte sig for ikke at gentage lovovertrædelsen. Faktisk taler Han imod at bede om benådning. Vær modig, se afgørelsen i

øjnene, gennemlev lidelserne, og kom ud på den anden side med forøget sjælsstyrke. Anger er nok kompensation for synden, så anvend den tid straffen afsones til anger og indre renselse. Det er Hans råd.

7.22. Jeg kommer til at tænke på en person, der kom fra Uttar Pradesh. Han kom hertil for at undslippe en retsforfølgelse, som han skulle igennem på grund af et påstået underslæb vedrørende midler, der tilhørte det andelsselskab, som han var ansat i. Baba rådede ham til at vende hjem og modtage sin straf. Og Han lovede, at Han ville mildne straffen, forudsat han oprigtigt angrede. Manden var ude af stand til at mønstre mod nok til at tage hjem, men Baba insisterede på, at han skulle gøre det, og han forlod Puttaparthi med Baba's velsignelse og gav sig ud på missionen med at forbedre sig.

7.23. At omdanne almindelige metaller til guld, det er det rehabiliteringsarbejde, som Baba holder mest af. Uanset hvor Han befinder sig, uanset hvad Han taler om, så er formålet grundlæggende dette. Lad os for eksempel se og opleve Ham i Brindavan, Whitefield, hvor Han tilbringer nogle få uger hvert år.

7.24. Hilda Charlton fra Amerika skriver således om sine oplevelser vedrørende denne alkymi: "En stilhed fylder luften. Der er en ubeskrivelig fred, der ikke bliver mindre, men blot bliver mere mærkbar af Baba's stemme, når Han synger en sang eller fortæller om den ældgamle visdom til de tilhørere, der er så heldige at lytte til Ham. Da jeg stod op klokken 04.00 og gik langs den langstrakte have hen imod det store træ forenden af stien, var der en kølig stilhed, der bragte en strøm af glæde i sit kølvand. Den strålende Måne oplyste haven. Silhouetterne mod himlen blev dannet af prægtige grantræer, tunge figentræer, rækken af asoka-træer, de gyldne mohur-træers funklende røde farve og de hvide gardenia-buske. Statuen af Krishna, der står i midten af den lille sø, fik mig til at længes efter at høre musikken fra fløjten. Det var en musik, som jeg hvert øjeblik ventede på ville strømme fra statuens læber. Grene, der lignede arme, strakte sig automatisk ud i tilbedelse af Guds herlighed, og de vinkede til mig fra alle sider."

7.25. "I Sine taler i går fortalte Baba, at den bedste tid at meditere er fra klokken 03.00 til 05.00. At meditere under disse træer ude i det fri er en åndelige gave. I vor hukommelse bliver vi måske ført tilbage til de dage i fortiden, hvor vi mediterede på bredden af Ganges i dalene i Himalaya. Baba har fortalt os, at det er godt at opbygge en vane med at meditere det samme sted, på det samme tidspunkt og med samme varighed hver dag. Det gælder i det mindste, indtil vi har gjort tilstrækkelige fremskridt."

7.26. "Baba har også sagt, at den indre meditation blot er én faktor. Målet skal være at opnå lyksalighed i hvert eneste åndedrag ved at fylde hvert eneste øjeblik med Hans navns liflighed. Denne form for åndedrætskontrol skal blive en del af selve jeres væren. Først da begynder I virkelig at leve. I dag er det den første dag i januar 1965. Jeg husker Baba's formaning om ikke at tillægge en bestemt dag al for stor betydning. Hver dag er en 'guruens dag', det gælder ikke kun torsdage, har Han sagt. Hvert sekund er en ny start, og det skal fejres som en mulighed. Det nye år, der begynder på en bestemt dag, opdeler Guds uendelighed i bittesmå dele. Men der er mange, der denne dag kommer ind i Baba's villa med blomsterkranse bundet af velduftende blomster. Foran alteret har der ophobet sig en pragtfuld dyng af hvide, lyserøde, orange og magenta-røde blomster."

7.27. "Baba begyndte dagen med at tage slik og kager ud af den rene luft og fordele dem til alle de tilstedeværende, idet Han sagde: "Disse søde sager vil bringe glæde ind i jeres liv." Med en bevægelse af hånden materialiserede Han et lille billede og gav det til hr. B. Then. Herefter vendte Han sig mod fru B og spurgte spøgefuldt: "Jaloux?" Han tog billedet igen og lagde det i Sin højre hånd og klappede hurtigt hænderne sammen. Øjeblikkeligt var der seks kopier af det samme billede, et til hver af os der sad foran Ham."

7.28. "Under den samtale der fulgte, samlede Han et stykke papir op fra gulvet og rullede det til en kugle. Han gav den til hr. B. I sin håndflade fandt han ikke en kugle papir, men en velsmagende blok af noget sødt, som forekom at være hans favorit. På samme måde klargjorde Han en anden papirkugle til hustruen. Da den kom i kontakt med hendes hænder, var den blevet omdannet til noget spiseligt slik!"

7.29. "Disse 'små overraskelser', som Han kalder dem, kulminerede i miraklet vedrørende OM-tegnet. En hengiven var kommet hertil fra Madras. Med sig havde hun et smykke, der havde form som et OM-tegn. Hun havde fået dette smykke fremstillet, og nu holdt hun det hen foran Baba, så det kunne blive velsignet af Hans Guddommelige berøring. Baba så på det og lo. I spøg nævnte Han, at OM-tegnet mere lignede en abes krumme hale. Det var tydeligt, at Han ikke brød sig om guldsmedens arbejde. Han spurgte den hengivne, om Han skulle ændre OM-tegnet, eller om hun foretrak et nyt smykke med Hans eget portræt indarbejdet i det. Hun valgte naturligvis det nye smykke. Idet Han holdt OM-smykket i sin lukkede hånd, blæste Han på det, og da Han åbnede hånden, opdagede vi til vores store forbløffelse, at OM-smykket var forsvundet. I dets sted befandt der sig nu en raffineret designet guldmedaljon med et stort portræt af Baba i farver. Dette billede var omkranset af diamanter, og der var et vedhæng af vidunderlige perler. "Det er en belønning for 23 års uophørlig bøn", sagde Baba, mens Han lagde smykket i hendes hånd."

7.30. "Baba's mirakler udføres med det formål at inspirere, at opmuntre og at styrke troen. Baba's helt store mirakel er selvfølgelig det storslåede mirakel, det er at skabe forandring i vores natur, i vores karakter, hvilket er langt mere inspirerende og opløftende end skabelse af smykker. Shirdi Sai Baba sagde: "Jeg vil give jer det, I ønsker, så I en dag vil ønske det, Jeg giver." Og sådan er det med Baba. Hver en bevægelse, hvert et ord, hver en handling har en dybere betydning, som vi sjældent kan forstå, hvad er."

7.31. Jeg har oplevet et mirakel, der vedrører en forandring af en persons karakter. Denne oplevelse var i høj grad inspirerende. Baba erklærer, at Han ikke fremkalder en forandring udefra, men at Han frigiver den medfødte fuldendthed, der ligger ukendt og slumrende i os. En kvinde fra England kom til Baba. Hun kendte overhovedet ikke til det at have en åndelig længsel, og hun havde aldrig tidligere studeret Østens religioner eller filosofi. Hun var på rejse i Sydindien, og hun havde kun til hensigt at blive der i tre dage, før hun genoptog sin rejse rundt i landet. Men da hun mødte Baba og fik et glimt af Hans herlighed, aflyste hun alle yderligere arrangementer og blev i samfulde fire måneder!

7.32. Det var måneder med fuldkommen dedikation, og en tid hvor gamle vaner og følelser som sympati og antipati blev aflagt. Før hun kom til Prasanthi Nilayam, havde hun aldrig mediteret i sit liv. Hun var heller ikke fortrolig med yoga eller den hinduistiske tankegang. Vi blev derfor meget overrasket over at få at vide, at hun havde udarbejdet et udkast til et 24 timers program for hver dag. Og endnu mere overrasket blev vi, da vi oplevede, at hun hårdnakket overholdt sit program. Klokkeren 04.00 stod hun op og mediterede, og det gjorde hun, hvad enten hun havde sovet godt eller ej i løbet af natten. Hendes dage var fyldte med læsning, skrivning, meditation, gentagelse af Guds navn og det at udføre uselvvisk tjeneste som for eksempel at feje ashram'en i Brindavan eller Prasanthi Nilayam. Alt dette blev hun ihærdigt ved med at gøre, selv om hun, på grund af forandringer i klima og mad, i denne periode med intense åndelige øvelser var plaget af bylder og infektioner, der er meget irriterende og meget ofte også smertefulde. Som et resultat af alt dette lå hun vågen de fleste nætter, men hun holdt fast ved sin beslutning.

7.33. Hendes udholdenhed og ihærdighed såvel som hendes kærlighed til Gud blev belønnet af Baba. Langsomt blev hendes meditation rolig og udbytterig. En ny stråleglans skinnede i hendes øjne. Der var en besynderlig charme over hendes ansigt, som ikke havde været der tidligere. Hendes stilfærdige, beskedne og uselvviske handlinger gjorde hende, som Baba råder

os alle til at blive, til et hult individ uden ego, en fløjte som Gud kan spille fuldkommenhedens melodi på.

7.34. Efter fire måneder rejste hun herfra udstyret med en fuldstændig ny livsanskuelse, en vågnende bevidsthed og et oprigtigt ønske om at fortsætte med sine åndelige øvelser. Baba har garanteret, at hvis en person helt og holdent vil hengive sig til Gud og meditere, som Han anbefaler, så vil vedkommende inden for tre måneder opnå resultater, der vil være yderst opmuntrende. Resultaterne afhænger selvfølgelig af, at der er en fast tro, og at de åndelige øvelser udføres uafbrudt.

7.35. Før hun rejste ud af landet, havde vi det privilegium at være vidne til et af Baba's mirakler. Eftersom hun snart skulle giftes hjemme i England, havde Baba lovet hende, 'den lykkevarslenende tråd'; et smykke som hun skulle bære i forbindelse med bryllupsceremonien. En dag, da vi sad foran Ham i en gruppe, tog Han et betal-blad fra en kasse, der stod ved siden af Ham. Han begyndte at ridse et dekorativt mønster i det med spidsen af den lillebitte sølvske, som Han anvender, når Han hælder limesaft over bladene, inden Han tygger dem. Engang imellem holdt Han bladet i vejret og viste os, hvad Han havde tegnet. Vi beundrede den tegning, der udfoldede sig foran vores øjne, efterhånden som Han ridsede en ny streg. Vi var ikke klar over, at han var i færd med at skabe den førnævnte tråd til vores ven. Pludselig, da Han var færdig med at tegne billedet, holdt Han bladet op i luften og blæste tre gange på det. Bladet forsvandt, og i dets sted var der det mest henrivende bryllupssmykke, som nogen sinde er blevet designet.

7.36. Smykket var af guld, og dets symbolske betydning, som Baba forklarede til gavens modtager, var, at hun altid vil blive mindet om sine åndelige øvelser. På hver side af smykket var der tre rubiner, der repræsenterede de tre kvaliteter (guna'er), der skal harmoniseres i ægtemanden og hustruen. Øverst sad der to rubiner ved siden af hinanden, der symboliserede ægtemanden og hustruen. Ophængt i selve hovedsmykket var der et vedhæng bestående af perfekte perler. I midten af disse perler befandt der sig en lotusblomst bestående af kostbare stene. De var der for at minde dem begge om Prasanthi Nilayam med lotuscirklen ude foran bedesalen. Det var i sandhed en herlig belønning for dage og nætters intense udøvelse af åndelige øvelser. I ikke så meget som et øjeblik havde hun ødslet tiden væk i disse fire måneder.

7.37. Baba er uudgrundelig; en eksistens man ikke kan forstå fuldt ud. Med det menneskelige sind kan man ikke begribe, hvad Han er. Alt hvad man kan gøre, er at have tillid, at tro og at adlyde. Da jeg engang stod foran Ham fordybet i dyb undren, sagde Han: "Alle ser verden gennem briller, og deres verden er det, de ser gennem dem: Bekymringsbriller, hadebriller, misundelsesbriller, jalousibriller, grådighedsbriller. Jeg bærer udelukkende kærlighedsbriller. Om Jeg så skulle ønske at gøre det, så er Jeg ikke i stand til at hade. Had og vrede er ikke en del af Mig. Det er heller ikke muligt for Mig at blive syg. Jeg hvæser muligvis for at advare og korrigere, men Jeg hader aldrig. Jeg er lyksalighed og udelukkende lyksalighed. Jeg er åndelig visdom, lyksalighed, fred. Det er Min natur."

7.38. Baba genopbygger mennesket ved at åbenbare den iboende Sai. Det sker, uanset om det er en fange, der er lukket inde bag fængslets høje mure, eller det er en person, der er lukket inde bag ego-byggede ønskers høje mure. Han er Befrieren, den opmærksomme Herre, der tager jer, som I er og leder jer til frihedens muntre og umådelige store område.

7.39. Hilda Charlton, der har tilbragt flere tiår blandt åndeligt søgende buddhister på Ceylon, og som har praktiseret tantriks yoga under ledelse af hindu-guruer i Delhi, hørte tilfældigvis om Shirdi, da hun var i Bombay. Hun tog til Shirdi, og mens hun opholdt sig der, fik hun kendskab til den form, som Sai Baba har antaget for at velsigne menneskeheden. Hun kom til Prasanthi Nilayam for omkring tre år siden. Her fandt hun fuldbyrdelsen af sin stræben, et sted hvor hun kunne praktisere åndelige øvelser med en forsikring om at opnå succes.

Kapitel 8

Utroligt, stadigvæk utroligt

8.1. *Sathya Sai Baba har sagt, at da Han var i Sin tidligere krop, fortalte Han Kakasaheb, at Han ville vise Sig igen efter otte år. Han sagde ikke 'som et otteårigt barn'. Han viste Sig igen i Puttaparhi i 1926 otte år efter den nævnte Sejrens Dag. Da Han var otte år, afslørede Han Sig Selv som værende Et Guddommeligt Barn med en mirakuløs karriere foran Sig. Dengang var det Hans Vilje, at Hans lærer i skolen forblev fastholdt til sin stol, indtil Baba fik lov til at komme ned fra den bænk, som han havde beordret Ham til at stå på. Det var den første dramatiske bekendtgørelse om, at Han var kommet igen som Sai, som et otteårigt barn!*

8.2. Det første bind af denne bog indeholder et kapitel om 'Den samme Baba', hvori der nævnes mange kendsgerninger, der overbeviser os om identiteten og kontinuiteten mellem Sai Baba fra Shirdi og Sai Baba fra Puttaparhi. Baba omtaler altid Sig Selv som Sai Baba. Navnet Sathya Sai Baba anvendes udelukkende for at undgå juridiske og administrative komplikationer med institutioner og organisationer, der er blevet dannet omkring 'den tidligere krop' og dens tilbedere. Da formanden for Shirdi Fonden, hvis pligt det er at forvalte de tilknyttede ejendomme og lede den ceremonielle tilbedelse i Shirdi, hvor 'den tidligere krop' er bragt til hvile, tøvede med at synke den vibhuthi, som 'den nuværende krop' materialiserede til ham, skyldtes det, at det kunne være en helligbrøde. Men Baba gav ham et tegn, der skulle overbevise ham om, at de to er den samme. Baba's billede, der hang på væggen i dette værelse i Bombay, udsendte et strålende lysglimt, og den mørke tvivl i hans hjerte forsvandt!

8.3. Da Tidemann Johannessen fra Norge stod foran helligdommen i Shirdi, dukkede der en ældre mand op ved siden af ham. Han gav Johannessen et billede af Sathya Sai Baba tillige med en lille smule udi. Han anbefalede ham at se den nulevende Avatar i Bombay den 13. marts! Ingen havde på det tidspunkt nogen anelse om, at Sathya Sai Baba ville besøge Bombay i marts. Senere, da han mødte Baba i Bombay den 13. marts, overbeviste Baba ham om, at det var Ham, der havde informeret ham i Shirdi.

8.4. Sathya Sai Baba er den stråleglans, den storslåethed, den medfølelse, der levendegør enhver helligdom, hvor Shirdi Sai Baba i dag tilbedes. En nevø af Kakasaheb Dixit, der tilhørte inderkredsen af Sai-hengivne i Shirdi, har skrevet en sang, der indeholder en bøn til Shirdi Sai Baba, hvor han længes efter i det mindste at blive Hans portner! Det er mange år siden. I dag er han vagt ved porten ind til ashram'en i Brindavan, Whitefield. Han bor i et lille hus tæt ved porten, og han skynder sig at komme med nøglerne, når Baba kommer kørende fra Prasanthi Nilayam, Madras eller Nilgiris og skal ind i ashram'en.

8.5. Bed til Ham enten som Shirdi Baba eller som Parthi Baba; det er Baba, der hører. Fru Batheja og hendes datter hørte om Baba, mens de var i Bangalore. Efter et besøg i Shirdi havde de planlagt at fortsætte til Bombay. De besluttede at få Baba's darshan på vejen. Eftersom de imidlertid ikke kunne få et interview i løbet af nogle få dage, kunne de lige så godt tage af sted. De kontaktede Baba, da Han gik rundt på verandaen på første sal, og bad om tilladelse til at tage af sted. Han kaldte mig hen til Sig, og idet Han gav mig nogle pakker udi, sagde Han: "Gå hen og giv dem til moderen og datteren fra Bombay. De venter nedenunder." Han tilføjede: "De har taget et stykke stof med til Mig. Fortæl dem, at de kan beholde det og

sy det om til forskellige beklædningsstykker. Det er Min prasad til dem." Da jeg fortalte dem dette, blev de forbavsede! Det stykke stof som de havde medbragt, og som de omhyggeligt opbevarede i deres kuffert, var en offergave, som de ønskede at ofre i helligdommen i Shirdi. Der ville det blive spredt ud over selve gravmælet. Men eftersom Baba havde accepteret gaven, besluttede de: "Vi vil ikke rejse til Shirdi; dette sted er Shirdi. Dette offer er blevet accepteret og returneret som prasad", lovpriste de.

8.6. Bogen Shri Sai Sathcharitham, der blev skrevet, mens Sai var i Shirdi, blev skrevet med Hans velsignelse af Govinda Raghunatha Dabholkar. Bogen refererer til Shirdi Sai Baba som Sathya Sai! Den fortæller Shirdi Sai Baba's livshistorie som værende Sathya Sai's historie, og beskriver også de fremgangsmåder der skal benyttes ved tilbedelse af Sathya Sai, hvor navnet Sathya ligesom i den nuværende inkarnation er en forkortelse af Sathyanarayana.

8.7. Efter en mirakuløs helbredelse af en alvorlig sygdom, en helbredelse der skete på grund af Shirdi Sai's Nåde, fejrede Bhimaji Patel sin helbredelse med et takke-ritual. Opfyldt af taknemmelighed og ærbødighed udførte han det i overensstemmelse med Sathya Sai-reglerne og ikke efter de gængse Sathyanarayana regler. Og i stedet for at læse højt fra Sathyanarayana historien, sådan som det ellers er påbudt, reciterede han fra Sathya Sai historien!

8.8. Shirdi Sai Baba, som var den skikkelse, Bhimaji bar i sit hjerte, har uden tvivl i kraft af Sin Guddommelige Vilje motiveret ham til at vælge de fremgangsmåder, der skal benyttes ved tilbedelse af Sathya Sai tillige med denne historie for at lede opmærksomheden mod kommende begivenheder. For er det ikke Shirdi Sai Baba, der engang har sagt: "Hvor velsignet og privilegeret er ikke det menneske, der har erfaret, at Jeg er Den Indre Beboer i alle skabningers hjerter." Sandelig, Han kendte både fortid, nutid og fremtid, hvad Dabholkar også giver udtryk for i bogen.

8.9. For ti år siden var der en mand fra delstaten Maharashtra, der skrev et digt om Sai Baba fra Shirdi, i hvilket han beskrev Sai som Sathya Sai. Sidste år fik han kendskab til Sathya Sai ved at læse denne bogs første bind. Tiltrukket af det navn som han uforvarende var kommet til at nævne i digtet, besøgte han Prasanthi Nilayam. Han fortalte mig, at de to Sai's kontinuitet var blevet bekræftet af den sidste episode i den første Sai's liv og af den første episode i den anden Sai's livsforløb. Shirdi Sai Baba viste Sig for Das Ganu ved daggry den 16. oktober 1918 og sagde: "'Moskeen' er brudt sammen. Jeg tager herfra nu. Jeg er kommet for at underrette dig om det. Tag derhen, hurtigt. Opfyld Mit ønske. Læg blomster på Mit grav" Das Ganu gjorde det, han havde fået besked på. Da Baba i 1940 bekendtgjorde, at Han var kommet igen for at genoptage Sit arbejde og pleje Sine hengivne, spurgte Pedda Venkappa Raju sin søn, hvem det var, der fremsatte denne bekendtgørelse: "Vis os et tegn, og overbevis os om, at Du er den samme Sai." Og Baba bad om at få nogle blomster – blomster som Han havde bedt Das Ganu om at lægge på Sin grav, da Han tog afsked med Shirdi! Han kastede blomsterne ned på gulvet, og de to ord, Sai og Baba, blev dannet af disse blomster, der af sig selv bevægede sig, så de dannede disse ord. For dem der har øje for Guds finger og for Hans fodspor i sandet, er disse eksempler udtryk for et meget meningsfyldt sammenræf.

8.10. På Sejrens Dag 1916 da en eller anden fortalte Shirdi Sai Baba: "I dag er det seemollanghanam dag", chokerede Baba alle ved at erklære: "Ja, det er også dagen for Min seemollanghanam." Seemollanghanam betyder den handling, der består i at krydse grænsen og begive sig fra et kongerige til et andet. I fordums tider samlede kongerne deres hære, udrustede dem med våben, udførte diverse tilbedelser af Guderne og gjorde alt for at formilde dem. Alt dette skete på Ayudha Puja Dag (dagen før Sejrens Dag). Herefter krydsede de deres eget lands grænser og invaderede nabostaterne, ivrige efter at opnå sejr. Det skete på den tiende dag i Dasara; den tiende dag i den lyse halvdel af Aswija-måned.

8.11. Hvad mente Sai Baba helt præcist, da Han sagde: "Sejrens Dag er også dagen for Min seemollanghanam?" Hvilken grænse var det, Han krydsede, og hvilket land var Han på vej ind

i? Som Han havde forudsagt 2 år tidligere, forlod Han kroppen på Sejrens Dag. Da Han viste Sig for Das Ganu den næste morgen, sagde Han: "Jeg forlader Shirdi nu. Oliehandlerne og købmændene gør sig lystige over Mig." Så Han forlod Shirdi, krydsede grænsen og tog således fra den ene stat til den anden, fra delstaten Maharashtra til delstaten Andhra Pradesh. Det var seemollanghanam!

8.12. Sathya Sai Baba har sagt, at da Han var i Sin tidligere krop, fortalte Han Kakasaheb, at Han ville vise Sig igen efter otte år. Han sagde ikke 'som et otteårigt barn'. Han viste Sig igen i Puttaparthi i 1926 otte år efter den nævnte Sejrens Dag. Da Han var otte år, afslørede Han Sig Selv som værende Et Guddommeligt Barn med en mirakuløs karriere foran Sig. Dengang var det Hans Vilje, at Hans lærer i skolen forblev fastholdt til sin stol, indtil Baba fik lov til at komme ned fra den bænk, som han havde beordret Ham til at stå på. Det var den første dramatiske bekendtgørelse om, at Han var kommet igen som Sai, som et otteårigt barn!

8.13. Der er personer, der begrænser Guddommens almægtige Vilje og påstår, at Sai Baba ikke kan trænge ind i et menneskeligt 'bur', når Han en gang er 'fløjet' ud af et. De lyder, som om det er dem, der fastsætter lovene for Det Evigt Absolutte! Der var engang en mand fra Madras, der skrev et brev til mig, hvori han gentog dette argument. Da han havde modtaget og læst mit svar, havde et nyt argument overbevist ham, så han nu støttede ideen om, at identiteten og kontinuiteten var den samme. I mit svar skrev jeg: "Bhagavad Gita'en fortæller os, at Herren har forkyndt, at de der forlader deres krop, når sindet befinder sig i en disharmonisk tilstand, eller i løbet af natten, eller i månedens mørke halvdel, eller i løbet af de seks måneder når Solen befinder sig på den sydlige halvkugle, det vil sige i løbet af de seks måneder, der markerer den sydlige bane, de vil, hvis de er yogier, nå måneplanetens område. Efter et stykke tid er de derpå nødt til at vende tilbage til Jorden og en fødsel som menneske. (Kapitel 8, vers 25). Vers 28 fortæller, at hvis de drager herfra i løbet af dagtimerne, eller i løbet af Månens lyse halvdel eller i løbet af de seks måneder, hvor Solen begiver sig ud på sin nordvendte bane, så vender yogierne slet ikke tilbage. Shirdi Sai Baba forlod Sin krop i det halvår hvor Solen bevæger sig ad en sydvendt bane, fordi Han tydeligt søgte at opnå mulighed for at vende tilbage til Jorden." Jeg kan blot sige, at fiksfakserier af den art er totalt overflødig, når det drejer sig om at bevise det indlysende. Her har vi Avataren blandt os, som hjerteligt og venligt kalder os til Sig. Vi kan alle komme til at erfare, at Han er kommet igen til gavn for os alle. Hvad skal vi med den slags 'bevisførelse'?

8.14. Da Sai Baba var en dreng på 14 år, besluttede Han at opgive rollen som Sathyanarayana Rao. Han kastede Sine skolebøger fra Sig og forlod Sit hjem. Han gik hen til en have lidt uden for byen Uravakonda. Til Sin svigerinde, der forsøgte at overtale Ham til at blive, sagde Han: "Jeg har et arbejde at udføre. Mine hengivne venter på Mig." Hvad var det for et arbejde, Han talte om? Hvem var de hengivne? I dag kan vi forstå, at arbejdet var at fortsætte med det, der var opnået i Shirdi. De hengivne var dem, der havde tilbedt og forgudet Ham i Shirdi og senere. Det var grunden til, at Han godmodigt drillede en mand, der havde tilbedt Hans Shirdi-skikkelse, men nu nægtede at genkende Ham som den samme Sai. "Hvad nytter al din tilbedelse og meditation, når du ikke er i stand til at genkende selve den Gud, som du tilbeder og mediterer på?" Selv mens Han var teenager, tilkendegav Han over for to af Sine lærere i skolen, Subbannachar og Kondappa, at Han var Sai, der var kommet igen. Han lod Sin moder og fader og mange andre i Puttaparthi få synet af Shirdi Baba. Han gav stykker af den klæde-dragt, som Han bar i Shirdi, til Thammiraju Manchiraju og andre i Uravakonda.

8.15. Thammiraju Manchiraju var lærer på Uravakonda High School. Han har skrevet mange artikler om disse dage i tidsskriftet 'Sanathana Sarathi'. "Siden min datters alt for tidlige død har min hustru været meget deprimeret. Derfor kom min 'elev' Sathya, eller skal jeg sige Baba, jævnligt til mit hjem for at trøste hende. Hver torsdag aften plejede hun at gå hen til Ham ovre i telugu-lærerens hus. En dag, da hun bøjede sig ned for at berøre Hans fødder, hjalp Han hende op og sagde: "Jeg vil bære alle dine byrder for dig. Fra nu af skal du være

glad." Herefter materialiserede Han med en bevægelse af hånden nogle riskorn og bad hende om at binde dem ind i et stykke stof fra den klædedragt, som Han havde foræret os tidligere."

8.16. "Vi var nødt til at gå et godt stykke for at komme hen til landsbyens brønd, hvor vi hentede til dagens forbrug af drikkevand. En dag kaldte min hustru naboens børn til sig og bad dem om at lege med vores femårige søn, mens hun gik til brønden efter vand. Hun gav dem nogle stykker sukker og sagde: "Gå hen og tilbed Sai, og det gælder jer alle sammen. I skal ofre dette sukker til Ham, og så kan I spise det som prasad." Børnene gik ind til husalteret. De fremsagde de hymner, som de kendte så godt. De så Sai Baba sidde foran dem. Han spiste en lille smule af sukkeret og gav herefter hvert barn en håndfuld. Min søn var så opstemt og begejstret over 'Den Gamle Mands' besøg, at han løb ud af huset for at møde sin moder og bringe hende med tilbage. Han vidste, at hun ville blive glad for at se Ham. Da vi trådte ind i andagtsværelset, var det tomt. "Hvor er Han gået hen", spurgte hun børnene. De små troskyldige Sjæle svarede: "Vi så ham gå ind i det billede der." I løbet af få dage befandt vi os i Puttaparthi. Baba fortalte mig følgende: "I var jo bedrøvede, da Jeg rejste til Puttaparthi. Men Jeg kan være til stede her og stadig være der. Jeg vidste, at I kun ville tro på det, når børnene fortalte jer, hvad de så." Thammiraju skriver: "Man kan stille spørgsmålet: Hvorfor valgte Han Shirdi Baba's skikkelse? Jeg stillede mig selv det spørgsmål. Jeg fik svaret af Sathya Sai. "Der findes ikke sådan noget som denne eller hin skikkelse. De er begge den samme."

8.17. Mens Sai Baba var ung, plejede Han at synge med stor entusiasme, og Han dansede med klirrende ankelringe på fødderne. I Sin tilsynkomst som Sathya plejede Han at finde fornøjelse i at danse, og Hans dans frydede mange. Med stor begejstring synger Han om Guds herligheder og om Guds navne. Disse sange inspirerer hundredtusinder, så de virkelig oplever en nærmest ekstatiske hengivenhed. Da Han kom tilbage til Shirdi, var Sai Baba kun iført en dhothi omkring livet og en skjorte. I Puttaparthi iførte Han Sig i mange år den samme slags tøj. Det var først senere, Han skiftede over til en lang kjortel, præcis som det var tilfældet med Shirdi Sai Baba. Til daglig begyndte Han at gå med farvede kjortler og dhothi'er. Det gjorde Han for at tilgodese et ønske fra Sine hengivne. De ønskede, at Han blev lettere at identificere og ikke forsvandt i mængden, når hundredvis af mennesker stimlede sammen omkring Ham for at få Hans darshan og berøre Hans fødder.

8.18. "Jeres glæde er den føde, Jeg opretholder livet ved", siger Sathya Sai Baba. For at glæde folk omkring Sig i Shirdi, underkastede Sai Baba Sig ydmygt diverse optog og pomp og pragt. Næsten hver anden dag blev Sai Baba ført i procession fra Dwarakamayi-moskeen til pilgrimsherberget, hvor Han sov. Grupper af mænd og kvinder med taal, chiplis, kartal, mridang, khanjira, veena og andre musikinstrumenter dannede processionens fortrop. En lang række af smukt dekorerede vogne fulgte efter musikanterne. Herefter fulgte hesten Syamakarna med dens overdådige sadeldækken. Sai Baba kærtegnede og elskede denne hest. Bag hesten fulgte en bærestol båret af mænd, der sang hymner. De blev akkompagneret af mange fakkelbærere, der gik på begge sider af bærestolen. Der var også andre, der deltog i optoget. Nogle gik med sukkerrør, sølvstave eller stokke med flag. Andre gik med stokke, hvor der var udkåret figurer af Garuda. De dansede i ren og skær glæde og råbte hurra til lyden af trommer og trompeter. Fyrværkeri annoncerede, at processionen nærmede sig. Det skete både gennem de højlydte brag og de strålende og mangefarvede lys, som strålede mod aftenhimlen. Baba kom til syne på trinnene, der førte op til moskeen. Han var flankeret af mennesker, der bar vifter forarbejdet af oksehaler. Herolder meldte Hans ankomst ved at råbe Hans navn. Hengivne bredte klæde ud over gaden, efterhånden som Han bevægede Sig af sted. En parasol blev holdt over Hans hoved. Blomster blev kastet mod Ham, mens Han langsomt gik i procession.

8.19. I bogen Shri Sai Sathcharitha står der: "Hvilken vidunderlig procession! Hvilket udtryk for hengivenhed! Denne scene og disse dage er nu forsvundet. Ingen får dem at se i dag eller i fremtiden."

8.20. Nej, Baba er kommet tilbage! Han tillod hengivne at arrangere sådanne processioner igen i Puttaparthi. Det skete under Dasara og fødselsdagsfestlighederne indtil omkring 1954. I Shirdi var Baba behængt med smykker, før Han påbegyndte turen til pilgrimsherberget. "De satte en krone på Hans hoved og hængte smykker og blomsterkranse om Hans hals. (For år tilbage kom Sakamma fra Bangalore med mange smykker, som hun udsmykkede Baba med). I løbet af den relativ korte tid processionen varede, skiftede de Hans hovedbeklædning fra tid til anden. "Selv i dag efterkommer Baba folks bønner, når Han ved, at de er oprigtige, og tillader dem at arrangere processioner i byer og landsbyer som for eksempel Sivajinagar, Kalyanapuram, Udumalpet, Coimbatore og Ootacamund. Dog er det sådan, at brugen af diverse udstyr og rekvisitter i dag er reduceret i forhold til, hvad det var før i tiden.

8.21. I Shirdi talte Baba om Sit distrikt, Sit skatkammer, Sin audienssal. Også nu omtaler Han Sig Selv som 'kongernes konge'; Han taler om Sit lager, Sit skatkammer, Sine skatte. I Shirdi fortalte Han: "Denne Dwarakamayi-moske er Dakurnath's Dankapuri, Vitthala's Pandhari og Ranchod's Dwaraka." Sathya Sai Baba har erklæret, at den nuværende Dwarakamayi (Prasanthi Nilayam) er et andet Mathura, et andet Badrinath og et andet Thirupathi. Navnet Dwaraka anvendes om den by, som Krishna lod opføre på en ø, fordi ordet betyder 'et sted hvor dørene er åbne for de fire kaster og for de fire typer mennesker, nemlig de lidende, de fattige, de søgende og de viise, så de kan nå livets fire mål'.

8.22. Og Herrens jordiske boliger i Dwaraka, Shirdi og Puttaparthi gør sig afgjort fortjent til denne betegnelse. Baba har sagt: "Denne Prasanthi Nilayam har ingen mure og intet hegn omkring sig, for Herren er tilgængelig for alle, der kommer fra alle retninger, og det ligegyldigt hvilken vej de benytter. Alle er velkommen til at komme og modtage Nådens gave."

8.23. Sai Baba udtrykte det ønske, at en statue af Krishna med Hans fløjte blev installeret inde på den paladsagtige bygnings gårdsplads. Det var den bygning, som Buty byggede i Shirdi. Men Han 'forlod' Shirdi, før dette ønske kunne opfyldes. Måske er det grunden til, at Baba har en statue af Krishna med Hans fløjte på verandaen i Prasanthi Nilayam. Denne statue står der som et center for tilbedelse for alle dem, der løfter deres hænder i bøn. Han har også en statue af Krishna med Hans fløjte oppe ved alteret i den store bedesal. Der findes også to vidunderlige statuer af Krishna med fløjte i Brindavan's dejlige have.

8.24. Et nøje studie af bogen Shri Sai Sathcharitha er en absolut nødvendighed for enhver, der søger at løse mysteriet om Sathya Sai Baba, for den hånd der giver, og den stemme der belærer, er den samme. Da en ung religiøs studerende fra Ramakrishna Missionen kom til Prasanthi Nilayam for at få helbredt sine kroniske mavesmerter, bad Baba ham om at bede til sin Guru Maharaj (Ramakrishna). Han fortalte ham også, hvordan han skulle meditere for at opnå større succes med denne åndelige øvelse. Han forsikrede ham om, at Ramakrishna, hans Guru Maharaj, ville helbrede den lidelse, der forhindrer hans barns åndelige fremskridt. "Lad være med at miste grebet om den støtte, du har sikret dig." "Alene vores fader er vores fader." "Du kan ikke udskifte en mester og erstatte ham med en anden blot for at tilgodese dine luner." Sai Baba har givet darshan til Raghunath Maharaj-disciple i skikkelse af Raghunath Maharaj. Sai Baba rummer alle helgenskikkelser i Sin egen person.

8.25. Også nu er det Den Samme. Mens Baba fysisk opholdt Sig i Prasanthi Nilayam, har Han givet darshan i Ramanasram til Swami Abhedananda som Ramana Maharishi, og i Shimoga har Han givet darshan til Ramanandarao som Ramdas fra Kanhangad! Baba har accepteret at modtage gaver, der var tiltænkt andre helgener og guruer, for Han er dem alle. Baba har også overrasket mange mennesker ved at fortælle dem, at Han har været med dem i årevis og har vejledt og beskyttet dem. Det har Han gjort, når folk har hævdet, at de møder Ham for første gang. Baba gør det klart, at Han er selve den guru, som de indtil nu har fulgt.

8.26. Sekretæren for Hindi Prachar Sabha i Bangalore havde en meningsfuld oplevelse. Han befandt sig i en vens hjem, da Baba ankom til dette sted. Det skete for mange år siden. Hans

ven og mange andre bøjede sig ned for at berøre Baba's fødder, men det havde han ikke lyst til. Han frygtede imidlertid, at han ville blive udpeget som en indbildsk ung mand, der nægtede at ære en stor personlighed. Så han knælede for Baba's fødder med den mentale reservation, at han ikke knælede for Baba, men for sin guru, der befandt sig i Maddur i et Siva Tempel. Da han rejste sig igen, klappede Baba ham blidt på ryggen og sagde følgende med et smil på læberne: "Din hyldest har nået din guru i Maddur." Således fik han kendskab til, som så mange har fået det i Shirdi, at Baba er Den Guddommelige Guldåre, der gennemstrømmer alle åndelige mestre og alle Guddommelige lærere.

8.27. De to Sai-skikkelsers ubrudte kontinuitet bliver fastslået af det identiske universalmiddel, som de benytter Sig af, nemlig udi (*aske*). I Shirdi blev den taget fra ildstedet i moskeen. I dag bliver den skabt i den Guddommelige håndflade. Årsagen er, at det er umuligt at medbringe et ildsted, når Han rejser omkring eller føler, at Han må skænke noget aske væk. Her er jeg nødt til at nævne en interessant ting om udi'en og Shirdi Sai Baba. Sai Baba sang ofte en sang om udi'en, og eftersom Han sang den, er den blevet udødeliggjort. Teksten lyder således: "Oh spøgefulde Rama! Kom, kom! Bring sække fulde af udi." Hvem er den Rama, som Sai Baba opfordrer til at komme med sække fulde af udi? Rama fra Ramayana'en uddelte ikke udi som et tegn på Sin Nåde. Udi var Baba's egen specielle gave, Hans enestående måde at lindre menneskenes fysiske og mentale sygdomme. For Baba samlede ikke en masse udi sammen og medbragte den i sækkevis. Det er derimod en fremtidsversion af den Baba, vi ser bevæge Sig ned gennem de lange rækker af mænd og kvinder med en kurv fuld af små pakker udi, som Han lægger et par stykker af i den udstrakte hånd på hundredtusinder over det ganske land!

8.28. Da Baba påtog Sig en blodprop i hjernen, eller som medicinaldirektøren i Mysore diagnosticerede det, en tuberkuløs meningitis, blev vi ikke blot mindet om tilsvarende barmhjertighedsgerninger, som Han havde foretaget i en fjern fortid, men også om tilsvarende handlinger, som Han havde foretaget, mens Han levede i Shirdi som Sai Baba. Sai Baba påtog Sig fire fuldt udviklede og derfor stærkt betændte bylder for en søn af Dadasaheb Khapade fra Amraoti. Idet Han fremviste dem for drengens moder, erklærede han: "Se hvordan Jeg lider for Mine hengivne. Deres lidelser er Mine."

8.29. Sathya Sai Baba er kommet med udtalelser som: "Vivekananda er kommet igen. Han vokser op på Ceylon. Han vil komme til Mig og tage del i Min opgave." "Den mand der skrev den første engelske biografi om Vivekananda, blev født sidste nat i en stråtækt hytte på vestkysten nær Kuttipuram. Det er en henrivende baby med lyse, store øjne." Når vi hører den slags udtalelser, så bliver vi mindet om Shirdi Sai Baba, der fortalte folk om slanger, køer og geders tidligere liv! I Sine taler har Baba ofte sagt: "Jeg kender jeres fortid, Jeg kender jeres fremtid. Så Jeg kender grunden til, at I lider, og Jeg ved, hvordan I kan slippe af med jeres lidelser." De erklæringer der genlyder i Prasanthi Nilayam, er blot ekkoer af de erklæringer, man hørte i moskeen i Shirdi. Baba siger: "Hvor er I dog tåbelige. I kommer til dette 'ønsketræ' og beder blot om en smule kaffebønner! Jeres opførsel er som en mand, der træder ind i et kæmpestort varehus og beder om et håndklæde." Som Shirdi Sai Baba sagde Han: "Jeg sidder her og er parat til at give jer en dug broderet af guldtråd. Så hvorfor snige sig af sted med noget kluns?"

8.30. Shirdi Sai Baba talte i sådanne billeder og lignelser. Han fortalte Kakasaheb, at Han ville sende ham en himmelsk vogn, når han døde. Det der skete, var, at han døde i et kørende tog. Sathya Sai Baba taler også på denne måde. Han fortalte en ældre filmstjerne, der netop havde fortalt Ham om sin fysiske sygdom: "Jeg ved det. Din krop er et stort bundt sygdomme. Jeg skal give dig et hovedeftersyn og give dig en ny krop." Det der skete, var, at han døde kort tid efter og kom igen i en ny krop. Denne filmstjerne var blind. Han bønfuldt om, at han i det mindste måtte få et billede af Baba i sit hjerte. Det der skete, kan bedst beskrives ved at citere et stykke fra bogen 'Supermanden Sai' skrevet af Swami Sharananand. Han skriver om Shirdi Sai Baba, men præcis det samme er også hændt i Prasanthi Nilayam! Han bad til Baba: "Jeg

har mistet synet. Jeg føler det ikke som et stort sagn. For det at jeg mangler synet, holder mig væk fra mange uønskede ting. Men jeg længes efter at se den menneskelige form, som Du, min Herre, har manifesteret Dig Selv i. Så vær så god at skænke mig synet, så jeg kan slukke min tørst efter at få synet af Din herlighed. Du må fjerne mit syn igen, så snart det er sket." Baba imødekom straks mandens anmodning. Han så Baba med sine egne øjne, og straks herefter mistede han synet og blev blind igen.

8.31. Sai Baba udviste stor entusiasme efter at beskytte og fremme Sanathana Dharma og tilskynde til åndelige studier, der alene kan skærpe intellektet og rense sindet. I Shri Sai Sathcharitha kan vi læse, hvordan Han irettesatte en tilhænger af helgenen Ramadas, fordi denne altid var hidsig, og det på trods af at han i årevis havde fremsagt Herren Vishnu's 1000 navne. Han irettesatte Swami Vijayananda, der angiveligt havde afskrevet sin slægt og venner, da han bad om tilladelse til at rejse til Madras for at besøge sin syge moder. "Rejs og læs Bhagavatha'en", påbød Han ham. Som Sathya Sai Baba fortsætter Han, blot i en endnu større skala, med at korrigere munkene og de åndelige aspiranternes stærke higen og tilknytninger. Han irettesætter dem for at fejre eller blot huske deres fødselsdag og for at smykke sig selv og andre med titler, der antyder åndeligt fremskridt. Han bebrejder dem også, at de stræber efter at deltage i konkurrencen om at få offentlig omtale, så de derved kan tiltrække og fastholde rige tilhængere. Sai Baba spurgte Haji Sidi Falke fra Kalyanapuram: "Er det, hvad du får ud af at læse Koranen?" Som Sathya Sai Baba har vi oplevet, at Han retter og modererer den hastighed og betoning, som berømte fremsigere af Veda'erne benytter sig af. Sathya Sai Baba understreger, at Gayathri Mantraet, OM-lyden samt Bhagavad Gita'en er de mest virkningsfulde mantraer og tekster. Også som Sai Baba gjorde Han det samme. Han bad folk om at læse Bhagavatha'en, Patanjali's Yoga Sutras, Vichara Sagara, Panchadasa og andre tekster. Dadasaheb Khaparde, der var ekspert i Vidyananya's Kommentarer, sagde aldrig ét ord i Sai Baba's nærværelse. For som han tilstod: "Lærdommen bliver den lille, når den står over for Oplystheden." Det har også været den erfaring, som mange lærde og skriftkloge har gjort sig, når de har været tæt på Sathya Sai Baba. Der var engang en berømt digter og skriftklog, der også var en populær prædikant. Han plejede at turnere rundt i USA, USSR, Japan og andre lande og holde forelæsninger om religion. Denne mand faldt for Hans fødder og tilbød, at han i resten af sit liv ville flyve fra land til land og sprede det glædelige budskab om Hans komme. Sathya Sai Baba fortalte ham: "Du skal ikke bekymre dig om Mit komme; du skal hellere bekymre dig om din egen fremtid. Jeg ønsker, at en eller anden stækker dine vinger og fastholder dig ét bestemt sted, så du der kan udføre åndelige øvelser og frelse dig selv, før det er for sent." "Koncentrer dig om din egen højnelse, før du forsøger at højne andre", var Hans råd til en anden populær fortolker af Bhagavad Gita'en og Upanishad'erne. Han er kommet for at helbrede de blinde, korrigere de stolte, trøste de uvidende og hjælpe de ulykkelige.

8.32. Den erklæring, som både Shirdi Baba og Sathya Sai Baba fremkommer med overalt om Sai's Guddommelighed og mysterium, er naturligvis identisk. Sathya Sai Baba siger: "Min Guddommelige Kraft, Mit mysterium, kan aldrig forstås, og det uanset hvem der prøver, og i hvor lang tid de prøver, og hvordan de end griber det an." Sai Baba sagde engang: "Jeg trækker i trådene i dette dukketeater." I Shirdi fortalte Han Vijayananda: "Du har udelukkende været i stand til at komme til dette sted som et resultat af den fortjeneste, du har opnået i tidligere fødsler." I Puttaparthi siger Han det samme til alle, der kommer. Måden at forholde sig til ros og ris, dengang som nu, er den samme. I bogen Shri Sai Sathcharitha står der: "Sai Baba var tolerant, udviste ikke sindsbevægelser, virkede uberørt og var frigjort fra bindinger." Da Han var omkring 20 år gammel, skrev Sathya Sai Baba til Sin broder: "Jeg vil ikke slække på Mine aktiviteter. For Mig er navn og berømmelse, anseelse eller ikke-anseelse noget uvæsentligt. Jeg bekymrer Min ikke om den slags."

8.33. Sai Baba var legemliggørelsen af prema. Sathya Sai Baba kalder Sig Selv for legemliggørelsen af prema. Shri Sai Sathcharitha refererer til regnen af udi og regnen af Nåde. Enhver bog om Baba, dengang som nu, bør nævne disse to gaver, for de er kendetegnene for Sai-

guddommen. Sai henvendte Sig til folk og kaldte dem for: 'Oh venner, 'oh moder' eller 'oh fader', og Han gjorde det i kærlighed. Nu, i Sin nye Sai-skikkelse, tiltaler Han folk som 'I gyldne Sjæle, 'øjesten' eller 'fader'.

8.34. Dengang som nu anvender Sai enhver lejlighed til at kundgøre Sin prema. For hvordan skal mennesket ellers kunne forstå, hvor privilegeret det i grunden er? I Shirdi sagde Han: "Jeg er den, der er iboende alle eksistenser." For nyligt skrev Baba til en lærd skriftklog: "Lad være med at tale nedsættende om de rige. Lad være med at tale nedsættende om nogen. Sai er iboende alle, så når du taler nedsættende om en eller anden, så taler du nedsættende om Mig." Professor G.G. Narke fra Ingeniørskolen i Poona skrev om Sai Baba i Shirdi: "Han talte som Én, der opholdt Sig i mit hjerte. Han kendte til alle tanker og til alle ønsker. Jeg testede Ham fra tid til anden. Hver test afstedkom den samme overbevisning om, at Han er alvidende og i stand til at forme tingene i henhold til Sin Vilje." Nu, i den nuværende Sathya Sai skikkelse, fortalte Baba en Sarvodaya-arbejder, en vis Sri Mehta, der helt åbenlyst spurgte Ham om, hvordan Han kunne læse hans tanker så korrekt: "Det er ikke overnaturlige kræfter og evner, der er erhvervet gennem askese. Det er Min natur. Det er ikke ved hjælp af en kraft, som Jeg har erhvervet Mig og bevæbnet Mig med, at jeg trænger ind i dit sind og indsamler alle de ønskede informationer, for så bagefter at kunne fortælle dig det alt sammen og gøre indtryk på dig. Nej, Jeg er der altid og alle vegne. Jeg er 'Hjertets Beboer'."

8.35. Da Sai Baba viste Sig for Balaram Mankar, da denne befandt sig i Mathsyendragad, og Han Selv faktisk befandt Sig i Shirdi, svarede Han på Mankar's spørgsmål om, hvorfor Han havde sendt ham væk fra Shirdi og op på dette bjerg. "Du gik jo rundt og troede, at Jeg er dette legeme, der er tre en halv armlængde høj og dannet af de fem elementer. Du troede, at Jeg var én, der boede i Shirdi, ikke sandt? Jeg ønskede, at du skulle lære Min Virkelighed at kende. Det er årsagen til, at jeg sendte dig hertil, så Jeg kunne vise Mig for dig og dermed bevise, at jeg ikke kun er i denne krop." Sathya Sai Baba har også vist Sig for hengivne på denne måde. Det har Han gjort på fjerntliggende steder og endog hinsides de syv have. Han har gjort dem bevidste om, at Han ikke er bundet af den fysiske form, som mange fejlagtigt tror, er Ham. Han siger: "I skal lære at længes efter Mig. Så vil I være i stand til at drage Mig til jer, uanset hvor I befinder jer. Det er en endnu mere udbytterig åndelig øvelse end de rejser, I nu begiver jer ud på. I skal transformere jeres hjerter til et Prasanthi Nilayam (*Den Højeste Freds Bolig*), så vil Jeg helt sikkert komme og opholde Mig der."

8.36. Det enestående træk af kontinuitet er indlysende, når vi ser på de mirakuløse helbredelser, De udvirker; de mystiske måder hvorpå De frelser hengivne fra ulykker, som De advarer om eller frelser dem fra; de metoder De benytter Sig af, når De belærer og oplærer; den vægt De tillægger trosretningernes grundregler. Folk der har levet længe i Shirdi, har i Prasanthi Nilayam bemærket den samme måde at vende og dreje tingene på i samtale, den samme prema og barmhjertelighed og endog de samme manerer og bevægelser. M.S. Dixit kommer med et eksempel på dette: "Sathya Sai Baba bevæger Sin højre hånd, præcis som Shirdi Herren plejede at gøre, og Han holder en eller to fingre i vejret, som om Han skriver i luften." Denne bevægelse af hånden, der sker uden noget indlysende formål, omtales i Shri Sai Sathcharitha af Hemadpant i kapitel 27.

8.37. Et andet træk der gælder for Baba, både i Shirdi og i Puttaparthi, er det med at give øgenavne til folk og bruge disse navne i dagligdagens samtaler. I Shirdi var Herren fakir, Panduranga var 'Lederen der er fuld af Ånd'. I Puttaparthi er Han 'Pottemageren' og 'Smeden'. Das Ganu var 'brudgommen', en anden person var 'fråseren' eller 'den madglade'. Øgenavnet Hemadpant, som Han gav Govindarao Raghunath Dabholkar, er blevet historisk, eftersom han accepterede det som sit pseudonym. Efter hvert kapitel i bogen skrev Hemadpant, som dets udgiver: 'Bhaktha Hemadpant Virachitha Sri Sai Samartha Sathcharitha'.

8.38. Hemadpant havde i en tidligere fødsel været en berømt minister for Yadava-dynastiet, der regerede fra Deogir. Han tjente da under to herskere, Mahadeva og Ramadeva, i det 12.

århundrede. Han skrev mange berømte værker på sanskrit, som for eksempel Chathurvargachintamani og Rajaprasasti. Disse værker beskæftiger sig hovedsagligt med sociologi og politisk videnskab. Da han fik dette øgenavn, opfattede Dobholkar det som 'en pil der gennemborer hans ego', som en metode til at lære ham vedvarende uselvskhed. Han stillede sine egne ubetydelige bedrifter op imod de storslåede bedrifter, som blev opnået af den person, hvis navn han havde fået. Han bønfuldt Sai Baba, om Han Selv ville skrive Sin historie gennem den pen, som han var så privilegeret at holde. Og Sai Baba velsignede ham: "Ja, sådan skal det blive."

8.39. Nu finder der en gentagelse sted. Da jeg for nylig så i min dagbog fra 1958, opdagede jeg denne registrering den 29. november: "Da jeg gik hen til Ham klokken 07.15, tiltalte Baba mig med navnet 'Den første digter'. Jeg havde ingen anelse om, at det var et navn, der var fyldt med historie. Det var tre år før udgivelsen af Hans livshistorie 'Sathyam Sivam Sundaram', en bog Han skrev, mens jeg holdt pennen. Han havde velsignet mig med denne opgave så tidligt som i 1948, og jeg ventede på, at han skulle beordre mig til at begynde. Jeg ventede altså i 10 år, for som Han sagde tilbage i 1948: "Hvis du udgiver en bog om Mig nu, så vil folk ikke tro på den. De vil anse den for at være et rent eventyr. Vent til verden er gjort parat til at modtage den."

8.40. Som jeg erfarede senere, var det navn, Han tiltalte mig med denne morgen, meget kendt og berømt i Andhra Pradesh. Det var navnet på Adi Kavi, den første digter, der var den ene af de tre digtere, der sammen udarbejdede den u dødelige Andhra Mahabharatham. Nannayya Bhatta (Adi Kavi) siges også at have forfattet et andet storslået digt om Herren Rama. Dette digt hedder Raghavabhyudayam. Han levede i byen Rajamahendravaram på bredden af Godavari-floden i det 11. århundrede. Som sin velynder havde han kongen af Chalukya, Rajaraja. Ved med et blink i øjet at give mig, der i bund og grund er uvidende, navnet Nannayya Bhatta, der er en meget rost digter, der har skrevet om Herren Rama og Herren Krishna's herligheder, fik Baba lejlighed til at løfte sløret for Sin egen identitet. Øgenavnet var en pil rettet mod min egoisme, mod den uendelige lille krusnings indbildskhed – en krusning der befinder sig på det tidløse og bundløse ocean, som Han er. Måtte jeg også blive grundfæstet i vedvarende uselvskhed. Det er min daglige bøn.

8.41. M.S. Dixit, som jeg har omtalt tidligere, er nevø af Kakasaheb, der var tæt knyttet til Sai Baba i Shirdi. Ved mange lejligheder modtog han Baba's velsignelser i moskeen. Engang tog Sai Baba noget udi fra ildstedet og smurte det på hans pande med et lille dask, idet Han sagde: "Gå hen til flodlejet i stedet for at sidde her." Dengang var han en dreng i teenagealderen, så han fortalte sin onkel: "Jeg er færdig med at gå hen til Baba. Han slog mig på panden." Men Kakasaheb sagde: "Du er et fjols! Det slag du snakker om, betyder, at din frygtelige hovedpine ikke vil komme igen." I dag er denne dreng blevet 70 år, og hovedpinen har ikke vovet at besøge ham siden dette dask. Dixit skriver om en anden hændelse: "En dag omkring klokken 05.30 sendte Baba bud efter en barber, og han kom og barberede Ham. Herefter tog Han et bad. Alt dette var meget usædvanligt. Normalt fik Han en barbering og et bad om eftermiddagen. Denne dag, efter badet, sendte Han en mand til købmanden for at købe en kokosnød, noget kandis og nogle jordnødder. Han flækkede kokosnødden og skar frugtkødet i små stykker. Herefter gav Han et stykke kokosnød, noget kandis og nogle jordnødder til alle de tilstedeværende. Da det var gjort, sagde Han: "Ære være Gajanan Maharaj." Vi råbte alle sammen jai, jai, men jeg undrede mig, hvorfor vi gjorde det, for ingen af os vidste, hvem Gajanan Maharaj var. Senere fortalte Baba os følgende: "Jeg har mistet Min broder her til morgen." To dage senere kom der et brev til Kakasaheb fra Shegaon. Det var skrevet af Buty Saheb, og han fortalte, at hans Guru Gajanan Maharaj havde forladt sin krop klokken 05.30 den førnævnte morgen. Denne dag, i sin sidste stund, havde han forsikret Buty Saheb: "Min broder, Sai Baba, vil tage sig af dig fremover. Rejs hen til Ham i Shirdi." Sathya Sai Baba er også øjeblikkeligt bevidst om folks fødsel eller død eller andet, der sker for dem. Han fortæller ofte Sine nærmeste omgivelser, når nogen dør, eller nærmere betegnet har den lykke at finde hvile ved Hans fødder og blive befriet.

8.42. For nogle år siden besluttede Dixit, der var i Mangalore og i færd med at læse 'Guru Charitha' i den ortodokse udgave, at han ville læse bogen på syv dage, en saphaha som dette kaldes. Den syvende dag havde han en drøm: "Jeg trådte ind gennem en hvælvet port, der førte mig hen imod en pragtfuld bygning, der lå for enden af en bred gade. På begge sider af gaden stod der mørkegrønne træer. Da jeg begav mig af sted, følte jeg, at der var én, der fulgte efter mig. Pludselig hørte jeg en blid og venlig stemme: "Dixit, Dixit." Da jeg vendte mig om for at finde ud af, hvem det var, så jeg en henrivende skikkelse iført en silkekjortel. Manden havde en bemærkelsesværdig stor hårpragt af sort, kruset hår. Nogle få dage senere besøgte jeg en ven, en læge, og i hans andagtsværelse så jeg et billede af netop denne skikkelse. "Hvem er det? Er han tilgængelig?", spurgte jeg. Svaret tog mig med storm. "Han er Bhagavan Sri Sathya Sai Baba." Sai Baba? Sathya Sai Baba funderede jeg. Lægen sagde: "Om kort tid vil nogle af mine venner besøge Ham. Du kan tage med dem, hvis du har lyst." Dixit blev overvældet af glæde. Han sluttede sig til selskabet og kom på denne måde til Prasanthi Nilayam. Han gik gennem den hvælvede port og fortsatte hen ad den brede gade med de mørkegrønne træer på begge sider. Han så den henrivende skikkelse. Han hørte sølvstemmen, da han blev kaldt ind til interview i det private værelse.

8.43. Lad Dixit selv berette, hvad der skete: "Baba kaldte mig ind til interview. Han så, at jeg havde et lille fotografi af min onkel på mig. "Jeg kender ham. Han er Dixit, din faders broder, altså ældre broder. Jeg fortalte ham, at Jeg ville komme igen otte år senere. Har du nogen tvivl, Jeg kan hjælpe dig med?", spurgte Han. Det spørgsmål var meget relevant, for indtil da var jeg nærmest kørt fast på grund af al min tvivl." I dag er Dixit fuldstændig overbevist om, at denne Sai Baba er den samme, som han tjente i Shirdi, for han har haft mange oplevelser, der bestyrker ham i denne overbevisning.

8.44. Baba har også skænket mange heldige mennesker den slags oplevelser, og det endog mennesker der aldrig har hørt om nogen af de to Baba'er. Hans plan er måske at drage dem til Sig, så de kan blive budbringere af Sai-æraens åndelige glæde. Hvordan skal vi ellers kunne forklare de følgende bemærkelsesværdige oplevelser, som Srimathi Sudha Mazumdar fra Calcutta har haft? I mange år har hun været socialarbejder, og har gennem sit arbejde bidraget meget til at skabe forbedringer for mange kvinder rundt omkring i Indiens fængsler. I en lang periode var hun viceformand for All India Kvindekongressen. Hendes oversættelse af Ramayana'en til engelsk har antændt hengivenhedens flamme i tusinder af hjerter over hele verden. Her er hendes egen beretning om, hvordan Sathya Sai Baba, helt spontant, grundfæstede Sig i hendes hjerte og fik hende til at tro på, at Han og Shirdi Baba er én og den samme.

8.45. "Det var oktober 1964, og denne morgen faldt der en blid støvregn. Jeg befandt mig i Darjeeling højt oppe på Jalapahar-højdedraget. Jeg sad på en bænk under taget på et læskur. Jeg sad ved vejkanten og så ned i de dybe dale. Ude i horisonten så jeg Khangchendzonga's sneklædte tinde, der næsten var dækket af skyer. Det lykkedes ikke for Himalaya's skønhed at bringe mig i godt humør. Jeg var tynget af mine problemer. Jeg stirrede ufravendt på naturens skønhed med øjne, der ikke så. Men jeg lagde dog mærke til en skikkelse klædt i hvidt, der klatrede op til der, hvor jeg befandt mig. En ældre mand med en ramponeret paraply under sin arm nåede op til læskuret. Han stod foran mig og åndede tungt. Han havde en lille hvid hætte over hovedet, og på grund af hans lange hvide klædedragt kunne jeg se, at han var fakir. Han tøvede, som om han ikke var helt sikker på, om jeg ville dele min bænk med ham. Jeg bød ham varmt velkommen. Han smilede og satte sig ved siden af mig. Forsigtigt stillede han sin paraply op af bænken. Skærmen var af hvidt stof. Nogle steder havde stoffet løsnet sig fra stellet. Jeg undrede mig over, om den i det hele taget var noget værd."

8.46. "Han sad der i stilhed, og det samme gjorde jeg. Vi så begge ud på de sneklædte tinder, for nu var skyerne borte, og der åbenbarede sig et blændende lys og en pragtfuld udsigt. Da hans åndedræt var faldet til ro, spurgte jeg ham, hvor han kom fra. "Åh, langt væk." Han

smilede og med udstrakt hånd pegede han ud i det fjerne. "Fra Nepal", tilføjede han. "Men hvor bor du, når du er her?" "Åh, når Solen går ned, finder jeg et sted at være." "Og hvad med mad?" "Folk er venlige. Jeg får altid noget at spise og en eller anden form for husly, når natten falder på." Nu lo han. "Jeg nød for eksempel et meget fint måltid mad, da de fattige blev bospist efter Nehru's død." Han havde krydset sine lange ben, og nu rodede han rundt i den bomuldstaske, som han havde slængt over skulderen. Han fandt en lille klud, fra hvilken han tog en smule tobak. Men han nød ikke tobakken. Han sad blot og nød synet af de fjerne bjerge, mens han sang melodiose ord på hindi. "Hvad er det, du synger?", spurgte jeg. Idet han rettede sit blik mod mig, fortalte han, at ordene var fra Kabir. Han var en Kabir-discipel. "Ja", fortsatte han. "Både min fader og moder døde, da jeg var meget ung. Jeg kender ingen slægtninge. Naboerne sagde, at jeg måtte gifte mig, for jeg måtte have én, der kunne lave mad til mig. Men jeg tænkte, at eftersom Gud har valgt at efterlade mig uden nogen slægtninge, så må det være, fordi Han ønsker, at jeg skal frigøre mig fra denne verden. Så en nat forlod jeg hjemmet og blev vandringsmand. Da jeg blev 16 år, blev jeg fakir og fulgte Kabir's ord.""

8.47. "Nu nynnede han et andet vers. Det havde en iørefaldende melodi. Idet jeg tog en notesblok og en blyant frem af min taske, bad jeg ham om at fortælle mig ordene. Med sine venlige øjne så han på mig og nikkede. Et efter et skrev jeg de korte vers ned. Han rettede mig, når jeg skrev forkert og forklarede ordenes betydning. Her er de, oversat så godt som jeg nu kan."

*Idet han omhyggeligt udvælger sten,
opfører mennesket en herskabsvilla her.
Og så siger han: "Dette hjem er mit!"
Men det er hverken 'mit' eller 'dit'.
Så jeg hørte, at det blot er en rede for
trækfuglen.*

*Din mark vil blive lagt øde,
din bolig vil forfalde.
Al dejlighed skal forgå.
Også den unge pige
med det flettede hår.
Hun deler skæbne med de blinde.
For en stund skal din bolig
blive det rene vildnis.*

*Med store forventninger blev drengen opdraget.
Så kærligt gav de ham mælk så ren.
Og hvad blev der så af ham?
Bebrejdt ikke moderen eller faderen.
Det var helt og holdent hans skæbne.*

8.48. "Meget tålmodigt lærte fakiren mig betydningen af dette digt. "Hjemmene er blot reder for den Ånd, der er indesluttet i kroppen. Reden forlades, når den tildelte tid er brugt. Alt hvad der findes i denne verden, må efterlades her, når døden ankommer. Kroppen vender tilbage til de elementer, som den er dannet af." Med medfølelse i sine øjne forklarede han det sidste vers. "Når du ikke får kærlighed eller taknemmelighed til gengæld for al det arbejde og al den lidelse, som du udfører og gennemgår, så skal du huske, at det er resultatet af din egen karma. Du må ikke bebrejde nogen.""

8.49. "Meget sandt", mumlede jeg med tårevædede øjne. "Men hvordan bevæger jeg mig hen ad vejen?" Jeg husker, at han kom med gode råd. Blandt andet at jeg skal stå op klokken

04.00 om morgenen og gentage og meditere på disse vers. Han var så venlig og forstående. Med håndfladerne presset mod hinanden bøjede jeg mig dybt for ham og lagde en rupee ved siden af ham på bænken. Han velsignede mig, og han gjorde det med så mange ord, at jeg ikke helt kan huske, hvad han sagde. Han tog sin paraply og efterlod mig med en følelse af fred. Hvem var denne fakir? Min søn sagde: "Jeg går dagligt ned til kontoret fra denne side af Jalapahar. Jeg har aldrig set nogen fakir. Din vane med at blive venner med fremmede vil give dig problemer en dag. Vær forsigtig.""

8.50. "I Illustrated Weekly fra november 1965 bragte de en artikel om og billeder af Sathya Sai Baba. Den måde Han havde Sit hår på, irriterede mig voldsomt. Jeg nåede end ikke at læse artiklen! I marts 1966 modtog jeg et anonymt postkort frankeret med et Bombay frimærke. Det var et af disse kædebreve, der anmoder mig om at sende et kort til 20 personer, hvor jeg skriver det, der står på mit kort, om Sai Baba. Gør jeg det, vil lykken tilsmile mig i løbet af ti dage! På det tidspunkt havde jeg det psykisk dårligt. Jeg købte derfor 20 postkort og skrev dem i hemmelighed, hvorefter jeg postede dem! Hvis min familie havde vidst det, ville de have drillet mig, for havde jeg ikke nægtet at kende noget til Sai Baba på grund af Hans hår?"

8.51. "Sidst i november besøgte to venner mig for at snakke om et seminar, der skulle holdes den næste måned i Bangalore. "Du er heldig, at du er i stand til at tage af sted. Prøv at se Sai Baba, hvis du får mulighed for det", sagde den ene af vennerne. "Åh", sagde jeg åndsfraværende. "Hvorfor? Hvem er Han?" Nu var der én, der fortalte om Baba's mirakuløse evner, og at der skete mirakler i fru Rao's hjem. Detaljerne lød så utrolige, at jeg må have smilet. "Du tror ikke på mig?", sagde hun med såret stemme. Jeg skyndte mig at forsikre hende om, at eftersom det kom fra hende, så måtte det være sandt. Hun rystede på hovedet. "Nej! Du må selv opleve det. Jeg kan gå med dig derhen nu, det er ikke langt væk.""

8.52. "Så vi forlod kartoteker og papirer, prajede en taxa og ankom til fru Rao's beskedne hjem. Idet hun bød os velkommen, lo hun og sagde: "Se hvad Baba gør!" Hun førte os ind i et værelse, hvor der blandt andre hellige billeder var et lille indrammet billede af Baba. Der var ligesom en velsignelse i Hans øjne. På panden dannede der sig noget fint gråt støv. Vi fik at vide, at det var vibhuthi, og vi fik nogle små foldede stykker papir med denne aske. Fru Rao havde aldrig set Baba undtagen én gang i en drøm. Hun anskaffede sig dette fotografi af Ham, og et stykke tid senere begyndte denne velduftende aske at danne sig på det. Hun gemmer den, så den kan blive uddelt til hengivne. "Men dette er ingenting", lo hun. "I skulle bare se, hvad der sker i min hushjælps hus.""

8.53. "Hun fortalte, hvordan denne kvinde blev en hengiven af Baba, og hvordan hun fik fat i tre billeder, som hun indrammede og satte på det sted, hvor hun udfører sin tilbedelse. Hun afslutter sine bønner klokken 04.00 om morgenen, før hun begiver sig ud på sin daglige runde, hvor hun vasker, skurer og fejer i forskellige hjem for at tjene til dagen og vejen. På hendes billeder, som en indikation på Baba's Nåde, danner der sig vibhuthi på det ene, kumkum på det andet og på det tredje billede danner der sig gurkemeje! Hun oplever, at lykken tilsmiler hende. Hun har opsagt sin stilling i mange hjem, for hun er blevet tilbudt at få mere i løn andetsteds. "Ligger hendes hjem langt herfra", spurgte jeg. "Kan vi ikke tage derhen nu?" Fru Rao fortalte, at det ikke lå langt herfra, men at det lå i et kvarter, hvor gadebelysningen lod meget tilbage at ønske. Hun fortalte tillige, at dagens regn nok havde gjort vejen til huset meget mudret. Vi forsikrede hende om, at det hele ikke gjorde det mindste, blot hun ville være så venlig at vise os derhen. Vi gik med hende i mørket ad snævre stræder. Nu og da blev vor vej oplyst af de blafrende flammer fra olielamper, der stod i de tilstødende huse. På denne måde nåede vi frem til vores bestemmelsessted."

8.54. "Hushjælpsens navn var Madhuri. Hun var ikke hjemme, men hendes mand, en lastbilchauffør, var der sammen med deres fire børn. Direkte oven på lergulvet stod der en stor bambusseng, som hele familien sov i. Sengen fyldte det halve af det lille rum. De fleste af

deres ejendele opbevarede de under sengen. Den anden halvdel af rummet brugte de, når de skulle udføre deres tilbedelse."

8.55. "Stedet var fuldstændigt rent. Nogle få messinggryder funkede i lampeskæret. Væggen i denne del af rummet var dækket af farvede fotografier af hellige mænd. Der var også et billede af Shirdi Baba. Og nederst på en stålhylde, der var dækket af et rent stykke klæde, stod der tre billeder af Sathya Sai Baba. Og det var sandt! På de tre billeder, over Baba's pande, så man tydeligt en ret stor mængde vibhuthi, kumkum og gurkemeje pulver. Et lys brændte på en messingstage, og en vidunderlig duft fyldte det ydmyge hjem. Der var en ganske bestemt atmosfære i rummet. Jeg fremsagde en bøn og efterlod en mindre offergave. To dage senere lykkedes det hushjælpen at spore mig. Hun sendte mig en stor kurv med prasad, for det meste hjemmelavede kager og slik samt noget af Baba's vibhuthi. Jeg var dybt berørt og lovede mig selv, at jeg måtte se denne Sai Baba."

8.56. "Hvordan jeg fik succes i mine bestræbelser, efter jeg ellers havde opgivet alt håb, er en anden historie. Her vil jeg blot nævne den del af det, der er forbundet med min fakir. Usha og jeg efterlod bilen ved vejsiden. Vi gik på en gangsti hen mod det sted, hvor Sai Baba ville give darshan til Sine hengivne. Det var Hans sidste dag i Madras, og det var januar 1967. Jeg var helt hensunken i tanker om alt det, jeg havde hørt og set om denne ekstraordinære person, men jeg hørte dog Usha sige: "Se engang, tante. Er det ikke et yndigt hus?" "Jo, det er sandelig smukt", samtykkede jeg. Og pludselig kom jeg i tanke om det første vers, som manden fra Kabir havde lært mig. Jeg sang det dæmpet for mig selv. "Hvad er det, du synger, tante?", spurgte Usha. "Åh, det er blot en lovsang, som jeg lærte af en fakir i Darjeeling. Den er fra Kabir. Han var en Kabir-discipel." Usha standsede op og så på mig med forundrede øjne. "En fakir? En Kabir-discipel? Hvad skal det betyde, tante?" gispede hun. "Det må have været Shirdi Sai Baba!" "Hvad i alverden er det, du siger Usha?" I stor ophidselse greb hun fat i min hånd og nikkede. "Ja, ja! Det må have været Shirdi Sai Baba. Jeg har netop læst Arthur Osborne's bog 'Utrolige Sai Baba', og i denne bog berettes der om hændelser, hvor Han viser Sig for folk, og hvor Han er en Kabir-discipel." Jeg kunne blot smile af det helt fantastiske, der lå i hendes tanker. Da vi genoptog vores gang, sagde Usha ihærdigt: "Tante! Spørg Sai Baba om det, når du møder Ham her til morgen, for Han er en inkarnation af Shirdi Baba.""

8.57. "Jeg ville aldrig kunne spørge Ham om noget så tåbeligt", fortalte jeg hende. Men hun fortsatte med at presse mig. Hendes afsluttende kommentar var: "Du skal ikke være bange. Han bliver aldrig irriteret over spørgsmål.""

8.58. "Når jeg tænker tilbage, så var jeg virkelig forbløffet over den mærkværdige række af begivenheder, der havde bragt mig hen foran den lukkede dør her på første sal. I min hånd holdt jeg en lille lap papir, hvor jeg indtrængende bad om at få et interview, hvis Han ellers ikke mente, at jeg var for uværdig til at få det. Det var meningen, at jeg skulle række dette papir til den, der åbnede døren. Vi havde ikke banket på. Døren åbnede, og se! Det var Baba! Spøgefuldt sagde Han til mig med et smil på læberne: "Kom, rør Mine fødder!" Hermed opfyldte Han mit inderste ønske. Jeg bøjede mig ned for at berøre de vidunderlige fødder, der tilhørte den rødskinnede skikkelse, hvis øjne udstrålede velsignelse."

8.59. "Jeg havde planlagt at stille Ham spørgsmål vedrørende mine egne problemer, men det var Ham, der fortalte mig, hvilke problemer jeg havde, og Han forsikrede mig om, at alt nok skulle blive godt. Idet jeg huskede på min nieces ord, fremstammede jeg: "Baba! Usha siger, at jeg skal spørge om den fakir, jeg mødte i Darjeeling.... Han...." Idet Han afbrød mig, sagde Han: "Det var Mig i en anden skikkelse. Jeg gav dig tre åndelige råd", tilføjede Han og rakte tre fingre i vejret. Jeg husker, at jeg hulkede, mens jeg lå ved Hans fødder. Det eneste der kom over mine læber, var: "Baba, vil Du være hos mig?" Jeg følte Hans hånd på mit hoved, og som var det i en drøm, hørte jeg ordene: "Altid! Altid!" Mit ansigt var gennemvædet af tårer. Mit hjerte var ved at bryde. Endelig oplevede jeg fred i Sjælen. Nu materialiserede Han, vel for at trøste mig, vibhuthi og et lille billede, hvor Han holdt Sine hænder over hovedet i hilsen. På

bagsiden af billedet stod Hans adresse; det var lige som et visitkort. "Læg det i din pung", sagde Han og gav mig en håndfuld små vibhuthi-pakker, som Han tog fra en messingskål. "Kom til Puttaparthi, så du er her til Mahashivarathri. Jeg vil sørge for alt, for mad og husly." Han fortalte mig også, at Han ville besøge Calcutta. Kun Han ved, hvornår jeg vil blive velsignet, så jeg endnu engang kan komme til Puttaparthi og få den gunstbevisning, det er at få Hans darshan."

8.60. "I januar 1957 var jeg i Bombay, hvor jeg skulle deltage i et møde. Men mit sind var opfyldt af et ønske med meget høj prioritet. "Jeg vil så gerne besøge Shirdi", fortalte jeg mine venner."

8.61. ""Kan du ikke forhøre dig", bad jeg indtrængende min vært, "og hjælpe mig med at arrangere dette besøg." En dag vendte han tilbage fra kontoret, og med et bredt smil sagde han: "Tante! Da jeg nævnte dit ønske, fik jeg at vide, at eftersom du ønsker at rejse, så vil Shirdi Baba helt sikkert opfylde dit ønske!" "Det kan du sagtens sige", svarede jeg nedtrykt. "Men hvordan skulle det gå for sig? Hvem skal jeg rejse sammen med? Og hvor skal jeg bo i Shirdi?" Mit helbred var på det tidspunkt ikke alt for godt, og jo mere jeg tænkte over det, des mere modløs blev jeg ved tanken om at rejse helt alene til et fremmed sted. Men forudsigelsen viste sig at holde stik. Jeg rejste. På en ejendommelig måde blev jeg hjulpet, lige så snart jeg steg af toget. Da vi steg ud af toget, var jeg ved at gå i den forkerte retning, da jeg fik hjælp af en vidunderlig dame fra Maharashtra, der havde rejst i samme kupé som jeg. Sammen med to andre ledsagere, som jeg nær havde overset, fordi de først dukkede op i sidste øjeblik, begyndte jeg at forlade perronen. Det viste sig, at de også var tilhængere af Baba, og de var så gæstfri at lade mig bo i deres hjem i Nasik. Næste morgen traf de alle relevante forberedelser til besøget i Shirdi."

8.62. ""Kom med det samme, de begynder at udføre arathi nu!" Busturen havde været lang og støvet. Så efter et hurtigt bad skyndte vi os hen til Samadhi Sthan. Der hvor Shirdi Sai Baba's jordiske rester er stedt til hvile, dækker en sølvskinnende stofduk det rummelige sted. Der var en overflod af mangefarvede blomster, der brændte lys, og luften var tung af duften fra røgelsespinde. Klokker ringede, folk strømmede til, og jeg pressede mig frem, så jeg bedre kunne se. Mit hjerte stod stille, da jeg fik øje på den legemsstore hvide marmorstatue. Siddende med Sit højre ben over det venstre knæ lignede denne statue af Shirdi den fakir, jeg havde mødt i Darjeeling. Det samme ansigt, den samme kropsholdning. Den eneste forskel var, at i stedet for den lille hætte var der bundet et tørklæde rundt om Hans hoved. De samme venlige og uudgrundelige øjne så gennemtrængende på mig. Jeg holdt vejret. Tiden gik. Lidt efter lidt accepterede mit sind det ubestridelige faktum og holdt op med at bekymre sig om grundene. Da jeg først havde overgivet mig, begyndte tårer at løbe ned ad kinderne og mindskede min indre spænding. Mine skælvende læber mumlede: "Baba! Baba!" og tavst bad jeg om Hans Nåde. Mine hænder klamrede sig til den lille bakke med frugt og blomster, som jeg havde fået, så jeg kunne udføre den formelle ofring her på dette sted sammen med de andre hengivne. Tårerne løb fortsat ned ad kinderne. Jeg var velsignet med en følelse af fred. Det var en fred, der overgik al forstand, og som fyldte mit hjerte."

8.63. I Darjeeling valgte Sathya Sai Baba spontant Sudha Mazumdar som Sit redskab og trak hende ind i Sai-familien. I Sin tidligere skikkelse gav Han hende darshan og åndelig vejledning! Fakir, Sathya Sai Baba, Sai Baba – Sudha Mazumdar er i sandhed heldigere end ord kan beskrive! Hendes oplevelser er en øjenåbner for dem, der nægter at se.

8.64. Der er en ældre kvinde i Prasanthi Nilayam, hvis oplevelser én gang for alle afgør spørgs-målet om Avatar-begrebet. Hendes fader, der var skatteopkræver i Nizam-regionen, tog hende med til Shirdi, da hun var tre år gammel og igen, da hun var syv år. Hun blev gift i den alder. Fuldstændig sønderknust over tabet af sine fire børn greb hun fat i Sai Baba's fødder i Shirdi. Det var i 1917. Hun bad om åndelig vejledning og tilladelse til at blive der sammen med Ham. Men i Lendi Bagh sagde Baba følgende til hende: "Ikke nu. Jeg vil komme

igen i Andhra. Der vil du møde Mig, og der vil du være sammen med Mig." Hun vendte tilbage til Nizam-regionen. Her bestemte hun sig for at udbrede kendskabet til hengivenhed over for Gud. Hun drog omkring, og til musik reciterede hun helgener og vismænds livshistorier. Hun etablerede også et tilflugtssted for forældreløse piger. Hun gav det navnet Sai Herberg. Mens hun rejste omkring for at samle penge ind til sin institution, hørte hun, at en Raju-dreng havde meddelt, at han var Sai Baba! Hun skyndte sig til Uravakonda og sluttede sig til folkeskaren, der var på vej til Seshamaraju's hjem denne torsdag. Her satte hun sig tæt ved Ham på Hans højre side.

8.65. Hun fortæller, at Baba talte til hende med lav stemme på hindi, ligesom det havde været tilfældet i Shirdi. "Så du er kommet, Mit barn." Han bad hende om 16 rupees, som hun skyldte Ham! Det blev hun meget overrasket over at høre. Hun spurgte Ham, hvordan Han nåede frem til denne gæld. Han svarede: "Af de penge, du havde samlet ind for at kunne sende til Shirdi til brug ved Dasara-festlighederne, lånte du Balaram 40 rupees. Han tilbagebetalte kun 24. Så du sendte mig aldrig de manglende 16 rupees! Og Han tilføjede med hviskende stemme: "Jeg beder dig udelukkende om det for at overbevise dig om, at Jeg er Shirdi Baba. Du har endnu ikke rørt Mine fødder. Du satte dig ned, så snart du kom ind." Denne kvinde måtte afslutte sit engagement i sin institution, og herefter besøgte hun jævnligt Puttaparthi. I dag bor hun i Prasanthi Nilayam. Hun er glad for, at det som Baba fortalte hende i Shirdi, gik i opfyldelse.

8.66. Utroligt, ikke sandt? Arthur Osborne kunne ikke have fundet noget andet ord, der bedre opsummerer Sai Baba's herlighed. Selv i dag oplever vi underet, det utrolige.

Kapitel 9

Hellig glæde

9.1. *Jeg kender jeres hjertes uro, dets stræben, dets svingen frem og tilbage samt dets virvar af følelser, men I kender ikke Mit hjerte. Jeg reagerer på de lidelser, I udsættes for, og på den glæde I føler. For Jeg er i ethvert hjerte. Det er templet, hvor Jeg opholder Mig.*

9.2. Enhver der skriver en bog om Baba, må svæve i en konstant ængstelse, for Baba siger: "Jeg behøver ingen offentlig omtale. Hvad vover I at offentliggøre? Lad Mig spørge jer: Hvad ved I om Mig? I siger én ting om Mig i dag og en anden i morgen! Jeres tro er ikke urokkelig. I lovpriser Mig, når tingene går godt og bebrejder Mig, når tingene går dårligt. I flakker fra et tilflugtssted til et andet." Ja, jeg ved meget lidt om det mysterium, som Baba er. 20 års konstant samvær har ikke evnet at fjerne sløret, gennem hvilket Han, dog svagt, bliver forstået. Baba siger: "Vær oprigtige. Tal kun om jeres sande oplevelser. Lad være med at forvrænge, overdrive eller forfalske disse oplevelser." Jeg kan kun gøre mit bedste for at overholde denne vejledning, som Han har givet os. "Hvis I accepterer Mig og siger: Ja, så svarer Jeg også: Ja, ja, ja. Hvis I afviser Mig og siger: Nej, så gentager Jeg det og siger: Nej. Kom, oplev og få tro, det er den måde, I kan drage nytte af Mig." Det er grunden til, at Han, skønt Han tilbage i 1948 fortalte Mig, at jeg skulle skrive Hans livshistorie, først gav mig grønt lys til at gøre det i 1960, da jeg var kommet, havde oplevet og havde udviklet tro. Alt dette skete, efter at jeg i 30 år var kommet med smålig kritik af sociale og religiøse lederes krum-spring og narrestreger!

9.3. De hånlige bemærkninger som jeg benyttede, når jeg skrev om disse ledere, var motiveret af min modvilje mod 'mirakler'. Denne modvilje var opstået som en følge af min kontakt med Ramakrishna bevægelsen. Men Baba siger: "Nogle mennesker bemærkede, at Ramakrishna Paramahansa sagde, at de kræfter og evner man har tilegnet sig gennem åndelige øvelser, er 'forhindringer' på den åndelige aspirants vej. Selvfølgelig er de det. Disse kræfter og evner vil muligvis føre den åndelige aspirant på afveje. De må gå den lige vej uden at blive involveret i dem. Deres ego vil svulme op, hvis de giver efter for de fristelser, som disse kræfter og evner lokker med. Det er et godt råd, som alle åndelige aspiranter bør lytte til."

9.4. "Men fejlen ligger i at sidestille Mig med en åndeligt søgende eller en aspirant; at sidestille den, der søger med det, der søges! Alt hvad Jeg gør, er grundlæggende noget, der hører til en Avatars natur. Kynikere kommer med deres smålige kritik uden at kende noget til det, de kritiserer. Hvis I lærer de hellige skrifter at kende, så vil I forstå tingene tydeligere. Eller I skal tilstræbe at få den direkte oplevelse." Idet Han præciserer, hvad Han mener med en Avatar, der kommer for at frelse, siger Han: "Jeg kender jeres hjertes uro, dets stræben, dets svingen frem og tilbage samt dets virvar af følelser, men I kender ikke Mit hjerte. Jeg reagerer på de lidelser, I udsættes for, og på den glæde I føler. For Jeg er i ethvert hjerte. Det er templet, hvor Jeg opholder Mig." Uanset hvor vanskelig opgaven med at skrive om Ham er, uanset hvor tøvende pennen er, så skal de skelsættende begivenheder nævnes, grundtrækkene opstilles, og det så tydeligt som Han har ladet mig se dem.

9.5. Den 13. december 1964 besøgte Baba Sri Kalahasthi i Venkatagiri. "Der er mange hengivne, der med længsel ventede på Mig hos Kalahasthi." Denne udtalelse kom Han med, da Han i Manjeri trådte lige ud gennem Ram Mohan Rao's gadedør, 960 kilometer borte. (Se kapitel 6). Den 17. besøgte Han Vyasa Ashram'en i Yerpedu nær Kalahasthi's hjem, hvor afdøde Malayala Swami havde bidraget væsentligt med at sprede doktrinen om ikke-dualismen

og dets universelle budskab. Baba sagde: "Malayala Swami fik alle, der besøgte ham, og tusinder som han mødte, til at forstå ophøjetheden ved den Virkelighed, der ligger bag det uvirkelige. Han kendte Virkeligheden gennem studier og gennem udførelsen af åndelige øvelser."

9.6. Vimalananda, der var den ledende munk for et lærdomscenter for åndelige øvelser og humanistisk videnskab, levede i mange måneder i Prasanthi Nilayam. Det var før, han tog af sted til Benares for at arbejde for universitetet for højere studier af sanskrit. Mens han boede i Prasanthi Nilayam, komponerede han en samling digte, som han placerede i Baba's hænder. Da hans guru, den navnkundige Malayala Swami, som man ærer overalt i Andhra Pradesh og mange andre nabostater, forlod denne verden, vendte Vimalananda sig mod Baba for at få åndelig vejledning. Det var hans ønske, at Baba Selv sørgede for, at han kunne optages i en munkeorden. Men Baba lod ham ikke fjerne sig fra sin guru. Han insisterede på, at han skulle antage den nye status, som Malayala Swami selv havde antydet, at han skulle gøre.

9.7. Der var en helt speciel atmosfære i Vyasa Ashram'en. Den var gennemtrængt af Vyasa's bedrifter. Her dvæler man ved minderne om de prøvelser og trængsler, som denne helgen, som tusinder i Andhra Pradesh har kåret som deres åndelige vejleder og læremester, har været udsat for. Stedet genlød af fremsigelsen af vediske hymner og begejstrede diskussioner om formålet med tilværelsen. Alt dette må have fået Baba til at afsløre visse dele af Sin mission og Sit budskab. "Min opgave går ikke blot ud på at helbrede, at trøste og at fjerne menneskers elendighed og smerte. Det er blot noget, der følger med Min gerning. Min væsentligste opgave består i at genoprette kendskabet til Vedanta og den vedantiske livsform i Indien og i resten af verden."

9.8. Til de studerende på sanskrit-skolen sagde Han: "I skal konkurrere med andre om, hvor hurtigt I bevæger jer ad pilgrimsvejen mod Gud. Voks op med selvbeherskelse og vær selvdisciplineret. Landet har brug for sådan en slags børn. Det har ikke brug for belæste og udisciplinerede borgere, der styrter samfundet ud i forvirring og kaos."

9.9. Baba udtrykte Sin påskønnelse i Penukonda, hvor Han åbnede festlighederne i forbindelse med Skolens Dag i februar 1965. Studerende over hele landet deltog på det tidspunkt i en protestbevægelse mod regeringens politik vedrørende det at indføre hindi som fællessprog. På selve den dag hvor Skolens Dag blev fejret, havde uroen rundt om byen nået et højdepunkt, hvad angår uansvarlighed. Men de studerende i Penukonda nægtede at involvere sig. De koncentrerede sig om festlighederne og vandt Baba's Nåde. Baba fortalte dem følgende: "Den kærlighedsgæld, som I skylder jeres forældre, der arbejder hårdt i markerne i sol og regn for at holde jer her på denne skole med alle dens bekvemmeligheder, skal betales tilbage gennem intense og oprigtige studier. Alle andre former for skyld må afregnes senere, det gælder selv skylden til fædrelandet og modersmålet. Jeg ved, at I er bevidste om dette, og at I forholder jer rolige og fattede, mens stormen raser omkring jer."

9.10. Februar var også vidne til, at omkring 450 drenge gennemgik Upanayanam-ceremonien i Prasanthi Nilayam. "I dag bliver de indlemmet i Min hær", sagde Baba. Det at blive indført i Gayathri Mantraet og det at blive ført hen til en guru, der kan stå for den åndelige træning, er en stor begivenhed for drenge fra brahmin-kasten, kriger-kasten og de næringsdrivendes kaste. Disse mange strålende unge drenge, der stod på tærsklen til et nyt liv, var et pragtfuldt syn. De blev 'genfødt', og som deres forfædre gjorde det på bredden af hellige floder, bekræftede de gyldigheden af den dharma, der opretholder universet. Det var inspirerende at se dem blive indviet i det helligste af de vediske mantraer, nemlig Gayathri Mantraet. Dette mantra er en bøn, der henvender sig til Lyset, der gennemtrænger hele skabelsen og fordriver mørket, uvidenheden og ondskaben. Det var et sakramente, en hellig handling, der ellers hurtigt går af mode midt iblandt den funkklende flitterstads, der præger den engelske og amerikanske livsstil. Denne hellige handling blev nu genetableret af Baba i sin oprindelige form gennem denne træning af disse unge drenge.

9.11. Mahashivarathri fandt sted kort efter. På denne hellige dag fremstod Baba som Herren Siva, og Hans taler handlede specielt om åndelig visdom og om behovet for at tilegne sig den. 'I skal bede Siva om den åndelige visdoms nådegave', står der i de hellige skrifter. Vismændene afsatte disse dage i kalenderen til dedikation og helligelse.

9.12. Til Mahashivarathri finder miraklernes mirakel, skabelsen af en lingam i Hans krop, sted. Denne lingam, eller disse lingam'er, kommer på et tidspunkt ud af Hans mund. I 1965 var der omkring 18.000 mennesker, der så denne unikke og højtidelige proces. Der var dyb stilhed, og luften sitrede af spænding. Folks øjne veg ikke fra den slanke, strålende skikkelse, der stod der på verandaen. Spændingen steg og nåede sit klimaks, da en skinnende, glat og gennemsigtig lingam kom ud af Hans mund. Dens grønlig skær blændede næsten øjnene. Denne lingam er et symbol på Den Højeste Guddommelige Lyksalighed, universet som Siva altid våger over. Den er et symbol på noget, der er for uendeligt, og alt for formidabelt til at vores små sind kan fatte det. Dens grønlig stråleglans bevægede os i en sådan grad, at vi fældede tårer af glæde og taknemmelighed. Den bar vidne om den skønhed og det lys, der findes i alle ting og alle væsener; i den stjernebestrøede himmel og i menneskets hjerte.

9.13. I to uger efter Mahashivarathri var Baba travlt beskæftiget med at skænke Sin Nåde til de syge, gamle og handicappede, der var kommet, såvel som til de mange som efter Hans mening havde behov for Hans øjeblikkelige opmærksomhed. Det var mennesker, der trængte til fysisk, mental eller åndelig hjælp. Herefter rejste Han til Kakinada i Godavari-deltaet, hvor hengivne, der var knyttet til Hans tidligere krop, havde bygget et tempel, som Han skulle indvie. Forsamlingen af mennesker i Kakinada var fantastisk stor. Gaderne var tæt pakkede, og også på tagene var der en sand folkeskare. Arrangørerne var meget betænkelige, eftersom husene ikke var bygget til at bære en så tung byrde på deres tage. Men Baba forsikrede dem om, at intet ville ske. Han så Sig blot omkring, idet Han sagde: "Tagene er gode nok til at sikre både mænd, kvinder og børns sikkerhed." Under Sin tale sagde Baba: "I behøver ikke bygge et nyt tempel til hvert nyt navn, som I tildeler Gud med eller til enhver ny skikkelse, som I mener, Han har antaget. I kan kalde på Ham alle vegne og på alle tidspunkter. De gamle templer er gennemtrængt af generationer af oprigtige hengivnes fromhed og bønner. Det vil være forkert af jer at nægte jer selv den rige skat, der på den måde er oplagret disse steder."

9.14. Fra Kakinada kørte Baba til en lille landsby ved navn Sampara, der ligger 32 kilometer væk. Skønt mere end 1.200 kilometer fra Prasanthi Nilayam så var denne landsby en henrivende have, der blomstrede af hengivenhed for Baba. I mange år har grupper på 50, 70 eller endog 100 mænd og kvinder fra denne landsby begivet sig ud på en pilgrimsrejse til Prasanthi Nilayam. Her har de opholdt sig i uger for at fordybe sig i tro og selvdisciplin. Hvert eneste hus i landsbyen, hver eneste landejendom, var et rent og duftende Prasanthi Nilayam. Overalt genlød det af fremsigelsen af OM, lovsang og af den konstante ihukommelse af Guds navn. Det var, som om dette var de 'pligter', dagliglivet udspandt sig omkring. Det kan ikke undre, at der overalt var pyntet med flag og guirlander. Hvert år arrangerede landsbyboerne, at der blev opført dramatiske optrin fra Bhagavatha'en. Dette kunne strække sig over flere måneder. Så i den Mester, der nu besøgte dem, så de Herren (*Krishna*), hvis fløjte fylder universet med liflige melodier.

9.15. Da vi sammen med Baba kom til Sampara, var det hele som én gribende kommentar til Bhagavatha'en. I ansigterne på de ligefremme og jævne landarbejdere, der skyndte sig hen over de pløjede marker og sprang over kanaler og hegn, for at møde Baba's bil, så vi den samme begejstring, som havde fyldt gopala'erne og gopi'ernes hjerter i Brindavan. Efterhånden som vi nærmede os landsbyen, blev siderne i Bhagavatha'en mere tydelige. Små børn, drenge og piger, tjenestepiger og mødre, sværlemmede unge mænd og vaklende gamle mennesker – alle udstrålede de en usigelig glæde. De havde aldrig forestillet sig, at Herren så beredvilligt ville svare på deres bønner og rent faktisk komme kørende hen ad de støvede veje, der lugtede stærkt af komøg. Nu så de Herrens bil køre lige hen til landsbyens forsam-

lingshus! For disse hellige Sjæle var Baba ren prema og Nåde. Da Han opdagede, at der var én, der styrtede hen over markerne for at få et glimt af Ham, gav Han besked om, at bilen skulle sagtnede farten, så manden kunne få den eftertragtede darshan. Da bilen overhalede en gruppe mennesker, der kørte i en oksekærre, standsede Han bilen, så de kunne stige ned og slukke deres tørst. Han standsede også bilen, da Han så landarbejdere, bøjet af alder, der traskede af sted for at nå ind til landsbyen. Han gav dem lejlighed til at fylde deres øjne med Ham. Han gav dem også noget frugt, så de kunne vende hjem uden at behøve at gå videre. Der var også en gammel landarbejder, der var i færd med at drive nogle få får ind til Sampara. Baba bad om, at bilen sagtnede farten, så manden kunne få darshan. Baba bad også om, at bilen dyttede for at få manden til at vende sig om. Men nej. Han var døv over for Nådens kalden. Baba sagde: "Stakkels fyr! Næste gang. Næste gang", og bilen speedede op igen.

9.16. Landsbyen var fuldstændig opfyldt af hellig glæde. Baba fortalte forsamlingen: "I seks lange år har I længtes efter, at Jeg skulle komme og være blandt jer. Derfor er Jeg kommet her i dag for at afsvale jeres hjerter og skænke jer glæde." Han advarede dem mod den fristelse, der kan komme fra større byers larm og brændende lys. "Sådanne steder er menneskene blevet trættekære, grådige og ubarmhjertige. Byerne standardiserer menneskenes måde at tale på, deres vaner og deres holdninger, så det alt sammen til sidst danner et vulgært mønster. Der bliver mennesket forvandlet til et dyr, og det bliver det vilde og uhæmmede, der falder i øjnene. Det Guddommelige i mennesket ignoreres i travlheden og i alle bekymringerne, i kampen for at skaffe sig ejendele og pomp og pragt. Lær at være tilfredse og lykkelige, der hvor I er. Lad være med at bosætte jer i byerne i håbet om at finde lykke og tilfredshed der. Lykke og tilfredshed er indre rigdomme, ikke ydre anskaffelser."

9.17. Dette råd har Baba givet i alle de landsbyer, Han har besøgt. I Sathyavada, som Han besøgte senere på denne tur, sagde Han: "Ydmyghed og ærefrygt forsvinder hurtigt i de store byer. Selvovervurdering og nedladenhed bliver mere og mere udbredte. Frygten for synd forsvinder lidt efter lidt. Folk der lever i byerne, har ikke længere nogen tro på Gud eller på deres broder. Men at disse gode egenskaber: Ydmyghed, ærefrygt, frygt for synd, tro på at sandheden vil sejre, de gode egenskabers kraft og eksistensen af et allestedsnærværende Vidne, er alt sammen noget, man stadig finder i landsbyerne."

9.18. Fra Kakinada fortsatte Baba til Pithapuram, hvor en kæmpemæssig forsamling havde samlet sig midt i ruinerne af et historisk fort. "Disse bastioner og kanontårne var engang symboler på magt og stolthed. Nu er de triste påmindelser om lykkens skrøbelighed og lunefuldhed", sagde Baba. "Disse ynkelige mure lærer os, at tiden er den største sejrherre", fortalte Han folket.

9.19. Yelamanchilli, en landsby ved grænsen til Visakhapatnam-distriktet, var det næste sted, der modtog Baba's Nåde. 50.000 mennesker havde samlet sig der for at se og lytte og få noget værdifuldt med hjem. "Jeg vil ikke acceptere, at I kommer med blomster, der visner, frugter der rådner, mønter der ikke er gangbare på den anden side af grænsen. Giv Mig i stedet den lotusblomst, der blomstrer i jeres indre bevidstheds rene og krystalklare vand. Giv Mig jeres helligheds og vedholdende selvdisciplins frugt", bad Han.

9.20. Herefter rejste Baba ind i Godavari-flodens delta, ind i i Kona Sima, som området kaldes. Det er en region, som Baba siger, er: "Hjemstedet for traditionelle videnskabelige studier af Veda'erne og Sastra'erne samt for mange veluddannede og lærde skriftkloge inden for alle grene af den ældgamle lærdom."

9.21. Naturligvis var Hans taler i Amalapuram, der er deltaområdet centrum, henvendt til repræsentanter for den ældgamle kultur og beskyttere af den vediske lære.

9.22. Omkring 300.000 mennesker fyldte byen Amalapuram, da Han besøgte stedet. I bil og båd, med bus og oksekærre, på cykel og til fods kom folk for at få Hans darshan og lytte til

budskabet om styrke og glæde. Baba gav darshan, hver gang forsamlingen af mennesker på vejene uden for Hans opholdssted blev for stor. Hver time på dagen henvendte Han sig til forsamlingen i 10 – 15 minutter. Det gjorde Han for at reducere presset på byens knappe ressourcer med hensyn til at bespise alle dem, der ikke boede i byen. På trods af dette blev aftenmødet et arrangement af mammutagtigt omfang. Baba sagde: "Hundredetusinder af jer er kommet hertil fra alle landsbyer og byer i miles omkreds. I bruger tid og penge, og udsætter jer selv for hårde anstrengelser. I skal tage følgende sandhed med jer, når I rejser hjem. I har lyttet i timevis, men husk i det mindste dette: Tilknytning forårsager sorg, ikke-tilknytning skænker glæde."

9.23. Han sagde, at de skriftkloge har den nøgle, der kan åbne ikke-tilknytningens skatkiste. "Heldigvis er der i dette område nogle skriftkloge, der har bevaret deres tro på denne nøgle, og som er helt afklaret og upåvirket af forhold som tab og vinding, berømmelse og bagvaskelse. Det er ikke folk, man lægger særlig mærke til, og I vil ikke finde dem omtalt i aviserne. Ingen bekymrer sig om dem, og de bekymrer sig ikke om nogen. Folk har større kendskab til filmstjerner end til de vismænd og helgener, der lever blandt dem."

9.24. Baba bliver berørt af den kærlighed, der strømmer mod Ham fra tusinder og atter tusinder af strålende ansigter, der fyldes af en ubeskrivelig glæde, når Han giver darshan. Han siger ofte: "Jeg bryder Mig ikke om at afbryde denne overføring af lyksalighed fra jer til Mig og fra Mig til jer ved at starte på en tale. Det forekommer, som om dette er en rigelig belønning for alt jeres besvær og al jeres længsel." I Amalapuram fortalte Han forsamlingen: "Jeg kan forstå dybden af jeres kærlighed. I har nægtet jer selv mad, søvn og hvile i jeres kamp for at finde et sted, hvor I kan sidde på hug. I må kæmpe for at få et krus vand og en siddeplads i skyggen. Som myrer, der kommer myldrende ud af deres myretuer for at finde sukker i solskinnet, er I kommet hertil i store skarer fra landsbyerne, fordi I hungrer efter Gud og tørster efter det åndelige lys."

9.25. Fra Amalapuram fortsatte Baba til Rajahmundry. Denne by ligger tæt på det sted, hvor geniet Sir Henry Cotton byggede en dæmning tværs over Godavari-floden for at tæmme den rivende strøm og for at omdanne det store deltaområde til frugtbar jord. Det skete for omkring 100 år siden. De folk der lever i deltaområdet, er meget taknemmelige over for Sir Henry og hans evner som ingeniør og hans forudseenhed. Det er de i en grad, så de betragter et bad der for at være af kultisk betydning i lighed med steder, der er blevet helliggjort af en vedisk helgen. Rajahmundry, eller Rajamahendravaram som de lokale kalder byen, er et sted fyldt med historiske minder, kulturelle levn og religiøse traditioner. Baba nåede frem til byen i så god tid, at Han kunne overvære den afsluttende ofring, der afsluttede den tre dage lange offerceremoni. Denne offerceremoni udføres af hengivne i Viswewara-templet; Universets Herres tempel. Baba gik stilfærdigt rundt i templets korridorer. Han kastede et flygtigt blik ind i helligdommen for gemalinden Sakthi, der er den personificerede Nåde og det energiaspekt, der skænker føde og derved opretholdelse af universet. Han så på statuen af sten og sagde: "Hun giver føde til alle levende væsener, men selv er hun fattig. Hun har end ikke en næsering!" Da Han fremkom med disse ord, gjorde Han den karakteristiske bevægelse med Sin højre hånd, og se! En stor lys diamant-næsering havde dannet sig i Hans hånd! Den blev spændt fast på statuens næse!

9.26. Baba indgød de mennesker, der stod for at højtideligholde offerceremonien, selvtillid og mod ved at forklare dem, at gode gerninger, der udføres med en hengiven indstilling, altid bærer frugt. Den afsluttende ofring af hellige offergaver i offerilden blev ledsaget af et uventet regnskyl! "Den regn, der faldt denne morgen og overraskede alle, overraskede ikke Mig, for den er en uundgåelig konsekvens af offerritualet. Det er en helt speciel videnskab, som disse skriftkloge kender. I ler af en billedhugger, der hugger flager af et klippestykke. I kalder det for spild af gode sten og kostbar tid, for I er ikke klar over, at når han holder op med at hugge, så er der fremkommet en smuk statue. I lider af kortsynethed og uvidenhed."

9.27. Den amritha (*Guddommelig nektar*) som Han materialiserer, giver Han til alle, der er til stede. Forskelle i økonomisk status, videnskabelige bedrifter eller kastemæssige tilhørsforhold forsvinder i lyset af Hans Nåde. Alle er Hans børn. I Sine taler giver han Upanishad'ernes læres amritha til alle, der har ører at høre med, og Han fortæller historierne på en enkel måde. "Nogle af jer vil måske spørge, hvorfor Jeg fortæller disse storslåede sandheder ved disse store masse møder? De vil måske hævde, at det er sandheder, der kun bør hviskes i glødende åndelige aspiranternes ører. Men hvordan kan nogen vide, at der ikke er mange af den slags aspiranter til stede her? Jeg ved, at der er mange af dem. De vil værdsætte sandheden, de vil gruble over den og anvende den, når behovet opstår. Så vil de sige: "Åh, det var jo det, Baba fortalte os i Rajahmundry", og det vil stimulere og kvikke dem op. Intet af det, der opleves og erfares, vil gå tabt. Det vil forme begivenhedernes gang. Det vil forandre folks holdninger og vaner og skabe klarhed over meget af det, man kommer ud for i livet."

9.28. Der var en fader og søn, der sad og lyttede. Sønnen var en glødende og lidenskabelig søgende. Han så, han hørte, han sugede til sig. Da han vendte hjem, havde han kun tanke på Gud. Han dedikerede alle sine vågne øjeblikke til Gud. Faderen var stolt af sin søn. Han var lykkelig over, at hans søn var blevet grundfæstet på vejen mod Gud. Faderen var også så grundfæstet i udøvelsen af åndelige øvelser, at han da hans søn få måneder senere døde i fuldstændig lyksalighed med Baba's navn og form på tungen og for sit indre blik, skrev til Baba: "Min søn døde lykkelig. Han havde intet andet ønske end at opnå forening med Gud. Jeg er glad for, at min søn har haft sådan et liv og sådan en misundelsesværdig afslutning." Baba's ord havde afklaret og rensset to tilhørere i Rajahmundry. Hvem andre end Han ved, hvilken mark der er klar til at blive sået til!

9.29. Baba fortalte den vældige folkeskare i Rajahmundry, at landets ledere ikke blot skal arbejde for fremgang og velstand, men også for at modvirke den ulykke, som den øgede fremgang og velstand kan medføre. I Vesten, hvor landene har den højeste levestandard, og hvor alle tænkelige bekvemmeligheder er inden for alles rækkevidde, påvirker bekymring og moralsk anarki den sociale struktur. De enkelte individer bliver fuldstændig splittet af frustration og frygt. Antallet af folk der bliver sindssyge, og antallet af selvmord er stigende. Respektløshed, lovovertrædelser og uærbødighed bliver stadig mere udbredte. "Mennesket bliver narret til at tro, at det er et offer for en evig vekslen mellem sorg og glæde. Men mennesket er af natur udødeligt; hinsides atmosfæren af smerte og glæde, af antipati og sympati."

9.30. Baba ledte et møde i Det Hinduistiske Selskab i Rajahmundry, hvor de fremmødte skulle ære tre berømte skriftkloge, der var medlemmer af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærdes centralkomite. "Bliv bevidst om, hvilken sygdom I lider af. Herefter skal I længes efter at blive helbredt. Tag til læge. Tag medicinen. Følg den diæt, han foreskriver. Det er den eneste måde, I kan blive sunde og raske igen. Disse skriftkloge, og mænd som dem, kender den kur, der kan gøre jer frie", sagde Han.

9.31. Baba besøgte landsbyerne Kadali og Razole i deltaet, hvorefter Han fortsatte til landsbyen Sathyavada. Det var de herboende landarbejderes længselsfulde hjerter, der trak Ham til dette sted. Landsbyhusene er omkranset af tykke og høje mure, og derfor kunne Baba ikke give darshan til de tusinder af mennesker, der gik i gåsegang ad de snævre og snoede veje, der fører til landsbyen. Baba kunne godt fornemme frustrationen hos den folkeskare, der befandt sig uden for muren, så Han bad om, at der blev hentet en stige. De kom med en smal bambusstige med otte trin, og Han klatrede op ad den. Det hele var lidt risikabelt, men Han fik dog fodfæste på toppen af muren. Her stod Han midt i den bagende sol. Hans silhuet aftegnede sig mod himlen. På denne måde gav Han den eftertragtede darshan til alle de fremmødte. Jeg har set Ham klatre op på lave mure rundt om villaer og op på taget af Sin bil for at give darshan til store folkeskarer. På denne måde dæmpede Han også deres til tider alt for store begejstring. I Bombay gik Han engang rundt på muren, der er opført rundt om Gwalior Paladset. I Kurnool har Han stået på en ikke ret stor sten på toppen af en hvælving. I

Trivandrum har Han stået på en stol, der var stillet op på en oksekærre. Han har også stået på taget af en Fiat i den bagende sol, så Han på den måde kunne ses af endnu flere mennesker. Men episoden hvor Han hurtigt klatrede op ad bambusstigen, der stod op af den lerklinede mur, vil altid stå i min hukommelse som en gylden påmindelse om Hans Nåde!

9.32. Og den tale, som dette hav af ansigter fik Baba til at holde! Åh, det var som en strøm af nektar. "I vågner ved hanegal. I lægger jer til at sove, når fuglene folder deres vinger sammen. I slider og slæber i solen, går ude i regnen, trasker rundt i sølet og tumler med møg og skidt. Det gør I alt sammen for at skaffe mad og klæder til jeres familie og venner. I arbejder endog for folk, der håner og ringeagter jer, og som drager fordel af jeres uvidenhed om, hvordan arbejdsforholdene er rundt omkring i verden. Men er det alt, hvad et menneske skal gøre? Har man derved opfyldt alle sine pligter som menneske? Er det målet for de talløse kampe, der ligger bag jeres fødsel som menneske? I må ikke lade den frugtbare mark ligge brak, så den gror til med tornebuske og andet ukrudt. Pløj hjertet med gode gerninger. Overrisl det med kærlighedens vand, så Herrens navns frø, træk grådighedens ukrudtsplanter op med rode, se på, at afgrøden vokser, indhegn den med selvdisciplinens hegn, og vær lykkelige, når meditationens blomst blomstrer, og I kan høste lyksalighedens korn."

9.33. Fra Sathyavada kørte Baba til Repalle, hvor Han besøgte templet. Her indviede Han en marmorstatue af Sin forrige skikkelse (som *Krishna*). Den umådeligt store skare af pilgrimme blev bragt til fuldstændig stilhed, da folk fik Hans darshan. Denne stilhed er et fænomen, som man skal opleve, før man kan tro på det. Og Baba talte også om 'stilhed'. "Krokodillen er lykkelig og uskadt. Den kan ikke besejres, når den ligger i dybet af en sø eller en flod. Når den derimod ligger henslængt på land, så bliver den et mål for døden, en kastebold, et stykke legetøj for mennesket. Dybet! Det er jeres tilflugtssted, kilden til jeres styrke. Lad være med at forville jer ind på lavvandede, sandede steder. I dybet oplever I stilheden, hvor I kan tale med Gud."

9.34. Kort tid efter Baba var vendt tilbage til Prasanthi Nilayam, rejste Han til Bombay. Han kom til byen den 6. juni, og det var Hans andet besøg. "Åh, det er sandt! Han er virkelig i Bombay! Jeg har ikke ord, der kan beskrive dette", skrev den ærværdige Sri P.K. Savant, der var indenrigsminister i delstaten Maharashtra, og som i mange år havde været formand for Shirdi Fonden. Den næste dag blev der afholdt et virkelig velorganiseret møde i Shanmukh-ananda Hall i Matunga. "Det var et syn for Guder", skriver Sri Savant. "Det var den stolteste dag i mit liv", fortæller han. Den samme dag indviede Baba Maharashtra-grenen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde. Han fortalte, at den nuværende krise i menneskehedens historie kan afværges ved at udbrede kendskabet til de eviggyldige værdier, som dette land har stået for i generationer. Den næste dag blev der afholdt et møde i akademiet. Der var et af akademiets medlemmer, der læste et af sine digte op. Digtet hed 'Kransen med de ni ædelstene'. Baba fulgte op og talte om ædelstene, falske og ægte. Og Han talte specielt om diamanter. (*Diamond/die mind*). Han sagde, at når sindet dør og al uro stilnes, så bliver man en endnu bedre ædelsten ved navn 'die mind'! Denne aften henvendte Baba Sig til en anden stor folkeskare, da Han talte ved et møde arrangeret af Andhra Selskabet. I Sin tale lagde Han vægt på, hvad der er grundlaget for at kunne leve et integreret liv. Baba mødtes med overhovederne for mange religiøse sekter og trosretninger. De drøftede, hvilke muligheder der eksisterer for at afdække og nærme sig troens kilder.

9.35. Baba vendte tilbage til Bangalore i bil. På vejen gjorde Han og Hans følge nogle få timers ophold i Pandharpur, det hellige sted der i sin tid blev indviet af Panduranga. I Sin barndom lærte Baba Selv Sine kammerater lovsange om Panduranga. Det var lovsange, der handlede om Herrens manifestation som Panduranga, om Hans gemalinde Rukmabai, om Chandrabhaga-floden der bliver helliggjort gennem sin forbindelse med dette sted, om den anstrengende rejse til fods som pilgrimme må gennemgå, om den sult og tørst de må affinde sig med, om at få det første glimt af tempelspiret og om den frydefulde fornemmelse man oplever, når man krydser den hellige tærskel ind til templet. Alle disse lovsange skrev Han, og

Han lærte børnene i Puttaparathi dem. Mange af disse sange synger Han endnu den dag i dag, når Hans hengivne bønfaller Ham om det. Mange af dem indgår i dag helt naturligt i det repertoire, som lovsangsforeningerne har i de omkringliggende landsbyer. Baba trådte ind i templet og viste Sine tilhængere rundt. Det er en nådehandling, som Han har udført så tit i fortiden som Panduranga's manifestation! På stedet materialiserede Han den lykkevarslen tråd, bryllupssmykket, af guld og hængte det rundt om halsen på statuen af Rukmabai.

9.36. For dem der har været så heldige at køre med Baba i Hans bil, har det helt igennem været en vidunderlig oplevelse. Med deres egne øjne og ører kan de i disse situationer være vidne til Den Guddommelige prema, der gennemstrømmer hver eneste af Hans handlinger, og hvert eneste ord Han siger. En røgter, der vogter kører i bakkerne, bliver måske kaldt hen til bilen og får noget frugt. En blind tigger får måske en fem-rupee seddel med advarslen om ikke at forlægge den eller tro, at den blot er et stykke papir. En kvinde, der trasker af sted på vej mod det ugentlige marked under vægten af et stort læs, som hun bærer på hovedet, får måske et eller andet symbol på Hans Nåde. Det kan være en lækkerbisen eller en smule penge. Baba har aldrig mere travlt, end at Han har øje for dem, der i almindelighed ikke regnes for noget i denne verden.

9.37. For dem der sidder i Hans bil, er rejsen som sagt vidunderlig. Baba synger sange på marathi, hindi, tamil, telugu og engelsk. Han driller og stikker til folk, når Han stiller dem spørgsmål, der skal fjerne deres tvivl. I Ham ser vi selve legemliggørelsen af lyksalighed. Uanset hvilket tidspunkt det er på dagen, så er Han frisk som en blomst. Han er som en nær ven, som en lærd filosof, som selve billedet af henrivenhed. Lige pludselig antager Hans Nåde form af et mirakel! Engang, da vi var på vej hjem fra Hyderabad, standsede bilen nær ved broen over Krishna-floden. Årsagen var, at nogle af os havde bønfallt Ham om at give os nogle søde sager, som Han skulle materialisere specielt til os. Han standsede bilen og bad os om at hente en sten og give den til Ham. Vi vidste ikke, hvorfor vi skulle gøre det. Der lå en bunke skærver, som man bruger, når man skal reparere vejen. Vi gav Ham en sten fra denne bunke. Da Han fik den, sagde Han: "Nej, den dur ikke. Hvordan skulle vi kunne brække den i små stykker med fingerne? Giv Mig i stedet en flad sten." Da Han havde sagt dette, smed Han stenen væk. Vi undrede os over, hvorfor Han bekymrede Sig om at brække en sten i små stykker. Men der var imidlertid en, der fandt en flad, tynd sten og gav den til Ham. Han holdt den i Sin hånd, og efter et kort øjeblik afleverede Han den igen. Nu var den blevet forvandlet til en flad og tynd plade kandis! Med vores fingre kunne vi let brække den i småstykker, og vi spiste den med stort velbehag.

9.38. Navarathri eller Dasara er højtiden, hvor man tilbeder Den Oprindelige Tilskyndelse, der forstyrrede den begyndelsesløse ligevægt og forårsagede hele denne Guddommelige illusion, der kaldes skabelsen. Den verdslige og foranderlige verden er en umådelig stor uro, en bevægelse, der forsøger at genvinde den ligevægt, der gik tabt, dengang skabelsen begyndte. Når ligevægten opnås, så vil ideen om fortid, nutid og fremtid, om mangfoldighed, om tab og vinding, om behageligt og ubehageligt forsvinde. De tre kvaliteter (*guna'er*): De gode og rene kvaliteter (*sathwa guna*), lidenskabens og hvileløshedens kvaliteter (*rajo guna*) samt sløvheden og uvidenhedens kvaliteter (*tamo guna*) påvirker bevidstheden, og derfor har vi de tre Gudinder Durga, Lakshmi og Saraswathi, der hver især tilbedes i tre dage under denne højtid. Gennem deres Nåde kan vi opnå sindsligevægt.

9.39. I 1965 indledte Baba festlighederne i forbindelse med denne højtid med ordene: "Dasara fejrer de retskafne kræfters sejr over de ondsindede kræfter. Disse kræfter var i stand til at vinde, fordi Det Guddommelige Dynamiske Aspekt kom dem til undsætning. Dette aspekt er den Kraft, der mangfoldiggjorde Gud i al denne forskelligartethed og skønhed." Idet Han refererede til Pakistans invasion af Indien, der netop var afsluttet på grund af en våbenhvile, der blev aftalt ved FN's mellemkomst, sagde Han: "Dette land var nødt til at modstå uretskafenhedens kræfter, og Det Guddommelige Dynamiske Aspekt har frelst det fra vanære og nederlag." Baba talte om den nervøsit, der havde ramt mange på grund af krigen ved

grænsen. Folk var også bange for, at Baba skulle aflyse Dasara-festlighederne. For i Mysore og andre steder var festlighederne allerede blevet aflyst. Idet Baba refererede til, at landenes repræsentanter i FN's hovedkvarter havde vendt på en tallerken, og i sidste øjeblik havde sikret freden, udtalte Han: "Kamphandlerne er standset. Freden er genoprettet." Og Baba tilføjede: "Dette er endnu et eksempel på den Nåde, der strømmer fra Prasanthi Nilayam. Det er på den måde, mirakler virker!" Det var Herrens Vilje, der tilvejebragte balance i rette tid!

9.40. På Dasara's første dag fejrede Sathya Sai Hospitalet sin årsdag, og i Sine taler fortalte Baba om de fysiske og psykiske forudsætninger for sundhed. I disse taler talte Baba om psykosomatiske og endnu dybere årsager til sygdom. Hans synspunkter repræsenterer værdifuld viden for praktiserende læger. I 1965 talte Han for eksempel om, at dårligt helbred er et produkt af livet i samfundet. Syge og lidende er jo lemmer på en fælles organisme. Han talte imod at udsætte kroppen for streng askese. "Det er forkert at føle afsky for noget som helst i skabelsen. Alt er Guds værk, et eksempel på Hans herlighed, et glimt af Hans storslåethed." Han anbefalede, at man tager sig godt af kroppen, for det er et redskab, der skal sikre befrielse. Han er modstander af enhver form for forkælelse og forvænthed. "Når I tror, at I er kroppen, så vil kroppen forlange mere og mere mad, større og større variation af maden, større og større opmærksomhed på hvordan I tager jer ud, og den vil bekymre sig om at få diverse bekvemmeligheder. En stor del af den mad der spises i dag, er overflødig og direkte skadelig. Mennesket vil leve langt lykkeligere, hvis det spiser mindre, og det vil også blive sundere." Baba advarede mod de moderne medier, som efter Hans mening er medvirkende til at gøre folk utilfredse, rastløse og fortvivlede. "Folk bliver bekymrede og bange for ting, som de ikke forstår. De kan hverken undgå eller korrigerer dem! Radioen, avisen, biografen – alle skræmmer folk, så de går i panik. De skræmmer folk om forhold som for eksempel helbred, levestandard, social sikkerhed og landets sikkerhed. Folk får en ekstra dosis bekymring for hver time, de lytter til eller læser disse medier." "Fornøjelse er gået hen og blevet et mål i sig selv. Følgen af det bliver frustrationer og fortrængninger. Folk lever og dør uden at opdage, hvad de er gået glip af. Samfundet er efterhånden blevet bange for dets egen skygge, sin skjulte utilfredshed og sit undertrykte oprør. Frygt er den største årsag til sygdom." Så Baba forsøger at genoprette troen, så frygten kan forsvinde. "Flyt jeres tro fra piller og over til forsynet. I skal have tillid til Gud og ikke til medicin. Søg tilflugt i bønner, åndelige øvelser, gentagelse af Guds navn og meditation og ikke i indsprøjtninger. De er de vitaminer, som I har behov for. Ingen pille er så virkningsfuld som Rama's navn. Accepter lyksalighedens vej, de åndelige øvelsers vej, mod fred, lykke og sundhed." Sådan lyder den Guddommelige Stemmes kald til os.

9.41. Bombay's Sathya Sai Tjeneste-organisation bragte en billedudstilling til Prasanthi Nilayam. Udstillingen var bragt i stand med hjælp fra ansete kunstnere, og den skildrede Baba's lære. Tusindvis af mennesker så udstillingen i ashram'en. Den var så populær, at den lastbil der kørte rundt med billederne, måtte køre omkring på den indiske halvø i tre måneder. Udstillingen bragte inspiration og information til omkring 300.000 mennesker.

9.42. Baba tog en organisation, der yder god hjælp i forbindelse med at fremme hengivenhed over for Gud blandt folk, under Det Indiske Akademi af Vedisk Lærdes vinger. Organisationen hed Sanathana Bhagavatha Bhaktha Samaj, og den bestod af lærde, musikere, digtere, fortolkere af de hellige skrifter, recitatorer af episke værker, historiefortællere og sangere. Alle medlemmer var virkelig dygtige. De rejste rundt i grupper, og de besøgte et sted i tre til fire dage ad gangen. Gennem sang, musik og taler vækkede de folk til en ny bevidsthed om deres åndelige arv. Ingen der tager vitamin G (*Gud*), kan undslippe Hans Nåde.

9.43. I forbindelse med Dasara er Baba begyndt at arrangere en *syvdages offerceremoni*, der respekterer de vediske påbud og den vediske ånd vedrørende Guddommens almengyldighed. Foran de tusindvis af hengiven aspiranter udføres tilbedelse af Solen, tilbedelse af gudestatuer, indvielse af offerilden, kontemplation på Det Formløse og fremsigelse af de herligheder der tilskrives Guds forskellige manifestationer med navn og form. I det afgørende øjeblik i

forbindelse med årets afsluttende ofring af de ceremonielle og hellige offergaver i de opstigende flammer var Andhra Pradesh's guvernør, Dr. Patton Thano Pillai, til stede. Senere indviede han Santhi Vedika. Det er en pavillon i klassisk stil med otte søjler. På den øverste kant af pavillonen er der kalkmalerier, der viser scener fra Bhagavad Gita og Ramayana'en. Der er også malerier af en Siva-lingam og af OM-tegnet. Ved specielle lejligheder holder Baba tale til det umådelige hav af ansigter fra dette sted.

9.44. Guvernøren ledte også et andet arrangement, hvor Baba bad ham om at ære fire fremragende lærde fra Andhra Pradesh, der var medlemmer af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde. Guvernøren overrakte dem guldarmbånd, som de skulle bære som udtryk for deres ubestridte overlegenhed i lærdom vedrørende Sastra'erne. Hans excellence sagde blandt andet følgende: "At blive æret her i dette center for åndelighed, der påvirker alle Indiens delstater og selv lande på andre kontinenter, er i sandhed en stor inspiration!" Den næste dag var Digternes Dag. Her blev der læst digte op for Baba. Digtene var på sanskrit, telugu, urdu, tamil, kannada og engelsk. Selvfølgelig havde Baba flere værdifulde råd til dem. "Digteren er i stand til at opdage mere, end almindelige mennesker er i stand til. Han erkender og kender det næste skridt og det næste og Faktisk er han bevidst om målet. I sin bedømmelse af Indien er digteren Guddommelig. Så han har et enormt stort ansvar. Han er den der fastlægger normer og grænser. Han bør ikke følge i hælene på masserne i søgen efter tarvelig berømmelse eller en tilsyneladende succes. Han skal gøde og kanalisere Den Guddommelige Tilskyndelse i mennesket. Digte der handler om livet og dødens grundlæggende problemer, om frihed og skæbne, om sandhed og vildfarelse, om gode egenskaber og fristelser, om opstigning og nedstigning, om stræben og resultater, vil blive bevaret i umindelige tider, forudsat at noget dybt i mennesket, dybere end sanserne, fornuften eller lidenskaberne, er inspirationen, kilden til oplysningen. Menneskets kamp for at opdage Skaberen vil vække en ægte entusiasme." Baba udtalte sig mod overfladisk og affekteret verse-mageri, teatralisk opstyltethed og intetsigende lyriske bravader. "Lad være med at smitte andre med jeres overtro og rådvildhed." På denne måde blev Dasara-festlighederne til et seminar om åndelige studier i et institut for åndelig genoptræning.

9.45. Kort tid efter rejste Baba til Hindupur, der ligger omkring 64 kilometer fra Puttaparthi. Denne by havde Han sidst besøgt som ung dreng sammen med sine kammerater, da de rejste omkring og sang lovsange. Baba siger, at folk der ikke går hen til ilden, aldrig vil opleve varmen. Spøgefuldt bebrejdede Han byens borgere, at de i så lang tid havde været tilfredse med at se det lys, der udstråler fra ilden. Klokkeren otte om morgenen hejste Baba landets flag på Municipal High School stadion, for det var skolens 60 års jubilæumsdag. Herefter blev Han ført i procession gennem byens gader i en åben jeep. Mens de hengivne mente, at Han opholdt sig alt for længe i den brændende sol, så udtrykte Baba sin glæde over, at jeepen begav sig af sted gennem alle byens gader og sidegader. "Hvordan skulle den syge, den svage, den lamme og den gamle ellers få Min darshan?", spurgte Han. I dagens varme timer fandt Han tid til at tale i Hindupur's Rotary Klub. Denne klub vandt æren af at være den første modtager af denne Nåde. Baba's tale var en øjenåbner, dels for de mange der arbejdede med sociale forhold, og dels for dem der var begejstret for international forståelse. "Når de nu lever i dette ældgamle land, der er gennemtrængt af en kultur, der er baseret på ikke-tilknytning og opofrelse, hvor alle bliver æret som genspejlinger af Den Ene, der Selv er en genspejling af Det Ultimative Absolutte, så vil medlemmerne af Rotary opdage, at deres idealer er naturlige for folk her. Spørgsmålet: "Hvem tilhører hvem? Er jeg min broders vogter?", er fremmed for den indiske tankegang. Tankegangen her er, at alle er ét i Den Ene, i Ham, I Det. Det har udgjort den daglige føde i Indien siden tidernes morgen", fortalte Baba dem.

9.46. Han talte også til de college-studerende. Han bad dem lære Sanathana Dharma's principper. "Og det skal I gøre, hvad enten de indgår i jeres pensum eller ej. I det mindste skal I praktisere de første trin i de åndelige øvelser, nemlig at iagttage stilhed, meditation, mild og venlig tale, kontrol over sanserne, gentagelse af Guds navn, læsning af de hellige skrifter og tjeneste over for samfundet. Lad være med at øsle jeres fritid væk med udmarvende

aktiviteter. Oprethold jeres gode helbred ved at have fornuftige vaner. Bliv værdige sønner og døtre af fædrelandet." Baba er af den opfattelse, at det uddannelsessystem der føres ud i skolerne, er skadeligt og ikke tilgodeser børnenes interesser eller for den sags skyld samfundets interesser. "Flere og flere informationer påtvinges eleverne, og de bliver i mindre og mindre grad inspireret til selv at søge disse informationer! Færdigheder forøges; gode egen-skaber formindskes! Respekten for de hellige skrifter, vismænd og hellige steder er også blevet formindsket, og som en konsekvens er respekten for det land, der har frembragt dem, også blevet mindre."

9.47. Baba's fødselsdag var en lejlighed for titusinder af hengivne til at hylde Ham i taknemmelighed. Og det var også en lejlighed, hvor Baba kunne skænke hver af dem en nådegave. "Forsøg ikke på at få Min Nåde ved at ofre blomster til Mig; blomster der visner, frugter der rådner, blade der tørre ud, eller vand der fordamper. Hvis I ønsker noget Guddommeligt, så giv noget Guddommeligt: Sathya, dharma, santhi, prema – disse menneskelige værdier er Guddommelige", gentog Han. På denne hellige dag udvalgte Baba nogle få ældre ægtepar fra Mysore, Andhra Pradesh, Maharashtra, Uttar Pradesh, Gujarat og Madras. Han skænkede dem alle glæde, idet de fik lov til at salve Ham. Blandt disse ægtepar var der et par, hvor manden var blind og et andet par, hvor det var hustruen, der var blind. Glæden og begejstringen i deres ansigter var ubeskrivelig.

9.48. Idet Han refererede til den solformørkelse, der fandt sted denne dag, sagde Baba: "Der er mange mennesker, der har skrevet og spurgt om festlighederne bliver udsat på grund af dette." Men Baba sagde: "Lad være med at blive bekymret, når der sker noget langt oppe i himlen. I skal derimod bekymre jer, når skyggen af en rædsom lidenskab, nogle dunkle ønsker, en ondartet grådighed, nogle afskyelige tanker kaster sin ildevarslende forstemthed på jeres sind! Det er den slags ugunstig formørkelse, som I skal undgå."

9.49. Baba sætter ikke pris på fejringen af det, der kaldes 'Hans fødselsdag'. Han er opsat på, at vi hellere fejrer den dag, Han 'fødes' i hver af os, eller for at sige det endnu tydeligere: Den dag vi erkender, at Han er den indre kerne i os alle. Så Han bruger fødselsdagsfestlighederne til at lade os, der tror, at vi forstår noget af Ham, få større indblik i Hans mysteriums dybde.

Kapitel 10

Nådens gaver

10.1. *Baba skænker godt nok Nåde, men Han tillader aldrig, at denne nærer egoet i mennesket. Når som helst egoet viser sit grimme ansigt, standser strømmen af vibhuthi, eller der gives en anden skånselsløs påmindelse. Hysteri kalder Baba det, når en person bliver forgiftet af stolthed eller misundelse som et resultat af denne strøm. Man skal konstant være bevidst om sine svagheder, og hvert øjeblik skal man bede om at få den tro, der er nødvendig for at kunne modtage Nåden i den rette ånd. Ellers har man ingen ret til at gøre fordring på at have slægtskab med Sai-familien.*

10.2. I Shirdi delte Baba ud af Det Guddommelige Universal middel, asken der havde været i kontakt med Hans Guddommelige hånd. Han tog asken fra det ildsted, der altid var ild i, og som befandt sig i moskeen, hvor Han tilbragte Sine dage. I dag er ilden i Hans Egen hånd, og den er altid parat til at skænke den kostbare gave. Alt hvad der skal til, er, at Han vil det samt en bevægelse med hånden. Det er nu ikke absolut nødvendigt, at asken eller vibhuthi'en, som den kaldes på sanskrit, frembringes på denne måde. Baba vil det, men bevæger ikke Sin hånd. Alligevel flyder vibhuthi'en som en strøm af Nåde, der hvor det er Hans Vilje, at den skal strømme, og når det er Hans Vilje, at det skal ske. Denne overvældende strøm af Guddommelig vibhuthi-nåde er det største af nutidens mirakler!

10.3. Denne strøm kommer stille og uanmeldt som dug før daggry på markens blomster. En bekymret forælder spurgte engang i et brev om fremkomsten af aske, der samlede sig på et billede af Baba, som han tilbad. Han ville vide, om det var slede ilde. Grunden til at han spurgte, var, at han havde mødt Baba nogle få uger tidligere, og at de dengang havde talt om en søn, der var meldt savnet. Og for ham var asken en påmindelse om kremering og død. Baba bad mig skrive til brevsriveren og fortælle, at vibhuthi'en på og fra Hans billede samt på billeder af andre af Guds former, aldrig må fortolkes på denne måde. Den vil altid være et tegn på Nåde. Dette skete i en landsby i Tanjore-distriktet.

10.4. I byen Parmathi i Salem-distriktet boede der en person, der aldrig havde besøgt Prasanthi Nilayam, og som aldrig havde mødt Baba personligt. Han havde imidlertid et billede af Baba på sit alter. Denne mand skriver: "Siden den 2. i sidste måned strømmer der både aske og amritha ud af billedet af Baba! Jeg samler det sammen for at give det til folk, der besøger mit hjem. Men jeg har altid en ekstra beholdning med mig, og denne beholdning bliver dagligt større og større. Kan De ikke give mig et råd om, hvad jeg skal gøre med al denne aske og nektar? Kan jeg for eksempel hælde det ud i den hellige Kaveri-flod, der findes i nærheden af mit hjem?" En anden brevsriver fra Cochin skriver på næsten samme tidspunkt til redaktøren af 'Sanathana Sarathi': "For nogle få dage siden opdagede jeg, at der flød en olieret væske fra glasset på et indrammet billede af Bhagavan. Der er også røde pletter af kumkum og hvide pletter af vibhuthi, der er dukket frem på glasset. Da jeg ikke er helt sikker på, hvad ovenstående betyder, har jeg ikke fortalt det til nogen uden for min familie. Jeg vil være meget taknemmelig, hvis De vil oplyse mig om de nærmere omstændigheder." Men hvad kunne jeg gøre andet end at lykønske ham med dette unikke bevis på Baba's storslåede herlighed, som udspandt sig for hans øjne?

10.5. Eller lad mig citere fra et brev om en hændelse i Calcutta. "Jeg har været en hengiven af Baba i adskillige år, men min broders sønner i Calcutta har aldrig set Baba. Så de blev natur-

ligvis chokeret, da der ikke blot dukkede vibhuthi op på Baba's billede, men også på alle de ti andre billeder af hindu-guder! Der strømmer også vibhuthi ud af et billede af min broder, der døde for otte år siden. Han var selvfølgelig en gudfrygtig og jævn mand med hjertet på rette sted. På Ashtami Dag, når billedet af vores families skytshelgen i Vaikom tages frem for at blive ført i den årlige procession, danner der sig vibhuthi på det. Denne aske har den samme beskaffenhed, farve og smag som den aske, der danner sig på billedet af Baba. Vibhuthi'en i Vaikom bliver uddelt som prasad."

10.6. K. Rajarama Rao, fra Konaje nær Vital i Syd Kanara-distriktet i staten Mysore, blev ramt af tvivl. Han skrev til redaktøren: "Min yngste søster lagde mærke til vibhuthi'en omkring klokken 09.30. Straks lagde vi et stykke papir under billedet, og asken blev samlet sammen på det. Vær venlig og skriv til mig hvordan vi skal anvende den vibhuthi, der er faldet og falder ned fra billedet." Chefkemikeren på en sprængstoffabrik spildte ikke tiden på at stille spørgsmål og afvente svar. Han var alt for opslugt af kemi til at gøre det. Han undersøgte rammen, glasset og kartonet bag billedet. Han tørrede aksen af, og han vendte billedet på hovedet. Men han var ikke i stand til at finde ud af, hvorfra og hvorfor asken fremkom! Han kom til Baba i Prasanthi Nilayam. Baba kaldte ham ind, og efter interviewet, da han var ved at gå, sagde Baba: "Jeg giver dig udi hjemme i Poona, ikke her. Gå." Det var bekræftelsen, velsignelsen, afsløringen!

10.7. En pensioneret politiinspektør kom tilfældigvis i besiddelse af to fotografier af Baba. Det var den 26. november 1965. Han fik dem rammet ind og stillede dem på alteret i sit andagtsværelse. Han og hans hustru blev inspireret til at skynde sig til Prasanthi Nilayam, som de nåede frem til den 28. Den 29. blev de kaldt ind til interview, og her blev de velsignet af Baba. Da de stod og skulle forlade værelset, slog Baba ham let på skulderen og sagde: "Vi vil ses igen." Hvordan? Hvornår? Manden fik ikke stillet spørgsmålene. Baba demonstrerede Sin ankomst og Sin tilstedeværelse over for ham ved at lade Sin vibhuthi strømme ud af Sine portrætter. Det var svar nok! Og for at bevise at Han er alle Guds manifestationer, kendte som ukendte, faldt denne aske i en stadig strøm fra billederne af alle manifestationerne: Krishna, Rama, Siva, Muruga, Kristus og Krishna som Han er installeret i Guruvayoor Sri Krishna Temple. Måske havde Baba en speciel grund til at ville, at billedet af Jesus viste dette forbløffende nye tegn på Nåde. For den 24. februar kom en kristen, som virkelig var kommet på vildspor, til dette 'mirakel-hus'. Fra verandaen hørte han, at der blev sunget lovsang, og han kiggede ind af vinduet. Han fik øje på billedet af Kristus. Som han senere berettede, så skælvede han, da han i dette øjeblik fik en åbenbaring af Sathya Sai Baba. Opfyldt af ærefrygt og anger fremkom han med følgende erklæring: "Jeg vil forbedre mig. Jeg vil holde op med at drikke." Han var blevet frelst og accepteret som et barn af Baba i Hans umådelige store prema.

10.8. Før blev der nævnt et billede af Krishna i helligdommen i Guruvayoor. Billederne i denne helligdom har også en speciel betydning. I Guruvayoor-helligdommen står der store messinglamper, der næres af olie. Hvert eneste billede i helligdommen er flankeret af to af disse lamper. Helligdommen er blevet udødeliggjort af den store digter og helgen Narayana Bhattahiripad, der helbredte sig selv for en kronisk gigtsygdom ved at tilbede gudebilledet af Krishna. Billedet inspirerede ham til at skrive digtet 'Narayaneeyam'. Derfor anser folk fra hele landet olien fra lamperne inde i denne helligdom for at være et middel mod gigtsygdomme. I ærbødighed tager de den op og anvender den med umådelig inderlig tro. Baba er den Form, der er til stede i den inderste helligdom i alle templer. Det har været Hans Vilje, at der også strømmer olie ud af den pensionerede politiinspektørs billede af Krishna fra Guruvayoor, som hænger hjemme i hans andagtsværelse! Denne olie blev opsamlet og anvendt til det samme helbredende formål. Præster fra templet i Guruvayoor har set og undersøgt olien, og de har erklæret, at olien ubestrideligt er ægte, at den er identisk med den, der findes i deres helligdom i Guruvayoor!

10.9. Noget sådant sker ikke blot i hengivnes hjem. Det er Baba's Vilje, at Hans Nåde også viser sig i denne form i bedesale. A. Nataraja Pillai fra byen Muvattupuzha i Kerala skriver: "Vibhuthi og kumkum viser sig på billederne af alle Guderne i lovsangssalen. Til vores meget store glæde er det meget interessant at gøre opmærksom på, at der strømmer smør ud af håndfladerne på baby-Krishna, der er afbildet på en kalender, der hænger på væggen!" Det pågældende billede skildrer Yasoda, moderen, der truer sit Guddommelige Barn med en stok, fordi Han har stjålet smør.

10.10. Baba karakteriserer miraklet med at skabe vibhuthi i håndfladen som 'Mit visitkort'. Han har visitkort af forskellig slags og størrelse, der afslører flere og flere facetter af Hans personlighed. Det tjener til at bekendtgøre Avatarens ankomst, de glade nyheder om at civilisationens Frelser er kommet, og at Han vil frelse menneskeheden. Det, at der danner sig forskellige lykkevarslende ting på billeder af Baba og Hans mangfoldige former, er blot vimpler, bannere eller overskrifter, der skal tjene til at kundgøre den samme betryggende nyhed. Intet andet indviet gudebillede eller nogen anden gudestatue har indtil nu givet et så tydeligt bevis på, at det er gennemsyret af Guddommelighed, et sådant dagligt dramatisk bevis på, at En Universel Vilje styrer og dirigerer de mangeartede kræfter i verden.

10.11. I Bhagavad Gita siger Krishna, efter at have belønnet Arjuna med en åbenbaring af Sig Selv som Den Universelle Vilje, der motiverer hele skabelsen: "Arjuna! Dette er blot en mindre brøkdelen af Min vibhuthi; Min vibhuthi er endeløs!" Vibhuthi betyder magt, kraft, stråleglans, herlighed, storslåethed. I tilfældet Baba er den vibhuthi, som Han skænker, enten direkte Selv eller indirekte gennem billeder af Ham Selv eller gennem billeder af Hans andre former, der bliver æret af mennesker, endeløs i dens vibhuthi (stråleglans).

10.12. P.V. Natarajan fra Kugalur skrev til denne bogs forfatter: "Vibhuthi strømmer ud fra Baba's løftede håndflade på billedet. Det forsikrer mig om, at Han altid er med mig, og at jeg aldrig behøver at være bange." I landsbyen Samphagaon i Dharmawar-distriktet danner der sig vibhuthi på Baba's billede i mange hengivnes hjem.

10.13. Sri S.B. Kadakola skrev: "Da han så al denne begejstring og sindsbevægelse, sagde Dandayyaswami Rachayyaswami Salamath udfordrende: "Det må være falsk; det må være det rene humbug. Hvordan skulle pulver eller vibhuthi kunne danne sig og falde ned fra billedet helt af sig selv? Jeg har også et billede af Baba i mit andagtsværrelse. Hvorfor danner der sig ikke vibhuthi på det?" Og hvad skete der? Den selvsamme dag dannede der sig vibhuthi ud over hele billedet i førnævnte andagtsværrelse. Den klæbede sig til og faldt fra billedet. Dette fortsatte i tre dage. En af Salamath's venner besøgte hans hjem i denne periode og sagde: "Hvordan kan der danne sig vibhuthi oven på dette glas? Hele landsbyen er blevet vildledt af en eller anden form for skarnsstreger." Han tørrede glasset rent med et vådt viskestykke og satte sig på hug foran det, idet han erklærede: "Nå, lad mig så se det, som du kalder din Baba's mirakel. Lad vibhuthi'en begynde at danne sig." Inden der var gået 25 minutter, begyndte der igen at danne sig vibhuthi på billedet. Den mængde der klæbede sig til glasset, var nu dobbelt så stor, som den havde været tidligere! Kritikeren bøjede sig dybt foran billedet."

10.14. En reparatør på en sukkerfabrik fandt ud af, at fordi den vibhuthi der dannede sig på fire eller fem billeder af Baba i hans hjem, var ekstraordinær sød, så vrimlede det med myrer, der ønskede at spise den. Han skyndte sig hen til Baba og bønfuldt Ham om, at denne sødme måtte blive fjernet. Men Baba forsikrede ham om, at myrerne nok skulle holde sig væk. Og fra den næste dag holdt myrerne sig faktisk væk. Der er huse, hvor der kun danner sig vibhuthi på billederne om torsdagen. Der er også eksempler på, at der danner sig endnu mere vibhuthi i forbindelse med højtider, hvor der er flere om at skulle dele den. Nogle gange er der tydelig forskel i smag og konsistens på den aske, der danner sig på de forskellige billeder i det samme værelse. Hvis den er temmelig mørkegrå og kornet, så kalder man den for Shirdi vibhuthi. Hvis den er fintkornet og meget duftende, kalder man den for Parthi vibhuthi. På tilsvarende måde

kan kumkum også variere i farve, og amritha kan have forskellig konsistens, smag og duft. En hengiven fra Saurashtra-regionen skrev, at den væske som strømmede fra billedet af Baba på den sidste dag af sravana-måned, hvor de afslutter deres månedlange løfte om ikke at spise salt, var saltvand, som de kunne anvende, når de vendte tilbage til deres liv, som det var, før de afgav løftet.

10.15. Således stråler denne saga om Baba's suverænitæt over tid og rum, over materie og Ånd.

10.16. En advokat skriver følgende: "I vores hjem her i Ankola har der i to måneder dannet sig vibhuthi, kumkum og gurkemeje-pulver på et billede af Bhagavan Sathya Sai Baba." I Rajkot, i forbindelse med Sejrens Dag, dannede der sig vibhuthi på et billede af Sai Baba. En hengiven fra byen Jamnagar skriver: "I forbindelse med Mahashivarathri så vi til vores store overraskelse, at der var skrevet OM og Sri på glasset af fire store portrætter, der hænger i hall'en. De var skrevet med en eller anden form for olieret væske, som vi kunne lugte, var amritha." En læge fra Palghat skriver: "Jeg ordinerer oftere Baba's vibhuthi, end jeg ordinerer medicin. Baba giver mig en regelmæssig forsyning fra et billede, der hænger i mit hjem." Dr. Bailur fra Santa Cruz befinder sig også i denne lykkelige situation. Advokat Saxena fra Rampur får også vibhuthi på denne måde. Mange hengivne i Kharagpur, Jamshedpur, Calcutta, Trivandrum, Madras, Trichinopally og andre byer og landsbyer mellem Himalaya og Cape Comorin modtager også disse lykkelige tegn på Baba's Nåde på denne forbløffende og overbevisende måde.

10.17. Da jeg bønfuldt Baba om tilladelse til at skrive om disse hændelser, der illustrerer Hans storslåethed og herlighed, bemærkede Han, at det let kunne fejlfortolkes som værende propaganda! Men dette mirakel er så udbredt, så iøjefaldende, så let at udsætte for undersøgelse, så let at bekræfte at kritikere og skeptikere hurtigt må konstatere, at disse fejlfortolkninger udelukkende skyldes uvidenhed. I byen Salem falder der vibhuthi ned fra billeder i hjemmet hos en fysikprofessor fra det lokale universitet! Når han viser disse billeder til besøgende, kan han ikke beskyldes for at udøve propaganda. Jeg har selv siddet på gulvet i Vimalananda's hjem i Shimoga og iagttaget, at der danner sig små mængder af vibhuthi. Korn for korn, sekund for sekund, falder asken fra billedet. I Mangalore har jeg set vibhuthi-korn falde fra et billede af Shirdi Baba. Asken dannede sig på Hans højre fod, og den dannede en større bunke under billedet! Jeg blev virkelig glædelig overrasket, da hundredvis af dråber af amritha pludselig dukkede frem på et stort billede af Baba hos Devi Vilas, College Road i Palghat. Det skete, netop da jeg afsluttede arathi, efter jeg havde holdt tale om Baba's herlighed i forbindelse med Sravana-helligdagen, der fejres overalt i Kerala som Onam.

10.18. Den anden indvending, som Baba fremkom med, da det blev foreslået at offentliggøre disse hændelser, var, at omtalen af disse velsignelser risikerer at vække folks indbildskhed og kunne føre til åndelig ruin. Det er grunden til, at Baba er imod offentlig omtale af den Nåde, som man måtte have modtaget fra Ham. En sådan Nåde er en gave, man skal holde sig kær i sit hjertes dyb, en gave man skal tænke dybt over i ens egen dybeste meditations stilhed. Det er et hemmeligt tegn på prema fra ens kæreste Elskede. Der er imidlertid nogle, der er kommet på afveje, for deres ego løfter sit giftige slangehoved. Sådanne mennesker begynder at reklamere med deres åndelige overlegenhed. De udfordrer andre i landsbyen til at vinde en sådan Nåde fra Baba. De sammenligner og kommer med smålig kritik, de konkurrerer og fordømmer. De påbegynder en kæde af ondskab, der berøver dem deres lyksalighed. Ivrigt efter at fastslå at de også er hengivne med den samme intensitet, er der svage mennesker, der efterligner, og alle bliver skåret over én kam, når bedraget først blotlægges. Det må nødvendigvis være sandheden, der kommer til at sejre.

10.19. Lad os efterlade sådanne fupmagere til den straf der venter dem og i stedet rette opmærksomheden mod de ægte hengivne, som Baba begunstiger med både de nævnte såvel som andre tegn på Sine utrolige mirakler. Nadaswaram Vidwan, der plejede at komme til hver

Dasara og Mahashivarathri for at spille musik i Nilayam, har en onkel, der akkompagnerede ham på trommer. Hans navn er Ganesh. Han skriver: "Da jeg tog afsked med Baba efter fødselsdagsfestlighederne i 1965, var Han så venlig at forsikre mig om følgende: "Du vil ikke længere få nogen problemer. Jeg vil altid være ved din side." Sammen med min nevø rejste jeg til Thiruvannamalai Templet, og efter at have spillet musik der i forbindelse med 10-dags højtiden, vendte vi hjem. Her opdagede jeg, at der strømmede store mængder vibhuthi ud af billeder af Baba og Herren Krishna, som jeg bruger i forbindelse med tilbedelsen i mit hjem. Jeg blev overvældet af glæde. Jeg bad til Baba om, at mængden af vibhuthi måtte blive endnu større, så jeg kunne give noget af den til alle, der besøger mig."

10.20. Faktisk har Baba givet 'uudtømmelige beholdere' med vibhuthi til nogle få hengivne, der aldrig kunne drømme om at misbruge denne gave til at forherlige sig selv. Alt hvad man behøver, er at ryste disse beholdere, mens man fremsiger Baba's navn, og de vil fylde sig selv! Der var også engang en mand, der bad til Baba om, at strømmen af vibhuthi måtte standse. Den stakkels guldsmed fra Bombay havde ikke den nødvendige tålmodighed. Hans arbejdssted lå i stueetagen lige under trappen. Vibhuthi strømmede konstant ud fra et billede af Baba. Manden blev hele tiden afbrudt i sit arbejde, for han måtte modtage den strøm af besøgende, der kom for at se dette yderst uvidenskabelige fænomen; at der kom aske ud af papir! En anden person bor i et enkelt værelse med sin hustru og tre børn. Deres lille hus ligger i Bombay. Han skriver: "Baba har skænket mig den Nåde, at der danner sig vibhuthi på Hans billeder i mit hus eller nærmere betegnet på mit værelse. Som et resultat af dette kommer der hundredvis af mennesker fra alle de omkringliggende huse ind på mit værelse. Det går for sig fra solopgang til solnedgang, ja endog til langt ud på aftenen. Det er blevet vanskeligt for mig at bo her på dette sted. Vær venlig og bed Baba om at standse strømmen af vibhuthi." Det er et meget sørgeligt brev, som ingen hengiven ville skrive, medmindre hans fortvivlelse er ubærlig. Man kan se, at vibhuthi'en er lige så ægte som sorgen over den offentlige omtale, som den afstedkom.

10.21. Sri Vaidya fra Navasari besøgte mig i Prasanthi Nilayam og gav mig en rapport om de aktiviteter, der fandt sted i den lovsangs-forening, som han havde bygget op. Jeg fandt et punkt i rapporten, hvor der stod: "Besøge steder hvor Sai's Guddommelige Lege udspiller sig". Det tiltrak min opmærksomhed. Han forklarede mig, at der i landsbyen Chinam boede en hengiven, i hvis hus der strømmede vibhuthi og kumkum ud af Baba's billeder. "I stupa'en begynder vibhuthi'en at danne sig lige så snart, lovsangen begynder", fortalte han. Det mindede mig om en oplevelse, jeg har haft. En ældre kvinde fra brahmin-kasten, der boede i Kalpathi, havde en række glasindrammede billeder af Baba i sit andagtsværelse. Da lovsangen startede, begyndte et af billederne at svinge fra højre til venstre. Tempoet var henholdsvis hurtigt og langsomt, for det fulgte rytmen i sangen. Da sangen sluttede, standsede billedet sin bevægelse. Det vand der stod foran Baba's billede som en offergave, der kan slukke Hans tørst, forvandlede sig på et øjeblik til en velduftende og velsmagende drik, som de hengivne kalder amritha. (Dette sker flere steder over hele Indien). Desuden vældede denne amritha ud af Den Guddommelige Mund på billedet! Dette minder mig om en vis Vaikunta Ekadasi Dag, hvor Baba sad midt iblandt nogle få hundrede hengivne. Han bad om at få et vandglas. Og fra Hans Guddommelige Mund strømmede der amritha ud, og den fyldte hele glasset! I Markapur, 16 kilometer væk, oplevede selskabet det samme bevis på Baba's allestedsnærværende og overstrømmende Nåde.

10.22. Baba skænker godt nok Nåde, men Han tillader aldrig, at denne nærer egoet i mennesket. Når som helst egoet viser sit grimme ansigt, standser strømmen af vibhuthi, eller der gives en anden skånselsløs påmindelse. Hysteri kalder Baba det, når en person bliver forgiftet af stolthed eller misundelse som et resultat af denne strøm. Man skal konstant være bevidst om sine svagheder, og hvert øjeblik skal man bede om at få den tro, der er nødvendig for at kunne modtage Nåden i den rette ånd. Ellers har man ingen ret til at gøre fordring på at have slægtskab med Sai-familien.

10.23. Baba opmuntrer ikke nogen til at kræve eller modtage speciel opmærksomhed fra andre, fordi Han har skænket den pågældende et eller andet bevis på Sin Nåde. Men folk finder det vanskeligt at modstå fristelsen både til at give og modtage speciel opmærksomhed, en opmærksomhed der vil skade både modtageren og giveren. De bliver gradvist mere og mere egoistiske og ender i åndelig nihilisme.

10.24. Baba fortalte blandt andet følgende til en forsamling i Kakinada: "Der findes mennesker, der måske kommer til jer og siger: "Sathya Sai Baba holder meget af mig. Han har givet mig dette her, en ting som Han sjældent forærer væk, bortset fra til dem der står Ham nærmest." Og når de har sagt dette, tigger de om hjælp eller kræver at få speciel opmærksomhed, hvilket er en fornærmelse over for selve Det Guddommelige Princip! Det at modtage kendetegn på Min Nåde er et stort ansvar. Det er en påmindelse om, at I bør være ydmyge, at I skal tale venligt og sandt, at I skal praktisere ikke-tilknytning, samt at I altid skal være bevidste om, at Sai er i alle." Men der findes mennesker, der i stor stil fejrer årsdagen for første gang, vibhuthi'en viste sig på et af deres billeder. De indsamler også donationer til denne fejring. Der er andre, der sender folk vibhuthi eller amritha med posten, og på den måde indsamler donationer. De er ikke klar over, hvilken skade de forårsager på deres eget fremskridt!

10.25. Der findes en anden række hændelser, som det vil være relevant at nævne her. Små børn, eller somme tider endog tåbelige voksne, der er vokset op i en atmosfære præget af absurd ydre tilbedelse, er udsat for diverse fantasiforestillelser. De mener at høre stemmer, og de tror, at de er i stand til at tyde budskaber, som Han skriver, eller de kommunikerer med Baba på anden vis! Når det først rygtes, at noget sådan går for sig i ét hus, så vil naboernes børn sandsynligvis også blive påvirket til at påstå, at de kan det samme. På denne måde har et regulært massehysteri for nyligt udviklet sig i Madras, i Øst Godavari Distriktet, i Syd Kanara Distriktet såvel som på Ceylon. Baba fordømmer alt sådan noget i stærke vendinger. Den 29. marts i byen Amalapuram sagde Han: "Det er efterhånden blevet noget af en infektion. Jeg hverken ler ad eller bebrejder nogen. Men sandheden må frem i lyset. Der findes ikke så få omkring Amalapuram, der erklærer, at Jeg er trængt ind i dem, at Jeg ligesom besidder dem, og at Jeg taler gennem dem. De vinker med hænderne, de svajer, ryster og skælver, og folk der sidder rundt om dem, hævder, at disse mennesker er under Min indflydelse! De svarer på spørgsmål, og deres agenter og mellemænd påstår, at de giver 'interviews', ligesom Jeg gør det! Denne bedrageriske sygdom spreder sig blandt jævne mennesker gennem rænkespil og rent snyd. Når som helst I ser eller hører om folk, der lider af denne sygdom, så kvæl den i fødslen. Først skal I standse agenterne, derefter skal I bede barnet eller de tåbelige voksne om at holde mund og blive normale. Jeg taler aldrig gennem andre. Jeg bruger aldrig andre eller tager en persons legeme i Min besiddelse for at udtrykke Mig om noget. Jeg er hverken et spøgelse eller en ånd, der behøver et medium for at virke. Jeg kommer direkte, Jeg taler direkte. Jeg kommer, som Jeg er, eller Jeg viser Mig i skikkelser, Jeg skaber til en bestemt lejlighed. Jeg gør ikke brug af skrøbelige og ubeslutsomme Sjæle. Jeg uddeler gunstbevisninger direkte og uden brug af mellemænd." I Yelamanchilli fortalte Han blandt andet følgende: "For nylig er der dukket mennesker frem, der påstår, at de er besat af Mig. Uanset hvor I møder den slags mennesker, så bed dem om at forsvinde. Lad være med at give efter for disse tåber og svindlere; gør I det, så svækker I jeres egen værdighed som hengivne."

10.26. Baba råder Sine hengivne til altid at være vagtsomme over for den snigende indflydelse fra dunkle kræfter. Når nu Avataren er kommet og er så tilgængelig og så rundhåndet med Sin Nåde, så er det ren dumhed at gøre den mindste stads af de sygelige og utilregnelige personer.

Kapitel 11

Byer i brand

11.1. *Selv når Han står og snakker med en tilfældig besøgende, kan et opmuntrende klap på skulderen blive medvirkende til at prikke hul på et opblæst ego. Eller det kan være som et lys i mørket, en stok til den lamme, en vej gennem ørkenen, en rose blandt torne, et fyrtårn der viser vej til ædelhed og Guddommelighed. Et smil fra Ham er en værdsat skat, som folk efterfølgende nyder i deres helligheds stilhed.*

11.2. Charles Penn skriver fra Los Angeles: "Tværs over oceanerne når Baba hver af os, og Han gør det igen og igen. Han velsigner; Han leder. Han giver styrke til dem, der har behov for støtte. Mildt udtrykker Han Sin anerkendelse og hvisker: "Gud velsigner....." og drager dem til Sig, som Han ønsker at guide til Prasanthi Nilayam. Han lærer os, at livet er endeløst, at det ikke afbrydes af nætter, dage, måneder og år. For i den evige strøm er alle ét."

11.3. Det var også den lektie, som Baba gav til forsamlingen i Prasanthi Nilayam i forbindelse med Uttarayanam Dag den 14. januar 1966. Han fortalte, at man har udtænkt højtider, der er baseret på kalenderen, på Solen og Månens stilling. Man fejrer den tilsyneladende forandring af Solen eller Månens bevægelse eller retning. Alt dette er sket, fordi man ønsker at understrege behovet for at have kontrol over sindet (Månen er sindets præsiderende Guddom) og for at regulere intellektet (Solen er intellektets præsiderende Guddom). Eftersom mennesket i dag har en uforholdsmæssig stærk tro på materiel velstand og verdslige fornøjelser, har han mistet evnen til at tappe fra den kilde af glæde, der findes i hans indre, inden i hans eget sind og intellekt. Man behøver imidlertid ikke vente på, at det bliver Uttarayanam Dag, før man beslutter sig for at arbejde med den proces, der går ud på at opnå kontrol over sindet og sublimering af intelligensen. Hvert eneste øjeblik er det rigtige øjeblik. Det er Baba's budskab. Han er den, der beder os indtrængende; Han er den, der ihærdigt beder os om at handle og finde glæden ved at gøre åndeligt fremskridt. Og vi skal handle uden udsættelse.

11.4. Han fryder vore hjerter med dette budskab, som ingen anden kan. Hvem andre kan sige, som Han gør: "Slægtskabet mellem Mig og jer er tidløst; det er evigt. Det er ikke baseret på verdslige forhold. Det er baseret på hjertets stræben efter selve Kilden til den uudtømmelige glæde. Jeg ser alle som bølger på havet, når Månen stiger op på himlen. Jeg ser lyksaligheden skinne i jeres ansigter. Den kærlighed, I nærer til Kærlighedens Kilde, er den sande, den egentlig årsag til denne lyksalighed."

11.5. Siden 1940 har Han hvert år bekendtgjort, at Han er Sai Baba, der er 'kommet igen'. Tilsynekomsten af en eller flere lingam'er, der kommer ud fra Hans krop gennem munden, har fundet sted på det lykkevarslende tidspunkt for den ydre manifestation af symbolet på det altgennemtrængende Guddommelige Princip. Det er et uransageligt mysterium, hvordan lingam'er af forskellig slags sten eller metal dannes inden i Ham, og hvordan de hvert år dukker frem på et ganske bestemt tidspunkt, der er fastsat i bogen Jyothi Shasytra! Et år kom der ni lingam'er af sølv ud af Hans krop. Andre år er der kommet fem, syv, tre eller to, og altid kommer de ud i en stadig strøm. Indtil det berømmelige øjeblik er der ingen, der kan udtale sig om antal, størrelse eller sammensætning af de lingam'er, der er i færd med at materialisere sig i Hans indre. Alt virker fuldstændigt normalt lige indtil tidspunktet hvor lingam'erne fremkommer.

11.6. Forventningsfulde og tilbudende sidder der en forsamling på 20–25.000 og lytter til de skriftkloges foredrag om hellige tekster eller åndelige øvelser. Foredragene er som oftest om

Siva, det aspekt af Gud der tilintetgør den grundlæggende uvidenhed, der belønner oplystheden, der besejrer fortidens akkumulerede konsekvenser, og som fjerner alle spor efter ens dyriske forfædre. Alt sammen for at rense den mægtige strøm, der kaldes sindet. Når de skriftkloge er færdige med at tale, tager Baba tråden op og gør dagens program endnu mere attraktivt med en af Sine uforlignelige taler. På et tidspunkt under denne tale, eller ved afslutningen af den, eller under lovsangen som Baba leder ved at synge nogle få sange, bliver folk opmærksomme på, at Baba hoster let. Som mange af de hengivne ved, så er det noget, der varslers de dyrebare lingam'ers komme. Fra tid til anden bliver den himmelske veltalenhed afbrudt af flere gisp; det indre pres kan næsten ikke længere kontrolleres. Og så sker det. De tusindvis af tunger synger: "Jeg bøjer mig for Siva", og lingam'erne bevæger sig op til munden og falder ud på en sølvbakke. Ufravigeligt tager Baba disse lingam'er og holder dem op i luften, så alle de tilstedeværende kan se og ære dem. De bliver herefter placeret et sted, hvor alle kan se dem gennem hele natten. Om morgenen tager Baba dem i Sin hånd og går langs de tætsluttede rækker af hengivne. Folk er helt overvældet over størrelsen. De har en størrelse, som på ingen måde, bortset fra ved hjælp af et mirakel, kan passere gennem halsens smalle passage.

11.7. I 1966 åndede Baba tungt, gispede og hostede i omkring 20 minutter for at lette passagen af en smaragd-lingam. Den var 7,5 centimeter høj, og den stod på en fod, der var 12.5 centimeter bred. Alt dette havde dannet sig i Ham og var dukket frem af Hans mund. Den umådelige store forsamling var ubeskrivelig glad, men også lettet over at det nu var overstået. Alle havde siddet og iagttaget Hans ansigt med ét punktet opmærksomhed. Tusindvis af mennesker følte sig stærkt opmuntret over at have været vidne til denne Guddommelige begivenhed, der fandt sted i den nyopførte otte-søjlede pavillon, der var pragtfuldt oplyst. Hele natten sang forsamlingen lovsange. Den næste dag ved dag gry viste Baba Sig igen på dette sted i forbindelse med, at lovsangen sluttede. Han mindede forsamlingen om meningen med denne nattevågen, nemlig at de skulle lære at kontrollere sanserne og sindet, og at de gennem streng selvdisciplin skulle lære at tilintetgøre egoet. Herefter gik Han langs rækkerne af pilgrimme, så alle kunne få lejlighed til at fæstne deres blik på Hans herlighed.

11.8. I den sidste uge af februar 1966 ledte Baba festlighederne i forbindelse med Skolens Dag på Zilla Parishad High School i Bukkapatnam. Denne skole var blevet en High School på grund af Hans velsignelser, eftersom Han havde givet den tilladelse til at kalde Ham for 'en gammel elev'. I taknemmelig anerkendelse af Hans store støtte har skolen fået navnet Bhagavan Sri Sathya Sai Baba High School. Baba formanede forældrene om, at de skal leve et liv, som deres børn kan efterfølge, og at de altid skal være gode eksempler, hvad angår gode egenskaber og ydmyghed samt tjeneste over for deres medmennesker. Den 2. dag i marts var Han i Hyderabad, hvor Han deltog i et tredages møde i Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde. Hver dag lyttede 50 til 60.000 mennesker ivrigt til foredrag, som blev holdt af lærde som professor V.K. Gokak og Sri D. Venkatavadhani samt til Bhagavan's alkymistiske tale.

11.9. Baba er klart den taler i verden i dag, der rejser mest rundt. Fuldstændig opslugt sidder der hundrede af tusinder mennesker og lytter i timevis til de dybeste filosofiske sandheder, som Han analyserer og præsenterer med den lifligste retorik. Hver eneste af de mange tilhørere føler, at talen er rettet til ham for at hjælpe ham ud af den intellektuelle eller moralske forvirring, som omstændighederne har trukket ham ud i. Efter talen rejser hver eneste tilhører sig op bærende på en byrde, der er blevet mindre, og alle er de glade og stærke, for de har haft oplevelsen af at lytte til denne melodiske stemme, der åbner Himlens porte for de fattigste i ånden såvel som for de rigeste. Det kan ikke undre, at professor Gokak blev inspireret til at synge nedenstående vers:

*Har du set Baba,
der sætter byer i brand af længsel
for siden at overrisle dem med tilværelsens fryd?
Hvis du ikke har set Ham og lyttet til Ham,*

har du mistet selve livets mening og mål.

11.10. Baba gjorde det klart, at Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde var blevet udtænkt og stiftet af Ham for at minde mennesket om den vej, de har forvildet sig væk fra og om faldgrubernes usle stier, som de nu flakker omkring på. Nu til dags har patienten ingen respekt for lægen, der alene kan helbrede ham, eller for den medicin der alene kan give lindring. Folks vane med at fordømme og en overfladisk kynisme ødelægger dette lands børns tro på deres egen uvurderlige kultur. De er blevet ofre for fremmedartede holdninger og mode med hensyn til tøj, opførsel og livsanskuelse. Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde vil bane vejen til fred, men det vil ikke ske gennem kappestrid.

11.11. Baba nåede Bombay den 13. marts 1966. Det var Hans tredje besøg i byen. Som Baba tidligere har sagt: "Maharashtra er et helligt land, hvor strømmen af hengivenhed over for Gud har gødet sociale, politiske og filosofiske marker i årevis. Ramadas, Tukaram, Jnaneswar og mange andre har fyldt folks hjerter med ærefrygt for Gud og kærlighed til mennesket. Det var også den mark, det center fra hvilket den nulevende Sathya Sai's form som Sai Baba udstrålede Sin ophøjethed. Tvivl ikke på, at Maharashtra snart vil blive centeret for dharma's genopblomstring." Under de to uger, Han opholdt Sig i Bombay, rodfæstede Han Sig i hundreder tusinder af borgeres hjerter gennem Sin ligefremhed og blidhed. Som Dr. Gokak har beskrevet det, så bliver Han stille og naturligt enhver families patriark.

*Der flokkes om Hans knæ drikkes af Hans
prema's gyldne nektar.
Han er Det Evige Barn, der leger i haven, og som
gennem ren og skær ligefremhed og hjertets
uskyld vinder denne verdens vildfarne voksne tilbage.
Han er lægen, der helbreder en verden i smerte.
Den blåhalsede Gud, der drikker giften fra verdens lidelse
for at gøre den lykkelig og hel.*

11.12. Selv når Han står og snakker med en tilfældig besøgende, kan et opmuntrende klap på skulderen blive medvirkende til at prikke hul på et opblæst ego. Eller det kan være som et lys i mørket, en stok til den lamme, en vej gennem ørkenen, en rose blandt torne, et fyrtårn der viser vej til ædelhed og Guddommelighed. Et smil fra Ham er en værdsat skat, som folk efterfølgende nyder i deres helligdoms stilhed. De historier og lignelser, som Han anvender til at belyse filosofiske gåder, bliver for altid værdsat af tilhørerne. Folk higer efter at berøre Hans fødder, efter at få deres børn navngivet eller blive indført i åndelige discipliner i henhold til de regler, Han har fastsat, og efter at modtage et tegn på Hans Nåde. De ønsker også at fortælle Ham om deres mentale og fysiske sygdomme, så Han kan gøre dem raske. Hans Nåde kan bestå i rette farver til en kunstmaler, de rigtige noder til komponisten, en dejlig stemme til sangeren, stor styrke til atleten, stor udholdenhed til bjergbestigeren og lyksalighed til yogierne. Så den gang i marts 1966 førte alle veje til Gwalior Paladset, Worli Beach, i samfulde to uger, for Baba gav hver dag darshan om morgenen og aftenen i forbindelse med afholdelse af lovsang.

11.13. Lovsang! Ligesom Chaithanya Mahaprahu gjorde det for hundrede af år siden, har Baba sat ekstraordinært skub i det at synge i fællesskab til Guds pris. Han erklærer, at når man trækker vejret i en atmosfære, der er gennemtrængt af Guds navn, så ryddes alle egoistiske impulser af vejen. Han har fremhævet, at når man synger Guds navn, så skal man huske på, hvordan navnet opstod i ens sind, nuancerne i dets betydning og den stråleglans der omgiver det. Sang til Guds pris må aldrig blot være 'tungegymnastik'. Det skal derimod være træning for sindet, så al dets stivhed, forkrøblethed og mangel på saft og kraft kan tilføres nyt liv gennem tonen fra Himlen, gennem den rytmiske massage og gennem den helbredende virkning, der opstår ved samværet med gode mennesker. Lifligheden og sødmen i den menneskelige stemme er aldrig tydeligere, end når den anvendes til at synge om Guds

storslåethed. Den højeste lyksalighed opnås, når man sammen med tusinder af andre mennesker forenes i den strøm af lyksalighed, som Sathya Sai Baba's darshan giver; den darshan som Han, der bevæger sig blandt de tørstige, de hentærede, de syge, de ulykkelige og de Guds-orienterede, giver.

11.14. Som Dr. K. Bhaskaran Nair skriver: "Vores Sjæles døvhed bliver helbredt, og den himmelske harmoni bliver igen hørlig for troens ører. Det ydmygste liv bliver løftet til himlene og erhverver sig evighedens aura. Mennesket bliver i stand til at finde fornuft i dette kaos af oplevelser og finde frem til lovmæssigheden i denne gådefulde strøm af medgang og modgang, som vi benævner tiden."

11.15. Den ærværdige Sri P.K. Savant, der er landbrugsminister i Maharashtra-regeringen og tidligere formand for Shirdi Fonden, udtaler: "Bhagavan er Avatar af Sai Baba fra Shirdi, som millioner søger for at få styrke og trøst fra. Skønt Han er kommet for hele menneskehedens skyld, så tilhører Han Maharashtra i særlig grad." Sammenkomsterne, hvor der blev sunget lovsang, gav Sai-hengivne en glimrende lejlighed til at tjene folk i Bombay. Hundrede af trænedede frivillige hjalp de besøgende, og de gjorde det i ydmyghed og med kærlig respekt. Fra den store forsamling udvalgte Baba børn og ældre mennesker, der var så syge, at lægevidenskaben havde opgivet dem. Efter lovsang kaldte Han dem til side. Han stillede en diagnose og behandlede dem. Opfyldt af Guddommelig prema velsignede Han dem således med lindring og godt helbred.

11.16. Baba talte til en kolossal stor forsamling, hvis lige selv Bombay sjældent har set i dens lange historie. Det foregik på Sardar Vallabhai Stadion. Det gjorde Han både den 16., 17. og 23. marts. Det sidste møde fandt sted på Gudi Padua dag, den dag man fejrer nytår i Maharashtra. 100.000 mennesker begav sig til dette stadion for at få Hans darshan og høre Hans stemme. For dem blev det en vidunderlig indledende oplevelse på den kommende 12-måneders periode af deres liv. Og Baba gav dem et budskab, der som Sri Page, formand for Maharashtra's lovgivende forsamling, sagde, kunne forsøde og lette livets byrde. Baba sagde blandt andet: "Mennesket bliver kastet rundt ved hvert et vindstød og af hver en bølge. Han har svækket sin vilje, og hans evne til at se klart har taget skade. Enten går han på grund, eller han hvirvles rundt i malmstrømmen. Men han er barn af udødeligheden; arving til Guddommelighed. Bestemt af skæbnen til at blive herre over sindet og dets lunefuldhed. Mennesket er i sandhed kronen på skabelsen. Han er ikke en abe, der blot har taget nogle få skridt mod civilisationen. I skal erkende den Gud, der er iboende universet, der fra hver blomst, hver dugdråbe, hver stjerne der blinker på himlen ligefrem råber på at blive genkendt. Erkend, at Han er kilden til den lyksalighed, som I projicerer over på de objekter, der findes omkring jer. På den måde kan I nyde dem. Denne erkendelse vil iklæde verden en helt ny dimension og jer en ny prægtig klædedragt. Den vil gøre jer frygtløse, og den vil gøre døden til en behagelig passage til det befriede liv uden genfødsler."

11.17. Mens Baba var i Bombay, fandt Han tid til at tale med medlemmer af Maharashtra-grenen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde og andre åndeligt søgende og aspiranter. De diskuterede personlige og filosofiske problemer. Han trådte ind i hjerterne hos alle dem, der søgte trøst og hjælp.

11.18. Baba forlod Bombay den 26. marts og rejste til Poona, hvor byen havde arrangeret en storslået velkomst til Ham. Den 27. talte Han til en stor forsamling i Andhra Foreningens lokaler. "Der er tusinder, der sidder her og lytter til Mine ord, men fundamentalt set er I alene. I er som tusind bølger på havets overflade. Hvert af lemmerne og organerne yder sit bidrag, sådan at kroppen ved de samlede anstrengelser kan skaffe sig føde. Maven omdanner denne føde til næring og styrke, og således giver den noget tilbage til alle de lemmer og organer, der har hjulpet med til at skaffe den. I er alle lemmer på Den Ene Krop; Purusha (*Den Iboende Sjæl*), der er langt mere omfattende end dette univers, der blot udgør en brøkdel af Hans fysiske manifestation." Han talte også om forsøget på at begrænse sig selv ved at tro, at man

er et bestemt navn og en bestemt form, at man tilhører det ene eller det andet land, og at man taler et eller andet sprog. På denne måde bygger man et bur rundt om sig selv. Idet Han refererede til en bemærkning, som velkomsttaleren var kommet med om, at det var en familiesammenkomst, sagde Han: "Ja, dette er en familiesammenkomst. Rent faktisk er det sådan, at for Mig er enhver sammenkomst, som jeg er en del af, en familiesammenkomst. Hele menneskeheden er Min familie. Der er ingen etikette på Mig, der angiver, at Jeg tilhører et land, en slægt eller et opholdssted. Jeg er hævet over alle etiketter."

11.19. Baba nåede byen Gulbarga i delstaten Mysore sent om aftenen den 28. marts. Ved daggrø så Han lange rækker af folk, der var spredt ud over det umådelige store åbne område. Folk var kommet fra nær og fjern. Alle var de ivrige efter at fylde deres hjerter med billedet af Hans smilende ansigt. Baba gik ud blandt dem og uddelte vibhuthi til alle. Senere, i den offentlige park, hvor endnu en kolossal stor forsamling ventede på Ham, sang Baba nogle få lovsange og gav indbyggerne i Gulbarga en prøve på Sin himmelske stemmes skønhed. Baba nåede Hyderabad tids nok til at give Sine hengivne darshan på den dag, der er dedikeret Rama's komme. Denne dag er også hellig for hengivne af en anden grund. For det var på denne dag, at Baba gav verden den institution, der arbejder på at skabe tro og håb hos vogterne af den vediske kultur i Indien, nemlig Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde. Hyderabad-grenen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, der blev grundlagt på Herren Rama's fødselsdag, afholder hver måned foredrag om de åndelige discipliners ældgamle, men tidløse tekster. Baba vendte tilbage til Prasanthi Nilayam den 4. april efter at have forsikret hundredetusinder af mennesker, at Det Guddommelige ikke har opgivet menneskeheden, men at Det Guddommelige blot skal erkendes at være til stede i mennesket selv.

11.20. Baba er et helt enestående fænomen; ingen kender Ham eller forstår Ham. I 1960 sagde Han: "Jeg er ikke kommet til Madras for at føre personlig propaganda eller for at få offentlig omtale. Jeg er ikke kommet for at samle disciple eller tilhængere. Jeg er jeres, skønt I måske tvivler på, afviser eller fornægter Mig. I er Mine, skønt Jeg er langt væk i rum og tid. Så hvilket behov skulle der være for offentlig omtale eller propaganda? Jeg er i jer; I er i Mig. Vi er uadskillelige. Denne sandhed kan I udelukkende erkende, når I kender jer selv." Men i verden lever der tåbelige mennesker, der kun kan pleje deres ego ved at bagtale dem, der æres af andre. Selv i Sit 20. år dæmpede Baba Sin ældre broders fortørnelse og frustration. Broderen frygtede nemlig, at den rolle Baba havde påtaget Sig, ville bevirke, at Han blev udsat for misundelse og had. Dengang svarede Baba, at Han aldrig vil lade Sig påvirke af lovprisninger eller bebrejdelser, at Han er hinsides tid og rums grænser, og at Han uden afbrydelse vil arbejde på at løse den opgave, som Han er kommet for at løse. "Jeg inviterer alle til at komme, opleve, vurdere og dømme og nyde godt af nærværet med Mig. Dyk, før I udtaler jer om dybet; spis, før I fortæller andre om smagen", skrev Han.

11.21. Dette krav går hen over hovedet på folk, der dypper deres pen i tjære og fryder sig i nattens mørke. Lige siden Baba's første store bekendtgørelse er der blevet gjort ynkelige forsøg på at holde folk væk fra Hans fødder. Disse forsøg gøres af folk, der med deres egne øjne har set tusinder og atter tusinder, der har begivet sig til Puttaparthi, og som er vendt hjem lykkeligere, sundere og mere overbeviste om deres egen befrielse fra trældom. Men Baba har afvist den slags mennesker med Guddommelig foragt og plantet Sine fødder på Jorden og himlen, som Han planlagde, da Han ankom i Sin menneskelige skikkelse. "For at kunne forstå Min betydning er I nødt til at sønderrive den tvivl og de sanselige fornøjelser, som I nu hengiver jer til og i stedet udvikle Guddommelig prema. For legemliggørelsen af prema kan udelukkende kendes gennem åndelig visdom og ren kærlighed."

11.22. Mikroskopiske hjerner stirrer sig blinde på farven af den kjortel, som Han er iført og det krøllede hår, der danner Hans karakteristiske krone. Den slags mennesker benytter sig af tillægsord og udtryk som for eksempel 'middelalderlig magthaver' og 'luksuriøs silke'. Det gør de, som om Baba er en asket, der møjsommeligt forsøger at rejse langs de åndelige øvelsers vej! Baba udtaler: "Det befriede menneske vil ikke se på Mig som én, der bærer en gul kjortel i

dag og en rød i morgen, bomuld om sommeren og silke om vinteren. Han vil trænge ind til sandheden bag dette navn og denne form, og han vil vide, at denne krop er 'en klædedragt der bæres med et formål for øje!' Den Avatar der vil følge efter denne Avatar, vil være iført en anden 'klædedragt'." Dette sagde Han tilbage i 1960.

11.23. I 1962, under fødselsdagsfestlighederne, sagde Han: "Jeg har ofte fortalt jer, at I ikke skal identificere Mig med denne fysiske skikkelse. Men I forstår det ikke. I kalder Mig kun ét navn og tror, at jeg kun har denne ene form. Men husk på at der ikke er noget navn, som ikke er Mit; der er ingen form, som ikke er Min. I har overhovedet ikke forstået Mig, hvis I kommer den ene dag og rejser den næste og så udtaler: "Jeg har set Sathya Sai Baba. Han er iført en fin, lang kjortel, og Han har et vidunderligt hår! Bestem jer for at opdage, beslut jer for at lære, dyk dybt, og I vil få vished om den dybere sammenhæng, for det er jeres ret."

11.24. Baba ved godt, at ondsindede mennesker håner Ham og kalder Ham for 'magiker'. I Vyasa Ashram'en, der blev grundlagt af den navnkundige Malayala Swami i Yerpedu, sagde Han: "Mange mennesker påstår, at det Jeg gør, er magi, at det er sort eller hvidt. Fint, men de kan med lige så stor sandhed påstå, at Krishna løftede Govardhana-bjerget, eller at Rama byggede broen over havet ved hjælp af sort magi! Det Guddommeliges Manifestation må nødvendigvis være uforklarlig eller mirakuløs. Det Guddommeliges handlinger kan ikke sidestilles med magi. Hvordan kan gøgens æg sidestilles med kragens æg? Magi bygger på bedrag, de enkelte tricks har deres rod i usandhed, og de udføres for at tilfredsstille behovet for mad, tøj og et sted at bo. Denne krop, der er kommet på bud fra Den Guddommelige Vilje for at opretholde sathya, kan aldrig nedlade sig til et sådant niveau. Nej. Aldrig."

11.25. Miraklerne udføres ikke for at reklamere eller for at få offentlig omtale. De er derimod spontane udtryk for Baba's Guddommelighed, og det både der hvor Han tydeligvis er til stede, og der hvor Hans tilstedeværelse ikke er så åbenlys. I 1964 sagde Baba følgende i Venkatagiri: "Disse mirakler, som I kalder dem, er blot midler til at genoprette dharma, hvilket er Min mission, Min opgave. Der er nogle, der bemærker, at Ramakrishna Paramahansa har udtalt, at mirakler der udføres på baggrund af evner, man har opnået gennem åndelige øvelser, er forhindringer på den åndelige aspirants vej, og at de bør undgås af dem, der ønsker at nå selvrealisationens mål. Ramakrishna sagde, at den åndelige aspirant vil blive fristet til at overdrive udførelsen af disse mirakler, og det vil få hans ego til at blusse op. For så vidt det drejer sig om åndelige aspiranter, er det et korrekt råd. Men det absurde ligger i at sidestille Mig med de åndelige aspiranter, som Ramakrishna advarede om."

11.26. Selv de mirakuløse helbredelser som Baba udfører, når folk søger Hans Nåde, er i henhold til Ham Selv også blot noget sekundært. "Det at fjerne lidelser og smerte er ikke det centrale i Min mission. Min opgave er ikke blot at helbrede, trøste og fjerne individuel elendighed. Den omhandler noget langt vigtigere. For pisang-palmen er frugten den væsentligste fuldbyrdelse. Men bladene og stammen er også nyttige for mennesket. Min hovedopgave er at fremme, opretholde og formidle Sanathana Dharma. Lad være med at tørste efter bekvemmeligheder, efter at knytte stadig flere bånd til den ydre verden, efter flere og flere ting at bekymre sig om. I stedet skal I, fuldt og helt, tørste efter lyksalighed! Jeg ved, at de fleste af jer kommer til Mig, fordi I ønsker flitterstads og bras, statussymboler og kortvarig berømmelse. Meget få beder Mig om at få det, Jeg er kommet for at give, nemlig befrielse fra sorg og smerte, ængstelse og frygt, bekymring og kvaler."

11.27. Eftersom de nedrige institutioner, der drives af bagtalere, er produkter af misundelse over det, de opfatter som værende Baba's luksuøse levestandard, er det godt at huske på, at Baba spiser den samme mad, som spises af de fattigste i dette land. Han drikker ikke mælk. Han spiser ikke yoghurt, smør eller ghee. Og slik og kager bryder Han Sig slet ikke om. I Prasanthi Nilayam sidder og sover Han på den samme madras. I de store byer benytter Han Sig af gamle og næsten udtjente biler eller taxaer, for at menneskemængden ikke skal genkende Ham eller følge efter for at få den eftertragtede darshan! Baba giver også en anden

begrundelse for, at Hans lod her i livet er lidet misundelsesværdig – og det for at sige det mildt!: "Nogle af jer føler måske, at det må være pragtfuldt for Herren at komme i menneskelig skikkelse. Men hvis I var i Mit sted, så ville I ikke føle, det var så pragtfuldt. For Jeg kender fortiden, nutiden og fremtiden for hver eneste af jer. Derfor føler Jeg ikke medlidenhed. Jeg ved, hvorfor en person gennemgår lidelse i denne fødsel; altså hvad lidelsen er en konsekvens af. Så Jeg reagerer anderledes, end I gør. I kan kalde Mig enten hårdhjertet eller blødhjertet. Jeg er ikke årsag til glæde eller sorg. I skaber selv den kæde, der binder jer, og det gælder, om kæden er af guld eller jern."

11.28. Han er den mest utrættelige arbejder i Nilayam. Han planlægger, designer, arrangerer og rådgiver om selv den mindste detalje, der bidrager til, at Nilayam's mangfoldige og verdensomspændende aktiviteter bliver så gode som muligt. Intet sker, her eller andre steder hvor organisationen har sit virke i Hans navn, uden Hans udtrykkelige tilladelse og velsignelse. I Nilayam er Han travlt beskæftiget dag og nat med at undervise, træne, trøste, hygge om og rådgive de hundredvis af hengivne, der kommer til Ham for at blive oplyste og for at blive vejledte. Selv når Han er på rejse, anvender Han den smule 'fritid', som Han har, på at forbedre tilværelsen for de lidende og de sørgende, de fattige og de mismodige. "Gør hvert eneste øjeblik helligt ved at fylde det med kærlig tjeneste." Således råder Han, mere via Sit eksempel end ved at fastsætte regler.

11.29. Baba lægger en dæmper på de hengivnes entusiasme og tillader dem ikke at udstille frugterne af den Nåde, som de har modtaget af Ham. Han erklærer, at en sådan udstilling er i modstrid med åndelig livsførelse, for den fremmer egoisme. I meget stærke vendinger vender Han Sig kraftigt imod alle dem, der forsøger at øge deres popularitet og profit ved at opføre helligdomme og templer for Ham! Da Han i marts 1965 talte i Kakinada, sagde Han: "Jeg fraråder i allerhøjeste grad ethvert forsøg på at bygge templer til Mig. I stedet beder Jeg om, at man renoverer eksisterende templer og anvender dem i højere grad. Denne mani med at bygge helligdomme er blevet et populært forretningseventyr! Udstyret med lister leder folk efter passende ofre og presser donationer ud af dem, idet de bruger Mit navn. I denne proces skabes der en mængde ondsksfuld sladder, misundelse og grådighed. Når man på denne måde ligesom skubber sin Mesters navn foran sig, så sætter man let en plet på andre folks Mester." Også i Madras vendte Han tilbage til det samme emne. "Jeg påskønner ikke denne entusiasme. Tilbed en hvilken som helst form, under et hvilket som helst navn, i et hvilket som helst tempel! I forsømmer de ældgamle templer i jeres by og bygger nye blot for så også at forsømme dem, når I finder en eller anden grund til at opgive dem. Folk der løber hovedkulds omkring og råber op for at få donationer til helligdomme, fremmer faktisk ateisme, for de er tilskyndet af grådighed, ondsindethed og egoisme i stedet for at være tilskyndet af en dedikeret ånd af hengivenhed. Når I opsøges af den slags selvbestaltede indsamlere, så skal I ikke give dem så meget som en paisa. Hvorfor har I i det hele taget brug for en sal for at gentage Guds navn eller meditere? Gør i stedet jeres hus til en lille helligdom; mediter i jeres andagtsværelse. Syng lovsang sammen med jeres børn. I skal hellere gøre indtryk på andre gennem jeres venlige tale, jeres ydmyghed, jeres universelle kærlighed, jeres faste tro og jeres sandfærdighed. Så vil andre komme ind i de troendes fold, og det vil de gøre i et endnu større antal, end en sal kan fremkalde."

11.30. Baba er altid på vagt for at sikre, at hengivenheden ikke flyder over og bliver til absurde kanaler. For eksempel var der en mand, der havde planer om at holde en række foredrag om Baba og om Prasanthi Nilayam. På denne måde forsøgte han at vinde popularitet og tjene penge. Han tilskrev hvert træ, hver brønd, hver træstub og hver sten hellige egenskaber ved at karakterisere dem som 'Guder' og 'helgener'! Baba sendte mig hen til det område, hvor denne mand virkede. Han bad mig advare Sine tilhængere og sætte en stopper for mandens kampagne med denne absurde og overdrevne smiger! Baba er altid opmærksom på at vende Sig kraftigt imod de hysteriske udgydelser, der kan komme fra halv voksne og barnlige hengivne, der foregiver at være 'besat' af Ham, og som svarer på spørgsmål, som var de Ham! Enhver adfærd der svækker mennesket; der forsøger at udnytte Nådens gaver

økonomisk eller skaber højtravende symboler af den enkle sandhed, bliver øjeblikkeligt skarpt kritiseret af Baba i Hans taler eller gennem en notits i tidsskriftet Sanathana Sarathi.

11.31. At misbruge sin tale- og ytringsfrihed, som vi først efter hård kamp har fået indført i Indien, ved at tilsmudse den enestående og hellige skikkelse, der er Sai Baba, som udstråler så intens en kraft, visdom og prema, er ubetinget ondsindethed! Men Baba Selv vil blot sige, at det er en del af Hans drama. "Uden denne skumle bagvaskelse kan Min strålende herlighed ikke skinne klart."

11.32. Idet de skildrer Baba som værende blot endnu en omvandrende fakir, der benytter Sig af eksotiske evner, er der mange ondsksfulde og ubetydelige mennesker, der kun evner at se ondskab og nedrigthed, der bagtaler Ham, når som helst Hans herlighed viser sig. Alle mennesker må bøje deres hoveder i skam over, at mennesker som dem selv sidder i deres huler og opdigter skandaløse og foragtelige løgnehistorier om en person, hvis bevægelser, udtalelser, standpunkter og væremåde er både ulastelig og Guddommelig. Baba indgyder sjælsstyrke og sansekontrol i de hengivne, der er tiltrukket af Ham. Det er for at måle dette, at Han beder dem om at lade den ondsindede sladder, der netop fryder sig over at være ondsksfuld, være og lade den dø sultedøden. De skal aldrig give den næring. Alle der har oplevet Hans venlighed og blidhed, bliver pint af denne udstilling af sygelig ondsksfuldhed.

11.33. Mange aviser hyler ynkeligt mod Hans storslåetheds Måne, og de tier først, når deres hals bliver øm og irriteret, eller når deres sult ikke bliver stilnet; når deres onde anslag er slået fejl. Der var nogle folk i Bombay, der ikke havde sans for Hans storhed. De ønskede at nedgøre Ham. De havde til formålet truffet aftale med en yogi, der skulle udfordre Baba til en dyst, der gik ud på at spise søm og drikke syre. Det viste sig, at denne besynderlige kombination ikke gjorde Ham det mindste, hvorefter de forsøgte at få latteren over på deres side, men blot opnåede at gøre sig selv latterlige og derved føje spot til skade.

11.34. Baba refererede til denne episode i Anantapur, hvor Han ledte festlighederne i forbindelse med Skolens Dag. "Sidste måned var Jeg i delstaten Maharashtra, i Bombay, hvor hundredetusindvis af mennesker var i stand til at slukke deres tørst efter darshan. Jeg talte til de mange tusinder om Veda'erne og Sastra'ernes grundlæggende lære. I den forbindelse bad jeg medlemmerne af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde om at puste nyt liv i vort lands storslåede kultur. Jeg havde drøftelser med ministre i Maharashtra-regeringen, Indiens indenrigsminister Sri Y.B. Chavan tillige med dommere, betydningsfulde forretningsfolk, læger, advokater, redaktører samt åndelige ledere af forskellige religioner. Vi drøftede det at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma. Men her, i denne del af Indien, svælger aviserne i løgne, de har opdigtet og trykt i deres blade. Disse løgne påstår, at Jeg har siddet i fængsel. Ja! Jeg er indespærret i Mine hengivnes hjerter!"

11.35. "Selvfølgelig er en sådan bagvaskelse noget, som enhver stor personlighed fra tid til anden oplever. Sådan har det været til alle tider. Det var også noget, Jeg oplevede i Mine tidligere liv. Selv i dag sker det, at Sisupala's efterfølgere raser og sværger, idet de udspyr svovl og ild mod sandhed og retfærd. Jeg har medlidenhed med disse ulykkelige Sjæle, der, for at kradse nogle få annas samme fra syge sind, nedlader sig til at benytte sig af den slags ubetydelige tricks! Disse næsten dyriske tossestreger smerter jo nogle af jer, så derfor erklærer Jeg: Om så de fjorten verdener skulle slutte sig samme mod Mig, så vil det ikke på mindste måde skade det arbejde, Jeg er kommet for at udføre. Selv om himmel og jord skulle gå i ét, så vil Min sandhed forblive urokket."

11.36. Måske som svar på den første buldren fra disse uforskammede løgnehistorier havde Baba under Dasara 1965 sagt følgende: "Der er nogle, der skriver og taler, som om de kender Mig. Jeg kan blot sige dette: De vil aldrig kunne lære Mig at kende, for for at kende Mig er man nødt til at hæve sig op til dette format. Jeg siger det igen, lyt! Mine handlinger og Min færden vil aldrig forandre sig, uanset hvem der har en eller anden mening om dem. Folk taler muligvis

nedsættende om Mit tøj, om Mine farvede kjortler eller om Mit hår, men Jeg bliver overhovedet ikke påvirket. Bliver en person helligere ved at gå i laser og pjalter? Vær opmærksom på det, der vokser i hjertet og ikke på det, der vokser på hovedet. Jeg vil ikke standse Min plan om at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma, eller Min plan om at komme Mine hengivne til undsætning, Mine taler og Mine mirakler der blot er udtryk for Min mirakuløse natur. Ej heller vil Jeg trække Mig tilbage. I 26 år har Jeg videreført opgaven med at indprente den højeste fred i hjerterne på dem, der har mistet evnen til at bibeholde den i deres indre. Jeg er altid lykkelig, fuld af glæde. Jeg smiler til dem, der håner og spotter Mig og opfinder løgne om Mig. Jeg smiler til dem, der priser Mig.”

11.37. Baba rådede dem, der var ulykkelige eller irriteret over denne uansvarlige, men forgæves mudderkastning, til at være rolige og ubekymrede. ”Lad ikke vrede eller bekymring ødelægge jeres helbred. Vær i stedet glade for, at mens I kalder på Mig i jeres andagtsværelser, så råber den slags mennesker Mit navn i de mørke og beskidte sidegader og på de travle busholdepladser, hvor de håber at kunne få afsat deres slibrige aviser. Mange mennesker læser udelukkende aviser for at få dækket deres behov for sensationelle nyheder, men den absurditet og den utroværdighed der ligger i disse løgne, vil med tiden få dem til at vende sig mod sandheden.” Som eksempel anførte Han historien om Bhasmasura, der fra Herren Siva vandt evnen til at brænde de folk ihjel, på hvis hoved han lagde sin hånd. Han forsøgte endog at dræbe selveste Siva ved hjælp af sin nyvundne evne. Men Gud manipulerede begivenhederne på en sådan måde, at Bhasmasura, der rent glemte, hvad han var i færd med, blev lokket til at placere sin hånd på sit eget hoved. Han døde af den brand, han påførte sig selv. Så deres ondsindethed og deres stolthed vil blive reduceret til aske i angerens ild. Faktisk skete der det, at en mand, der af ren og skær uvidenhed sidestillede Baba’s evner med sine egne yogiske kræfter, engang udfordrede Ham til at udføre et opreklameret kunststykke. Men manden blev ydmyget på grund af sin egen indbildskhed. Hans fortalere og støtter blev alle bragt ud i stor forlegenhed.

11.38. Engang analyserede Baba motiverne hos de mennesker, der i den grad er plaget af stolthed. Han sagde: ”Egoisme udgør et såbed for en hel række af negative karaktertræk som for eksempel grådighed, vrede, ondskabsfuldhed og had. Den formørker intelligensen og forvrænger ansigtet på det ellers gode menneske, så det kommer til at fremstå med falskhedens modbydelige ansigtstræk. Denne egoisme skjuler sandheden i en sky af støv, og får mennesket til at udføre umoralske handlinger i bestræbelserne på at søge at tilfredsstille selvforherligelsens krav.” Under Dasara-festlighederne i 1966 fortalte Baba om nogle yogier, der pralede med, at de kunne gå på vandet, og som udfordrede andre til at gøre det samme. ”Det er en langt større og langt mere gavnlig og afgørende bedrift, hvis en yogi kan trampe på misundelse, stolthed, grådighed og ondskabsfuldhed.”

11.39. Idet Han talte om mennesker med en ringe tro, sagde Baba blandt andet følgende i forbindelse med Krishna’s fødselsdag i 1966. ”Lad være med at lytte til det andre siger. Tro på jeres egne oplevelser og erfaringer; tro på jeres egne øjne. Når noget skænker jer glæde og fred, så tro på at det er ægte. Hvorfor skulle I gå rundt og spørge alle og enhver, om noget er salt eller sukker? Når I har bedømt det som værende sukker, hvorfor skulle I så revidere jeres mening, blot fordi en anden kommer med indvendinger og påstår, at det er salt? Læg lidt på jeres tunge, det vil afgøre sagen. Det I finder behag i i jeres hjerte, må I ikke fornægte med tungen. Lad være med at forråde jeres egen samvittighed. Lad også være med at tilpasse jeres egen mening til det selskab, I kommer ud i”, rådede Han.

11.40. Det er udelukkende Det Guddommelige, der kan tilkendegive en sådan prema og en sådan barmhjertighed over for fejltagelser og fortræd. Baba tilgiver alle dem, der bagtaler Ham, for som Han siger, så er de som møl, hvis natur det er at bore huller i det vævede stof. De kan ikke gøre andet. De har en indre tilbøjelighed, som de ikke har lært at overvinde. De bagtaler alle, der kommer inden for deres synskreds. Møllet borer huller i sari af bomuld, klædedragter af uld og gejstlige embedsdragter af silke. Dets væsen rummer ikke evnen til at

skelne. Så vær glad for, at de trods alt finder glæde ved at rakke ned på Mig. Mit mål er at gøre alle mennesker glade og lykkelige. Hvis disse mennesker opnår glæde ved den slags, hvorfor skulle I så nægte dem denne specielle fremgangsmåde, der udtrykker deres natur? Jeg er glad for, at de er i stand til at brødføde deres hustruer og børn med de mønter, som salget af deres usle aviser forsyner dem med. Hvorfor skulle I føle jer elendige til mode over, at disse familier spiser sig mætte?"

11.41. Baba er legemliggørelsen af prema. I hvert et udtryk og legemsdel, i hvert et blik og hver en holdning, i hver eneste bevægelse er Han ren prema. Så Han tilgiver alle disse handlende i usandheder og beder alle gode mennesker om at bede til, at de må forbedre sig. "Før eller siden er de nødt til at fortryde og angre. Intet menneske kan vandre omkring i vildmarken til evig tid. Når han opdager, at han er faret vild, vil han standse op og gå samme vej tilbage, indtil han når tilbage til hovedvejen. Bed til, at de må blive transformeret til gode individer, at de hurtigt må blive kureret for deres blindhed, og at deres tunger må komme til at holde af smagen af sandhed. Ret jeres kærlighed mod disse vildledte brødre. De vil snart vende tilbage på pilgrimsvejen", sagde Baba, idet Han henvendte Sig til forsamlingen i forbindelse med Dasara i 1966. Han kom med eksemplet med en igle, der nyder det syge og angrebne blod fra et forgiftet sår, men som slipper og falder af, når den ikke kan optage mere i sig. "Disse mennesker slipper også, når de har nået et vist punkt."

11.42. "Når man blander vand i mælk, så får vandet også værdi og indbringer et beløb! Når der opdigtes løgne om store og fremtrædende personligheder, så vil folk, der foretrækker den slags kvalmende ting, være villige til at betale penge for dem." Baba nævner imidlertid en positiv fordel, som disse bagtalere giver. Han siger: "Når kornet renses for avner, så kan man indsamle avnerne og kaste dem ind i bageovnen. Tilbage er der en bunke korn, som man kan gemme og forvandle til brød, der er med til at opretholde folks liv og give dem styrke. Disse mænd, der udelukkende udspreder tom luft, skiller avnerne fra kornet. Personer der ikke har en fast og dybt rodfæstet tro, vil falde fra, så snart de hører den første hvisken om skandale. Men folk der har en fast tro, modstår stormen, og deres karakter bliver hærdet og derved stærkere."

11.43. I maj 1966 tilbragte Baba omkring 10 dage på en kaffeplantage i det henrivende bjerg-distrikt i Coorg, Mysore. Coorg er hjemstedet for en hårdfør race, der er dygtige inden for sport og krigsførelse. Området er yngleplads for dygtige soldater. Coorg er meget gæstfrit, og folk i området er gudfrygtige. De vandrede lange afstande og gik op og ned ad bakker og langs vindomsuste veje for at få et glimt af Herren, der boede i deres midte. Baba havde et smil og en velsignelse til hver og en af dem. Han besøgte et antal hjem i Coorg og spredte lys og glæde. Den villa som Han boede i, blev målet for biler og busser, der kom fra mange kilometers afstand. Senere forlod Baba området og rejste til Madras, og derfra ledsagede Han nogle hengivne til Kodaikanal. Som i Coorg blev der her afholdt lovsang. På denne måde kunne hundrede og tusinder nyde glæden ved at synge til Herrens pris i kor, samtidig med at de nød at få Baba's darshan. Baba sagde: "Jeg havde i grunden ingen planer om at komme her, men alt det gode, der er at sige om disse bakkers befolkning, fik Mig til at komme."

11.44. Snart efter kørte Baba ned til Madurai by, hvor hengivne havde fulden opførelsen af en ny beboelse rundt om Sai Baba Templet. I taknemmelighed og ærbødighed havde man givet det navnet Sathya Sai bopladsen. Tre aftener i træk holdt skriftkloge fra Tamil Nadu foredrag, og Baba, der ledte møderne, supplerede dem med yderligere belysning af emnerne.

11.45. Baba vendte tilbage til Prasanthi Nilayam, og Han ankom samtidig med monsunens første regnbyger. Her gav Han darshan til omkring 10.000 tilhængere, der var kommet for at fejre Gurupoornima. Han gav hver eneste af dem nogle få dråber amritha. I den forbindelse formanede Han, at den tunge der én gang har smagt amritha, ikke siden skal finde smag i anritha (*falskhed*). Baba indviede en filial af State Bank, der er placeret inde i ashram'en. Det er en facilitet, der fremover skal hjælpe ashram'ens beboere såvel som de tusinder, der

besøger stedet. Baba evner at forvandle den slags begivenheder til en åndelig oplevelse. Så i Sin tale sammenlignede Han banken, hvor man hæver og sætter penge ind, med den bank der alene accepterer, at det er kærlighed, der gives og modtages. "Denne bank", sagde Han "modtager indskud og holder nøje, og udfører pålideligt regnskab med alt. Ethvert lille indskud bliver registreret og ført ind i regnskabet, det være sig tanker, handlinger, ord, godt, dårligt eller middelmådigt. I skal udvikle en evne til at spare op; en opsparing der vil frelse jer. I den ene bank modtager de dhanam (*penge*); i den anden modtager de dhyanam (*sindsligevægt*) som indskud." Enhver sætning var et strålende lysglimt, der afslørede den dybeste sandhed.

11.46. Den tredje dag i august ledte Baba festlighederne i forbindelse med åbningen af et sundhedscenter i Kothacheruvu, en landsby der ligger 11 kilometer fra Nilayam. Begejstret bød alle Ham velkommen. Det gjaldt landsbyens beboere, den ærværdige minister for Panchayath Raj, dr. Lakshminarasiah fra Hyderabad, og den lokale institutions ledere, som var blevet valgt af folk fra Anantapur Distriktet. En af dem, Sri T. Ramachandra Reddy, der var præsident for Distriktsrådet for Anantapur, indrømmede: "Jeg må tilstå, at det først er efter, at Hans berømtelse har spredt sig ud over den ganske verden, at vi, der bor så tæt på Puttaparthi, har erkendt Hans Guddommelighed." Ministeren sagde også følgende: "Han er så tæt på os, men vi begår den fejltagelse at behandle Ham, som om Han er langt fra os." Der var mange af distriktets embedsmænd på tribunen denne dag. Så Baba sagde: "Medlemmerne af minister-rådet, embedsmændene og befolkningen er som de tre vinger på den roterende vifte, der er her i loftet. Den giver os kølig bekvemmelighed. De må imidlertid alle aktiveres af strømmen (en ånd af uselvsk tjeneste) for at kunne skænke lykke og fred." En læge fortalte om behovet for familieplanlægning gennem brug af kunstige hjælpemidler. Baba tog direkte afstand fra en sådan udvikling, der helt sikkert vil underminere en moralsk adfærd og slippe lidenskaber-nes storme løs. "Det er udelukkende streng selvkontrol gennem åndelige øvelser, der kan sikre et stort forældreansvar. Landsomfattende initiativer der udbreder brugen af kunstige hjælpemidler, vil medføre et fald i den moralske standard."

11.47. Den 4. august 1966 er en vigtig dato i Prasanthi Nilayam's historie. Årsagen er, at denne dag erklærede ministeren for Panchayath, Andhra Pradesh, ceremonielt, at området er adskilt fra Puttaparthi, som den ellers blot havde været en del af. Ashram'en blev udnævnt til at være en selvstændig administrativ enhed ved navn Prasanthi Nilayam Byområde. Dette skete, fordi Nilayam hastigt udviklede sig til at blive et åndeligt centrum for Indien og verden. Dens stråler indvarslede, at en ny dag gryer i alle kontinenter overalt i verden. Baba opfordrede alle koloniens beboere til at "anvende det nye administrative system til gavn for dette såvel som for de omkringliggende områder."

11.48. I september, på Krishna's fødselsdag, gav Baba amritha til alle, og Han gav også amritha i to dage i form af Sine Guddommelige taler. "Edison", sagde Han "den store videnskabsmand og opfinder, plejede at tilbringe timer og dage i sit laboratorium i dyb koncentration om et eller andet eksperiment eller problem. Mælk, brød eller te blev skubbet ind i værelset i sprækken under den lukkede dør. Men han rørte intet af det, før han havde løst den gåde, der fyldte hans sind. Så stor er den koncentration, som videnskaben kræver. Tænk så over hvor meget mere en åndelig aspirant skal være fordybet i ét punktets opmærksomhed for at opnå succes i den åndelige erobrings finere og langt ædlere sfære. Menneskets sind skal være både lyst og let som de lamper, der flyder på Ganges ved Haridwar. Hvis man tilføjer vægten af verdslige ønsker, så vil lampen synke, og lyset vil gå ud."

11.49. Dasara 1966! I Sin tale, før Han hejste Prasanthi Nilayam's flag, fremkom Baba med et nyt budskab til de tusinder af hengivne, der sad og lyttede: "Jeg vil fortælle jer om en ny form for tilbedelse, der vil give jer Guddommelig Styrke." Det viste sig at være menneskets respektfulde og taknemmelige anvendelse af de fem elementer, der er Hans bestanddele og Hans manifestationer: Jord, vand, ild, luft og æter! "Anvend dem på intelligent vis", sagde Han. "Anvend dem til at fremme jeres egen velfærd såvel som andres velfærd. Anvend dem med mådehold og anvend dem til at tjene menneskeheden."

11.50. Opal Macrae ledte festlighederne i forbindelse med Hospitalets Dag. Hun er en berømt skribent og socialarbejder fra De Forenede Stater. Hun var kommet til Nilayam som en del af sine åndelige øvelser. Hun fortalte om sine forsøg på at helbrede sindssyge, åndssvagthed og andre lidelser ved hjælp af musikterapi. Disse forsøg havde hun arbejdet med både i New York og i Hongkong. Baba sagde: "Musik er det redskab, der kan sikre, at lidenskaber bliver ophøjede, følelser kommer under kontrol, og impulser og indskydelser bliver ledt mod højere formål. Indien har erkendt musikens terapeutiske virkning for længe siden." Baba erklærede, at medicin og hospitalsindlæggelse er for dem, der tøver og er fulde af tvivl. For dem der stoler på Den Højeste Læge, er Hans navn medicin nok.

11.51. I Sine taler om betydningen af at afholde offerceremonier, om aktiviteter i Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, om lejligheden til at fremsige digternes digte, om skuespillet 'Radha-bhakthi', som Han Selv skrev og instruerede (et skuespil, som Han siger: "Indeholder essensen af et dusin af Mine taler.") vendte Baba hele tiden tilbage til den sørgelige forfatning, som Indien og verden befinder sig i; en forfatning som Han er kommet for at forbedre. "Verden er i dag nøje opdelt og adskilt på baggrund af religion, hudfarve, overbevisning og så videre. Verden er så at sige delt op i båse. Og de der sætter spørgsmålstegn ved værdien af sådanne båse, opnår derved kun at sætte sig selv i bås! Små metalstykker der er samlet i en bunke, er stadig små metalstykker. De er ikke smeltet sammen. Smelt folk i kærlighedens smeltedigel, så de bliver en enhed; bliver ét. Hjertet skal renses for had. Når Gud installeres i hjertet, så vil hadet flygte. Vestens store tænkere vender sig mod Østen for at lære kunsten at opretholde og vinde fred i sindet, en varig og tilfredsstillende fred; den højeste fred. Solen er blot en ganske lille prik af lys, når man sammenligner den med mange af de andre stjerner. Men den giver oplysning og driver mørket væk. Tilsvarende er Indien nok en fattig og svag nation, men landet kan give lys og skænke fred." Baba talte også om den samfundssygdom, der giver sig tilkende ved de adfærdsvanskeligheder, der præger befolkninger, og som plager hele verden; en sygdom der er fulgt i kølvandet på mekaniseringen og industrialiseringen. Han fortalte, at disse adfærdsvanskeligheder undertrykker menneskets Guddommelige Natur, der kæmper for at springe ud som uselvisk tjeneste, selvopofrelse og åndelige øvelser.

11.52. I forbindelse med Deepavali (*Lysets fest*) 1966 fortalte Baba, at festlighederne for lyset er med til at fejre de himmelske impulsers sejr over de djævelske impulser. Denne dag havde mange tusinder samlet sig i Nilayam for at få darshan og for at lytte til Hans tale. Idet Han bad dem om at vende hjem efter festivalen, sagde Han: "Jeg kender jeres kærlighed til Mig; I kender Mine kærlige følelser over for jer. Men alligevel må I tage herfra og rejse tilbage til jeres hjem, hvor pligter og forpligtelser venter på jer; hvor såvel individer som institutioner venter på jeres tjenester. De er også Mine. At tjene dem er at tjene Mig. Jeg ønsker også at give jer en oplevelse af, at Jeg er til stede overalt, uanset hvor I befinder jer, ubegrænset af tid og rum. Hvis I altid befinder jer lige foran Mig, hvordan skal Jeg så kunne skænke jer denne oplevelse og glæde?", spurgte Han.

11.53. Inden længe blev det Baba's 41. fødselsdag. I fødselsdagsbudskabet, som Han skrev og offentliggjorde i tidsskriftet Sanathana Sarathi, sagde Han blandt andet følgende: "Hvad har alle de krige, som mennesket har hengivet sig til, lært ham? Alt hvad de har lært ham, er begær, vrede, had og misundelse og andre onde kræfter, som plager ham. Undersøg det anarki og den lovløshed, det kaos og al denne slåen ihjel, der i dag huserer overalt i verden. Alt dette er konsekvenser af disse onde kræfter. Selv de sygdomme som jeres krop udsættes for og den uro, der er at finde i jeres hjem, skyldes begæret, vreden, hadet og misundelsens uvaner." Han vendte sig kraftigt imod dem, der tillægger andre fejl, og som prakker andre noget på og bebrejder og skader dem. "Had og misundelse forvrænger det skønne i menneskers ansigter. En person der er plaget af grådighed, begær, vrede og misundelse, vil lide af fordøjelsesproblemer og dårlige nerver. Derfor skal I lære at udbrede jeres kærlighed og jeres hengivenhed over for Gud, indtil hele menneskeheden er omsluttet af den", rådede Han.

11.54. På Sin fødselsdag trådte Baba ind i auditoriet under lovsangen for at give Sin velsignelse til denne dags ceremonielle ritual. Over Sin silkekjortel bar Han et pragtfuldt sjal vævet af guldtråd. I sjalet var der vævet bogstaverne SAIRAM 1008 gange. Dette vævearbejde var blevet udført af en væver, der som Kabir fremsagde det hellige navn, hver gang skytten bevægede sig frem og tilbage og skabte dette klæde til den Gud, som han tilbad. Baba bar det, eftersom garnet var vævet af hengivenhedens guld. Baba gik ud blandt den vældig store skare af hengivne, og Han gav hver eneste af dem en laddu som Nådens fødselsdagsgave. Klokkeren var næsten 15.00, da Baba vendte tilbage til Nilayam efter at have delt sine nådegaver ud i fem timer. En lille hændelse bør nævnes for at illustrere Hans almagt og Hans barmhjertighed. En enkelt mand blandt de 15.000 forsøgte at få mere end én laddu fra Hans hænder. Til sidst fortalte Baba ham følgende, mens Han gav ham laddu'en: "Det er den femte, Jeg giver dig! Jeg mener, at det må være nok!" Han var godt klar over, hvor mange Han havde givet ham, men Han brugte ingen hårde ord mod mandens grådighed.

11.55. I den tale som Baba holdt denne aften, gav Han en ny fortolkning af ordene Sandhed Godhed Skønhed (*Sathya Sivam Sundaram*). De der identificerede sig med Væren Bevidsthed Lyksalighed, spærrede øjnene op, da de hørte den hidtil ukendte betydning: "Følg karma-vejen med skønhedens harmoni og tiltrækning. Følg hengivenheden over for Guds vej med godhedens munterhed og begejstring. Følg den åndelige visdoms vej med sandhedens umiddelbarhed og standhaftighed."

11.56. Tre dage senere indviede Han et offentligt bibliotek i Bukkapatnam, landsbyen hvor Han som dreng havde gået i skole i en periode. For år tilbage havde Baba åbnet en park der, og senere havde Han, som den første, tændt det elektriske lys i templet. Han drillede landsbyboerne lidt for at stille sig tilfredse med at kontemplere på Hans herlighed på afstand uden at tage alvorlige skridt til at nærme sig Ham og nyde godt af Hans hjertes varme. Idet Han talte om bøger, advarede Baba dem mod bøger, der bringer følelserne i kog, der pirrer lidenskaberne og som sløver skelneevnen. Bøger skal forøge folks viljestyrke samt tøjle ondsindede tilbøjeligheder og tilskyndelser. Han talte om den stigende tilsidesættelse af klassisk litteratur og tilskyndede forfattere og læsere til at udvikle smag for vores ældgamle kulturs fortræffeligheder.

11.57. Den 13. december rejste Baba til Trichinopally, der ligger på bredden af Kaveri-floden. Her havde hengivne arrangeret et tredages seminar under Det Indiske Akademi af Vedisk Lærdes regi. Formanden for instituttet for træning af lærere i hinduisme i Madras bød Baba velkommen. Han holdt en tale, der var fyldt med citater fra Tamil-klassikere. Han talte desuden om Baba's Nådes storslåethed og ophøjethed. "Hans blik vil skænke oplysning, Hans berøring formidler indsigt, Hans ord vækker til selverkendelse", sagde han, idet han citerede vismænd fra en fjern fortid. Baba opfordrede alle lærere og alle studerende til at påtage sig opgaven med at højne deres egen moral gennem egne bestræbelser. Han opfordrede dem ligeledes til at højne andres moral ved at være gode eksempler. Han talte om at degradere mennesket til at være blot en møtrik i samfundsmaskineriet, når det nu faktisk forholdt sig sådan, at mennesket er arving til udødelighed. "I hævder at have vundet uafhængighed, fordi de mænd der har regeret over dette land i århundreder, er vendt hjem til deres eget land. Men de indre herrer, der tyranisk hersker over jer, mangler I endnu at bringe til tavshed. Indtil det sker, har I ingen uafhængighed eller frihed. Men når det sker, så vil ingen fjende kunne overmande jer. Det vil være tidspunktet, hvor I opnår jeres uafhængighed. Det I har vundet nu, er blot skallen, det er ikke kernen."

11.58. Den 17. tog Baba sig tid til at tage til landsbyen Budalur, hvor tusindvis af mennesker havde samlet sig rundt om Sathya Sai bopladsen for at byde Ham velkommen. Baba gik ud blandt dem. Luften var fuld af støv. Mens Han gik der, lagde Han mærke til, at der var nogle syge mennesker i forsamlingen. På stedet materialiserede Han noget vibhuthi, som Han gav dem. Den første, der fik den kostbare medicin, var en stum dreng, den anden var en døv landarbejder, og den tredje var en gammel gårdejer, der havde mavesår! Den 18. forlod Han

Trichinopally, og Han overnattede i landsbyen Pollachi. Næste dag kørte Han i bil til Parambikulam-skoven, der er hjemstedet for adskillige elefantflokk. Det gjorde Han for at vise de personer, der ledsagede Ham, den storslåethed, der præger dette skovsceneri. Men opholdet der gav også de jævne skovboere mulighed for at fylde deres øjne med Hans uforglemmelige skønhed.

11.59. Baba rejste ind i delstaten Kerala den 20. december, og efter at have opholdt Sig i Palghat i to dage, besøgte Han Eranakulam, Trippunittura og Alleppey, før Han nåede frem til Nilgiris-bjergene til Jul. I Devi Vilas i Palghat gik Baba rundt blandt Sine hengivne med Sit venlige smil. Ofte løftede Han Sine hænder i den hilsen, der betyder 'frygt ikke'. Han talte til mange på malayalam-sproget, og Han vandt alles hjerter. I Kollengode, hvor en stormende hvirvelvind samlede tunge og mørke regnskyer over forsamlingen, og hvor regnen så småt begyndte at falde i tunge dråber, sagde Baba: "I skal ikke være bekymrede. Det er slet ikke regndråber! Det er lyksaligheds-dråber!" Da Baba havde sagt dette, holdt regnen sig væk i den næste time! Dette mirakel blev fremhævet den samme dag i Kerala's aviser. I Trippuntittura var der et kristent ægtepar, der var trofaste Baba-hengivne, der bønfuldt Baba om at lægge grundstenen til en bedesal, som de planlagde af opføre. I Olavakkot fandtes der en række boliger, hvor Sai-hengivne boede, og på grund af Sin grænseløse Nåde velsignede Han bopladsen og lagde grundstenen til en bedesal. Den 23. december var det Vaikunta Ekadasi, dagen hvor Baba øser Sin Nåde ud over alle ved at skænke dem amritha. Han tilbragte dagen sammen med hengivne i landsbyen Alleppey. Hundredvis af mennesker havde samlet sig der for at nyde Hans tales nektar og for at prente Hans skønne skikkelse i deres hjerte.

Kapitel 12

Tegn og undere

12.1. *Enhver helbredelse er en øjenåbner, en gave der giver os et nyt syn. Det er et syn, der gør os i stand til at se Den Guddommelige Helbreder, der helbreder kroppen, så den kan blive et egnet redskab i vor bestræbelse på at besejre sindet og realisere den lyksalighed, der ligger slumrende i de lag, der udgøres af sanserne, følelserne, tilbøjelighederne og intellektet!*

12.2. Der var engang en blind person, der kom til Nilayam i håbet om at få sit syn tilbage. Han var lærer i delstaten Mysore, og han havde pludselig mistet synet uden nogen påviselig grund. I starten viste Baba ham ingen opmærksomhed. Men en dag sagde Han følgende til mig, idet Han pegede på den blinde mand, der blev ført hen langs verandaen af sin hustru: "Se, den mand ønsker at få synet tilbage. Han ved ikke, at det at være blind er en god skæbne!" To dage senere modtog manden et brev fra Indiens regering. Den tilbød ham et legat, så han kunne rejse til Delhi og blive optaget på uddannelsen for lærere af blinde! Jeg kender til et tilfælde med en døv, der bad Baba om at blive helbredt. Baba's svar lød således: "Dine ører er din guru. De bragte dig til Mig. Vær taknemmelig for, at i det mindste én kilde til tilknytning lykkeligvis er sat ud af spillet." Om en anden der bad om at blive helbredt, sagde Han: "Hvis Jeg giver ham hans syn tilbage, så vil han helt sikkert ødelægge sig selv." Baba kender til fortiden og fremtiden; alle er som en åben bog for Ham. Så Han siger: "For jer er det let at udvise medfølelse, men Jeg er nødt til at vurdere de forskellige muligheder, den 'straf' som de fortjener, den brug eller det misbrug de vil gøre af de yderligere evner og muligheder, de måtte få." Når der var en eller anden, der døde i en af de boliger, der ligger inde i Prasanthi Nilayam, og slægtninge bad Baba om at genoplive den døde, så sagde Baba: "Vil du dermed sige, at det kun er dette område, der er Mit? Hvad med de tusinder der dør i dette øjeblik rundt om i hele verden? De er i lige så høj grad Mine, som denne person er det. Fortæl Mig, hvorfor denne mand er uundværlig i relation til, at verden skal gøre fremskridt. Han har afsluttet sin jordiske karriere. Han blev født for at udleve sin skæbne, ikke for at skaffe midlertidig og ubetydelig glæde til nogle få, der klamrer sig til ham."

12.3. I bogen 'Skelneevnens kronjuvel' omtaler Sankaracharya Herren som 'Barmhjertighedens Hav der frelser uden grund eller sammenhæng'. Sådan er Baba. Han helbreder visse kroniske lidelser ved Sin Viljes kraft. Andre, der beder om, at Han helbreder dem, lader Han fortsat lide. Ingen kan sige, hvorfor det er sådan. Tilfældet med Seshagiri Rao, der blev omtalt i bind 1, vil i dag kaste lidt lys over dette aspekt af Baba's nådegerninger. Seshagiri Rao, der passede helligdommen i det gamle tempel og senere i Nilayam i samfulde 14 år, havde været udsat for et fald og kæmpede nu for at overleve. Med sit sidste åndedrag fremkom han med den forbløffende sandhed, som det ellers kun er vismænd, der husker på i øjeblikket, hvor de er i dødelig krise: "Denne krop, der er dannet af de fem elementer, vil nu nedbrydes i sine bestanddele. Jeg bliver befriet!" Jeg stod ved siden af denne gamle mand i dette øjeblik, og jeg både beundrede og misundte ham. "Hvilken storslået og god skæbne må det være at drage hinsides med disse ord på sine læber", tænkte jeg for mig selv. Pludselig trådte Baba ind i værelset. Det var, som om en eller anden havde informeret Ham om den forestående bortgang af en af Hans betroede tjenere. I en lidt hård tone drillede Baba Seshagiri Rao. Han sagde: "Hvor vover du at påbegynde denne rejse uden at løse billet hos Mig? Kom herved igen. Udfør den opgave, der er blevet dig tildelt. Jeg beordrer dig til at komme til bedesalen i eftermiddag og udføre arathi, som du plejer." Vi stod næsten forfærdet og lyttede til denne 'uvenlighed', men hvem er vi, der kan sætte vores egen vurdering op mod Den Alvidende? Seshagiri Rao adlød ordren. Han deltog i lovsangen og gennemførte sine tildelte opgaver.

12.4. Seks måneder senere blev han syg, alvorlig syg. Han blev indlagt på Sathya Sai Hospitalet. Hans tilstand blev værre; den blev desværre meget kritisk. Hans hjerne tog skade, han mistede al sans for renlighed, og vi blev alle bedrøvet over at se en så trofast Guds tjener lide på denne måde. Hans broder kom fra Bangalore og bad Baba om lov til at bringe ham til Victoria Hospitalet, hvor hans søn og nevø, der arbejdede der, kunne tage sig af ham. Men Baba sagde: "Lad være med at bekymre dig om hans nuværende tilstand. Jeg tillader ham at udleve den lidelse, som han skal gennemleve. Efter dette får han mulighed for at dø fredfyldt og ganske lykkeligt. Ellers kunne Jeg have sendt ham videre for måneder siden, da han blev udsat for faldet." Og sådan gik det. En måned gik. Seshagiri Rao kom sig ganske mirakuløst. Solen skinnede på ham i hans lejlighed. Han tilbragte seks uger i ren lyksalighed med at udføre sine pligter. Herefter begyndte det at gå ned ad bakke, og til sidst var han sengeliggende. Hans søn var ved hans side og tog sig kærligt af ham. En aften gik Baba ind på hans værelse. Jeg havde det store privilegium at følges med Ham. Han bad mig om at hente et krus varm mælk. Skefuld efter skefuld madede Han ham, indtil han havde drukket det hele. Alt imens dette skete, sagde Han hans navn og fortalte ham, at det var hans Baba, der madede ham! Herefter rejste Han sig for at forlade værelset, men da Han nåede hen i døråbningen, vendte Han Sig og så på Rao og sagde: "Nu kan du tage af sted!" Og Seshagiri adlød, inden der var gået en time! Baba vidste præcis, hvornår han skulle blive her, og hvornår han skulle tage herfra. Vi kan blot iagttage og bede; forbløffet må vi opleve Nådens vindes under og meningsfulde lunefuldhed.

12.5. Lad dr. T. Nallainathan fra Castle Lane, Colombo fortælle om et sådant under. "En 12-årig dreng ved navn Anthonis led af en kræftsvulst i rygmarvens nederste del. Hans farbroder er en berømt kirurg, og denne neurokirurg udførte en operation, der varede 3 timer og 15 minutter. Jeg overværede selv operationen. Men operationen forbedrede ikke patientens tilstand. Selv om han var uden bevidsthed, tissede drengen uafbrudt. Dette standsede ikke. Situationen kunne ikke bringes under kontrol. Et medlem af Sathya Sai Tjenesteorganisationen i Colombo gav drengen en smule vibhuthi, som han havde fået af Baba. Den kommende nat kunne forældrene se en tydelig bedring i drengens tilstand. Så hurtigt det kunne lade sig gøre, rejste de til Baba, der på det tidspunkt befandt Sig i Madras. Den 10. november fik de Hans darshan. Med en bevægelse af hånden materialiserede Han en amulet. Han gav forældrene besked på, at drengen skulle bære den rundt om håndleddet. De fik darshan to gange til og vendte derefter lykkelige hjem. Jeg så drengen juledag. Han var glad, og mens han legede, talte han om, at han skulle i skole efter ferien! Jeg ved, at han nu er påbegyndt skolen."

12.6. Blandt det store antal af tilfælde, som jeg har kendskab til, vil jeg her nævne en helt speciel og vidunderlig helbredelse. Det var februar 1966, og det var midt på dagen. Et ungt par ankom i bil fra Bangalore, hvor de var landet med fly fra Delhi. Kvindens broder var blevet sendt hjem fra New Delhi Hospitalet som et håbløst tilfælde. En eller anden havde fortalt dem om Baba, og de var kommet for at søge Hans Nåde, så broderens liv måske kunne reddes. Baba gav mig to pakker vibhuthi, som Han tog fra den beholder med vibhuthi, som Han havde på Sit værelse. Han bad mig fortælle det unge par, at de straks skulle tage dem med til New Delhi! At læse broderens sygejournal var sørgelig læsning.

Navn: Balija. Alder: 30 år. Kronisk nephritis. Anæmi. I juli 1960 forekom smerteanfald i venstre lænderegion samt blod i urinen. I december 1963 konstateredes opsvulmning af hele kroppen. Urin-alb.+++.
Generelle ødemer. Blod-urinstof: Normal. Blodtryk: Normal. Røntgen abd: Normal.
Røntgen bryst: Normal. Klagede i december 1964 over nedsat syn. Blodtryk 240/140. Røntgen og intravenøs pylografi: Ingen farvestofudskillelse fra nyrerne. Urinstof i blodet: 70 mgm. Urin alb: +++. Fortsat behandling med blodtryksnedsættende medicin. Hypertonisk encephalopati og oculogen krise. Ufrivillige trækninger i højre side af ansigtet. Blodtryk: 240/140. Hospitalsindlagt.

Blodtryksnedsættende behandling og behandling med smertestillende medicin. Blod-urinstof: 98 faldende til 80. Urin-alb: Kraftige spor, ingen udfældning. Lejlighedsvis røde blodlegemer. Periodevist normalt blodtryk, derpå gennem ti dage stigende fra 150/100 til 200/120. Urinmængde: 1,4 – 1,7 l. Hæmoglobin: Langsomt aftagende. Den 18. dec. 1965: H. 9 gr. Den 29. jan. 1966: HC 5,8 gr. Patienten periodevis rastløs. Bleghed og let opsvulmet ansigt. Uudholdelige ledsmerter. Behandling med Adelphin Esiderex, 2 tabl. 3 gange dagligt. Serpasil, 1 – 2 tabl. 3 gange dagligt. Serpasil-injektion SOS. Injektion med Largactil. Injektion med Jectofer påbegyndt den 22. januar 1966 hver anden dag. Kaliumklorid 15 gr. 3 gange dagligt. Diæt, begrænset æggehvitestof.

De to pakker vibhuthi skulle dels opløses i vand og gives til patienten og dels smøres ud på kroppen. Jeg blev forbløffet, da jeg modtog et telegram fra søsteren, der fortalte, at de ville bringe patienten til Prasanthi Nilayam den næste dag. Der var ikke engang gået to uger, siden deres besøg i ashram'en. Bilen fra Bangalore kørte ind i ashram'en, og der steg tre personer ud. Parret og en fremmed. Livfulde gik de hen mod templet, og så snart jeg så og genkendte dem, spurgte jeg: "Hvor er patienten?" De lo og udpegede ham for mig. Det var den tredje person, en mand der ikke udviste det mindste tegn på, at han var syg, bortset fra at han havde et uldent tørklæde rund om halsen.

12.7. Eller lad os lytte til en anden beretning fra familien Padubidris fra Bombay. "Den 4. maj 1957. Det var hendes første fødselsdag. Barnets fødselsdagsfest var i fuld gang. Mens hendes unge gæster tog godt for sig af snacks og slik, gyngede den lille værtinde energisk på sin gyngehest. Hun trængte til at gøre noget, der kunne aflede hendes opmærksomhed fra smerten. Medicinske eksperter var i gang med at undersøge hendes tilfælde. Fødselsdagsfesten var endnu ikke forbi, da rapporten om røntgenbillederne ankom. Med en næsten utrolig endegyldighed afslørede den, at den stakkels etårige pige led af en knoglesygdom af den værste slags, den såkaldte Pott'ske syge. Diskussionen mellem hendes 5. og 6. ryghvirvel var fuldstændig ødelagt. Vi kunne ikke være blevet ramt af nogen værre nyhed."

12.8. "Knoglespecialisten beordrede, at barnet skulle lægges i gips for at reducere hendes bevægelser til et minimum. Faktisk måtte hun helst slet ikke bevæge sig. Alt dette skulle hjælpe med til, at ny knoglekalk kunne få de bedste betingelser. Herudover skulle hun hver dag have en indsprøjtning med streptomycin, og en lang liste af medicin og styrkende midler blev ordineret. Hvor længe skulle hun pines på denne måde? Vi bad til Sai Baba. Jeg drømte, at Han holdt barnet tæt og beskyttende ind til Sig. I juni 1958 kom hun af med gipsen, men lægen sagde, at hun skulle iføres et lille støttekors af jern, der skulle skåne hendes rygsøjle. Den 4. november nåede vi frem til Puttaparthi, og vi havde hende med. Baba gav os et interview, der varede 45 minutter. Han velsignede barnet, strøg hende over ryggen, gav hende vibhuthi og fortalte den bekymrede bedstemoder: "Overlad alt til Mig. Jeg vil altid tage Mig af hende. Du bekymrer dig alt for meget om hende." Han forsikrede os, at barnet ville begynde at gå til januar. Og det gjorde hun!"

12.9. Der findes talrige eksempler på, at Han har helbredt kræfttilfælde ved at sige: "Din kræft er annulleret (your cancer is cancelled)." D.R. Ghule's tilfælde er på mange måder bemærkelsesværdigt. I et brev, der er dateret den 15. juni 1966, skriver Rao Saheb D.R. Ghule: "Den 11. maj 1966 sendte jeg et brev til Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, hvor jeg informerede Ham om min broders sørgelige situation. Min broder hedder Dattatreya Ramachandra Ghule, og han er 76 år gammel. Jeg skrev: Smerten er nu koncentreret om den højre side af hans hals. Det føles, som om nåle bliver stukket ind i hans hals, selv om han blot sluger mælk, te eller kaffe. Han er blevet meget svag. Han er ude af stand til at tale tydeligt. Lægerne i Jubbulpore har fastslået, at det er cancer, og han får strålebehandling på Tata Hospitalet her i Bombay. Dag for dag bliver han svagere og svagere. Vi fik fat i bogen Sathyam Sivam Sundaram, og efter vi havde læst den, købte vi et billede af Dig, og det står fremme, så vi dagligt kan få Din darshan. Jeg ved ikke, om denne appel vil nå Dig, for jeg kender ikke Din nuværende adresse

eller Din rigtige adresse. Med foldede hænder bønfalder jeg Dig om at frelse min broder fra disse frygtelige smerter og denne sygdom.”

12.10. ”Om morgenen den 13. forværredes min broders situation, og lægerne ville indlægge ham, eftersom de ønskede at operere ham med det samme. Jeg lagde en kopi af mit brev til Baba ved fødderne af Baba på billedet, og jeg bad om Hans barmhjertighed og Nåde. Klokken var omkring 12.30. Klokken 13.00 bad min broder om vand, som han drak uden problemer! Herefter drak han mælk, noget han ikke havde kunnet i lang tid! Vi bragte ham til hospitalet, hvor man undersøgte ham og fandt, at han var rask! Lægerne erklærede, at der ikke længere var nogen grund til at operere. I dag har han det langt bedre.” De amuletter, breve med vibhuthi eller andre genstande som Han giver, er blot forsikringer til modtagerne om, at de har fået noget fra Hans hånd. De er overflødige, når vi ved, at Hans Vilje er det, som alting står og falder med. Denne Vilje kan krydse havene og landene, sprogene og alderens grænser, og den kan vindes ved hjælp af oprigtige og dybtfølte bønner. Den helbreder af grunde, som kun den kender til. Han er kommet for at genoplive god moral og for at genskabe troen på Gud og på den ultimative befrielse af mennesket fra sorg og smerte. Disse helbredelser er visitkort, som Han deler ud for at bekendtgøre, at Det Guddommelige er kommet blandt mennesker. ”Rejs dig fra din seng og gå”, er en sætning, som Baba har sagt til mange i Prasanthi Nilayam. Det sker under den daglige uddeling af nådegaver, der kaldes interview, og her giver Han også rådet: ”Gå herfra med tro, gå herfra med håb, gå herfra og lev i sandhed.”

12.11. Der var engang en pige i teenagealderen, der blev båret rundt af sin broder. Hun var kommet hertil fra byen Bhadravathi, der ligger i delstaten Mysore. I fem lange år havde hendes fødder ikke rørt jorden. Baba kaldte broderen til Sig og bad ham om at komme med søsteren. Han bar hende ind i interviewværelset, som var det et barn, han bar på. Efter få minutter gik døren op. De 500 hengivne, der sad uden for templet, så pigen komme gående ud med hjælp fra sin broder og moder. Baba havde bedt dem om at gå rundt om bygningen tre gange. Og den næste dag gjorde hun det alene! Baba rådede pigen til at tage hjem og være lykkelig! Enhver helbredelse er en øjenåbner, en gave der giver os et nyt syn. Det er et syn, der gør os i stand til at se Den Guddommelige Helbreder, der helbreder kroppen, så den kan blive et egnet redskab i vor bestræbelse på at besejre sindet og realisere den lyksalighed, der ligger slumrende i de lag, der udgøres af sanserne, følelserne, tilbøjelighederne og intellektet!

Kapitel 13

Aspekter af sandheden

13.1. *På denne måde strømmede Nådens Ganges fra Prasanthi Nilayam, der er Baba. Den genopretter helbredet, kvikker de modløse op, helliggør alle tjenesteaktiviteter, gør alle ædle impulser frugtbare, skærper blikket og kaster lys over vejen til Gud.*

13.2. Som hovedpunkt for Sin mission blandt mennesker har Baba genetableringen af dharma. Hermed mener Han den Sanathana Dharma, der er universel og evig. Baba er kommet for at sammensmelte, ikke for at afvise og forvirre. Sanathana Dharma tilhører hele verden. Det er årsagen til, at Baba's tilhængere tilbyder Ham ved at sige: "Vi kaster os i støvet for Ham, der opfatter alle religioner som værende ligeværdige." Da jeg henvendte mig til Ham for at få anvisninger vedrørende forsidens udseende på Mahashivarathri-specialnummeret af tidsskriftet Sanathana Sarathi, greb Baba Sin blyant. På et stykke papir tegnede Han et udkast, der bestod af et cirkulært midterfelt (hvori jeg skulle anbringe et billede af Ham Selv) omgivet af en krans, der bestod af fem regelmæssige kronblade adskilt af fem små bægerblade. I hvert af kronbladene var symbolet for hver af de fem verdensreligioner tegnet: OM-tegnet for hinduismen. Hjulet der symboliserer buddhismen. Den hellige ild for Zoroasters lære. Halvmånen og stjernen for islam og korset som et symbol på kristendommen! I denne forbindelse sagde Han: "Alle trosretninger er aspekter af den samme sandhed. Disse aspekter kommer til udtryk som kærlighed, som renhed, som velgørelse, som selvopofrelse eller som overgivelse af viljen. Selv de der fornægter Gud eller fordømmer en moralsk levevis, elsker en eller anden eller et eller andet. De siger sandheden, så folk vil tro på dem. De er også nødt til at være rene, så de kan tilfredsstille deres samvittighed og følge samfundets konventioner. Den slags mennesker søger også fred og glæde. Den sandhed, den kærlighed, den fred, den glæde er Gud", siger Baba. Hans Nåde er så umådelig stor og så grænseløs, at Han gør fordring på, at hele verden er Hans bolig, at ethvert land blot er et værelse i denne bolig.

13.3. Dette er også årsagen til, at der dannes en eller flere lingam'er i Hans krop til Mahashivarathri. For lingam'en er det mest universelle symbol på Gud, det enkleste og det der er lettest at forstå og overskride. Det er formen, der udstråler fra Det Formløse. Lingam'en skaber sig selv inden i Ham; Han skaber Sig Selv i lingam'en.

13.4. Som eksempel herpå kan man nævne miraklet i Kothenaghatta, en lille flække i stil med Puttaparthi. Landsbyen kryber næsten i ly bag den kolossale monolitfigur af Gomateswara ved Indragiri nær Sravanabelagola i delstaten Mysore. To drenge fra denne landsby hørte om Baba. De lånte nogle penge, og modigt begav de sig ud på den lange rejse. Baba talte kærligt til dem, og Han fik dem i godt humør. Men Han fortalte dem også følgende: "Jeg er altid i jeres landsby. I kan få darshan der. Hvorfor skal I rejse hertil?" Drengene rejste tilbage med bedrøvede hjerter, der dog var gennemsyret af de opbyggelige sange, der var blevet sunget til lovsang i Nilayam. Da de kom hjem, samlede de nogle få landarbejdere fra landsbyen, og sammen sang de de samme sange i landsbyens tempel.

13.5. I templet var der installeret en lingam. Den var af marmor, og den var blevet bragt til byen af en indbygger, der for hundrede år siden havde besøgt Kashi. Han havde medbragt to lingam'er, som han havde fundet i Narmada-floden. Han havde fået opført templer til dem. Det ene i hans egen landsby og det andet i Kantharajapura, der ligger i nærheden. Han skænkede store landområder til templerne, fik bygget gæsteboliger og gravet brønde, som pilgrimme kunne få glæde af. Han sørgede også for en livrente til præsterne. Lingam'en i Kothenaghatta er 30 cm høj og står på en sokkel. Hver eneste dag, siden den blev installeret for hundrede år

siden, er den blevet æret, sådan som det er påbudt i Sastra'erne. Da de hjemvendte drenge sang, undrede de ældre, der sad i nærheden, sig over, hvem denne Sai Baba var. Drengene fortalte dem om Shirdi Sai Baba og Sai Baba fra Puttaparthi. De fortalte også om den fred, der herskede i Prasanthi Nilayam; en fred man kunne tage med sig, når man forlod stedet! Inden længe lagde præsten mærke til, at der var et eller andet på færde inde i lingam'en. Der fremkom nogle nye farver og linjer, og efterhånden som dagene gik, tog disse konturer form. Drengene undrede sig over, hvad det hele skulle ende med. Inden der var gået en uge, så de tydeligt to billeder inde i denne marmor-lingam. Vi andre kan se dem den dag i dag. Der er et billede af Sathya Sai Baba. Man ser overkroppen, ansigtet vender ud mod beskueren, og Han har en blomsterkrans rundt om halsen. Under dette billede er der et billede af Shirdi Sai Baba. Man ser Ham fra siden. Han sidder ved Dwarakamayi-moskeen med sort skæg og et lille stykke klæde bundet rundt om hovedet! Det er nu over et år siden, at denne forvandling af lingam'en fandt sted. Vi kan se Dem begge i dette marmorhjem.

13.6. Baba har foræret mange ringe med ædelstene væk med velsignelsen: "Du kan se Mig inde i denne sten." På denne måde kan folk få Hans darshan i disse gaver. Men førnævnte manifestation er at finde i et offentligt tempel, hvor alle kan betragte og tilbede Den Almægtige i Hans dobbelte manifestation! Baba har Selv opmuntret mange hengivne til at tage til Kothnaghatta og få darshan. Hans fødselsdag fejres i denne landsby, og beboerne udtrykker deres store taknemmelighed. Når man står foran dette alter med Sai-lingam'en, føles det, som om man bliver bestyrket i sin tro på Sai. Det er en dåb til hengivenhed, både for dem der er usikre og tøvende, og for dem der helst vil vedblive med at være blinde. Baba er i hver eneste lingam, i hver eneste statue som mennesket tilbeder. Alle lingam'er, altså statuer der bliver tilbedt af mennesker, er i Ham. Det er det budskab, som fuglene på tempeltårnet kvirrer til de pilgrimme, der besøger Kothnaghatta.

13.7. Mahashivarathri 1967 faldt den 9. marts. Til en gevaldig stor forsamling sagde Baba denne morgen: "Ganges er en hellig flod, og det gælder hver eneste tomme fra dens udspring i Gangothi til havet. Men visse steder på dens bredder, såsom Haridwar, Prayag, Varanasi og Dakshineswar, anses for at være specielt hellige på grund af deres tilknytning til historiske begivenheder eller på grund af deres templer, der besidder en særlig udstråling. Skønt hver dag er hellig her i denne Prasanthi Nilayam, og i den Prasanthi Nilayam I har installeret i jeres egne hjerter og hjem, så er Mahashivarathri speciel hellig, og det skyldes fremkomsten af lingam'en fra den levende Siva." Denne nat, da tiden for lingam'ens fremkomst blev bekendtgjort af det første tegn, hosten, begyndte 30.000 hjerter at slå hurtigere. Alle bad intenst til Siva, da de sad der og iagttog Baba på den otte-søjlede pavillon. En lyserød oval lingam, der var 10 cm lang; en viswa lingam med planeternes baner lysende inde i den og nogle få minutter senere en mindre jyothi lingam dukkede begge frem af Baba's mund. Festlighederne, der havde forbindelse med denne højtid, fortsatte indtil den 12., og den 13., 14. og 15. havde Baba travlt med at helbrede og pleje de syge, de svage og de ældre blandt pilgrimmene. "Bestræb jer på at se det gode, høre det gode og sige det gode hvert eneste øjeblik på dagen", ansporede Han. "Praktiser nogle åndelige øvelser, det være sig meditation, gentagelse af Guds navn, lovsang eller konstante ihukommelse af Guds navn. Tag blot ét skridt mod Mig, og Jeg vil tage 10 skridt mod jer. Fæld blot én tåre i anger, og jeg vil tørre hundrede tårer af jeres kinder."

13.8. Den lokale Sathya Sai Tjenesteorganisation og Maharashtra-grenen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde bønfuldt Baba om at tilbringe nogle få dage i Bombay, og Baba var så venlig at imødekomme ønsket. I bil nåede Han til Bombay den 16. marts. Omkring 60 elever fra Sathya Sai Vedasastra Patasala (*Den Vediske Skole*) i Prasanthi Nilayam kørte også af sted i en bus. Baba tog den samme rute som bussen. Det gjorde Han for at kunne være sammen med drengene, når de gjorde holdt på turen for at spise. Han tog Sig kærligt af dem, som en moder ville have gjort, og Han tilfredsstillede deres nysgerrighed vedrørende de områder, som de kørte igennem. De så de berømte ruiner af Vijayanagar imperiet ved Hampi, der havde været scenen for nogle af Baba's mirakler i drengeårene. De så også Virupaksha

Templet, hvor Baba havde givet darshan til Sin broder og andre som selveste Virupaksha. De fik endda lejlighed til at se de enorme og massive statuer af Ganesha og Narasimha, og hver gang de så noget interessant, fortalte Baba dem om det. Drengene opførte to musikalske stykker i Bombay. Det var stykker, som Baba havde skrevet specielt til dem. De var fulde af Hans Eget styrkende budskab om, at man skal udvise mod; et mod der baserer sig på menneskets iboende Guddommelighed.

13.9. Radha-bhakthi er et muntret og opløftende stykke, der er fuld af populære rytmer og folkedanse, der beskriver de jævne gopi'ers rene hengivenhed over for Krishna, der har erobret deres hjerter i en grad, så de udelukker alt andet. Stykket undsiger alle dem, der gennem årene har påstået, at der ligger en eller anden form for absurd erotisk tiltrækning bag forholdet mellem Radha og Krishna. Stykket redder hendes ære fra denne vanære. Det centrerer sig om de festligheder, der blev organiseret i Brindavan for at fejre årsdagen for, at Krishna løftede Govardhana-bjerget. Krishna accepterer gopi'ernes invitation. De længes efter at se og hylde Ham. Nanda og Yasoda, Hans plejeforældre, er også lykkelige over, at de vil få lejlighed til at fryde sig over synet af Ham. Gopala'erne og gopi'erne træffer alle mulige forberedelser til at modtage Krishna, der bringer den ædle Rukmini med Sig. Men den anden dronning, Sathyabhama, er ikke med. Hun er alt for jaloux på grund af den hengivenhed, som Radha nærer over for sin Herre. I Brindavan bliver Radha tvunget til at blive inden døre, for hun er en vild Sjæl, der løber hid og did i sin søgen efter den Skat, som hun har mistet! Men Krishna standser op foran hendes dør. Da hun bliver ført hen til Ham, forklarer Han Den Guddommelige prema's natur, som hun er den reneste repræsentant for.

13.10. Baba udfører opgaven med at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma ved at arbejde gennem mange kanaler: Ved hjælp af direkte undervisning, ved at skrive og ved at holde taler, ved at anspore og tilskynde og ved at styrke det der i den almindelige bevidsthed står som garant for dharma, nemlig templerne, hellige steder og de skriftkloge. Han renser også de ældgamle tekster, der er blevet misfarvet af tidernes sentimentale sludder og skrivelser. Stykket Radha-bhakthi er et eksempel på denne udrensning. Bogen Bhagavatha Vahini, som Han skriver i Sanathana Sarathi, åbenbarer den krystalklare og helbredende strøm, som Bhagavatha oprindeligt var, før den modtog tilføjelsernes forurenende tilstrømning.

13.11. Stykket om Sakkubai, som drengene også opførte i Bombay, var en behagelig overraskelse. For gennem dans og sang skildrer Baba i dette stykke budskabet om, at 'sorg er den blideste læremester'. Scenen, hvor statuerne af Panduranga og Rukmayi kommer til live og taler om Sakkubai's sørgelige forfatning og om de konsekvenser, disse lidelser har, er en fin lektion vedrørende Nådens filosofi. Hans excellence, guvernøren for Maharashtra, udtalte, da han lykønskede de små drenge med deres flotte optræden: "I er repræsentanter for dette lands storslåede kultur."

13.12. Baba talte til kolossalt store menneskeskarer i Kings Circle og på Vallabhai Patel Stadion, og i alle tilhørernes hjerter tændte Han den åndelige visdoms flamme. "I forening skaber ild og vand damp, der kan trække selv tunge godsvogne. På samme måde producerer karma og tilbedelse åndelig visdom, der kan trække jer og jeres tunge last af konsekvenserne af mange tidligere livs tanker, ord og handlinger mod den iboende Herre."

13.13. Elever og studerende var i klart overtal på stadionet den 21. marts, og Baba gav dem nogle gode råd: "Ligesom tigreren nægter at æde græs, ligegyldig hvor sulten den er, så skal mennesket nægte at nedværdige sig til at beskæftige sig med bagvaskelse, sadisme og gerrighed. Den grådighed og selvished der inficerer dette land, er en tragedie for menneskeheden, for Indien skal guide og lede alle mennesker til selvrealisationens mål. Ungdommen i Indien vokser op i splittelsen og lidenskabernes udklækningshuse. Det er ikke, som det var i fortiden, hvor ungdommen voksede op i ærbødigheden og ydmyghedens løvhytter. I dag hengiver voksne mennesker sig til og tager del i broderstridigheder, hævn-gerrige retssager og

korrupte måder at tjene penge på samt skånselsløs konkurrence. Deres dårlige og simple opførelse i hjemmet, i landsbyen, i klubberne, i offentlige forsamlinger og i lovgivende forsamlinger sætter standarden for ungdommen! Den indiske kultur, der i sin livsanskuelse faktisk er international, skal læres og udledes i Indiens skoler og universiteter, så Indien og verden kan blive lykkelige og tilfredse”, sagde Baba.

13.14. Baba udviser speciel interesse for ungdommen, for på dem hviler byrden med at opretholde dharma. Idet Han holder dem tæt til Sig, former Han dem, så de bliver den uselviske tjenestes redskaber og udøvere af åndelige øvelser. Han skænker dem Nåde og vinder deres loyalitet. Og med Sin grænseløse prema fortæller Han dem: ”I er alle Mine lemmer, der bliver næret af Mig. I udgør Sai-legemet. Sai vil sende jer næring, og det uanset hvor I befinder jer, hvilken opgave I end har påtaget jer her i livet. Men forudsætningen er, at I giver Sai de ting, som Sai anser for at være ønskværdige: Gode egenskaber, tro, selv-disciplin, ydmyghed og ærefrygt.” Det er vanskeligt at modstå denne opfordring.

13.15. Baba har planlagt studiekredse i skolerne og på universitetet, så man her kan studere skrifterne og de hellige tekster. Han har også slået til lyd for, at man danner grupper, og i disse grupper træner i gentagelse af Guds navn og meditation og det at pleje og passe de syge og de nødstedte. Medlemmer af denne Sathya Sai Tjensteorganisation skal være gennemtrængt af hengivenhed over for Gud og af et ønske om at tjene mennesket. Dette kan man betegne som værende alfa og omega på livets pilgrimsrejse. ”Medlemmet skal være ivrigt efter at tjene, i stand til at tjene, intelligent, oprigtig og indstillet på at gøre det med glæde”, rådede Han. Baba tilskynder de hengivne til at gennemføre lektioner på skolerne, hvor man lærer eleverne om religion og moral med udgangspunkt i Sanathana Dharma. Han anbefaler oprettelse af studenterkollegier, hvor de studerende kan tilegne sig viden om og erfaring med yoga og åndelige øvelser, mens de gennemfører deres studie i en atmosfære af stilhed og fred.

13.16. På King's Circle, på stadionet og ved villaen hvor Han boede i Andheri, fortsatte Baba uafsladeligt med Sin barmhjertighedsmission, idet Han øste Sin Nåde ud over de syge, de gamle, de mentalt forstyrrede, de kasteløse og det civiliserede samfunds udskud. Han rejste Sig fra sølvstolen og trådte ned fra den dekorerede tribune og bevægede Sig langsomt langs de tætsiddende rækker af hengivne. Han fandt frem til dem, der havde behov for Hans opmærksomhed, og som svar på de hengivnes hyldest hilste Han dem med hilsenen 'frygt ikke'. Han fandt også tid til at løse de åndelige problemer og endog personlige vanskeligheder, som plagede de personer, der henvendte sig til Ham for at få Hans velsignelse og vejledning. Han opfyldte ønsker fra hengivne om at komme og velsigne deres hjem. Disse hjem lå ofte på første sal, så Han gik op og ned af mange trapper denne dag, og Han gjorde det med en beredvillighed, der udsprang af en grænseløs prema. Når Han trådte ind i et hjem, spøjte og lo Han, påskønnede og advarede Han, og Han gav gaver til alle medlemmer af familien. For Han er ven og fader, lærer og moder, beskytter og Gud for de husstande, som søger Ham.

13.17. Den 27. marts rejste Baba med fly til Jamnagar, der er beliggende i Saurashtra-regionen. Det var samtidig en yderst velkommen mulighed for de ansatte i lufthavnene i Bombay og Jamnagar til at berøre de fødder, som millioner tragter efter at holde i deres hænder. På flyet henledte Baba Sine medpassagerers opmærksomhed på de vidunderlige scenerier, de så på havet og ind over land. Det var scenerier, som Den Store Kunstner havde skabt for Sin egen fornøjelses skyld. Overalt i Saurashtra finder man Sathya Sai studiekredse og lovsangsforeninger. Allerede da Han boede og levede i Shirdi, øste Baba Sin Nåde ud over dette land. Og nu hvor Han er kommet igen, har Han trukket folk i byer og landsbyer så tæt til Sig, at byen næsten forandrer sig til Saurashtra! Da jeg spurgte en mand i Jamnagar om årsagen til den helt enestående strøm af mænd og kvinder, der oversvømmede det område, hvor det offentlige møde skulle afholdes, svarede han: ”I hver eneste landsby her omkring har Baba bekendtgjort Sin tilstedeværelse og Nåde gennem uomtvistelige tegn, som for eksempel spontan tilsynskomst af vibhuthi i de helligdomme hvor Han tilbedes!”

13.18. Baba skulle bo i Amar Vilas paladsets gæstehus, og Han blev budt velkommen af fyrst Matha af Jamnagar. Til længe over midnat viste Baba Sig igen og igen på verandaen for at give darshan til hundredvis af mennesker, der hele tiden strømmede til. I Jamnagar indviede Baba en rummelig bygning, der fremover skulle tjene som hovedkvarter for Sathya Sai Tjenesteorganisationen. Da Han gik over mod den åbne plads, hvor mødet skulle finde sted, så Han, at området var fyldt til bristepunktet. Han fik imidlertid øje på nogle syge børn. Baba materialiserede noget vibhuthi til dem og henrykkede forsamlingen ved dette bevis på Sin barmhjertighed og kraft. Han vendte tilbage til verandaen og sang nogle få sange, hvori man gentager Guds navne. Tilhørerne gentog navnene efter Ham. Han talte til dem om behovet for at nærme Ånden, ligesom man nærer kroppen. Næringen til Ånden er gentagelse af Guds navn, meditation og konstant ihukommelse af Guds navn, sagde Han. Efter mødet mødte Baba medlemmerne af tjenesteorganisationen, og Han opfordrede dem til at arbejde sammen som en enhed uden nogen form for ego. "Intet menneske kan hævde at have opnået den eller hin sejr, for alle er blot redskaber i Herrens hænder", sagde Han.

13.19. Ved daggry den 28. forlod Baba Jamnagar og kørte i bil til Bhavanagar. På vejen standsede de i Rajkot for at give darshan til de tusinder af mennesker, der havde forsamlet sig her. Han sang nogle få lovsange, og da Han fik øje på nogle syge mennesker, fik Hans barmhjertighed Ham til at give dem noget vibhuthi, som Han skabte på stedet. Aviserne 'Jai Hind' og 'Phul Chhab' bragte nyheden om, at Baba ville rejse ad en bestemt rute denne dag, og disse nyheder var ude, allerede inden solen stod op denne morgen. Der ligger mange landsbyer langs denne vej, og Baba var nødt til at standse med få kilometers interval, så landsbyboerne kunne fryde deres øjne med den Herre, som de forgudede. Fra start til slut løftede Baba Sine hænder til hilsenen 'frygt ikke' ved hvert eneste stop.

13.20. Baba nåede udkanten af Bhavanagar omkring klokken 11.00 om formiddagen. Byens indbyggere havde planlagt at føre Ham i procession i en blomsterudsmykket bil gennem gaderne, der var pyntet med blomsterportaler. Overalt stod der skolebørn og en ivrig folkeskare. Men eftersom byen allerede var så fuld af besøgende, forudså Baba, at en procession i høj grad ville øge byens trafikproblemer. Han meddelte, at Han ville give darshan ved rådhuset. Vi har ofte set, at Baba overtager ledelsen i den slags situationer på Sine rejser, når arrangørerne bliver for overvældet af forsamlingens størrelse til at tænke klart, og til at vurdere hvad det næste skridt skal være. I Takheswar boede Baba i Abdulla Noor Mahomed's villa. Baba gav darshan til folkemængden fra villaens tag. Han viste Sig for dem klokken 17.00 og talte til dem i over en time. "Lad være med at forelske jer i verden i en sådan grad, at I igen og igen bliver fanget ind i denne skuffende blanding af sorg og glæde", sagde Han. "I tager en avis og læser den. Herved opdager I, at verden er skør og tåbelig, fuld af svindlere og særlinge. Hver dag præsenteres man for nye eksempler på hykleri. Heltemod er nytteløst, og berømmelse er forbigående. I væmmelse smider I avisen væk. I skal behandle livet på samme måde. I må bringes til erkendelse af, at det hele er en fantasi, et drama, en farce. Anvend verden som et redskab, som en øvelsesplads for uselvvisk tjeneste og selvopofrelse. Betragt verden som det sted, hvor I kan opnå befrielse. Stå lidt på afstand, og iagttag både dramaet og den Instruktør, der instruerer det."

13.21. Senere lagde Baba grundstenen til et Sai-templet i Bhavanagar by. Den 29. fløj Han til Bombay, og den 30. marts kørte Han i bil til Navsari i Gujurat.

13.22. I Navsari kom der et antal mennesker, der svarede til fire gange byens indbyggertal, til mødet med Baba! Der var knap ståpladser til den kolossalt store forsamling af mennesker, der ivrigt stod og ventede på at få darshan og høre Baba's tale. Baba bevægede Sig op og ned ad de 200 meter lange rækker af mennesker for at give alle darshan. Men folks hengivenhed bevirkede, at mange brød ud af rækkerne for at komme endnu tættere på Ham, og det var faktisk umuligt at få dem til at være stille, da der skulle synges lovsang.

13.23. Derfor rejste Baba straks videre til Baroda. Det gjorde Han for at frelse folk fra den panik, der var ved at opstå. 32 kilometer derfra hørte Baba inde i bilen lyden af lovsang fra omkring 4000 mennesker, der sad ude i det fri langs vejen. De hengivne fra Ubel havde aflagt et højtideligt løfte om, at de ville synge lovsang uafbrudt i 12 timer. Og de havde bedt til, at Baba ville komme og være iblandt dem. Og deres højtidelige løfte bar frugt. Baba var meget glad for at opleve deres eksemplariske selvdisciplin. Han steg ud af bilen, gik ud blandt dem og materialiserede vibhuthi til nogle få. Han steg op på tribunen, og i omkring 20 minutter sang Han lovsange, hvor man gentager Guds navne, og forsamlingen gentog ordene efter Ham. Herefter gik Han tilbage til bilen, og det gjorde Han helt uhindret, da der ikke var én eneste, der forsøgte at kaste sig for Hans fødder. Herefter kørte Han derfra. Forsamlingen fortsatte deres lovsang, indtil den fastsatte tid var gået!

13.24. Baba tilbragte natten i Baroda. Den 31. marts mødtes Han med medlemmerne af Baroda's gren af Sathya Sai Organisationen og deltagerne i Jambusar's og andre nærliggende landsbyers studiekredse. Ved denne lejlighed fik omkring 200 hengivne Hans darshan, og ikke så få modtog Hans kostbare gave, vibhuthi, der blev materialiseret på stedet.

13.25. Den næste dag kørte bilerne ud ad vejen mod Bombay. De kørte gennem byen Navasari, og tidligt på eftermiddagen begyndte selskabet at holde udvig efter et sted, hvor der stod mangotræer eller klynger af andre træer, hvor de kunne sidde i skygge og spise deres frokost. Baba syntes at være uinteresseret. Han gjorde tegn til, at bilerne skulle fortsætte, indtil de kom til en skolebygning. Her standsede Baba bilerne, og Han bad om, at man undersøgte, om skolen var åben. Det var den ikke. Men i tilknytning til den var der et stort studenterkollegium, hvor studerende, der studerede landbrug som deres speciale, boede. Baba fik bilerne til at køre ind ad porten til kollegiet, og Han øste Sin Nåde ud over de logerende. Som udtryk for Sin Nåde forærede Han hver af dem et billede af Sig Selv, en pakke vibhuthi og nok penge til, at de kunne købe sig et nyt sæt tøj. Mens dette stod på, samlede der sig studerende, medlemmer af personalet og landsbybeboere fra de omkringliggende landsbyer rundt om Ham, og Baba talte til dem i omkring en halv time. De fik alle den store glæde, det er at se Ham, røre ved Ham og lytte til Ham. Senere fortalte Baba, at Han godt vidste, at der var en skole på dette sted, hvor Han kunne glæde mange. Baba siger, at ingen af Hans ord er uden betydning; at ingen af Hans handlinger er uden en velsignende virkning.

13.26. Den anden dag i april var Baba i Poona, hvor Han talte til en forsamling på 20.000, der var mødt op på M.E.S. College's grund. Den 3. blev der afholdt lovsang ved hr. Banatwala's villa, der ligger ved flodbreden. Her gav Han interview til mange af de væbnede styrkers officerer. Andhra Foreningen bød Ham velkommen om aftenen, og Han holdt tale i deres lokaler. Her afslørede Han det, der dog allerede var kommet frem tidligere: "Jeg har haft en snak med Poorna's skoleinspektør om moralsk og åndelig træning af drenge og piger. Der vil snart blive oprettet en institution i Poona, hvor forældre, lærere og udvalgte elever vil blive trænet til at lede og guide børn på den rette vej. Det vil ske ved at lære dem de grundlæggende principper vedrørende religion og moral. Eleverne vil også blive trænet i yoga og meditation, så de kan vokse op og blive stærke og hæderlige."

13.27. Baba forlod Poona den 4. april og nåede Prasanthi Nilayam den 7. efter et kort ophold i Hyderabad. Da Han den 10. april talte til hengivne, der havde samlet sig for at modtage Hans nytårsbudskab og velsignelse, erklærede Baba, at Han på rejsen til Maharashtra og Saurashtra havde oplevet en helt enestående strøm af åndelig henrykkelse.

13.28. Den 20. og 21. april blev der afholdt en All India Konference for ledere i alle organisationer, der bærer Baba's navn. Konferencen blev gennemført i Abbotsbury, Madras. Baba var til stede under konferencen. Det var en historisk begivenhed, der var ladet med et gevaldigt potentiale, hvad angår muligheden for at højne dharma. Tæt ved 1000 delegerede fra alle delstater i Indien og mange lande uden for Indien var glade for at deltage på konferencen. I to dage soled de sig i Baba's herligheds sol, og de vendte hjem opfyldt af en ny entusiasme og

med en hidtil ukendt frydefuld fornemmelse. Efter anmodning fra dr. Ramakrishna Rao, der var præsident for Prasanthis gren Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde og tidligere guvernør i Kerala og Uttar Pradesh, og som ledede mødet, talte en repræsentant for de enkelte delstater til forsamlingen. De aflagde rapport og fortalte om de forskellige måder, de anvendte for at udtrykke deres hengivenhed over for Baba. De fortalte også, hvorledes Baba's lære kom til udtryk for at tilgodese folks behov og løse deres problemer. Det var almindeligt at se, at grupper af delegerede mødtes for i kor at synge til Guds pris. Der var også studiekredse, hvor deltagerne lærte om Baba's budskab og lære og forsøg på at bringe indisk kultur og Sanathana Dharma til almindelige menneskers kendskab. Det skulle blandt andet ske ved, at skriftkloge holder foredrag, og der ville også være en rejsende billedudstilling, der skildrer de oplysende lignelser og metaforer, som Baba benytter for at afklare vanskelige problemer inden for filosofi og åndelige øvelser. Der var også et tredags seminar om temaet: 'Hvordan opnår man den højeste fred i den moderne verden?'. Dette seminar blev afholdt i fem byer rundt om i delstaten Mysore.

13.29. Baba bestemte, at de delegerede fra udlandet også skulle udtrykke deres synspunkter. Den delegerede fra Honkong sagde, at de grupper der deltog i lovsang og studiekredse, var et miniature FN, og at han i Japan havde mødt stor begejstring for yoga og åndelige øvelser herunder gentagelse af Guds navn. Han fortalte endvidere, at længslen efter Gud stadig er slumrende i den kinesiske republik og opfordrede kraftigt til, at Baba's bøger og bøgerne om Ham blev oversat til kinesisk og japansk. Den delegerede fra Østafrika beskrev, at landets Sai-grupper samlede sig til fællesbøn, som man gjorde det i Prasanthis Nilayam, og at man studerede Baba's ord som en del af sine åndelige øvelser. Den delegerede fra Ceylon gav eksempler på Baba's nådige tilstedeværelse på Ceylon, hvilket blev bevist gennem de mange ubestridelige oplevelser, som de hengivne konstant fik. Han henrykkede forsamlingen ved at erklære, at Baba i lige så høj grad var på Ceylon, som Han var til stede alle andre steder. Den delegerede fra Norge beskrev den sørgelige forfatning, som folk, der havde mistet troen på Gud og heller ikke troede på mennesket, befandt sig i. Han fortalte om sin tøven med at acceptere forskellige vestlige trossætninger og om sine studier af indisk yoga og filosofi.

13.30. En hengiven fortæller: "Den 25. februar 1965, da jeg sad på første række foran gravmælet i Shirdi, henvendte en fremmed mand i blå skjorte sig til mig med spørgsmålet: "Har du set Sathya Sai Baba? Hvis der findes en Gud på Jorden, så er det Ham. Han kommer til Bombay den 14. marts. Du må se Ham. Dette er vibhuthi fra Hans hånd. Her er et billede af Ham." Det var på denne måde, at Baba kaldte mig til Sig, for jeg fandt senere ud af, at den 25. februar var det udelukkende Baba, der vidste, at Han ville besøge Bombay den 14. marts!"

13.31. "Jeg havde skrevet et brev til Baba, som jeg ønskede at aflevere. Det var den 14. marts, da Han var i Gwalior Paladset, Bombay. L.C. Java tog straks mit brev, idet han sagde, at Baba for en time siden havde fortalt ham, at en udlænding ville komme med et brev, som jeg uden forsinkelse skulle bringe til Ham! "Vi er velsignet", sagde han, "for vi er blevet udvalgt til at sprede nyheden om Hans komme og Hans budskab over hele verden.""

13.32. Dr. Ramakrishna Rao sagde, at de hastige fremskridt der gøres inden for videnskab og teknologi, uden at der sker et modsvarende fremskridt i folks moralske adfærd, udgør et stort problem for menneskeheden; det er simpelthen et overlevelseshproblem. Indiens intellektuelle er ubevidste om deres kulturs rødder og er fulde af undskyldninger, når de konfronteres med en kompromisløs søgen eller kommer ud for ærekrænkende og tåbelige beskyldninger. Baba insisterer på sathya, santhi og prema som den eneste kur for den skrantende verden. De der har hørt og forstået Hans kalden, har i deres eget lokalområde dannet foreninger og organisationer, institutter og institutioner for at bringe beslægtede Sjæle sammen, så de gensindigt kan inspirere hinanden. Men dette er sket ganske vilkårligt, og derfor har Baba bragt os alle sammen, så vi ikke forvilder os bort fra de åndelige øvelsers vej. Vi er nødt til at følge visse grundlæggende principper for, hvordan vi effektivt skal formidle budskabet om Hans komme. Det skal ske ved, at folk oplever de mennesker, der praktiserer Hans lære.

Gennem disse menneskers ord og handlinger skal folk erfare, at de oplever fred og glæde ved at følge Baba's lære. På samme måde som en rasende flods vande reguleres af bredderne, skal hengivenhedens entusiasme reguleres af bestemte anerkendte principper. Baba siger, at folk ikke bør ignorere Sathya Sai Organisationens grund til at eksistere: At gøre alle bevidste om den glæde, fred og åndelige visdom som de i sandhed besidder og er!

13.33. Sathya Sai Organisationen skal betragtes som en genspejling af Sai, Den Ene, som alle elsker og tilbeder. Jo tydeligere Han bliver afspejlet, des bedre tjeneste kan man udføre. Konferencens nedsatte bestyrelse lyttede til de delegeredes rapporter og overvejelser og besluttede at fastsætte visse generelle retningslinjer. Det var i sig selv godt alt sammen. Men det største gode var og blev Baba. Han overtalte, overbeviste, rådgav, konverserede, og som en god kammerat øste Han Sin prema ud over alle. Han sad blandt de delegerede, når de spiste morgenmad, frokost og aftensmad. Han mødte de enkelte områders grupper. Han havde en løsning klar for enhver vanskelighed. Alle eftertragtede at få Hans smil, og alle blev belønnet med det. Han lod Sig fotografere med dem. Han trængte ind i alles hjerter. Hans læres almengyldighed og naturlige gyldighed var noget, der vækkede begejstring.

13.34. "I skal tjene andre, for I kan ikke opleve fred, så længe andre afskæres fra denne fred. I skal omdanne ethvert hjerte, inklusivt jeres eget, til et Prasanthi Nilayam. I skal arbejde uden modløshed eller stolthed. I skal desuden samarbejde med alle, der er gode og uselviske. Vær i kontakt med alle personer, der går på pilgrimsvejen, der fører mod Gud. Gør det uanset hvilke navne de kender Ham ved, uanset hvilken form de tillægger Ham. Gør det indtil I når Ham og ved, at Han er alle navne og former", tilskyndede Baba dem. Med Baba's velsignelser, der genlød i deres ører, tog de delegerede afsked med hinanden. "Marchér fremad som et samlet og modigt orkester, der søger Gud, der er iboende alle væsener, og tilbed Ham gennem begejstret tjeneste."

13.35. Den 22., 23. og 24. april hørte titusinder af mennesker Baba og nogle få skriftkloge tale ved en møderække, der blev afholdt af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde i Madras. Dr. V.K. Gokak omtalte Baba som en 'verdensfrelser', og som 'en frelser hvis Nåde drager alle Jordens børn mod Gud'. "Verden ignorerer den enhed, der er mellem Ånd og materie. Der kan først gøres virkeligt fremskridt, når mennesket søger, ikke information, men transformation og opdager sin egen Virkelighed, der ligger under fejltagelserne og illusionens tykke lag." Den 24. talte dr. S. Bhagavantham, der var videnskabelig rådgiver for den indiske regerings forsvarsministerium. Han sagde blandt andet: "At blive inviteret til at træde op på det samme podie som Bhagavan Sri Sathya Sai Baba befinder Sig på, er et sjældent privilegium. Baba har udsat mig for mange prøvelser selv inden for det videnskabelige område. For år tilbage, ved et af mine første møder med Ham, sagde Han: "Videnskabsfolk tror ikke på Gud, er det ikke sandt? Hvad med dig? Har du nogen respekt for dette lands ældgamle tekster? Bhagavad Gita for eksempel?" Det sårede min stolthed. Og for at redde min stands ære fortalte jeg Ham om Oppenheimer og hans udbrud, da den første eksperimentelle atombombe blev bragt til eksplosion: "Hvis hundreder og tusinder af sole samtidigt steg op på himlen, ville de måske kunne sammenlignes med stråleglansen fra Den Almægtige Person i Hans universelle form", som han havde lært fra Bhagavad Gita. De virkelig lærde videnskabsmænd, sagde jeg, er bevidste om de ældgamle teksters visdom, det være sig for eksempel Upanishad'erne og Bhagavad Gita." "Vil du gerne have et eksemplar", spurgte Han mig, idet Han med Sine fingre tog noget sand her på bredden af Chitravathi-floden, hvor vi sad omkring Ham. Sandet forvandlede sig til en bog, til en Bhagavad Gita, som Han gav mig. Jeg undersøgte den senere for at finde ud af, hvem der havde trykt og udgivet den. Jeg behøver vel næsten ikke sige, at der ikke var nogen navne i den. Det var en total undsigelse af fysikkens love, der jo ellers er det, jeg står for. På et senere tidspunkt udførte Han en operation, som jeg fik lov til at overvære. Han materialiserede kniv, nåle og bandage, alt hvad der var behov for. På det tidspunkt var jeg en temmelig 'fortabt person'."

13.36. Dr. S. Bhagavantham fortsatte: "I går sagde dr. Gokak, at Baba trodser fysikken og kemiens love! Men Han trodser ikke lovene, Han transcenderer dem. Han er transcendental. Han er et fænomen. Han er Guddommeligt. Det er den rigtige måde, den sikre måde for mig, når jeg skal slippe ud af dette dilemma. Vi videnskabsfolk er en flok meget ydmyge mennesker. Når vi har tilføjet en smule til det, vi allerede ved, så erkender vi, at der er flere ting, som vi fremover vil komme til at hive ud fra uvidenhedens område. Mens jeg står her og taler, er en menneskeskabt indretning ved at grave en rende i Månens overflade! Denne rende er 50 cm lang og 20 cm dyb. Vi ved, at man kan tilegne sig viden, men åndelig visdom, den skal man få fra Baba! Bhagavan er vores nærmeste slægt og ven. Vend jer mod Ham, og modtag det evige budskab. Alene det vil frelse os."

13.37. I de taler Han holdt disse tre aftener, understregede Baba vigtigheden af pligttroskab, så menneskets aktiviteter kan blive meningsfulde og bidrage til lykke. Han sagde, at mennesket skal minde sig selv om sin grundlæggende Guddommelighed, så han ikke glider over i at blive et vildt dyr, der spreder skræk og rædsel omkring sig eller lader sig terrorisere af frygt. "Frygt er noget, der aldrig kan angribe et menneske, der ved, at det er en gnist af Det Guddommelige", sagde Han.

13.38. Fra Madras fortsatte Baba til Nilgiris-bjergene, og efter et kort besøg i Calicut på Det Arabiske Havs kyst, kørte Han videre til Anamalai-bjergene, der er hjemstedet for en masse kaffe- og teplantager. Her skulle Han indvie en High School. Han nåede tilbage til Prasanthi Nilayam, så Han var til stede ved Gurupoornima festlighederne, der efter det uforglemmelige Siva-Sakthi mirakel tiltrak mange mennesker. (Se kapitel 5). En uge senere rejste Baba til Whitefield, og derfra tog Han op til Horsley Hills sammen med nogle få hengivne. Han ønskede at tilbringe lidt tid på et fredeligt sted 1200 meter over havets overflade.

13.39. Det tog ikke lang tid, før befolkningen i de omkringliggende dale blev klar over, at Baba kastede glans over deres egn. I stort antal gik de op til Ham i løbet af de 14 dage, Han opholdt sig der. De blev rigeligt belønnet. De fik lov til at deltage i lovsang, og de fik vibhuthi fra Hans hånd. Den lille gruppe åndelige aspiranter, som Baba havde taget med sig, fik løst forskellige gordiske knuder i forbindelse med udøvelsen af åndelige øvelser. I disse dage fik de nemlig rig lejlighed til at fremlægge deres problemer for Ham.

13.40. "I kalder dem mirakler, men for Mig er de blot Min måde at være på. I kan ikke løse mysteriet. For Mig udgør de slet ikke noget mysterium. De er en del af det for jer uudgrundelige i Mit væsen", sagde Baba. De hengivne i Horsley Hills havde mange muligheder for at opleve Det Guddommelige Mysterium. En dag, da de gik langs en gangsti inde blandt træerne, fik Baba øje på en jasmin-slyngplante og plukkede en blomst. Han pustede på den, og den forvandlede sig til en diamant, der havde en helt enestående glans! En anden dag gav Han et stykke granit, som Han havde samlet op fra jorden, til en hengiven. Men det var slet ikke en sten, som han modtog! Stenen havde forvandlet sig til et stykke kandis!

13.41. En anden dag skabte Han rosenkranse og andre hellige genstande og forærede dem til de åndelige aspiranter. Han materialiserede en sølvskål fuld af den kostbare nektar, som det alene er Ham, der ved hvordan og hvornår, den skal 'fremstilles'. Alle de tilstedeværende fik nogle få dråber af denne nådegave. Howard Murphet fra Teosofisk Selskab og hans hustru var med Baba i Horsley Hills. Han skriver: "Det var ikke sådan, at jeg var en tvivler, da jeg kom til Indien. Jeg ved, at jeg var en skeptiker, men ikke en uforbederlig en. Min tilgang til tingene har altid været den mere tøvende, som naturvidenskabernes dyrkere præges af. For at kunne tro har jeg behov for selv at se og røre. På grund af en række forunderlige omstændigheder kom jeg til at møde Baba. Jeg kan kun sige, at disse omstændigheder skyldes Baba's Nåde. Baba var venlig over for mig. Jeg fik lejlighed til at se og røre mirakuløse og utrolige ting. Over for den kritiske del af mig selv har jeg måtte godtage, at mirakler virkelig sker. Handlinger vejer tungere end ord. Ordet er kraftfuldt, men i 'ordet der er blevet kød' bliver vi på

dramatisk vis vidne til dets udfarende kraft. På denne måde bliver det en klippe af fasthed for vor vaklende tro."

13.42. Baba opfordrede alle til, som Murphet har udtrykt det i digterisk form:

*At vandre gennem porten
derhen hvor det delte bliver helt
hinsides alle tanker og følelser
hinsides det store kosmiske intet
derhen, hvor alle ting er Ét.*

13.43. Baba materialiserede et billede, som Han gav til en hengiven. Det var et billede af Den Kosmiske Purusha, universet som en Person, der i Sig rummer alle Guder og dæmoner, alle stjerner og himle, alt værende og kommende herunder Ham Selv og Sin tidligere Shirdi-skikkelse!

13.44. Murphet skriver: "I alt dette må vi ikke tabe det største af alle mirakler af syne! Det er hans Guddommelige prema's mirakel. Skønt den er universel, så er den på samme tid individuel. I føler, at den skinner direkte og lykkeligt på jer. Som en af Hans hengivne udtrykker det: "Enhver hengiven føler, at det er ham, Baba elsker mest." Ja, denne rene prema, der er universel, men dog individuel, er det centrale mirakel, hvorfra alle andre mirakler fremkommer som biprodukter. Det væsentligste slutresultat af Hans kærlighedsstrøm er at hæve os op, så vi opnår viden om vores sande åndelige Selv, så vi opnår erkendelse af vores enhed med alt liv, med alt livs Ophavsmand. Der har kun været få, gennem hvilke denne mirakuløse flod af ren uselvisk prema er strømmet med alle de mindre miraklers bifloder! Hvor er vi heldige, hvor er vi velsignet, at vi har lært et sådant Væsen at kende her på Jorden, og at vi stadig er sammen med Ham!"

13.45. Baba siger: "Verden er ikke en tom, meningsløs drøm. Den er derimod et målbevidst drama, hvor forskellige plots og intriger er viklet ind i hinanden. Gud spiller rollerne i dette drama, så vær på vagt! Genkend Ham, når I ser storslåethed, skønhed, orden, harmoni og velklang på scenen. Han bærer mange masker for at skjule Sig Selv. Han siger, at Han her og nu spiller en rolle som Sig Selv, og at Han har påtaget Sig denne rolle af Egen fri Vilje!"

13.46. Baba nåede Prasanthi Nilayam fra Brindavan, Whitefield, den 3. juli. Hr og fru Murphet ledsagede Ham herhen. De blev draget mod Ham af den kærlighed, Han øste ud over dem. Howard Murphet talte om Baba i Prasanthi Nilayam den 21. og 23. juli.

13.47. Dr. Judith Tyberg fra det Øst-vest Kulturelle Center i Los Angeles talte engang til ashram'ens beboere. Hun havde haft en lang samtale med Baba. Under denne samtale spurgte hun blandt andet Baba, om man måtte optage Hans mirakler på film og vise dem til folk for at overbevise dem om deres ægthed. Baba svarede, at tvivlen ville blive ved med at være der. Det er kun ved at styrke sin egen tro, ved at rydde den tvivl væk man har i sit eget sind, at man kan overbevise andre. "Tro vandrer fra ét sind til et andet." Herefter materialiserede Baba nogle søde sager til gruppen, idet Han gjorde et stort nummer ud af at vise, at Han ikke havde noget i Sin hånd eller i ærmet. De søde sager fremkom gennem Hans Vilje. "De er ikke i hånden, men i hovedet", forklarede Han. Han 'afslørede' Sig Selv på denne måde over for dr. Judith, for hun var en oprigtig åndelig aspirant, der var gennemtrængt af hengivenhed og videnskabeligt arbejde. På mirakuløs vis havde Baba mildnet hendes leddegigt. Gennem en person, der vendte hjem til USA, havde Han sendt hende nogle få pakker vibhuthi. Han fortalte hende: "Jeg er i alle hjerter. Jeg er forenet med alle. Men alligevel deler Jeg aldrig deres smerte eller glæde. Jeg oplever aldrig sorg eller vrede. Jeg er legemliggørelsen af lykسالighed og legemliggørelsen af prema." Det kan ikke undre, at Maharishi Mahesh Yogi, den største fortæller for transcendental meditation, den hellige mand der rent har tryllebundet Vestens ungdom, ønskede, at Baba skulle velsigne verdens ungdomsledere, der træner på

Sankaracharya-bopladsen, Hrishikesh, så de kan blive vejledere for ungdommen. (Det var om ham, hippierne sagde: "Vi er trætte af vores udlevede og degenererede vestlige kultur! Vi ønsker at følge Hans hellighed, vor Mester, til graven").

13.48. Den 30. juli besøgte Baba Ingeniørskolen i Anantapur, der ligger omkring 100 kilometer fra Nilayam. Over for den store forsamling af studerende og lærere gjorde Baba opmærksom på, at uddannelse i den grad er gået i forfald, og at den i dag udelukkende lærer de studerende, hvordan de kan tjene til livets ophold. Den lærer dem ikke noget om, hvordan man når livets mål. Moderne undervisning lærer eleverne og de studerende færdigheder og bibringer dem lærdom, men den bekymrer sig ikke om de ressourcer, der ligger latent i bevidsthedens dybereliggende lag. I disse lag finder vi kilderne til sympati, uselvsk tjeneste og forsagelse samt tilskyndelsen til at vende tilbage til glædens hjemsted, som de er kommet væk fra. Baba sagde, at folk i alle lande påvirkes af massehysteri i en grad, så deres hjerter er blevet hårde, deres intellekt knastørt og sindet mekanisk og usmidigt fungerende. Studerende skal lære de discipliner, der gør dem i stand til at møde livets stresssituationer og kæmpe mod begæret, grådigheden, ondskabsfuldheden og hadets indre fjender. Baba blev i Anantapur i tre dage, og Han ledte møderne i den lokale afdeling af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde.

13.49. Dem femte dag i august 1967 er en bemærkelsesværdig dato i Prasanthi Nilayam's historie, for på denne dag blev den formelt konstitueret som en selvstændig kommune med en formand og et råd, der skal tage sig af den kommunale administration. Idet Han talte om landsbyen Puttaparthi, som den nye kommune var blevet adskilt fra på denne dag, sagde Baba, at der, så vidt angår Ham og Hans hengivne, aldrig ville blive tale om det mindste spor af adskilthed. "Brindavan tilhører alle; Govinda er alles Gud", sagde Han. Han tilskyndede formanden og rådets medlemmer til omhyggeligt og i kærlighed at tjene såvel ashram'ens beboere som medlemmerne af Sai-familien, der besøger stedet.

13.50. Baba rejste til Mandya, der er kendt som 'sukkerbyen', den 20. august. Han havde fået en invitation af undervisningsministeren i delstaten Mysore. Inde på stadionet, og på den store åbne plads der omgiver det, var der forsamlet mindst 100.000 landsbyboere. Ministeren fortalte, at han var glad for, at "så mange af mine landsmænd er ivrige efter at få Bhagavan's darshan og lytte til Hans budskab. Det varsler godt for dette lands fremtid." "Fuldt berettiget er I stolte over de storslåede templer, der findes i jeres område; templer der er bygget af dygtige arkitekter, billedhuggere og håndværkere. Men I skal huske på, at disse højder inden for kunstnerens fortræffelighed udelukkende blev nået af mænd, der var dedikeret til Gud i mennesket. Det gælder kunstnere inden for billedhuggerkunst, kunstmaling, digtning, skuespil, arkitektur og så videre." Dette fortalte Baba dem som svar på deres velkomttaler.

13.51. Den første uge af september var Baba så opfyldt af prema, at Han kørte 640 kilometer i bil for at være ved dr. Ramakrishna Rao fra Hyderabad's side under dennes kritiske sygdom. Baba ønskede at trøste ham og give ham den uvurderlige gave, det er at se Ham, tale med Ham og røre ved Ham. Den sidste opgave, som Ramakrishna udførte i Prasanthi Nilayam, var indvielsen af den nye kommune. Hans hjerte var altid i Nilayam, og Baba havde tidligere valgt ham til præsident for Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde. Han var en lærd, der blandt andet skrev digte på mange sprog, og han var desuden en glødende hengiven. Som guvernør for Kerala havde han den ære at modtage Baba, da Han besøgte delstaten, og denne ære havde han mere end én gang. Som guvernør for Uttar Pradesh var han glad for at ledsage Baba til Ayodhya, Kashi, Prayag og Badrinath. Han plejede at oversætte Baba's telugu-taler til hindi, og han gjorde det hurtigt og korrekt.

13.52. Baba skænkede ham fuldstændig tilfredshed og glæde i livets sidste periode. "Jeg har fået alt, hvad jeg længtes efter", gentog han, da Baba kom og sad ved hans sengekant. Den 14. september lidt over midnat, og nogle få minutter før afslutningen, forsikrede han medlemmerne af sin familie: "Baba vil beskytte og vejlede jer, som Han har gjort så længe." Fra sit hjertes dyb fremsagde han derefter det hellige mantra: 'Jeg søger tilflugt ved Herrens fødder'

og opnåede herefter fred og befrielse! Det var i sandhed en stor karma yogi, der havde opnået befrielse på grund af den åndelige visdom, han havde tilegnet sig.

13.53. Det ville blive et betagende kapitel, hvis man kunne samle og sammensætte begivenhederne vedrørende Baba-hengivnes sidste stunder; hengivne der var blevet forenet i Ham. De dør i stille afklarethed, i bønlig overgivelse eller midt i en lovsang, som de deltager i, eller mens de fremsiger OM. De modtager amritha, der materialiserer sig ud af den blå luft, og de drikker den, mens de dør. I deres sidste stund ser de Baba for sig og dør efter at have bøjet sig dybt for Ham. Vibhuthi siver ud af deres ansigter som tegn på Hans velsignelse! Den måde, som Baba viser Sin Nåde på, når Hans hengivne siger farvel til det legeme, som de har boet i, er forbløffende og trøsterigt at tænke på.

13.54. Murphet skriver: "Jeg havde læst om de store mirakelmagere og lærere, som har levet i Indiens fortid. Det var mit håb, at nogle af dem stadig levede. Jeg håbede, selv om jeg næppe vovede at håbe, at det ville lykkes mig at møde én af dem. For som alle andre mennesker længtes jeg inderst inde efter det, som Francis Thompson kalder 'tilværelsens mangeartede fryd' – den fryd der savnes, hvor mennesker er fremmedgjorte for hinanden." Blandt de mange der kommer til Indien fra fremmede lande i denne søgen, finder vi familien Raymer. De var mand og hustru, og de havde hørt om Baba og var kommet til Nilayam. De boede i ashram'en uafbrudt i seks måneder, hvor de fordybede sig i åndelige øvelser. Da de kom hjem, kom der mange åndeligt søgende og hentede inspiration fra deres eksempel. Disse mennesker ønskede at studere Baba's lære og udføre åndelige øvelser i henhold til Hans anvisninger. De der kom, var personer, der allerede var under påvirkning af indisk yoga og tankegang. Det var mennesker, der fulgte Ramana Maharashi, Aurobindo, Yogananda Ji og Ramakrishna-Vivekananda's lære. Et stort antal mennesker var på det tidspunkt begyndt at samle sig i Sathya Sai grupper. Nogle få var rejst til Indien for at få Baba's darshan og velsignelse. Charles Penn er overordentlig 'heldig', for skønt han aldrig har besøgt Baba, så er han i stand til konstant at føle Baba's nærvær. Og det uanset om han flyver oppe i himlen i søgen efter forulykkede flyvemaskiner, eller om han går på en sandbred og samler muslingeskaller eller sidder i sit andagtsværelse og forestiller sig Hans form i sit hjerte! Baba sidder foran ham, snakker med ham, underviser ham og besvarer hans spørgsmål så klart og tydeligt, som var Han helt konkret til stede og havde rejst over de syv verdenshave! Disse undervisnings-lektioner er helt karakteristiske for Baba. Alle der ved, hvordan Baba belyser og tydeliggør tingene, erkender, at det Charles Penn oplever, er autentisk. Desuden er det sådan, at Penn ofte sender mig det maskinskrevne manuskript vedrørende deres samtaler til gennemlæsning. Det kan være udkast til ting, der skal offentliggøres. I disse tilfælde har jeg ofte bedt Baba om yderligere præcisering. Og ikke så meget som én gang har Han nægtet at vedkende Sig Sit forfatterskab. Faktisk har jeg oplevet, at Han er kommet med helt nye eksempler og lignelser, som Han har fortalt Penn i Los Angeles. Og som begrundelse anfører Han, at 'Penn's forudsætninger og baggrund er en anden end den, den indiske tilhører har'. "Jeg gav ham et eksempel med påskeliljer, fordi han har et bed med påskeliljer uden for sit andagtsværelse", sagde Han engang. "Jeg fortæller ham om kraftige briser, sejl og skibe, fordi det kender han til i modsætning til dig", fortalte Han mig.

13.55. Indira Devi, en russiskfødt amerikansk statsborger, boede i Mexico under et indisk navn. Hun var blevet ført til Baba af en clairvoyant, og senere, mere direkte, af familien Murphet. Hun havde lært yoga i Mysore af Yogi Krishnamacharya. På et senere tidspunkt i sit liv har hun boet i Shanghai, og hun har undervist i yoga i Moskva. Hun driver et Yoga Institut i Tecate, Mexico. Hun skulle have været præsenteret for præsident Kennedy i Dallas, Texas. Her skulle hun have vist ham sine bøger om yoga og fortalt ham om nogle få yogastillinger og åndedrætsøvelser, som kunne gøre ham fysisk stærk, så han kunne klare den helt ekstraordinære hårde præsident-kalender. Sammen med resten af verden blev hun chokeret, da han blev skudt få timer, før de skulle mødes. For at fordrive hadet fra menneskets hjerte planlagde hun denne dag et 'meditationsfelttog for lys i mørket', og senere kom hun til Indien, hvor hun tidligere havde lært om yoga og meditation. Hun mødte Murphet i april 1966, og de sendte

hende til Prasanthi Nilayam! Baba gav hende, som hun siger: "Mere end venlighed, mere end godhed, mere end Nåde." Han gav hende et tilflugtssted og en forsikring: Frygt ikke. "Kald på Mig, når som helst du har brug for Mig, og Jeg vil komme til dig!", sagde Han til hende. "Jeg følte, at en strøm af strålende lys strømmede mod mig. Det gav mig en stærk følelse af glæde og lyksalighed, der fyldte hele mit væsen. Tak Baba, hviskede jeg i taknemmelighed. Jeg havde dette strålende lys med mig, da jeg vendte tilbage til Los Angeles og Tecate", skrev hun.

13.56. Hun var tilbage igen i ashram'en i februar 1967. Hun var fuld af entusiasme for og kærlighed til yoga, som hun mente, var den kur, der kunne helbrede verdens frustrationer. Baba opmuntrede hende til at begynde at træne mænd og kvinder, der boede i Nilayam, såvel som drengene i Den vediske Skole, i yogastillinger og meditationsteknikker. Hendes kursus strakte sig over to dage, og Baba var Selv til stede under hele forløbet. Han var parat til at uddybe de grunde, hun havde for at vælge flammen som meditationens fokuspunkt, og Han tydeliggjorde andre enkeltheder, som Han anså for væsentligt af drage frem. Det at kontemplere på en flamme er en ældgammel vedisk metode. Metoden udspringer af, at Herren beskrives som 'et strålende lysglimt i hjertets midte'. Dette Højeste Lys har Baba også valgt til at krone yogasøjlen på Prasanthi-flaget. I Nilayam benytter man i timerne før solopgang en lampe med en rolig og klar flamme til hjælp for koncentrationen, der er et forstadium i meditationen. I Dhyana Vahini, som Baba har skrevet, beskriver Han Atma som: 'Solens Sol, stråleglansens Stråleglans. Den er Det højeste Lys; Det Selvoplysende Lys'. Derfor påskønnede Baba Indira Devi's felttog og velsignede det. Han fortalte hende om meditationens betydning og muligheder i relation til den ældgamle vediske bøn: 'Før mig fra mørket til lyset'. I bogen Prasanthi Vahini, som Han skrev for flere år siden, har Han forklaret bønnen således: "Oh Herre! Når verdens herligheder lokker mig, så drag det tæppe af mørke til side, som skjuler Den Altgennemtrængende Atma, som enhver genstand i virkeligheden er."

13.57. Dasara 1967 begyndte ved daggry den 4. oktober. Dr. K. Bhaskaran Nair skriver: "Livet i Indien i dag er som en lotusblomst om natten. Den er nedslået og modløs på grund af byrden af dug, og kronbladene er lukket helt sammen i lidelse. I smerte og afsavn hænger den slapt ned, og i smerte venter den på daggryet. Vil daggryet nogen sinde komme? Men lad os ikke fortvivle. Solens højrrøde stråler har gennembrudt den onde nat. Meget snart vil dagen komme! Det er det håb, som Puttaparthi stiller os i udsigt." Efter daggry gav Baba darshan til de tusinder, der sad og ventede, og Han hejste fredens flag i alles hjerter, idet Han gjorde alle hjerter til Prasanthi Nilayam. Lotusblomsten blomstrede.

13.58. I Sin tale under festlighederne omkring Hospitalets Dag fortalte Baba, at bekymring for fremtiden, anger og sønderknuselse vedrørende forhold i fortiden og luftkasteller, der skal bygges i fremtiden, er hovedårsagen til sindslidelser. "Mennesket er ikke modigt nok til at glemme fortiden, at se nutiden i øjnene og planlægge fremtiden med omtanke", sagde Han. Den 6. blev 10.000 sultne mennesker bispist; de fik et overdådigt måltid. Det var mennesker, som Baba nægter at kalde 'fattige', for som Han siger, så er mange af dem 'rige' i Ånden. Han forærede også tusindvis af sari'er og dhothi'er væk, og Han gjorde det med en kærlighed og omhu, der er større end nogen forælder udviser over for sine børn. Den 7. oktober fandt den vediske offerfest sted. Det er blevet en årlig begivenhed, og festen henleder opmærksomheden på Baba's mission med at genoplive Veda'ernes betydning i vore dages Indien. Denne aften, da man fejrede fireårsdagen for Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, tror jeg, at de fleste af os fornemmede det tomrum, som dr. Ramakrishna Rao's bortgang havde efterladt.

13.59. Frem for alt er Dasara en højtid, hvor man fejrer Moderen som Gudinde for lærdom, velstand, mad, skønhed og kunst. Baba tillader, at programmet indeholder musikopførelser, dramaspil, folkelige skuespil og digteres oplæsning af egne digte. Alt sammen er det offergaver, der lægges ved Moderens fødder. Offerceremonien udgør en festlig afslutning på Sejrens Dag. Denne dag gav Baba darshan iført en pragtfuld kjortel, der var vævet af guldtråd af en hengiven, der selv havde 'vævet' mantraet Sairam ind i den, idet han uafbrudt havde

fremsagt dette mantra, mens han vævede kjortlen. Da Baba trådte ind på darshan-pladsen denne morgen iført nævnte unikke kjortel, følte de hengivne en frydefuld fornemmelse, der vækkede alle bevidsthedsniveauer. De følte det, som havde den Herre, der prises i Veda'erne, vist Sig for dem i al Sin herlighed. De huskede den sang, som Baba havde sunget i forbindelse med Sin tale, der officielt startede Dasara-festlighederne:

*Når mennesket er kørt fast i uret og had
og har vendt ryggen til gammel sæd og skik,
så vis ham vejen, og gør det i kærlighed.*

*Når verden vrider sig i smerte
og stønner under blodtørst og udplyndring,
så skal du rense dit hjerte for had.*

*Når de gode trædes under fode
og klager sig som forældreløse børn,
så skal du kærtegne, vise omsorg, gøre fri.*

*Når Guds ord fordrejes
af fordærvede og onde tunger,
så lad det stråle frem og forkynd det på ny.*

*For at lette Jordens byrde
og holde Sit Guddommelige løfte
kom Gud som menneske blandt mennesker!*

*Kan nogen fanfare have lysere klang?
Du menneske, som lader dig tumle omkring
på fødsels og døds vande.*

*Oh Menneske! Du som sukker og klager.
Vær rolig! Bi lidt! Se dig omkring!
Og grib fat i den redningsbåd, der sejler forbi!*

13.60. Den tillid, som denne forsikring gav, den glæde disse beretninger skænkede, ønskede vi hengivne at dele med befolkningen i vores egen by eller landsby, og det så hurtigt som muligt.

13.61. Baba rejste til Hyderabad tids nok til at kunne deltage i Deepavali, Lysets Fest, hvor man fejrer menneskets opbyggelige evners sejr over de slette tendenser i menneskets natur. Mens Han kørte hen ad hovedvejen, gav Baba alle dem, de mødte, gaver i form af frugt, søde sager og penge, og Han ønskede alle en glædelig Deepavali. De mødte hyrder, mænd der gik bag ploven, kvinder med babyer på armen, der traskede hjem i den stegende sol og drenge, der passede på køer, der boltrede sig i vandhuller. En heldig kvinde modtog en hel pose fuld af slik og kager, et glas pickles, en dåse kiks og penge nok til en flot sari. Baba spurgte den gamle kvinde: "Ved du, hvem Jeg er?" Hun tilstod, at det vidste hun ikke! Baba spurgte hende, om hun havde hørt om Sai Baba! Hun fortalte, at regnskabsføreren i hendes landsby engang var taget på pilgrimsrejse til et sted, der hed Puttaparthi, og der havde han set Ham. Baba, der er legemliggørelsen af prema, stod foran hende og sagde: "Se! Jeg er denne Sai Baba." Kvinden kastede sig for Hans fødder. "Gå nu videre, og gid du må få en lykkelig og hellig dag", sagde Han. Den 2. november var Baba i Bombay. Den næste dag kørte Han ud ad Mahakali Cave vejen, for Han skulle til udkanten af Andheri. Han nåede frem til stedet, hvor 30.000 glødende hengivne sad og sang hymner til Herrens pris, idet de afventede det dyrebare øjeblik, hvor Han skulle indvie det sted, hvor Dharmakshetra skulle bygges. Baba gik op på det lille bjergs øverste platform. De ceremonielle ritualer var ved at være tilendebragt, og den

rende hvori den første række sten skulle lægges, var parat. Baba bevægede Sin højre hånd, og en sølvplade kom til syne med mystiske symboler for de herskende Guddomme over de ni planeter i overensstemmelse med vedisk videnskab. Alle fik lejlighed til at se den. Baba gav ordre til, at den skulle lægges under den første sten, og Han lagde Selv mørtel rundt om stenen med en murske. Herefter hejste Han Prasanthi Nilayam flaget og afslørede kobbermindepladen, der indeholder oplysninger om indvielsen af Dharmakshetra, der netop havde fundet sted.

13.62. Baba talte til den store forsamling, og Han fortalte blandt andet, at navnet Dharmakshetha var navnet på den kampplads, den slagmark, hvor Gita'ens lære blev forkyndt. Skønt denne plads' rigtige navn er Kurukshehtra, bliver den i Gita'en omtalt som Dharmakshetha. Det er stedet, hvor dharmabesejrer forkerte og uretfærdige handlinger (*a-dharma*); hvor retten sejrer over uretten. Dette sted, denne Dharmakshetra, vil også opleve denne sejr. Det vil ske gennem de himmelske sange, der vil lære de hengivne om dharmabesejrer. Sandt at sige er menneskets krop den ægte Dharmakshetra, den slagmark hvor ret og uret kæmper om at opnå sejr. Ksha betyder det, der lider kshaya eller forfald på grund af moralsk fordærv. Thra betyder det, der kommer sig ved hjælp af goder egenskaber. Så kroppen der blomstrer og går til grunde på grund af gode egenskaber og moralsk fordærv, er kshethra (*slagmarken*). Den skal gøres til en Dharmakshetra, og det skal ske ved, at den enkelte opdager kroppens Guddommelige Beboer, Atma, Det Indre Selv. Den ærværdige Sri P.K. Savant, der ledede arrangementet, fortalte, at denne Dharmakshetra, der vil blive opført på dette sted, vil blive et Prasanthi Nilayam, hjemstedet for den højeste fred. Han fortalte endvidere, at bygningens lysende stråler vil spredes og ødelægge den ufred, der måtte findes i menneskenes hjerter. Herefter mødtes Baba med de hengivne, der havde fået det privilegium at få lov til at opføre åndelige retrætesteder for sig selv på det område, hvor selve Dharmakshetra nu skulle opføres. Han tilskyndede dem til at intensivere deres længsel og gøre deres tro endnu fastere, så de kunne blive eksempler for dem, der tvivler eller fornægter værdien af åndelig bestræbelse.

13.63. Om aftenen indviede Baba en organisation ved navn Sathya Sai Seva Dal. Det er en organisation, hvis medlemmer er unge åndelige aspiranter, der styrker og supplerer deres åndelige øvelser ved at yde effektiv og seriøs tjeneste over for de svage, de handicappede og de nødstedte. For os er Baba Selv det ypperste eksempel på det at yde uselvisk tjeneste gennem kærlighed. Den 4., 5. og 6. november gav Baba darshan på dette sted under den lovsang, der bliver sunget hver morgen. I de tætpakkede masser fik Han øje på syge børn, syge voksne og ulykkelige Sjæle, der var misdannede eller handicappede. Han velsignede dem med vibhuthi, som Han skabte for at lindre og opmuntre.

13.64. Baba nåede Prasanthi Nilayam den 14. november, altså i god tid før fødselsdagsfestlighederne skulle begynde. "Hvert år bliver Min fødselsdag fejret i stor stil. Tusinder kommer hertil for at få Min darshan, den darshan som du fik lov til at glæde dig over, da Jeg bragte dig til Nilayam på Mine vinger." Dette sagde Baba til Charles Penn i Los Angeles under et af Sine ud-af-kroppen besøg hos Penn! Han advarede Penn: "Tro ikke, at det er *Min* fødselsdag, der fejres! Nej. Jeg er en del af hver eneste af jer. Efter års videreudvikling vil I munde ud i Min mægtige strøms flodmunding." Det var, hvad Han fortalte Penn! Læs nu, hvad Han fortalte de tusinder, der den 23. november var kommet til Prasanthi Nilayam: "Dette er ikke Min fødselsdag. Jeg har ingen fødsel, ingen fødselsdag. Jeg er tidløs, evig. I skal fejre jeres fødselsdag, når I bliver født til viden, ikke til trældom. Tilbed Mig på den dag, hvor I er Mig, på den dag hvor I oplever grænseløs lyksalighed på grund af dette, på den dag hvor I er opfyldte af glæde over, at I er blevet født."

13.65. Under festlighederne, nærmere præcis den 26. november, bad Baba præsidenten for Sathya Sai Tjenesteorganisationen i Bombay om at bekendtgøre over for den store skare af hengivne, at der ville blive afholdt en verdenskonference for åndelige aspiranter og tjeneste-

gørende medlemmer af Sathya Sai Organisationen'. Konferencen skulle afholdes i maj 1968. Det var en bekendtgørelse, der blev budt velkommen med klapsalver og grænseløs glæde.

13.66. Udsigten til at kunne dele glæden ved at se Baba, tale med Baba og røre ved Baba med beslægtede Sjæle fra hele verden fyldte organisationen og grupper fra hver eneste delstat med et lidenskabeligt håb. Derfor besluttede Baba at afholde forberedende konferencer for ledere af centre og grupper i Sai-organisationen over hele Indien. Disse konferencer skulle afholdes for at bekræfte og styrke, sammenligne og koordinere organisationens aktiviteter og programpunkter. Der blev for eksempel afholdt konference i Erankulam i delstaten Kerala den 20. december, i Madras den 24. december, i Brindavan i delstaten Karnataka den 30. december 1967 og i Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh, den 23. februar 1968.

13.67. Udover endnu engang at fremhæve de åndelige øvelsers grundlæggende principper og nødvendigheden af at udføre uselvisk tjeneste i samfundet uden hensyn til modtagernes tro eller overbevisning gav Baba tilhørerne besked på, at de ikke skal lade sig involvere i organisatoriske forviklinger eller i en eller anden konkurrencepræget jagt efter donorer og økonomiske støtter. Baba sørgede for, at hver delstat fik valgt en præsident, og dem gav Han opgaven med at koordinere og føre opsyn med samt styre og rådgive de grupper af hengivne, der havde dannet enheder i Hans navn. Han valgte også distriktspræsidenter. Uafhængig af diverse komiteer skulle disse præsidenter arbejde som et team under landspræsidenten. Deres opgave skulle være over hele landet at støtte og styrke grupper, der arbejder med uselvisk tjeneste og åndelige forhold. Baba rådede tilhørerne til at starte lovsangsgrupper, der skulle gå rundt i byerne og landsbyernes gader i de tidlige morgentimer og synge lovsange. Folk vil på den måde blive vækket til lyden af Guds navn, og atmosfæren vil være fuld af duften af Herrens herlighed! Han ønskede også, at budskabet om Gddommelig Styrke og Guddommelig Enhed måtte blive sået i elever og studerendes hjerter. Kvindelige hengivne blev opfordret til at danne foreninger, der har til formål at hjælpe deres medsøstre. På denne måde strømmer Nådens Ganges fra Prasanthi Nilayam, der er Baba. Den genopretter helbredet, kvikker de modløse op, helliggør alle tjenesteaktiviteter, gør alle ædle impulser frugtbare, skærper blikket og kaster lys over vejen til Gud.

Kapitel 14

Kaldet – svaret

14.1. *Vi er alle Hans spejlbillede. Han accepterer os som sådan, skønt vi endnu ikke selv er blevet bevidste om det. Hvordan skal Han så kunne opgive os?*

14.2. Baba henvender Sig til de umådeligt store forsamlings, der kommer for at lytte til Hans taler, med ordene: "I Guddommelige skabninger!" Han ser alle som Sig Selv. Han opfordrer alle til at se Ham som dem selv. Denne identitet er sandheden, men vi soler os i adskiltheden og lidelsernes illusion. Baba er prema, åndelig visdom, kraft og Nåde. Så Han kan med rette erklære: "Verden er Min bolig. Selv dem der fornægter Mig, er Mine! Kald på Mig med hvilket navn, I vil, og Jeg vil svare! Skab jer et billede af Mig, og Jeg vil åbenbare Mig for jer!" "Jeg er i den ringeste af jer i lige så høj grad, som Jeg er i den bedste af jer. Lad være med at bagtale eller skade nogen, for I bagtaler og skader Mig, der er i vedkommende." Således er Hans majestæt og Hans prema almengyldig.

14.3. Det er denne kærlighed, der bevæger Ham til at invitere os til at 'henvende os, undersøge, opleve og bedømme – og så acceptere Ham'. Efter Herren Krishna havde lært Arjuna Gita'en, sagde Han også: "Nu du har hørt alt, skal du vende og dreje det i dit sind, og så skal du gøre det, du bestemmer dig for." Baba har ingen vrede i Sit væsen; der er ingen spor af frygt eller fanatisme. Vi er alle Hans spejlbillede. Han accepterer os som sådan, skønt vi endnu ikke selv er blevet bevidste om det. Hvordan skal Han så kunne opgive os? Han ser menneskeheden som en vældig karavane på pilgrimsvejen mod Gud; en karavane der bevæger sig gennem ørkenen. Nogle forvilder sig væk, fordi de bliver tiltrukket af luftspejlinger, nogle leder efter oaser, nogle lytter til dem, der har set målet. Da Baba i en alder af 14 år kastede Sin skoletaske med skolebøger fra Sig og gik ud på vejen med ordene: "Jeg tager herfra; Jeg tilhører ikke jer. Illusionen er borte; Mine tilhængere har brug for Mig. Jeg har et arbejde at udføre; Jeg kan ikke blive her længere", var 'karavanen' netop ved at styrte sig i ulykke som følge af teknologiens åndløse og hede ørkenvind. Menneskene var ved at dø af tørst, da de var berøvet kærlighedens vand.

14.4. Baba siger, at der i enhver flod er en tilskyndelse til at vende tilbage til havet, hvor den blev født. Mens den som vanddamp hæver sig op i himlen, ruller hen over havet som skyer, falder på jorden som regndråber og flyder hen over jorden i små bække og kilder, har den altid denne tilskyndelse i tankerne. Denne tilskyndelse får den til at fare hen over enhver forhindring, indtil den når havet. Tilsvarende gælder, at alle mennesker i alle lande og på alle sprog kalder på Gud, fra hvem de er kommet. De gør det, så Han kan give dem et tegn, en ekkoagtig kalden, der kan lede dem ad den hurtigste og sikreste vej til Ham. Baba hører denne kalden. Han giver tegnet; Han giver svaret.

14.5. "Mine tilhængere har brug for Mig. Jeg har et arbejde at udføre", sagde Han. "Alle mennesker er Mine; verden er Min bolig", siger Han. "Jeg har intet navn, som Jeg kan kalde Mit Eget." Han er kommet for at lede hele menneskeheden. Da en eller anden skrev til Baba: "Jeg er glad for, at Dit navn bliver elsket og tilbedt i alle hjem, her hvor jeg bor", svarede Baba: "Du vil snart opleve, at det bliver elsket og tilbedt på enhver tomme af Jordens overflade." Ja! Det er meningen, formålet, missionen, fuldbyrdelsen.

14.6. Verdenskonferencen for åndelige aspiranter og tjenestegørende medlemmer i Sathya Sai Organisationens centre og grupper vil indvarsle Den Universelle Prema's Gyldne Æra.

Ordliste

Adi Kavi

Se under Nannayya Bhatta

Adishesha

Adishesha er en mytologisk figur, der blandt andet nævnes i Purana'erne. Adishesha er slangernes konge; navnet betyder 'den første slange'. Adishesha har tusind hoveder, på hvilke Jorden, ifølge de gamle legender, hviler.

Afsnit

- **kanda**

Afstamning

- **gothra**

Ahalya

Prinsesse af Puru dynastiet. Hun blev forvandlet til en sten grundet sin mands, Gautama's, forbandelse. Han mistænkte hende for utroskab. Hun genvandt sin skikkelse, da Rama berørte stenen med Sine Guddommelige fødder. Den berømte historie om vismanden Gautama's smukke hustrus, Ahalya's, skæbne kan læses i 'Ram Katha Rasavahini, bind 1, kapitel 7, der findes på hjemmesiden www.saibabapaadansk.dk.

Akademi

- **pathasala**

- **sabha**

Akhila Bharat Thanthrika Mahasabha

Ovenstående er et akademi, der har focus på tantra. Se under tantra.

Akiripalle

Akiripalle er en by i Krishna Distriktet i delstaten andhra Pradesh.

Akka Mahadevi

Akka Mahadevi, der levede fra 1130 til 1160, var en af de første kvindelige digtere, der digtede på sproget Kannada.

Alakananda-floden

Alakananda er en flod i Himalaya-bjergene i den indiske delstat Uttarakhand. Den er den ene af Ganges to hovedstrømme. Floden er 190 km lang.

All India Divine Life Society eller Divine Life Society

All India Divine Life Society er en åndelig organisation og en ashram, der blev grundlagt af Swami Sivananda Saraswati i 1936 i Muni Ki Reti, Rishikesh, Indien. I dag findes der flere grene af organisationen rundt om i verden. Mange af Swami Sivananda's disciple har grundlagt uafhængige organisationer i de forskellige verdensdele. Formålet med organisationen er, på forskellige måder, at udbrede åndelig viden.

All India Sai Samaj

All India Sai Samaj er en organisation, der primært arbejder for at udbrede kendskabet til Shirdi Sai Baba. Organisationens hovedkvarter er knyttet til Shirdi Sai Baba Templet i Mylapore.

Alleppey

Alleppey er en by i den sydlige delstat Kerala. Byen har her i 2022 omkring 200.000 indbyggere.

Almisse

- **bhiksha**

Amalapuram

Amalapuram er en by i Øst Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 har byen omkring 162.000 indbyggere.

Amraoti

Amraoti er en by i delstaten Maharashtra. Byen ligger 424 km fra byen Shirdi.

Amritha

Amritha er Guddommelig nektar, der siges at skænke udødelighed. Der er tale om en ret tyktflydende væske med en uforlignelig smag og duft. Sai Baba har ofte materialiseret amritha til Sine hengivne.

Anamalai-bjergene

Anamalai-bjergene er en bjergkæde, der strækker sig ud over grænsen mellem Tamil Nadu og Kerala. Anammlai betyder 'Elefanternes bjerge'.

Anantapur

Anantapur er en større by med over 330.000 indbyggere (2022). Byen er beliggende små 100 km fra Puttapparathi, hvis man kører ad landevejen. I fugleflugtslinje er der 68 km.

Andheri

Andheri er en lokalitet i den vestlige del af Mumbai.

Andhra Mahabharatham

Andhra Mahabharatham er telugu-versionen af heltegedigtet Mahabharatha. Versionen blev oversat af digterne Nannayya (Adi Kavi), Thikkana og Yerrapragad. Dette skete i en periode fra det 11. til det 14. århundrede.

Andhra Pradesh

Arealmæssigt er Andhra Pradesh den ottende største blandt Indiens 29 delstater. Det er således en meget stor delstat, der her i 2022 har omkring 97.5 millioner indbyggere. Andhra Pradesh har den næstlængste kyststrækning blandt Indiens delstater, nemlig 974 km. Delstatens hovedstad er Hyderabad, og hovedsproget er telugu. Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende i Andhra Pradesh.

Anjaneya

Anjaneya er et navn for Hanuman. Se under Hanuman.

Ankola

Ankola er en by i delstaten Karnataka. Byen ligger ud til kysten og har et befolkningstal på 28.000 (2022).

Anna

Indisk mønt; 16 anna'er er lig med 1 rupee. En anna har således en for os ubetydelig værdi.

Arathi

Arathi er et hinduritual, hvor man ofrer lyset fra en lampe med en væge dyppet i kamfer til Guddommen. Man svinger dette lys foran sin Guddom eller guru, og det markerer ofte

afslutningen på tilbedelsen. I Sin tale den 08. september 1966 siger Sai Baba: "Den blafrende kamferflamme, som vi ser ved afslutningen af lovsang, er der for at minde jer om, at jeres sansemæssige længsler skal brændes væk uden at efterlade noget spor, og at I skal ofre jer til Gud for at blive forenet med Hans stråleglans."

Arbejder-kasten

- sudhras

Denne kaste består af mænd, der udfører fysisk arbejde. Talmæssigt er dette den største kaste. På sanskrit hedder kasten sudra-kasten.

Arjuna

Arjuna var en af de fem Pandava-brødre. Han er nok mest kendt for at være den person, som Herren Krishna fortalte Bhagavad Gita til på Kurukshetra, netop før krigen mod Kaurava'erne skulle begynde. Frem for de fire andre brødre valgte Krishna Arjuna til at spille denne rolle i Sit drama på grund af hans forudseenhed. Arjuna tilbragte meget tid sammen med Krishna, hvor de vandrede omkring og blandt andet talte om åndelige spørgsmål. Arjuna spiller herudover en central rolle i mange af de ting, der beskrives i de hellige skrifter Mahabharatha og Bhagavatha. Navnet Arjuna betyder hvid, klar eller den, der er fri for synd.

Arthur Osborne

Arthur Osborne, der levede fra 1906-1970, var en engelsk forfatter, der skrev om åndelige emner. Han var tilhænger af Ramana Maharshi, og skrev hans biografi. Han skrev også en biografi om Shirdi Baba.

Ashram

Sanskrit-ordet ashram betyder direkte oversat 'at øve sig åndeligt'. I bred forstand kan en ashram være en hellig bygning, en skole, et kloster, en eneboerbolig eller en boplads, der anvendes til åndelige formål. I Indien findes der mange forskellige ashram'er. Her samler en åndelig mester typisk sine disciple og arbejder på at udvikle deres Sjæle.

Ashtami

Ashtami er den ottende dag i hinduernes måne-kalender. Dagen regnes for at være lykkevarslende.

Askese

- thapas

Sanskrit-ordet thapas betyder 'varme' og refererer til asketiske øvelser såsom dyb meditation, motiveret selvdisciplin, bestræbelser på at opnå selvrealisation, at leve i ensomhed, at stå på et ben eller på hovedet i meget lang tid, at leve en eremit-tilværelse, at leve som asket, faste og iagttagelse stilhed. Det at udøve thapas medfører ofte en eller anden form for lidelse, det være sig fysisk eller psykisk. Formålet er at opnå en eller anden form for indsigt eller at opnå forening med Gud.

Som nævnt betyder ordet thapas 'varme'; den slags varme der brænder synd og forvandler al karma til aske. Forskellen mellem almindelige åndelige øvelser (sadhana) og asketiske øvelser (thapas) er, at de sidstnævnte øvelser generelt er strengere eller vanskeligere at udføre.

Aswija-måned

Ifølge den hinduistiske kalender er Aswija-måned den syvende måned. Månedens start falder i intervallet september-oktober.

At berøre Hans fødder

- namaskaram

At beskytte de retskafne og de uskyldige

- **sishtarakshana**

At forklare og fremlægge Veda'erne, at støtte de kyndige inden for Veda'erne og at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma.

- **Vedasamrakshana, vidwathposhana, dharmasthapana.**

At genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma.

- **dharmasthapana**

At komme Mine hengivne til undsætning

- **bhaktharakshana**

At lytte til Herren

- **sambhashan**

At røre Herren

- **sparsan**

At se Herren

- **darshan**

At støtte og hjælpe Sine hengivne

- **bhaktha-rakshana**

At synge om Guds herligheder sammen med andre

- **sankirthan**

Atma

Atma er faktisk det samme som Gud; Atma er af Gud. Hele skabelsen består af de fem elementer: Jord, ild, vand, luft og æter. De fem elementer er overlejet på Atma, og det gælder for alt, hvad der indgår i skabelsen: Dig, din nabo, din næste, alle dyr, planter og mineraler. Det er Atma, der aktiverer alt. Det er Atma, der får øjnene til at se, ørerne til at høre, huden til at føle, hjertet til at slå, hjernen til at fungere og så videre.

Uden Atma intet åndedrag, intet liv. Sai Baba sammenligner ofte Det Guddommelige, Atma, med den strøm, der løber gennem ledninger. Strømmen aktiverer elpærer med forskellig watt, faner i loftet, TV, computere, microovne, industrimaskiner og så videre. Det samme er tilfældet med Atma, blot er de medier, som Den strømmer gennem, meget forskellige. Forestil dig, at en sten lyser med 1 watt, en blomst med 20 watt, et træ med 25 watt, en myre med 30 watt, en hund med 60 watt, en given person med 120 watt, en anden person med 200 watt, en vismand som Vasishta med 500 watt og en Guddommelig Inkarnation som Rama, Krishna eller Sai Baba med det maksimale, nemlig 1000 watt. Det vigtige her er ikke watt-tallet, men erkendelsen af, at det er den samme strøm, der gennemstrømmer alt og alle.

Atma er altså i alt. Så når du er god og ordentlig over for en ting eller et væsen, så er du god og ordentlig over for Gud. Det er denne tanke, der blandt andet ligger til grund for hinduerne og buddisternes filosofi om ahimsa. Det skal også nævnes, at Gud eller Atma kaldes jeg; Han er det jeg, vi alle taler om, og som vi alle indeholder. Jeg er søvrig, jeg er fuld af liv, jeg har taget en eksamen og så videre. Hvem er dette jeg? Svaret er: "Gud."

Gud, i skikkelse af Atma, er altså allestedsnærværende. Vi ånder Gud ind, vi ånder Gud ud, når vi giver en 100-kroneseddel til en hjemløs, så giver Guds gave Guds gave til Guds gave! Når hinduer har templer, hvor de tilbeder for eksempel rotter eller slanger, der for dem er de værst tænkelige dyr, så er det for at respektere og ære Guds allestedsnærværelse.

Aurobindo

Aurobindo, der levede fra 1872-1950, var en indiske filosof, yogi, guru, digter og nationalist. Han sluttede sig til den indiske bevægelse, der arbejdede for Indiens uafhængighed. Han blev en åndelig reformator og introducerede sin vision om menneskelige fremskridt og åndelig udvikling.

Han tog til England og studerede 2 år på universitetet i Cambridge, men studierne fangede ikke hans interesse. Tilbage i Indien arbejdede han intenst med åndelige forhold og for Indiens uafhængighed. Det sidste medførte blandt andet, at englænderne arresterede ham mistænkt for deltagelse i et bombeattentat. Historien om hans arbejde med åndelige forhold er lang – han etablerede blandt andet Sri Aurobindo Ashram, skrev mange artikler og bøger, hvoraf de kendteste er *The Divine Life* og *Savitri* og udviklede tillige en yoga-form, der hedder Integral Yoga

Sri Aurobindo døde den 5. december 1950. Omkring 60.000 mennesker deltog, da hans afdøde legeme blev stedt til hvile. Blandt deltagerne var Indiens præsident Rajendra Prasad og premierminister Jawaharlal Nehru, der begge lovpriste ham for hans bidrag til den yogiske filosofi og den indiske frihedsbevægelse.

Audienssal

- **durbar**

Avatar

Avatar-begrebet er ret kompliceret. Jeg kan kun anbefale at studere det nøjere. Her vil jeg helt overordnet nævne, at en Avatar er en inkarnation af Gud. Ordet Avatar betyder 'nedstigning'. Princippet om en Avatar passer fint med begrebet 'Saguna', der betyder 'Gud med kvaliteter'; altså Gud i en fysisk skikkelse.

Ifølge nogle af de hellige skrifter kan en Avatar godt være en Avatar af forskellige Guddomme som for eksempel Durga og Ganesha. Når Sai Baba taler om Avatarer, er det imidlertid næsten altid om Avatarer, der går under betegnelsen Poornaavatar.

Poornaavatar:

'Poorna' betyder fuldstændig eller komplet. En Poornaavatar er altså den højeste form for Avatar. En Poornaavatar er herre over, har kontrol over, alle 16 kalas (aspekter), nemlig:

- de fem elementer : Jord, ild, vand, luft og æter.
- de fem videnssanser : Høre-, føle-, syns-, smags- og lugtesansen.
- de fem handlingssanser : Hænderne, fødderne, tungen, forplantningssystemet og fordøjelsessystemet.
- det 16. aspekt er, at Han er almægtig, alvidende og allestedsnærværende.

Ayodhya

Byen hvor Rama inkarnerede, og hvor Han senere regerede fra. Ordet ayodhya betyder: 'Stedet hvor ingen bevæbnet fjende kan trænge ind'. Ayodhya var hovedstaden i Herren Rama's rige. Ayodhya er en by i delstaten Uttar Pradesh, og her i 2022 har byen omkring 72.000 indbyggere.

Badri

Se under Badrinath.

Badrinath

Badri eller Badrinath er en landsby i Himalaya i den nordlige delstat Uttarakhand. Landsbyen ligger i 3300 meters højde, og befolkningstallet er blot på omkring 1153 (2022). I landsbyen ligger et berømt tempel, der er tilegnet Sri Badri, der er en manifestation af Herren Vishnu.

Bangalore

Bangalore er hovedstad i den indiske delstat Karnataka i det sydlige Indien. Byen er en af Indiens største byer, og der er over 14.0 millioner indbyggere (2022). Efter Indiens selvstændighed i 1947 blev Bangalore en vigtig industriby, specielt inden for flyindustrien, telekommunikation, tungt maskineri, rumfart og våbenindustri. Efter liberaliseringen af den indiske økonomi er IT-industrien blomstret i Bangalore, og byen kaldes nu indiens Silicon Valley, og står for 35% af indiens softwareeksport.

Bangalore Nagarathnamma

Bangalore Nagarathnamma, der levede fra 1878-1952, var en berømt sangerinde. Hun var tillige det, man vel i dag vil kalde en kvindesagsforkæmper, idet hun kæmpede for kvindelige kunstners ret til at optræde på lige fod med de mandlige kunstnere. Hun sørgede for opførelsen af et tempel over digteren Thyagaraja's gravmæle.

Barmhjertighedens Hav der frelser uden grund eller sammenhæng

- **Ahethukadayasindhu**

Baroda

Baroda hedder i dag Vadodara og er delstaten Gujarats tredjestørste by. Den er beliggende ved bredden af floden Vishwamitri og har her i 2022 en befolkning på omkring 2.600.000.

Beder morgen, middag og aften

- **sandhya**

Befriede mennesker

- **jnanis**

En person der har haft en direkte oplevelse af Gud. Er også en betegnelse for et befriet menneske eller et viist menneske.

Befrielse

- **moksha**

Den endelige befrielse eller frigørelse fra cyklussen af fødsel og død. Foreningen med Brahman. I bogen Summer Showers in Brindavan 2000, kapitel 8, afsnit 13, siger Sai Baba imidlertid: "Folk har mærkelige ideer om moksha. De forestiller sig, at den er forbundet med at komme i Himlen og leve for evigt der. Det er ikke betydningen af moksha. Moksha betyder at opnå en uselvvisk kærlighed, der er konstant, usvækket og fuldkommen. Det er denne tilstand, man skal forsøge at opnå. Det er først, når denne tilstand nås, at man i sandhed er befriet. I befrielsens navn afprøver åndeligt søgende alle mulige former for åndelige veje. I bedste fald kan alle den slags oplevelser skænke midlertidig tilfredsstillelse. Alene prema's vej kan i sandhed få jer derhen og skænke varig lyksalighed." Og endvidere i afsnit 14: "Befrielse for tilknytninger og ønsker er sand moksha."

Benares

Benares kom senere til at hedde Varanasi. Se under Varanasi.

Beskytte og værne de gode

- **bhaktarakshana**

Beskytterne af marker, legemer og hellige steder

- **Kshetrapalas**

Betelblad

Se under betelnød.

Betelnød

Den brune betel-nød blandes med betelpeberblade og limesaft. Man tygger det, og det giver en let euforiserende virkning. Man kalder det 'at tygge betel'. I mange år tyggede Baba betelblade, som mange indere gør. Men da en hengiven fortalte Ham, at det var et dårligt eksempel, holdt Han straks op.

Bhadhrachalam

Bhadhrachalam er en by i delstaten Telangana. I byen findes der et berømt Rama-tempel af samme navn som byen. Byen er beliggende ved bredden af Godavari-floden, og er på grund af templet et berømt pilgrimssted. Befolkningstallet er omkring 76.300. (2022).

Bhadravathi

Bhadravathi er en industriby i delstaten Karnataka. I gamle dag lå byen i delstaten Mysore. Bhadravathi har her i 2022 et indbyggertal på omkring 188.000.

Bhagavad Gita

Bhagavad Gita er en hellig tekst. De to ords egentlige betydning er: Guds Sang. Teksten er en del af Mahabharatha'en og er en dialog mellem Arjuna, der var en af Pandava-brødrene, og Herren Krishna.

I Sin tale fra den 05. september 1984 siger Sai Baba: Rent faktisk begynder Krishna først at tale i det andet kapitel. Gita'ens første kapitel er helliget beretningen om Arjuna's sorg og kvaler. Krishna tillod ham at udtale sig. Krishna begynder Sin lære fra det 11. vers i det andet kapitel. Indtil da lyttede Krishna til alt, hvad Arjuna sagde, med meget stor tålmodighed. Så spurgte Han Arjuna: "Har du sagt alt, hvad du har at sige?" Arjuna var tavs. Krishna sagde til ham: "Ubeslutsomhedens sygdom plager dig. Jeg kender kuren mod den. Jeg vil give dig den. Din uvidenhed er ansvarlig for denne tilknytning og forgabelse." Nu underviste Han Arjuna i Sankhya Yoga (den åndelige visdoms vej; videnens vej).

I Sin tale fra den 29. januar 1965 siger Sai Baba: Yoga forklares som det at tøjle den mentale uro. Det betyder også forening, der er mulig, når den mentale uro tøjles, og man opnår sindsligevægt. For at betone dette aspekt af læren kaldes hvert af Gita'ens kapitler en yoga.

Bhagavan Ramana Maharishi

Ramana Maharishi er en berømt mystiker og vismand, der levede i Indien fra 1879 til 1950.

Bhagavan

Ordet eller titlen Bhagavan anvendes ofte som en betegnelse for Gud. Ordet Bhagavan betyder en person udstyret med bhaga. Ifølge de ældgamle sanskrit-tekster betyder ordet bhaga: 1. Autoritet der opnås gennem kraft. 2. Mod, tapperhed. 3. Berømmelse. 4. Velstand. 5. Åndelig visdom. 6. Ikke-tilknytning. Ordet Bhagavan betyder også lyksalig. I Vishnu Purana'en står der, at stavelsen 'bha' betyder, 'den der understøtter og værner om universet'. 'Ga' betyder 'lederen, tilskynderen og vejlederen'. Og ordet 'va' betyder den usammensatte Ånd, i hvilken alle eksistenser eksisterer, og som eksisterer i alle eksistenser. Ordet kan også udtrykke en ærbødig tiltale såsom deres velærværdighed. Sai Baba kaldes ofte Bhagavan af Sine hengivne.

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba

Bhagavan betyder Guddom. Det er et ord, der udtrykker en ærbødig henvendelse.

Sri er en ærestitel, der tilføjes Gudernes navne. Det er tillige en respektfuld titel, der anvendes over for højagtede personer.

Sathya betyder sandhed.

Sai Baba betyder Guddommelig moder og fader.

Bhagavatha

Det åndelige værk, Bhagavatha, har fokus på Atma tillige med historien om Herren Krishna og Hans hengivne. I sin tale fra den 21. august 1994 siger Sai Baba: "Bhagavatha proklamerer

Guddommelig prema's herlighed. Bhagavatha beskrives som en hellig bog om Bhagavan. En anden fortolkning er, at Bhagavatha omhandler Herrens hengivnes storhed. Endnu en fortolkning er, at Bhagavatha beskriver det intime forhold mellem Gud og de hengivne."

Bhagavatha Vahini

Bhagavatha Vahini findes i dansk oversættelse under titlen Bhagavatha's kildevæld. Den handler primært om Herren Krishna, Pandava'erne og kong Parikshith. Bogen findes på www.saibabapaadansk.dk

Bhakthi Yoga (hengivenhedens yoga).

De ni veje i Hengivenhedens Yoga er: 1. At lytte til beretninger om Det Guddommelige og om Guds herligheder. 2. At synge om og lovprise Gud og al Hans herlighed. 3. At ihukomme Gud. 4. At glæde sig over at tilbede Gud ved at koncentrere sig om og ære og tilbede Hans fødder og Hans fodaftryk. 5. At glæde sig over at tilbede Gud. 6. At glæde sig over at man begynder at kunne se Gud i netop den Form, man som hengiven har allerkærest. 7. At glæde sig over at kunne tjene alt og alle uden på nogen måde hverken at føle sig overlegen eller underlegen. 8. At glæde sig over at komme Gud nær; den hengivne bliver Guds ven og Guds fortrolige. 9. At glæde sig fuldt og helt over at kunne overgive sig til Guds Vilje.

Bharadwaja slægten

- **Bharadwaja gothram**

Bhasmusura

Denne dæmon kendes for at have fået en gunstbevisning af Herren Siva på grund af sin strenge askese. Når han lagde sin hånd på nogens hoved, ville vedkommende brænde til aske. Hans skæbne endte med, at han blev narret af Gudinden Mohini til at lægge sin hånd på sit eget hoved!

Bhavanagar

Bhavanagar er en by, der er beliggende i delstaten Gujarat. Byen blev først grundlagt i 1724. Her i 2022 har byen omkring 724.000 indbyggere.

Bhavani; Amba Bhavani

Gudinden Bhavani er det voldsomme, men også barmhjertige aspekt af Gudinde Sakthi, der er Det Guddommeliges feminine aspekt.

Bhimaji Patel

Bhimaji Patel er en kendt hengiven af Shirdi Baba. Han led af en alvorlig og kronisk brystsygdom, der udviklede sig til tuberkulose. Baba helbredte ham gennem to drømme.

Bijapur distriktet

Bijapur distriktet, der officielt kendes som Vijayapura district, er beliggende i delstaten Karnataka. Distriktets hovedby er Bijapur. Distriktet har en befolkning på omkring 2.200.000 her i 2022.

Bilva-blade

Bilva er et helligt træ i Indien, der er Herren Siva's yndlingstræ. Bilva-blade er en vigtig artikel, når man tilbeder Herren Siva. Dette blad er trebladet, hvilket tilkendegiver den hellige Treenighed: Brahma, Vishnu og Siva. Det tilkendegiver også Herren Siva's tre øjne.

Bolig

- **nilayam**

Brahma; Herren Brahma

Skaberen i Den Hinduistiske Treenighed der består af Brahma (Skaberen), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Brahma er altså universets skaber og visdommens Gud. Brahma er fader til Manu, menneskehedens stamfader. Brahma er ifølge traditionen født ud af Vishnu's navle. Der er kun få templer, der er viet til Herren Brahma, og det selv om mange bønner rettes mod Ham. Han er gift med Saraswathi, Gudinden for kunst, musik og litteratur. Ifølge visse beretninger har Brahma en anden gemalinde, nemlig Gudinden Gayathri.

Brahman

Brahman er Gud, Herren. Brahman er uden form, navn og kvaliteter. Brahman er! Brahman er Skaberen, Opretholderen og Nedbryderen, der symboliseres ved henholdsvis Herren Brahma, Herren Vishnu og Herren Siva.

Det er umuligt at beskrive Det Ubeskrivelige, Det Grænseløse, Det Ultimative. Siger man, at Brahman er stor, viis eller kærlig, så kan folk straks spørge, om Han da ikke er lille, uvidende og ukærlig! Gud er alt. Hvis man endelig skal sætte mærkater på Brahman, kan man sige, at Han er altgennemtrængende, almægtig og alvidende. For troende er det vigtigt at være bevidst om dette i deres dagligdag.

Kan man tjene Brahman? Sai Baba siger: "At tjene mennesket er at tjene Gud." Gud har ingen brug for vores tjeneste, hjælp, offergaver og så videre. Skal vi ofre noget til Gud, Brahman, så siger Sai Baba, at vi skal ofre vores ego, misundelse, vrede, utålmodighed og så videre til Ham. Igen og igen gentager Sai Baba, at Gud er prema. Denne prema er til stede i hele universet i skikkelse af Atma. Der findes faktisk ingen ateister, for ingen er helt uden kærlighed til nogen eller noget.

Når man spørger folk i Vesten, hvor Gud er, så peger de op mod himlen. Spørger man folk i Østen om det samme, så peger de på deres hjerte. Selv om Gud er allestedsnærværende, så siger man i Østen, at Gud er iboende hjertet. De troende skal sørge for, at hjertet er fri for snavs, så Gud vil tage ophold i det. Hvor der for eksempel er had, jalousi, egoisme eller begær, vil Gud ikke opholde sig, siges det. Sai Baba siger, at det i starten er lettest for troende at tilbede en Gud med navn og form, en Poornaavatar, for det at tilbede et begreb kan være meget vanskeligt. Imidlertid siger Han også, at Selv Hans navn og form vil være forhindringer for de hengivne på et vist tidspunkt, når de er klar til at tilbede den navnløse og formløse Brahman.

Poornaavatarer som Rama, Krishna og Sathya Sai Baba er Brahman i menneskelig skikkelse. Brahman antager menneskelig skikkelse, når menneskeheden har behov for at blive korrigeret og vejledt. Han kommer som menneske, eftersom mennesket er det eneste væsen, der formår at afvige fra sin dharma, der helt overordnet går ud på at opnå moksha (befrielse). Endelig skal det siges, at for hinduer er der én overordnet Gud, nemlig Brahman. Men de tilbeder et utal af aspekter af Brahman, og de efterlever den vediske sentens: 'Der eksisterer udelukkende Én; Denne kendes og beskrives af de viise på mange måder'. Man skal holde sig til sin valgte Guddom, og man skal acceptere alle andre former for Guddomme, der tilbedes af andre.

Brahmin

En brahmin er en mand, der tilhører brahmin-kasten; præste-kasten eller den højeste kaste. Det er for eksempel en brahmin, der varetager opgaverne i templerne.

Brahmin-kasten

En brahmin er en mand, der tilhører brahmin-kasten; præste-kasten. Det er for eksempel en brahmin, der varetager opgaverne i templerne.

Brindavan

Brindavan er navnet på Sai Baba's ashram, der er beliggende ca. 15 kilometer fra Bangalore; den kaldes også for ashram'en i Whitefield.

Brindavan

Brindavan er et større område, der indeholder såvel store græsningsarealer som flere landsbyer. En af disse landsbyer er røgter-landsbyen Gokula, hvor Krishna boede som barn. Området er beliggende ca. 11 km fra Mathura, hvor Krishna blev født. Det var i Brindavan, i skovene og på græsningsområderne, at Herren Krishna legede i Sin barndom. Han legede sammen med de andre røgterdrengene, og var dagligt i kontakt med gopi'erne, der var voksne kvinder. Han boede her, til Han var 5 år og en måned gammel. I Sin tale fra 23. november 1968 siger Sai Baba: "Brindavan er ikke noget specifikt sted på kortet; det er selve universet."

Budalur

Budalur er en by i delstaten Tamil Nadu. Udover en række betydningsfulde templer er der også moskeer og kirker i byen. Her i 2022 har byen omkring 12.000 indbyggere.

Bukkapatnam

Landsby beliggende ca. 4,5 km fra Puttaparthi.

Burma

Burma er landet, der i dag hedder Myanmar.

Buty

Der var flere hengivne af Shirdi Baba ved navn Buty. Det er uklart, hvem af dem der refereres til her.

Calcutta; Kolkata

Kolkata er hovedstaden i den indiske delstat Vestbengalen. Den ligger i det østlige Indien i nærheden af Bangladesh. Selve byen har her i 2022 en befolkning på 5.5 millioner, men hvis man inkluderer de ydre dele af byen samt forstæder, når man en befolkning på 14 millioner, hvilket gør den til den tredjestørste by i Indien. Byen var indtil 1911 hovedstad under det britiske styre af Indien. Indtil 2001 hed byen Calcutta.

Calicut

Calicut er en by på vestkysten sydvest for Bangalore i den indiske delstat Kerala. På en række sprog har kalkunen fået navn efter denne by.

Canarese

Se under Kannada.

Cape Comorin

Denne by, dette punkt, havde navnet Cape Comorin under den britiske besættelse. Der er tale om Indiens sydligste punkt. I dag hedder byen Kanyakumari.

Chadchan

Chadchan er en landsby i delstaten Karnataka. Landsbyen har omkring 18.000 indbyggere (2017).

Chaithanya Mahaprabhu

Chaithanya Mahaprabhu, der levede fra 1486-1534, var en åndelig leder, der grundlagde Gaudiya Vaishnavism. Nogle af hans hengivne opfattede ham som værende Krishna Selv, der viste Sig i skikkelse af Sin egen hengiven for at lære verdens befolkning om hengivenhed over for Gud og om, hvordan man kan opnå perfektionisme i livet. Chaithanya Mahaprabhu skrev mange lovsange og bønner.

Chalukya

Chalukya-dynastiet var et royalt dynasti, der herskede over store dele af det sydlige og den central del af Indien mellem det 6. og det 12. århundrede.

Chamundi bjergene

Chamundi bjergene er beliggende blot 13 km øst for Mysore i delstaten Karnataka. Bjergene er kendte for deres templer. På det højeste bjerg ligger Chamundeshwari Templet. Der fører en trappe op til dette tempel, og der er 1008 trin. På halvvejen står en meget stor statue af Nanda, Tyren, Herren Siva transportmiddel. Statuen er 4,9 m høj og 7,6 m lang, og den er hugget ud af et klippestykke.

Chandrabhaga-floden

Chandrabhaga-floden er en flod, der strømmer i delstaten Maharashtra.

Chithravathi-floden

Floden der strømmer få hundrede meter fra Sai Baba's ashram Prasanthi Nilayam, der er beliggende i landsbyen Puttaparthi. Floden er 205 km lang, og den er en biflod til floden Pennar.

Chitthoor

Chitthoor er i dag, 2022, en by med en befolkning på omkring 230.000. Byen er beliggende 249 km fra Puttaparthi.

Cochin

Cochin var dengang et kongerige, der lå op til kongeriget Travancore. I dag er Cochin en stor havneby i delstaten Kerala. Byen kaldes for Det Arabiske Havs dronning. Inklusive forstæder har byen et befolkningstal på omkring 2.650.000 (2022).

Coimbatore

Coimbatore er en stor by i den indiske delstat Tamil Nadu. Den er delstatens næststørste by, og her i 2022 er der omkring 2.170.000 indbyggere.

Colombo

Colombo er Sri Lanka's hovedstad og landets største by. Her i 2022 har byen omkring 626.000 indbyggere.

Coorg

Coorg er et utroligt smukt område i delstaten Karnataka. Coorg kaldes også for 'Indiens Skotland'. Det officielle navn for Coorg er Kodagu.

Dadasaheb Khaparde

Dadasaheb Khaparde, der levede fra 27. august 1854 til 1. july 1938, startede med at studere sanskrit, men valgte så at studere jura. Han blev advokat. Han mødte Shirdi Baba i december 1910, og blev Hans trofaste hengivne indtil Baba's død i 1918.

Daglig tilbedelse

- **nithyapuja**

Dakshineswar

Dakshinaewar er en by i nærheden af Kolkata i delstaten Vest Bengal. Byen har et meget berømt tempel for Gudinden Kali.

Dakurnath's Dankapuri

Dakurnath betyder 'hjælpsom', og er et af Herren Krishna's mange navne. Dankapuri, der senere kom til at hedde Dakor, er en lille by, der er kendt under dette navn på grund af sit Shiva Tempel.

Darjeeling

Darjeeling er en by i den indiske delstat Vest Bengalen, og den er hovedby for regionen af samme navn, som ligger ved foden af Himalaya-bjergene i højder mellem 2.000 og 3.000 meter over havet. Regionen er bedst kendt for sin teproduktion. Her i 2022 har byen omkring 172.000 indbyggere.

Darshan

At få synet af Mesteren; at få synet af en hellig person. Det at få synet af Mesteren, for eksempel Sai Baba, er et meget vigtigt element i folks åndelige udvikling. Når man får darshan, udvikler man hengivenhed over for for eksempel Sai Baba, og Han udvikler hengivenhed over for én.

Das Ganu

Das Ganu var på et tidspunkt ansat inden for politiet. Han var meget interesseret i teater og spillede blandt andet flere roller som kvinder. Han blev en stor hengiven af Shirdi Baba.

Dasara

Dasara, der betyder 10, festligholdes hvert efterår. Højtiden består af Navarathri (ordet betyder 9 nætter) samt af den 10. dag – Dasara. Det er en højtid, hvor man fejrer de gode kræfters sejr over de kræfter, der modsætter sig menneskets stræben efter at nå Lyset. Specielt tilbedes Gudinderne Durga, Lakshmi og Saraswathi, fordi de skænker os mennesker mod, åndelig rigdom og visdom.

De der ønsker at arbejde for fred, bør udføre dette offer.

- **Santhi Kaamastuhomayet.**

De fem elementer

- **panchabhutas**

De fem elementer er: Jord, ild, vand, luft og æter. Disse fem elementer danner hele skabelsen.

De fjorten verdener

Ifølge Veda'erne findes der 14 verdener – de 7 øvre verdener og de 7 nedre verdener.

De fremgangsmåder der skal benyttes ved tilbedelse af Sathya Sai

- **Sathya Sai vratha**

De gode og rene kvaliteter

- **sathwa guna**

Se under guna'er.

De materielle objekters Guddom

- **vasthupurusha**

De ni huse

Navagrahas

Direkte oversat betyder navagrahas 'de ni huse'. I hinduismen og i den hinduistiske astrologi er Navagrahas Guddomme. De omfatter Solen, Månen, Mars, Merkur, Jupiter, Venus, Saturn samt Radhu og Kethu. De to sidstnævnte er ildevarslenende planeter. Deres historie er vanskelig at forklare, men kan læses på internettet.

De ni ædelstene

Disse ni ædelstene er til gavn for dem, der bærer dem, i relation til den påvirkning de udsættes for af de ni planeter.

De otte planeters positioner

- ashtagrahakoota

De tre verdener

De tre verdener er universets tre aspekter: Det grove eller fysiske aspekt, det finere eller mentale aspekt og det kausale aspekt.

Deepavali

Lysets fest. En fest hvor man fejrer menneskets opbyggelige evners sejr over de slette tendenser i menneskets natur.

En legende fortæller, at dæmonkongen Narakasura herskede over Pradyoshapuram kongedømmet. Under dæmonkongens styre led befolkningen meget. Dæmonkongen torturerede dem og kidnappede kvinderne, som blev holdt fanget i hans palads. Krishna bekæmpede kongen, og den dag Narakasura blev dræbt af Krishna, fejres som deepavali – det godes sejr over det onde.

Deepavali har også sine rødder i Ramayana (Historien om Rama). Her fortælles, at Rama, efter 14 års eksil og kampen mod dæmonkongen Ravana, vender tilbage til sin hjemby Ayodhya. Indbyggerne i byen fejrede det godes sejr over det onde ved at oplyse byen med olielamper i en grad, så der den nat var lige så meget lys, som om det havde været midt på dagen.

Deepavali er også dagen, hvor man fejrer Gudinden Lakshmi. Lakshmi står for velstand, og på denne dag er der Mahalakshmi puja (tilbedelse af 'den store Lakshmi'). På denne specielle dag for Mahalakshmi kan man opnå hendes fulde velsignelse ved at sige dette mantra: 'OM Sri maha Lakshmi namah'.

For inderne er dette årets helligste dage. Højtiden kan nærmest sammenlignes med vores jul. I løbet af de fem dage, hvor der fejres Deepavali, lægges der hver dag vægt på forskellige ting som for eksempel at udsmykke hjemmet, at købe køkkenartikler og guldgenstande, at besøge hinanden med gaver, brødre besøger deres gifte søstre, der byder på dejlige måltider. I dag er det yderligere blevet tradition i Indien, at Deepavali fejres med fyrværkeri i gaderne.

Delhi

Delhi er et område, der blandt andet omfatter New Delhi. New Delhi er en relativ ny bydel, der er beliggende i Delhi. New Delhi blev opført i begyndelsen af 1900-tallet, og er i dag Indiens hovedstad. Byen har et indbyggertal på omkring 20.600.000 (2022).

Delta-området

- kona-sima

Den der besidder åndelig visdom, og som er lydernes (Veda'ernes) Herre

- Avarayaartavachaspathi

Den der forener vedisk viden og Lyset

- Sanga Veda Vidya Bhaskara

Den der ser Den Guddommelige udsmykning

- Darsanaalankara

Den der skænker sikkerhed og tryghed

- **Abhayankara**

Den foranderlige verdens hav

- **samsara**

Samsara oversættes også som den objektive verden; Forandringens Hav. Det er alle betegnelser for cyklussen af fødsel og død, der af nogle kaldes sjælevandring. Samsara er også det foranderlige og verdslige liv. Det sammenlignes ofte med et hav, der skal krydses.

Den Guddommelige Kongsgård

- **Devasabha**

Den højeste fred

- **prasanthi**

Den Højeste Guddommelige Lyksalighed

- **Brahmananda**

Den der fastlægger normer og grænser

- **anusasithara**

Den lykkevarslende tråd

- **mangala suthra**

Den hellige ægteskabs-tråd. Mangala betyder 'lykkevarslende', og sutra betyder 'tråd'. Der er tale om en halskæde, som brudgommen hænger rundt om brudens hals. Dette smykke identificerer hendes som en gift kvinde.

Den person der accepterer ofrene

- **Yajnapurusha**

Den Store Vyasa

- **balavyasa**

Den tredje Sai

Her henviser Sai Baba til Prema Sai. Den 3. Sai inkarnation vil blive født i delstaten Karnataka et sted mellem Bangalore og Mysore. Sai Baba har aldrig officielt talt om noget fødselstidspunkt. Første gang Sathya Sai Baba nævner Prema Sai, er i talen fra den 6. juli 1963. Flere hengivne har fortalt, at Sathya Sai Baba i interviews har fortalt, at Han vil lade Sig føde 1. år efter det nuværende legemes bortgang, og i andre interviews 8 år efter.

Den Tusindfoldige Guddommelige Manifestation

- **Viswa virata swarupa**

Den ubestridte mester inden for Veda'erne

- **Vedasamaraat**

Den ugelange konstante gentagelse af Guds navn

- **Siva-nama-japa-sapthaha**

Den Vediske Guddom

- **Vedapurusha**

Den åndelige visdoms vej

- **jnana marga**

Den åndelige visdoms vej er erkendelsens vej, hvor man følger Upanishad'ernes vej til frelse, og via yoga og meditation og den rette belæring kan opnå fuldstændig erkendelse af, at alt andet end Atma er ubestandigt, hvorved frigørelse fra genfødslernes kredsløb opnås.

Deogir; Daulatabad

Daulatabad, der også kaldes Devagiri eller Deogir, er en ældgammel by beliggende i den central del af det nordlige Maharashtra. Byen blev grundlagt i det 12. århundrede af kong Bhillam fra Yadava Dynastiet. Byen er specielt kendt for sit imponerende fort.

Det Guddommelige Princip

- **Atmathatwa**

Det gyldne armbånd besat med ædelstene

- **Suvarna Kankana**

Det halvår hvor Solen bevæger sig ad en sydvendt bane

- **dakshinayana**

Det Hinduistiske Selskab

- **Hindu Samaj**

Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde

- **Vidhwan Mahasabha**

Sai Baba siger: "Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde skal arbejde for at ruske op i menneskeheden og overbevise den om nødvendigheden af indre harmoni og ligevægt."

Det Indre Selv

- **Antharyamin**

Det lykkevarslende tidspunkt for den ydre manifestation af symbolet på det altgennemtrængende Guddommelige Princip

- **Lingobhava muhurtha**

Det sansemæssige univers

- **prakriti**

Det univers der, skønt det forekommer at være objektivt, opleves subjektivt. Det kaldes også Guds feminine Aspekt. Andre ord er skabelsen, naturen.

Det sansemæssige univers-Purusha

Se under henholdsvis det sansemæssige univers og Purusha.

Det Selvoplysende Lys

- **Swayamjyothi**

Det sted hvor selve offerhandlingerne finder sted

- **yagamantap**

Devi Vilas, Palghat

Devi Vilas er et hotelkompleks. Palghat er en by i delstaten Kerala. Her i 2022 bor der omkring 178.000 indbyggere i byen.

Dharma

Sai Baba siger, at der ikke eksisterer et ord eller et begreb, der kan forklare ordet dharma.

Dharma er det, der understøtter og opretholder hele universet. Dharma er den pligt, som

alting er eller burde være underlagt. Det er ildens pligt at fortære, varme, lyse, nedbyde og så

videre. Det er græssets pligt at omdanne kuldioxid til ilt, være føde, se smukt ud og så videre. Det er menneskets overordnede pligt at søge forening med Gud. Alt efter deres rolle i livet, har forskellige mennesker forskellige pligter livet igennem. Menneskets dharma varierer alt efter mange forskellige forhold. Der kan for eksempel nævnes alder, køn, ægtestand, erhverv og position i samfundet. Det er for eksempel tydeligt, at en elev, en lærer og en rektor på en skole har forskellig dharma, for så vidt angår skolearbejdet.

Dharma Sastras

Det sæt etiske regler om retskaffen levevis der i en tidligere æra blev formuleret af Manu, menneskehedens stamfader. Man mener, at disse regler blev nedskrevet i et større antal tekster, måske op til 100. For god ordens skyld skal det nævnes, at der er andre end Manu, der har nedfældet sådanne etiske regler.

Dharmakshetra

Dharmakshetra er et billede, et symbol, på den krop, der følger dharma's vej. Mahabharatha - krigen blev udkæmpet på Dharmakshetra. Området kaldes Dharmakshetra, fordi det tilhører dem, der følger dharma's vej.

Dharmakshetra

Dharmakshetra er et center for Sai Baba Organisationen i Mumbai, hvor der foregår forskellige åndelige aktiviteter. Det er et sted, hvor alle religioners tilhængere oplever venskab og fællesskabsfølelse med de andre besøgende. Sai Baba har også en lejlighed i dette kompleks. Dharmakshetra er et billede, et symbol, på den krop, der følger dharma's vej.

Dhothi

En dhothi er en mandsklædning af bomuld, der vikles rundt om den nederste del af kroppen.

Dhruva

Guden Brahma's barnebarn. Som 5-årig udførte han streng askese og opnåede Selvrealisation. Dhruva blev senere vismand. Han var tillige en prins, der ifølge sagnet blev skænket evigt liv og gjort til en ledestjerne, den vi i dag kender som Nordstjernen. I 'Summer Showers in Brindavan 1995', kapitel 5 fortæller Sai Baba udførligt om Dhruva's liv.

Dhyana Vahini

Bogen Dhyana Vahini er oversat til dansk under titlen Meditationens kildevæld. Den findes på www.saibabapaadansk.dk

Digter

- **kavi**

Direkte erkendelse af Gud

- **sakshathakaram**

Disciple

- **panthi**

Sanskrit-ordet panthi betyder ordret 'rejsende'.

Distrikt

- **sircar**

Et sircar var et distrikt eller en provins i Indien under Mogul-riget, der herskede over store dele af Indien fra 1526 til 1857.

Dixit

Dixit har nevø af Kakasaheb Dixit. Se under Kakasaheb Dixit

Droupadi

Droupadi var datter af kong Drupadu. Han regerede over det nordindiske rige, der kendes som Panchala. Droupadi blev Pandava-brødrenes fælles hustru. (Historien om hvordan dette skete, kan læses i Bhagavatha Vahini, kapitel 17, vers 8 til 17, der ligger på hjemmesiden www.saibabapaadansk.dk). Hun fulgte Pandava-brødrene ud i deres 12-årige eksil i skoven. Hun er kendt for sin fuldkomne ærbarhed. Navnet betyder 'fem ægtemænds hustru'. Hun er den vigtigste kvindelige karakter i det store helteedigt Mahabharatha.

Drøftelser vedrørende Bhagavad Gita

- **jnanayajna**

Årsagen til at mange foretrækker jnanayajna, er, at når alt kommer til alt, så er vi nødt til at erhverve os den viden, der gør, at vi bliver Sjæle, der har overgivet os til Det Højeste. Disse drøftelser afholdes også for at komme til at forstå vores position, vores forbindelse til Gud, hvorfor vi befinder os her i den materielle verden, hvad der bliver vores næste liv, hvor vi kommer fra og så videre.

Dualisme

- **dhwaitha**

Dhwaitha er filosofien om dualisme; adskillelsen mellem Gud og det skabte univers. I Sin tale fra den 22. april 1967 siger Sai Baba: "Filosofien om dualisme eller det dualistiske synspunkt erklærer, at den individualiserede Sjæl er den individualiserede Sjæl, og at Gud er Gud, og at de to aldrig vil blive ét."

Durga; Gudinden Durga

Durga, Herren Siva's gemalinde. Hun er den Gudinde, der beskytter livsenergiene.

Duryodhana

En af de ondsindede Kaurava-brødre. Han var den ældste blandt 100 brødre og var således også deres leder. I Sin tale fra den 02. oktober 1988 siger Sai Baba: "Duryodhana er én, der misbruger sin styrke og sine evner."

Dwaraka

Dwaraka var hovedstaden i det land, Krishna boede i. Efter Krishna's død blev byen oversvømmet af havet. Forskere mener, at byen lå lige vest for Gujarat, et område hvor der i dag er hav. Gujarat ligger i den nord-vestlige del af Indien og grænser op til Pakistan. I Sathyam Sivam Sundaram, bind 2 står der, at Sai Baba har erklæret følgende: "Dwaraka er det navn, der er blevet givet til den by, som Krishna lod opføre på en ø, fordi ordet betyder 'et sted hvor dørene er åbne for de fire kaster og for de fire typer mennesker, nemlig de lidende, de fattige, de søgende og de viise, så de kan nå menneskelivets fire mål'."

Dwarakamayi

Dwarakamayi er den nedlagte moske i Shirdi, hvor Shirdi Sai Baba opholdt sig hver dag.

Dæmonerne

- **asuras**

Easwara; Herren Easwara

Easwara er et navn for Guden Siva, der er Nedbryderen i den hinduistiske Guddommelige Treenighed. Navnet anvendes også for Herren; Gud; Det højeste Væsen. Ordet betyder: 'Den der er udstyret med alle former for rigdom'.

Easwaramma

Easwaramma, der betyder Guds moder, var Sathya Sai Baba's krops moder. Hun var et enestående og gudfrygtigt menneske, hvis historie kan læses på engelsk i bogen:

'Easwaramma - The chosen mother'. Baba var hos hende, da hun døde i Brindavan, og hun fik derfor en meget fredfyldt og velsignet død. Easwaramma døde den 6. maj 1972.

Ekadashi

Ekadashi betyder 'elleve'. Det er således den elvte dag i såvel Månes lyse som mørke 14. dags periode. Denne dag anses for at være en åndeligt set lykkevarslende dag.

Eluru

Eluru er en by og distrikthovedkvarter for West Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Eluru har omkring 253.000 indbyggere (2022).

Eranakulam

Eranakulam er en del af havnebyen Cochin i delstaten Kerala.

Erpudu; Yerpedu

Yerpedu er en indisk by, der er beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Byens befolkningstal her i 2022 er omkring 71.000.

Et møde for lærde

- **vidwathparishath**

Evig glæde, evig grøn

- **Nithya kalyanam paccha thoranam**

Fader

- **appa**

Fløjte; Krishna's fløjte

- **murali**

I Sin tale den 06. september 1963 siger Sai Baba følgende om fløjten: I har hørt, at Krishna er Herren med fløjten. Men hvad er en fløjte helt præcis? I skal være som fløjten. Lad Krishna's ånde strømme gennem jer, idet den frembringer dejlig musik, der smelter hjertet. Overgiv jer til Ham. Bliv hule, vær uden tilbøjeligheder og ego, vær uden ønsker, så vil Han Selv komme og kærligt tage jer op og føre jer, fløjten, til Sine læber og blæse Sin liflige ånde gennem jer. Tillad Ham at spille en hvilken som helst melodi, Han måtte ønske.

For den der ikke har noget tilflugtssted, er Gud tilflugtsstedet.

- **Dikku lenivaanikki Devude gathi.**

Foran jer, bagved jer, ved jeres side og i jeres hjem.

- **kantane, ventane, jantane og intane.**

Foreningen af evigt dedikerede og hengivne.

- **Sanathana Bhagavatha Bhaktha Samajam.**

Foreninger

- **samithis**

Frygt ikke

- **abhaya**

Fyrstefamilien

- **raju's**

Fyrster

- rajas

Føde

- anna

Sanskrit-ordet 'anna' betyder det, der spises af levende væsener, og det der på samme tid fortærer den person, der spiser det. Ordet anvendes som regel som en betegnelse for mad, men egentligt dækker det alt, hvad der indtages gennem sanserne.

Før mig fra mørket til lyset

- thamaso maa jyothir gamay

Hele bønningen lyder således på dansk:

Før mig fra det uvirkelige til Det Virkelige.

Før mig fra mørket til lyset.

Før mig fra død til udødelighed.

Gajendra

Her henvises til elefanten Gajendra's berømte kamp ude i en sø mod en krokodille. Elefanten symboliserer den individualiserede Sjæl, det egoistiske sind. Søen symboliserer den foranderlige verden, og krokodillen symboliserer døden samt alle de lidelser og vanskeligheder, mennesket møder i livet. Krokodillen har et fast greb om elefantens ben, men Herren frelser den.

Ganesha; Ganapathi

Også kendt som Guden med elefanhovedet. Herren Siva's ældste søn. Sri Ganesha er Guden for visdom, intelligens, uddannelse, held og skæbne, for porte, døre, husstanden og skriften. Han er Guden, der fjerner hindringer, og det er derfor almindeligt at påkalde Ham fx med formlen "Aum Shri Ganeshaya Namah" (ære være Ganeshas navn), før man begynder på et stykke arbejde. Han kaldes også Vinayaka 'den der ikke har nogen leder over sig', Vigneswara eller Ganapathi. Sidstnævnte navn betyder 'Herre over gana'erne; halvguderne'.

Ganges

Ganges er en 2.525 km lang flod, der udspringer i Himalaya-bjergene, og i overvejende grad flyder mod øst og ud i Den Bengalske Bugt. Ganges er Indiens helligste flod, og inderne anser den for at være åndelig ren og rensende. Derfor anses et bad i Ganges for at være rensende for krop, sind og Sjæl.

Gangothri

Gangothri er en gletsjer, hvis vand hinduerne betragter som værende meget helligt; Ganges udspring.

Garuda

En himmelsk fugl; en hvidbrystet ørn; den fjerprydede races konge. Garuda er Herren Vishnu's transportmiddel. Garuda symboliserer i virkeligheden hjertet.

Gaurishankar

Gauri er Den Guddommelige Ur-moder, og Shankara er Herren Siva.

Gayathri Mantraet

Gayathri Mantraet kendes også som Alle Veda'ernes Moder. Ordet Gayathri betyder: Det der frelser (beskytter) ved gentagelse. Selve det hellige ord Gayathri forklarer altså årsagen til, at mantraet eksisterer og angiver begrundelsen for at anvende det.

Gayathri Mantraets ordlyd:

Gayathri Mantraet er en Guddommelig lyd, der er altgennemtrængende på samme måde, som Herren er altgennemtrængende. Denne lyd gennemtrænger hele det manifesterede kosmos. Gayathri Mantraet består af følgende ord:

1. AUM
2. Bhur Bhuva Svaha
3. Tat Savitur Varenyam
4. Bhargo Devasya Dheemahe
5. Dhiyo Yonah Prachodayat

Formålet med at fremsige Gayathri Mantraet:

Gayathri Mantraet er en universel bøn, der beder om et skarpt intellekt, så sandheden (Selvet) kan reflekteres deri uden nogen forvanskning eller vansiring.

Gayathri Mantraet påkalder Den Strålende Kraft, der gennemtrænger Solen og de tre verdener. Formålet er at fremkalde, vække og styrke intelligensen, så denne intelligens med succes kan føre personen, der fremsiger mantraet, gennem vedkommendes intense åndelige øvelser.

Gayathri Mantraet er en bøn til Det Guddommelige om at vække og styrke vores intellekt, vores skelneevne.

Generelt om det at fremsige Gayathri Mantraet:

Gayathri Mantraet bør som minimum gentages 3 gange, hver gang det fremsiges.

Man bør sige 'Santhi' (fred) tre gange, når man har afsluttet fremsigelsen af Gayathri Mantraet. Dette vil skænke fred i kroppen, sindet og Sjælen.

Gayathri Mantraet er synonym med Det Guddommelige, og derfor skal man behandle det med ydmyghed, ærbødighed, tro og kærlighed.

Kærlighed og ærbødighed over for mantraet og en tro på dets lovede resultat er langt vigtigere end ren og skær mekanisk gentagelse af mantraet, alt imens sindet vandrer omkring.

En fuldstændig tro på kraften og styrken i Gayathri Mantraet vil udelukkende kunne opnås, når den åndeligt søgende har udviklet den fornødne grad af entusiasme, ærbødighed og kærlighed over for dette mantra.

For at kunne tage imod dette mantras kraft, er det nødvendigt med renhed i livet og mådehold med hensyn til, hvad der spises og drikkes.

Ghana-måde

Her er der tale om en bestemt betoning.

Ghee

Ghee er klaret smør. Ghee anvendes ofte som offergave til Guddommen. I forbindelse med offerceremonier kaster præsten ghee ind i offerilden. Ghees symbolske betydning nævnes i Sai Baba's tale fra den 4. oktober 1962.

Giridhari

Giridhara er et navn for Herren Krishna, og det betyder 'Den der holder bjerget'. Navnet relaterer således til den episode, hvor Krishna som barn løftede Govardhana-bjerget for at beskytte Sin slægt, Sine kammerater og Sine køer imod en voldsom regn, som Guden Indra sendte ned over området.

Gita

Gita er en forkortelse af Bhagavad Gita, se under dette navn.

Gita kommentarer

- **Gita Bhashya**

Gitabhashya

Gitabhashya er kommentarer til og udlægninger af Bhagavad Gita.

Githa Bhavan

Eluru's berømte museum.

Giver føde til alle levende væsener

- **annapoorna**

Godavari

Hellig flod i Indien. Den flyder tværs gennem det centrale Sydindien, idet den strømmer fra vest mod øst. Floden er 1.465 m. lang, og er således Indiens næstlængste flod (Ganges er 2.525 km lang). Godavari er hellig for hinduer, eftersom den har mange hellige steder beliggende ved dens bredder. Disse steder har været pilgrimssteder i tusindvis af år.

Godsejere

- **zamindars**

Kan også overrættes som store jordbesiddere.

Gomateswara

Statuen af Gomateswara eller Gommateshwara er dedikeret til Guden Bahubali, og den blev opført år 983. Med sin højde på 17 m er den en af de højeste fritstående figurer i verden. Bahubali er en Guddom inden for jainismen.

Gopala'erne

Gopala'erne var røgterdreng, som Krishna legede med og røgtede kvæg sammen med i Brindavan. Der var tale om dreng, der var ældre end Krishna, men Krishna blev snart midtpunktet. De gik ud på Brindavan's græsenge om morgenen med deres medbragte frokost. Gopala'erne var vidner til mange af Krishna's mirakler.

Gopi'erne

Gopi'erne var kvinder, som boede i landsbyen Gokula. Denne landsby lå i det område, der hed Brindavan. Krishna voksede op i Gokula. Han var 5 år og en måned, da Han forlod Gokula og dermed gopi'erne. Gopi'erne var for det meste voksne kvinder, der som regel var gift. Sai Baba fremhæver igen og igen gopi'ernes hengivenhed over for Krishna; en hengivenhed der ikke finder sin lige. Utallige er Hans beretninger om gopi'erne og Krishna. Sai Baba fortæller, at gopi'erne havde været vismænd i tidligere liv, og dengang Rama levede, var de blandt de aber, der hjalp med at befri Sita.

Govardhana-bjerget

Govardhana er et bjerg, som Krishna som barn løftede for at beskytte Brindavan's beboere samt køer mod et voldsomt regnvejr, som Guden Indra lod skylle ned over området i samfulde 7 dage for at straffe beboerne for ikke at have udført en traditionel offerceremoni til ære for Ham. Indra ville simpelthen oversvømme området. Den lille Krishna havde netop overtalt beboerne til ikke at gennemføre ovennævnte ceremoni og sagt, at de udelukkende skulle bruge deres tid på at passe jorden, altså på at udføre deres dharma. Efterfølgende udførte landsbyens beboere en speciel 'puja' eller tilbedelse for at ære denne begivenhed. Denne tilbedelse udføres hvert år på Govardhana Dag.

Govinda

Navn for Herren Krishna. Én som passer og beskytter køer. Som dreng vogtede Krishna køerne på Brindavan's marker, og som Herren passer Han alle Sjæle. Gopala var Krishnas kælenavn, da Han var helt lille. Gopala betyder: 'Ham der beskytter, vejleder, nærer og plejer alle levende væsener'.

Govinda Raghunatha Dabholkar
Se under Hemadpant.

Grav

- **dabari**

Gravmæle

- **samadhi**

- **Samadhi Sthan**

Gud

- **Sircar**

Guddommelig grundsætning

- **suthra**

Guddommelige Kraft

- **Sakthi**

Guddommelige Lege

- **Leelas**

Guds navne; syngende Guds navne

- **namavalis**

Guindy

Guindy er et af de vigtigste kvarterer, der støder om til den sydvestlige del af Chennai. Kommer man fra syd, er Guindy porten til Chennai.

Gujarat

Gujarat er en delstat i Indien. Efter Maharashtra er det den mest industrialiserede delstat. Gujarat ligger i det vestlige Indien ved grænsen til Pakistan. Den største by er Ahmedabad, og hovedstaden er Gandhinagar. Der er omkring 72 millioner indbyggere i denne delstat (2022).

Gulbarga

Gulbarga er en by i delstaten Karnataka. I dag kendes byen som Kalaburagi. Her i 2022 har selve byen et indbyggertal på omkring 703.000.

Gulmarg

Gulmarg er en by beliggende i bjergene i det vestlige Himalaya. Her i 2022 har byen omkring 2.540 indbyggere.

Guna'er

Egenskaber eller kvaliteter der er overlejet på Det Guddommelige og således udgør det sanssemæssige univers. Der findes tre kvaliteter: 1. Tamo guna; sløvheden og uvidenhedens kvaliteter. 2. Rajo guna; lidenskab og hvileløshedens kvaliteter. 3. Sathwa guna; de gode og rene kvaliteter.

Sai Baba taler primært om guna'er i forbindelse med mennesket karakter, og den føde vi indtager. Som eksempler kan nævnes:

Tamo guna: Sløvhed, uvidenhed, dovenskab, for megen søvn, ude af stand til at begribe Virkeligheden, misforstår let og opfatter det, der er usandt for at være sandt samt en manglende evne til at skelne mellem det rigtige og det forkerte. Mad der sløver, for eksempel ost, og for megen mad, er tamo guna.

Rajo guna: Lidenskab, hvileløshed, passion, voldelige følelser, ønsker, begær, egoisme, ondsindethed, at begære frugterne af sine handlinger, ønsket om at opnå berømmelse, selviskhed, vrede, jalousi, had, grådighed, misundelse og stolthed. Mad der ophidser følelserne, for eksempel løg og kød, er rajo guna. Spiritus er også rajasisk.

Sathwa guna: Alt hvad der er godt og rent, kærlighed, medfølelse, medlidenhed, tolerance, overbærenhed, tålmodighed, uselviskhed, ikke at have nogen ønsker og noget begær, have kontrol over sorg og glæde, over elendighed og lykke. Mad der er god for både krop og Sjæl. Begrænset mængde af mejeriprodukter, frugter, de fleste grøntsager, linser, bønner og nødder.

I forbindelse med den menneskelige natur, der som regel indeholder elementer af alle tre former for guna'er, taler man om at være domineret af for eksempel rajo guna. Det er nødvendigt med konkrete studier af begrebet guna'er, hvis man ønsker at forstå og få gavn af denne viden.

Guntur-distriktet

Guntur er en stor by i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 har byen et indbyggertal på omkring 896.000.

Guru

En guru er en åndelig lærer og vejleder. 'Gu' står for kvalitetsløs (gunatita). 'Ru' tilkendegiver formløshed (rupavarjita). Der findes en anden fortolkning af ordet guru. 'Gu' betyder mørke, og 'ru' betegner det, der fordriver mørke.

Guru Charitha

Guru Charitha er en bog baseret på Sri Narasimha Saraswati's livshistorie. Bogen er skrevet i det 15.-16. århundrede af digteren Saraswati Gangadhar.

Guruens dag

- guru-vaar

Gurupoornima

Dagen hvor man ærer sin guru. Det er tillige dagen, hvor man fejrer den første guru, vismanden Vyasa. Gurupoornima fejres altid i Sai Baba's ashram, og dagen for Gurupoornima falder i slutningen af juli eller i begyndelsen af august. Eftersom Sai Baba fortæller meget om denne dag, anbefales det at læse en eller flere taler om Gurupoornima.

I Sin tale fra 27. juli 1961 fortæller Sai Baba: I dag er dagen, hvor menneskeheden hylder den største af alle åndelige læger, nemlig vismanden Vyasa. Vyasa er den største blandt sådanne læger, for han sammensatte Veda'erne og forfattede Purana'erne og Mahabharatha'en. Han gav tillige menneskeheden Bhagavad Gita. Han er den oprindelige guru for alle, der betræder Guds vej. Han plantede troen på Guds frø og nærrede det gennem Sruthi'erne, Smrithi'erne, Sastra'erne og Mahabharatha'en. Han gav verden Bhagavad Gita'en og Brahma Sustras. Han gav verden ideen om Atma, historien om De Guddommelige Lege og hemmeligheden bag denne foranderlige skabelse. Han hørte til i tiden omkring 3.800 før Kristi fødsel. Han var vismanden Vasishta's oldebarn, han var søn af Parasara og fader til den berømte ædelsten

blandt vismænd, Suka. Vyasa's livshistorie består af en række mirakler; den er en Guddommelig Saga. Han kom fra Vasudeva, forkyndte Vasudeva's Guddommelige Lege og blev til sidst forenet i Vasudeva. Han grundfæstede æraen, hvor man læser Guds navne op fra ende til anden. Han gjorde alle bevidste om Herrens navns sødme; den sødme der fremmaner Herrens form og Herrens Nåde.

Vyasa var den første, der over for mennesket åbenbarede hemmeligheden ved at gøre sindet så klart og så fuld af kølige stråler, som Månen på en fuldmåne nat. Det er grunden til, at denne Gurupoornima forbindes med ham og med alle guruer. (Ordet poornima betyder fuldmåne).

Gwalior Paladset

Gwalior Paladset er beliggende i byen Gwalior i den indiske delstat Madhya Pradesh. Paladset er relativt nyt, eftersom det stor færdigt i 1879. Det blev opført til Maharaja Jayaji Rao Scindia. I dag er paladset et meget velbesøgt museum.

Halvgudernes lærer

- **Brihaspathi**

Brihaspathi kendes ved mange forskellige navne. 'Halvgudernes lærer' er blot et navn, som jeg har valgt.

Hampi

Hampi er en mindre landsby og tempelby beliggende i delstaten Karnataka. Byen ligger omkring 240 km fra Puttaparthi.

Han der bor i dit hjerte, Sai

- **Nee hrudayanivasi, Sai**

Han der skænker glæde, er Rama

- **Ramayathi ithi Rama**

Han holder Sin højre håndflade vendt mod mig i hilsen

- **abhay hasta**

Denne hilsen tilkendegiver: Frygt ikke.

Hanuman

Hanuman var en stor Rama-hengiven; han var delvis abe, delvis menneske. Det var Hanuman, der fandt Sita på Lanka. Hanuman levede umiddelbart i Threta-tidsalderen; han var samtidig med Herren Rama. Men Hanuman siges at leve videre, og han var til stede på slagmarken Kurukshatra, idet han sad ved foden af banneret på Arjuna's stridsvogn. Han var blot et vidne og deltog ikke i slaget.

I en tale fra den 12. april 2000 fortæller Sai Baba følgende om Hanuman's fødsel: "Hvad skete der med Sumitra's del af den helliggjorte mad, der blev ført bort af en ørn? Den blev efterladt på et bjerg og spist af Gudinden Anjani. (Hanuman's moder; navnet betyder 'illusion'). Som et resultat fødte hun Hanuman. Det er årsagen til det intime forhold, der eksisterede mellem de fire brødre, Rama, Lakshmana, Bharata og Satrughna, og Hanuman. Meget få er klar over dette."

Hvad blev der af Hanuman? Ifølge legenden anmodede Hanuman om at måtte blive på Jorden lige så længe, som Rama's navn bliver æret af mennesker. Sita tilstod ham dette ønske. Hun ville også sørge for, at der var billeder og statuer af Hanuman i templerne, så han kunne høre Rama's navn blive messet. Således regnes Hanuman for at være en af hinduismens udødelige skikkelser.

Hari OM, fred, fred, fred.

- **Hari OM, santhi, santhi, santhi.**

Haridwar

Berømt pilgrimssted der er beliggende i den nordlige delstat Uttarakhand. Byen regnes for at være et af hinduisternes syv vigtigste pilgrimssteder. Hvert år besøger millioner af pilgrimme byen blandt andet for at bade i Ganges.

Hemadpant

Hemadpant, hvis rigtige navn var Sri Govind Raghunath Dabholkar, er forfatteren til bogen 'Sri Sai Satcharita', der er Shirdi Sai Baba's livshistorie. Denne bog blev udgivet første gang den 26. november 1930. Bogen findes i dansk oversættelse på www.saibabapaadansk.dk

Hengivenhed; hengivenhed over for Gud

- **bhakti**

I Sin tale fra den 10. juni 1974 siger Sai Baba: "Hengivenhed over for Gud defineres som metoden til at opdage Den Guddommelige Virkelighed i alle væsener."

Hengivenheden over for Guds vej

- **bhakti marga**

Vejen hvor man overgiver Selvet til Gud.

De ni veje i Hengivenhedens Yoga er: 1. At lytte til beretninger om Det Guddommelige og om Guds herligheder. 2. At synge om og lovprise Gud og al Hans herlighed. 3. At ihukomme Gud. 4. At glæde sig over at tilbede Gud ved at koncentrere sig om og ære og tilbede Hans fødder og Hans fodaftryk. 5. At glæde sig over at tilbede Gud. 6. At glæde sig over at man begynder at kunne se Gud i netop den Form, man som hengiven har allerkærest. 7. At glæde sig over at kunne tjene alt og alle uden på nogen måde hverken at føle sig overlegen eller underlegen. 8. At glæde sig over at komme Gud nær; den hengivne bliver Guds ven og Guds fortrolige. 9. At glæde sig fuldt og helt over at kunne overgive sig til Guds Vilje.

Hengivne

- **bhaktha'er**

Herberg

- **dharmasala**

Hilsenen 'frygt ikke'

- **abhay hasta**

Hindi

Hindi er et af Indiens officielle sprog. Det er det fjerde mest talte sprog i verden.

Hindi Prachar Sabha

Hindi Prachar Sabha, hvis fulde navn er Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha, er en organisation, der har sit udspring i frihedsbevægelsen i forbindelse med briternes overherredømme. Organisationen blev stiftet i 1918 af Mahatma Gandhi med det ene formål at udbrede kendskabet til sproget hindu i Indiens sydlige delstater.

Hindu-astrologi

- **jyothisha**

Hindupur

Hindupur er en by, der er beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Den ligger ved bredden af Penna-floden, og har her i 2022 et indbyggerantal på omkring 194.000.

Historie
- **katha**

Hjerte-Sai
- **Hridaya-Sai**

Hjertets Beboer
- **Hrudaya-Vasi**

Hjælpe andre
- **samaradhana**

Horsley Hills
Horsley Hills er en række høje eller små bjerge beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Sai Baba's berømte besøg i Horsley Hills kan man læse om i Sathyam Sivam Sundaram, bind 2, kapitel 13 med start i afsnit 37.

Hushjælp
- **dasi**

Hyderabad
Hyderabad er en af Indiens største byer med et indbyggertal på over 11.4 millioner (2022). Byen er i dag hovedstaden i delstaten Telangana.

Hymner
- **riks**

Højeste Lys
- **Param-jyothi**

I Guddommelige skabninger
- **Divyatma swarupulara**

I gyldne Sjæle
- **bangaru**

Et ord der betyder 'guld', og som anvendes over for børn, der er høflige, og som opfører sig pænt. Ordet udtrykker stor kærlighed og ømhed. Sai Baba siger: "Jeg tiltaler jer ofte som bangaru (guld), fordi I er legemliggørelser af 'det gyldne æg' (hiranyagarbha), der var det første, der blev skabt af Brahma, hvorfra hele skabelsen hidrører. Hiranyagarbha's Princip er til stede i jeres hjerter."

I skal bede Siva om den åndelige visdoms nådegave
- **Jnanam Maheswaraad ichcheth**

Ikke-dualisme
- **adhwaitha**

Ikke-dualisme er filosofien om, at alt er ét, at Skaberen og det skabte er ét. Det betyder, at der kun er én Virkelighed, Brahman. Den verden der ses, er altså en illusion. Den udsættes for forandring og undergang. Sjælen er Brahman.

I Sin tale fra den 26. oktober 1963 siger Sai Baba: "Ikke-dualisme er bevidstheden om, at Det Guddommelige fuldt og helt er at finde overalt og i alt." Yderligere siger Sai Baba i Sin tale fra den 22. april 1967: "Den ikke-dualistiske filosofiske skole erklærer, at der udelukkende er én Gud, og at den individualiserede Sjæl er en falsk improvisation, som uvidenheden forestiller

sig, fordi den ikke er i stand til at forstå Det Universelle, der alene eksisterer. Der er ikke to. Ikke-dualisme betyder 'ikke-to'."

Ikke findes tristhed eller tåbelighed, lemlæstelse eller elendighed
- kuntitha

Ikke-tilknytning
- vairagya

Begrebet 'ikke-tilknytning' omhandler ønsket om og evnen til at kunne give afkald på alle flygtige glæder. Ofte har mennesket tilknytning til kroppen, til ting, til andre mennesker og til forventninger. Det at formindske sine ønsker er også ikke-tilknytning.

Ildsted
- dhuni

Illusion
- Maya

Maya betyder illusion. Begrebet illusion angiver i daglig tale noget, der forekommer at være noget andet, end det egentlig er. I åndelig forstand er Maya lig med alt, hvad der kan sanses i skabelsen, altså i universet, på Jorden og i naturen.

Da Gud bestemte Sig for at påbegynde skabelsen, opstod Maya. Maya er så at sige Guds redskab. Skabelsen består fysisk set af de fem elementer: Jord, ild, vand, luft og æter og intet andet. Der er ikke sådan noget som et sjette element. Gud er iboende disse fem elementer, som det der kaldes Atma. Det er Gud, der aktiverer alt i skabelsen. Det betyder, at alt hvad vi ser, er sammensætninger af elementerne, der er overlejet på Atma. Det gælder fra den mindste amøbe til de største himmellegemer, og ikke mindst os selv og vores medmennesker. Så hvis vi på nogen måde skader noget eller nogen i skabelsen, skader vi rent faktisk Gud.

Det er begrundelsen for erklæringen om, at Gud er allestedsnærværende. Om man erkender Hans eksistens eller ej, er Gud altså til stede overalt.

Når man siger, at skabelsen er en illusion, så betyder det, at alt i skabelsen er en blanding af Virkelighed og uvirkelighed. Ser vi en stol, så er det selvfølgelig en stol. Men stolen er mere end en stol, i virkeligheden er Gud indeholdt i den! Det lyder måske vanvittigt, men Gud er som tidligere nævnt inden i hvert eneste element, altså inden i hvert eneste atom. Rent faktisk er der intet i skabelsen, hvor Gud ikke er til stede, men alt fremstår som Maya's mangfoldige former.

Maya sammenlignes ofte med et slør, der er lagt over Virkeligheden, Gud. Den åndeligt søgende skal flå dette slør itu eller på anden måde fjerne det, så vil Gud åbenbare Sig i al Sin stråleglans. Skabelsen, naturen, er Guds klædedragt!

Inderst inde i den blå sky, skinnende som en lysende stråle som en tunge af ild.

- Neela thoyada madhyasthaad, vidyullekheva bhaswara, thasymadhya vahnisikhaa.

Indra; Guden Indra

Indra er de himmelske halv-guders leder. Han er kendt som Guden for lyn, torden, storme, regn og flodstrømme. Yderligere er Han kendt som krigs-guden. Hans våben er en tordenkile; et kastevåben der er formet som et lyn. Indra kendes som den største blandt alle krigere. Han er den, der forsvarer de øvrige Guder og hele menneskeheden mod ondskabens kræfter. Han har flere børn, blandt andet sønner som Jayanta, Midhusa, Nilambara, Rbhus, Rsabha og Sitragupta. Indra's himmelske bolig er på eller nær bjerget Meru.

Indragiri

Indragiri eller Vindiyagir er et af de to mindre bjerge i Sravanabelagola i delstaten Karnataka. Den anden høj er Chandragiri.

Intellektet

- buddhi

Buddhi oversættes sædvanligvis som intellektet. Men rent faktisk er buddhi den del af intellektet, der er karakteriseret ved at have skelneevne, hvilket gør, at intellektet er redskabet til undersøgelse af Virkeligheden.

Ithihasa'erne

Ithihasa'erne betyder 'historie' på sanskrit. Ithihasa'erne blev skrevet til almindelige mennesker af Valmiki og Vyasa, eftersom Veda'erne og Brahma Sutras filosofiske fremstillinger kan være meget svære at forstå. Ithihasa'erne omfatter historier fra Valmiki's Ramayana, Yogavasishtha, Mahabharatha og Harivamsa. Ithihasa'erne omfatter alt, hvad der er indeholdt i Veda'erne, men blot på en mere forståelig måde.

Ithihasa'erne giver os vidunderlige historier af stor interesse og vigtighed, og disse historier giver os hinduismens fundamentale lære. Mange af historierne omfatter de gerninger, som Bharat's store helte har udført gennem tiderne.

Jai

Jai kan betyde: 'Hyldest til dig der har besejret lidenskaberne'. Disse ord er ifølge traditionen de første ord, der skal fremsiges i kongens nærvær. Jai kan også betyde blandt andet sejr eller hurra.

Jalapahar

Jalapahar er et højdedrag, der er beliggende i delstaten Vest Bengalen. Byen Darjeeling er beliggende her. Stedet har været en britisk militærlejr.

Jamnagar

Jamnagar er en by, der er beliggende ved Indiens vestkyst i delstaten Gujarat. Jamnagar er delstatens femte største by, og her i 2022 har den et befolkningstal på omkring 480.000.

Jamshedpur

Jamshedpur er en by i delstaten Jharkhand. Byen antages at have 875.000 indbyggere her i 2022.

Japamala

En japamala har nærmest samme funktion som en bedekrans. Sædvanligvis består en japamala af 108 perler, der kan være fremstillet af utallige materialer lige fra diverse metaller, glas, træ og ben. Hver gang den hengivne fremsiger Guds navn, et mantra, en bøn eller lignende, flyttes en perle.

Jeg bøjer mig for Siva

- OM namah Sivaya

Jeg søger tilflugt ved Herrens fødder.

- Sriman Narayana charanou saranam prapadye.

Jnana Kanda

Den del af Veda'erne der beskæftiger sig med viden om Gud; en viden der opnås gennem den åndelige visdoms vej. Den åndelige visdoms vej er erkendelsens vej, hvor man følger Upanishad'ernes vej til frelse, og via yoga og meditation og den rette belæring kan man opnå fuldstændig erkendelse af, at alt andet end Atma er ubestandigt, hvorved frigørelse fra genfødslernes kredsløb opnås.

Jnana yoga

Den åndelige visdoms yoga. Jnana Yoga har som mål at udvikle en følelse af enhed med Den Grænseløse Gud, så illusionens forhindring kan overvindes.

Jnaneswar

Jnaneswar var en ung vismand, mystiker og digter, der levede fra 1276-1296. Hans fortolkning af Bhagavad Gita, der har titlen Bhavartha-Deepika (Meningens lys), har igennem århundrede været meget populær i delstaten Maharashtra's mange hjem. Skriftet kaldes også for 'Den jævne mands Gita'.

Jubbulpore

Jubbulpore, der i dag kendes som Jabalpur, er beliggende i delstaten Madhya Pradesh. Navnet Jubbulpore betyder 'klippebyen'. Det er en stor og voksende by, der her i 2022 har omkring 1.520.000 indbyggere.

Jyothi lingam

En Jyothi Lingam er Den Guddommelige Siva's subtile form og strålende tegn. Jyothi betyder Guddommeligt Lys. Den hænger midt i luften, hvilket skyldes en magnetisk tiltrækning og frastødning.

Kabir

Kabir var en mystiker og digter fra det 15. århundrede. Han prædikede alle væseners lighed for Gud samt kærligheden og hengivenhedens religion, som var rettet mod Sjælens forening med Gud. Han blev født i en muslimsk væver-familie i byen Varanasi.

Kadali

Kadali er en landsby i Øst Godavari distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 har landsbyen omkring 10.800 indbyggere.

Kailasa

Herren Siva's bolig i Himalaya-bjergene.

Kakasaheb Dixit

Kakasaheb Dixit er en velkendt hengiven af Shirdi Sai Baba. Han besøgte Ham tilbage i 1909, da han led af noget lammelse i kroppen. Han udtalte dog, at han hellere ville helbredes for 'Sjælens lammelse'. Dixit var en succesfuld advokat, der tillige på et tidspunkt var medlem af Den Nationale Kongres.

Kakinada

Kakinada er en by, der fungerer som distrikt hovedkvarter i Øst Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Indbyggertallet er omkring 490.000 (2022).

Kalahasthi

Kalahasthi er en by, der er beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Byen er specielt kendt for sit Srikalahasthi Temple, der er et af de berømteste templer for Herren Siva i Sydindien.

Kalpathi

Kalpathi er det samme som Palghat. Se under denne by.

Kalyanapuram

Kalyanapuram er en landsby i delstaten Tamil Nadu.

Kamakshi

Kamakshi er en manifestation af Gudinden Parvati; Herren Siva's gemalinde; Visdommens Gudinde.

Kamalapur

En stor landsby der er beliggende 132 km fra Puttaparthi.

Kanchipuram

Kanchipuram er en by i delstaten Tamil Nadu. Byen ligger blot 72 km fra Chennai. Her i 2022 er befolkningstallet omkring 255.000.

Kanhangad

Kanhangad er en by i delstaten Kerala. Her i 2022 er der omkring 84.000 indbyggere.

Kannada

Kannada er et sprog, der tales i det sydlige Indien, hvor det udover at være hovedsprog i delstaten Karnataka også tales af store befolkningsgrupper i blandt andet delstaterne Maharashtra og Andhra Pradesh. Kannada er verdens 27. mest udbredte sprog, og omkring 45 millioner mennesker har det som deres hovedsprog.

Kannadiga

Kannadiga's er det folk, der taler Kannada. Kannada er hovedsproget i delstaten Karnataka. Der findes betydelige minoriteter i delstaterne Tamil Nadu, Maharashtra, Goa og Andhra Pradesh, der taler Kannada, Man mener, at over 45 millioner mennesker taler dette sprog, der er blandt de 30 mest talte sprog i verden.

Kantharajapura

Kantharajapura er en landsby i delstaten Karnataka. Landsbyen har under 2.100 indbyggere (2022).

Kanyakumari; Cape Comorin

Denne by, dette punkt, havde navnet Cape Comorin under den britiske besættelse. Der er tale om Indiens sydligste punkt. I dag hedder byen Kanyakumari.

Karma

Karma betyder aktivitet, handling, arbejde eller pligt. Ordet betyder også skæbne; udlevelsen af konsekvenser af de handlinger vi foretager. Man kan for eksempel opdele menneskets handlinger i fire typer:

1. Ubevidste handlinger:

Det er handlinger, som for eksempel når hjertet slår, når vi blinker, sveder eller nyser. Her er ingen karmiske konsekvenser.

2. Dårlige handlinger:

Dårlige handlinger har i henhold til karma-loven karmiske konsekvenser. Genfødsel er nødvendig for at udleve disse konsekvenser, hvis de da ikke udleveres i det nuværende liv.

3. Gode handlinger hvor man begærer frugterne:

Der er her tale om gode handlinger, hvor man ønsker at få noget til gengæld. Disse handlinger medfører også karmiske konsekvenser, for vi skal modtage vores 'belønning'. Genfødsel er også her nødvendig for at udleve disse konsekvenser

4. Gode handlinger hvor man ikke begærer frugterne:

Der er her tale om det, der kaldes uselviske handlinger. Disse er de anbefalelsesværdige handlinger, for de medfører ingen konsekvenser, ingen genfødsel.

Karma Kanda

Vejen for begyndere med et mindre udviklet sind. Handlingens vej består i at udføre handlinger, der udføres uselvisk, uden ego og uden nogen forventning om belønning. Karma Kanda er den del af Veda'erne, der omhandler ceremonielle handlinger og offerceremonier.

Karma Vejen

- **karma marga**

Handlingens vej. Vejen hvor man udfører uselviske handlinger uden tanke på handlingernes frugter.

Karma yogi

En Karma yogi er en person, der udfører Karma yoga. Karma Yoga er handlinger, der udføres uselvisk uden ego og uden nogen forventning om belønning. En Karma yogi udfører alle sine handlinger som et offer til Det Guddommelige, og han er ikke knyttet til noget.

Karma Yoga

Handlinger der udføres uselvisk uden ego og uden nogen forventning om belønning. Karma Yoga betyder, at man udfører alle sine handlinger som et offer til Det Guddommelige; at man ikke er knyttet til eller har ønske om frugterne af sine handlinger.

Karnam

Karnam er navnet på Subbamma's mand. Subbamma var den, der tog sig af Sai Baba og Hans mange hengivne i Hans ungdom. Navnet Karman henviser til en stilling som landsbyens regnskabsfører, en stilling der går i arv. Familien Karman var efter datidens forhold ret velstående.

Karnataka

Karnataka er en af de fire sydlige delstater i Indien. Sai Baba's ashram, der hedder Brindavan, er beliggende i denne delstat. Karnatakas hovedstad, Bangalore, har her i 2022 en befolkning på omkring 12.6 millioner, mens delstaten sammenlagt har lidt over 70,3 millioner indbyggere. Andre store byer i delstaten er Mysore, Mangalore, Hubli-Dharwad, Davanagere, Bellary, Hassan, Shimoga og Belagavi. Kannada er delstatens officielle sprog. Arealmæssigt er Karnataka Indiens 8. største stat og den 9. største efter befolkningsantal.

Karur

Karur er en by i delstaten Tamil Nadu. Her i 2022 har byen et befolkningstal på små 82.000.

Kashi

Berømt pilgrimssted. Byen Kashi kom senere til at hedde Benares, og nu hedder den Varanasi. Den er en af de ældste og mest ærværdige hellige byer i Indien. Byen er beliggende ud til Ganges i delstaten Uttar Pradesh. Se i øvrigt under Varanasi.

Kashmir

Kashmir er Indiens nordligste delstat. Det er en vidunderlig smuk delstat, der i høj grad er præget af Himalaya-bjergkæderne. Delstaten er mest kendt for konflikter mellem hinduer og muslimer. Her i 2022 bor der omkring 14,3 millioner mennesker i Kashmir.

Kaster

- **varnas**

Kasturi

Mangeårig Sai Baba hengiven og blandt andet forfatter til Sathyam, Sivam, Sundaram, der er Sai Baba's livshistorie; levede fra 1897-1987.

Kaveri-flod

Kaveri-floden har sit udspring i delstaten Karnataka. Den flyder syd og øst gennem delstaterne Karnataka og Tamil Nadu for til sidst at strømme ud i Den Bengalske Bugt. Floden er 800 km lang.

Kedarnath; Kedara

Kedarnath er en by, der er beliggende i den indiske delstat Uttarakhand. Byen ligger i Himalaya-bjergene. Den er kendt på grund af sit Kedarnath Tempel, der er dedikeret til Herren Siva. Den er et kendt pilgrimssted, og i 2022 regner man med at få besøgt af langt over en million pilgrimme.

Kerala

Kerala er Indiens tættest befolkede delstat. Den er beliggende i Sydindien. Kerala er kendt for at være den toneangivende indiske delstat med hensyn til middellevetid, folkesundhed og uddannelse. Paradoksal nok har delstaten en høj arbejdsløshed og selvmordsrate. Kerala er utrolig smuk og er kendt for sine fascinerende 'backwaters'.

Khangchendzonga

Khangchendzonga er et 8.586 meter højt bjerg, også kendt under navne som Kangchenjunga, Kangchen Dzö-nga, Kanchenjanga, Kachendzonga, og Kangchanfanga, og er det tredje højeste bjerg i verden efter Mount Everest og K2.

Kharagpur

Kharagpur er en vigtig industriby i delstaten Vest Bengal. Byen har omkring 365.000 indbygger (2022).

Kings Circle

Kings Circle er en lokalitet i millionbyen Mumbai.

Kirkee

Kirkee, der i dag hedder Khadki, er en by nær Poona i delstaten Maharashtra. Byen er præget af militære aktiviteter. Byen har for eksempel en militærbase, to ammunitionsfabrikker og et militært køretøjs-depot. Her i 2022 har byen omkring 89.000 indbyggere.

Klokken 03.00 til 05.00

- Brahma-muhurtham

Brahmamuhurtham, eller 'Skaberens time', starter helt præcis 1 time og 36 minutter før solopgang. Denne ca. halvanden time anses for at være det bedste tidspunkt til meditation, tilbedelse og anden åndelig praksis. Perioden anses for at være lykkevarslende.

Kodaikanal

Kodaikanal er en bjergby i delstaten Tamil Nadu. Den ligger højt, og derfor er temperaturen om sommeren behagelig. Det engelske styre oprettede her en by i bjergene for deres officerer. Sai Baba etablerede en ashram her, som Han ofte benyttede i højsommeren, så Hans hengivne ikke blev udsat for den meget varme tid. I bogen Sathyam Sivam Sundaram bind 6, kapitel 1 kan du læse dels om ashram'ens tilblivelse og dels om livet i den. Bogen findes på hjemmesiden <http://www.saibabaslivshistorie.dk/>

Kollengode

Kollengode er en by i delstaten Kerala. Her i 2022 har byen et indbyggertal på omkring 28.300.

Kondama Raju

Sathya Sai Baba's farfar. Sai Baba havde et helt specielt og meget nært forhold til Sin bedstefader.

Kongernes konge
- **Sath-Chakravarthi**

Konkylie, diskos, stridskølle og lotusblomst
- **sankha, chakra, gada og padma**

I 'Summer Showers in Brindavan 1974, bind 1' siger Sai Baba følgende: "I denne forbindelse er det også nødvendigt for os at forstå betydningen af de værdighedstegn, som Krishna bar. Ungdommen skal også forstå den sande betydning af de fire symboler, som Herren forbindes med. Her står konkylie for urlyden. Betydningen af dette er, at lyd frembringes af Paramatma, og at lyd er underlagt Herrens kontrol. Hjulet, diskussen, repræsenterer tidens hjul, der tilkendegiver, at tid er under Herrens fulde kontrol. Stridskøllen repræsenterer fysisk styrke. Lotusblomsten repræsenterer det enkelte individs hjerte. Betydningen af dette er, at alt dette fuldt ud er underlagt Herrens kontrol."

"Vores styrke bør ikke anses for at være dyrisk styrke. Al fysisk styrke bør forstås som Guddommeligt Styrke, der stammer fra Brahman. Tillige skal den tid, vi bruger, forbindes med Brahman Selv, og lotusblomsten bør anses for at være Herren Selv. Hvis vi fremelsker disse overbevisninger, vil vi blive i stand til at leve et lykkeligt og meningsfyldt liv i verden."

Konstant ihukommelse af Guds navn
- **namasmarana**

I Sin tale fra den 29. april 1963 siger Sai Baba: Ghandikota Subrahmanya Shasthry oplæste og ofrede, hvad han kaldte en krans af ni poetiske perler. Skønt Jeg ikke tager imod blomsterkranse, så tager Jeg bestemt imod den hengivenhed, der bevirker, at kransen dufter dejligt. Han fortalte, at Veda'erne er til, for at mennesket kan lovprise Guderne, og at man i Kali-tidsalderen opfordres til at have større tillid til, at konstant ihukommelse af Guds navn skænker befrielse. Hvorfor anses konstant ihukommelse af Guds navn for at være tilstrækkeligt for folk i denne tidsalder? Årsagen er, at andre åndelige øvelser er fyldt med vanskeligheder. De kræver streng selvdisciplin samt en stor forberedende indsats. Desuden er der en anden fordel ved konstant ihukommelse af Guds navn: Så snart navnet fremsiges, kommer navnets Ejer til syne. Når I tænker på formen, så kommer I ikke altid til at tænke på navnet. I vil muligvis ikke være i stand til at komme i tanke om navnet. Muligvis er der mere end ét Navn, og I bliver forvirrede. Men sig navnet, og formen vil automatisk dukke frem for jeres indre blik.

Kothacheruvu
Kothacheruvu er en by i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 er der omkring 58.500 indbyggere i byen.

Kothenaghatta
Kothenaghatta er en lille landsby i delstaten Karnataka.

Kransen med de ni ædelstene
- **navarathnamala**

Kransen med små konkylie-skaller
- **sankhamala**

Kriger-kasten
- **kshatriya**

Det var denne kastes pligt at forsvare landet og i øvrigt sørge for ro og orden inden for landets grænser.

Krishna; Herren Krishna

Vishnu Avataren i Dwapara-tidsalderen, tidsalderen forud for den nuværende Kali-tidsalder. Krishna betyder: 'Evnen og kraften til at tiltrække og betage'. Krishna blev født den 20. juli 3.227 f.Kr. tidligt om morgenen klokken 03.00. Året 3.102 f.Kr. ved midnatstid den 20. februar opgav Krishna Sit dødelige legeme. Han formodes da at have levet i 125 år.

I Sine taler og bøger fortæller Sai Baba meget om Herren Krishna. Specielt om Hans lære som den fremgår af Bhagavad Gita; Krishna's samtale med Arjuna forud for slaget på Kurukshetra. Men Sai Baba fortæller også om hele Herren Krishna's liv fra fødsel til Han forlod Sit fysiske legeme. Krishna's lære er altomfattende, så det er faktisk umuligt at fortælle noget om den i denne ordliste.

Krishna-floden

Med sine ca. 1300 km er Krishna en af de længste floder i Indien. Den har sit udspring nær Mahabaleswar i Maharashtra, hvorfra den løber gennem Sangli og ud i Den Bengalske Bugt ved Hamasaladevi i Andhra Pradesh.

Krishnamacharya

Krishnamacharya, der levede fra 1888-1998, var en indisk yoga-lærer og en ayurvedisk healer. Han er kendt for tilnavnet 'Den moderne yogas fader'. Han anses for at være den mest indflydelsesrige yogalærer i det 20. århundrede, og han kreditetters for at have genoplivet Hatha Yoga.

Krishna's fødselsdag

- **Krishna janmashtami**

Krone

- **mukuta**

Kroppens Guddommelige Beboer

- **Kshethrajna**

Den der kender kshetra'en - fx kroppen. Stedets Guddommelige Beboer; Gud.

Kshetra

Et helligt sted. Et sted hvor noget lever; et billede på kroppen. Kshetra betyder et helligt sted, der er forbundet med Det Guddommelige, som for eksempel pilgrimssteder, og fyldt med hellige vibrationer.

Kugalur

Kugalur er en by beliggende i delstaten Kerala. Her i 2022 har byen omkring 19.000 indbyggere.

Kumaraswami

Kumara var søn af Herren Siva og Parvathi, og var således Ganesha's broder. Han kendes under forskellige navne, blandt andet Skanda. Han er hinduernes Krigs-gud, og Han afbilledes altid som en ung, kraftfuld mand, der er bevæbnet. Der findes mange versioner af Kumara's historie.

Kumkum

Kumkum er fint pulver, der kan have en mangfoldighed af farver. Kvinderne sætter en plet af denne kumkum på panden midt mellem øjenbrynene. De indiske kvinder anvender i dag ofte pulveret til at udsmykke sig. Men mange kvinder bruger stadig forskellige farver kumkum til at markere sociale eller religiøse forhold – det kan være, at man er gift, at man er tilhænger af en bestemt religiøs retning og så videre.

Kurnool

Kurnool er den retlige hovedstad i delstaten Andhra Pradesh, Indien. Det er den 5. største by i Andhra Pradesh. Byen er mest kendt for at være Andhra Pradeshs første hovedstad. Her i 2022 har den et befolkningstal på omkring 670.000.

Kurukshetra

Området kaldes Kurukshetra, fordi det tilhører Kuru's afkom. Mahabharatha-krigen blev udkæmpet på Kurukshetra, der også kaldes Dharmakshetra. Det er altså slagmarken, hvor Krishna gav Arjuna den hellige tekst Bhagavad Gita. Ordet betyder: 'Området hvor der handles', og stedet symboliserer kroppen. Kurukshetra er beliggende i den nuværende delstat ved navn Haryana.

Kusa-græs

Her er der tale om durbha- eller kusagræs. Der er tale om græs, der symboliserer de stride hår, som Vishnu's inkarnation som skildpadde havde på rygskjoldet. Græsset anvendes ved mange vediske ritualer.

Kuttipuram

Kuttipuram er en by i delstaten Kerala.

Kvindelige yogier

- **yoginis**

Kyndige inden for Veda'erne

- **vidwans**

Laddu

Sød, kugleformet kage.

Lakshmana

Lakshmana var Herren Rama's broder og Satrugna's tvillingebroder. Hans fader var kong Dasaratha, og hans moder var Sumitra (navnet betyder 'alles ven'). Allerede fra helt spæd kunne Lakshmana kun trives, når han var helt tæt på Rama, så de blev lagt i samme vugge. Gennem hele livet veg Lakshmana ikke fra Rama's side. Således var det også Lakshmana, der sammen med Sita ledsagede Rama i Hans 14-årige eksil i skovene. Da Rama ægtede Sita, ægtede Lakshmana Sita's søster Urmila. Navnet Lakshmana betyder 'godt varsel'.

Rama var umådelig glad for Lakshmana. Som eksempel på dette kan nævnes en episode, hvor Hanuman hentede bjerget Dronagiri. Baggrunden var, at Lakshmana var blevet dødeligt såret i krigen mod Ravana og hans dæmonhorder. Man fik kendskab til, at det udelukkende var en bestemt plante fra Dronagiri, en magisk urt ved navn Sanjeenani, der kunne frelse ham. Rama sendte Hanuman af sted efter den. Han fandt bjerget, hvor den voksede, men kunne ikke finde planten, så han besluttede at bringe hele bjerget med tilbage til Rama's lejr, og derved blev Lakshmana frelst.

Lakshmi

Lakshmi er Gudinde for visdom, rigdom, fremgang, lykke og velstand. Hun er Herren Vishnu's gemalinde og feminine energi. Sammen med Parvathi og Saraswathi danner Hun den hinduistiske Treenighed af Gudinder.

Da Herren Vishnu inkarnerede som henholdvis Rama og Krishna, inkarnerede Lakshmi som henholdvis Sita og Rukmini. Typisk skildres Hun som stående eller siddende som en kvindelig yogi, der holder lotusblomster i hænderne – et symbol på lykke, fremgang, selvindsigt og befrielse. På mange billeder vises Hun med fire hænder, der repræsenterer menneskets fire mål i livet: Dharma, rigdom, begær og befrielse.

Legemliggørelsen af Herrens Avatar

- **Bhagavad-Avathara-murthi**

Legemliggørelsen af prema

- **premaswarupa**

Legemliggørelsen af lyksalighed

- **anandaswarupa**

Lendi Bagh

Lendi Bagh er et område lige uden for Shirdi. Det var dette område, som Shirdi Baba opdyrkede med stor omhu og kærlighed. Han plantede blandt andet to træer – et neem og et peepal træ. Og det var her, han sad om mediterede. Han tændte også en lampe, der skulle brænde evigt. I dag er der opført et lille tempel mellem de to hellige træer, og lampen, der nu er placeret i dette tempel, brænder stadig.

Lidelse

- **kashta**

Lidenskabens og hvileløshedens kvaliteter

- **rajo guna**

Se under guna'er.

Lingam

En lingam er en ægformet sten; Herren Siva's symbol; det formløses form; symboliserer formens sammensmeltning med Det Formløse. Ordet lingam betyder 'det i hvilket alle ting forener sig, og af hvilket alle ting dukker frem'.

I Sin tale fra marts 1963 (1) siger Sai Baba: Ordet lingam betyder simpelthen tegnet, symbolet. Den er blot et symbol, der indikerer det sansemæssige, begrænsede sinds ønske om at forene sig med Det Ubegrænsede. Det vil sige, at lingam'en symboliserer, at sindet og dermed al mental uro og alle mentale billeder, det vil sige den objektive verden, forsvinder og dør.

Livets fire mål

- **purusharthas**

Dharma, rigdom, begær og befrielse. I Sin tale den 14. juli 1966 siger Sai Baba: "De fire mål er dharma, rigdom, begær og befrielse. Det er med vilje, at de er blevet listet på denne måde, i denne rækkefølge. Dharma skal styre og kontrollere processen med at tjene rigdomme, og befrielse skal være den regulerende faktor med hensyn til begær. Al rigdom der akkumuleres fra kilder, der er inficeret af forkerte og uretfærdige handlinger, skal behandles med foragt som værende uværdige for mennesket. Alle ønsker og begær der ikke underordner sig det største behov, nemlig behovet for at opnå befrielse, skal opgives som værende under menneskets værdighed. Så dharma og befrielsens åndelige grundlag skal være den egentlige årsag til ønsket om rigdom og begær. Uden dette udarter det at tjene penge sig til plyndring; begær udarter sig til død."

Lovsang

- **bhajan**

Bhajan er lovsang, hvor man synger til Herrens pris. Hengivne synger bhajan, for derigennem at udtrykke og opleve hengivenhed over for Gud. Sai Baba siger, at det er bedst at syng bhajan i grupper, da det skaber bedre åndelige vibrationer. Bhajan betyder 'at dele'. I Indien er der en forsanger, der synger en linje af den konkrete lovsang alene. Herefter synger alle i forsamlingen den samme linje. Dette gentages to gange, og dette mønster fortsætter sangen ud. Som regel gentages sangen, så den synges to gange. Dette sker, mens alle klapper takten.

Når vi klapper, føler vi os rene, glade og forfriskede, og det hjælper os med at koncentrere os på Guddommen. Nogle hengivne er også af den opfattelse, at det bortdriver det onde. Det anbefales, at man, hvis det er muligt, synger uden brug af sangbøger, da dette muliggør en endnu større hengivenhed. Alt i alt skaber denne metode meget gode og intense energier.

Lovsangsforeninger
- **bhajana mandalis**

Lyksalighed
- **ananda**
Den højeste lyksalighed; uendelig glæde.

Lære os om noget åndeligt
- **pravachan**

Madanapalle
Madanapalle er en by i Guntur-distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 er der små 212.000 indbyggere i byen.

Maddur
Maddur er en landsby i delstaten Andhra Pradesh med omkring 2.680 indbyggere (2022). Byen er beliggende 242 km. fra Puttaparthi.

Madras; nu Chennai
Chennai er hovedstaden i delstaten Tamil Nadu, og den har omkring 11 millioner indbyggere (2022). Indtil 1995 hed byen Madras.

Madurai
Madurai er den tredje største by i den indiske delstat Tamil Nadu. Byen er beliggende ved bredden af floden Vaigai. Her i 2022 bor der omkring 3.370.000 indbyggere i byen.

Mahabalipuram
Mahabalipuram er en ældgammel by, der er beliggende i delstaten Tamil Nadu. Byen er blandt andet berømt for sine templer. Byen har en betydelig turisme.

Mahabharatha
Mahabharatha er et ældgammelt helte-digt i poetisk form, der er skrevet af Vyasa; værket beskriver konflikten mellem Pandava-brødrene og deres fætre, de 100 Kaurava-brødre. Den indeholder bl.a. Bhagavad Gita, Krishna's metafysiske lære til Arjuna.

Mahanandi
Mahanandi er en landsby, der ligger i den østlige del af Nallamala-bjergene i delstaten Andhra Pradesh. Landsbyen er omgivet af skove. I landsbyen ligger der et berømt tempel, Mahanandiswara Swamy Temple, der menes at være 1.500 år gammelt

Maharashtra
Delstaten Maharashtra er beliggende i den vestlige og centrale del af Indien. Dens hovedstad er Mumbai, tidligere Bombay, der regnes for at være Indiens økonomiske kraftcenter. Delstaten er ret ny, da den blev oprettet i 1960 efter krav fra Indiens største sproggruppe, de marathi-talende, der ønskede deres egen delstat. Man regner med, der der er omkring 124 millioner indbyggere i delstaten her i 2022.

Maharishi Mahesh Yogi

Maharishi Mahesh Yogi blev født i Indien og lærte Transcendental Meditation af sin lærer Guru Dev. Han udbredte teknikken transcendental meditation til hele verden og grundlagde skoler til udbredelse af teknikken. Han levede fra 1918-2008.

Mahashivarathri

Shivarathri betyder Siva's nat. Det er natten, hvor det er nymåne; natten hvor Månens påvirkning af sindet er mindst, og hvor det derfor er lettest og mest gunstigt at tilbede Herren Siva. Én gang om året, den nymåne der falder i februar/marts, er det Mahashivarathri, hvilket betyder Siva's store nat. Det er natten, hvor Herren Siva siges at have ægtet Gudinde Parvathi. Denne nat tilstræber hengivne at overvinde mørke og uvidenhed i livet og i verden. Natten kan tilbringes på forskellig vis, for eksempel ved at iagttage stilhed, meditere, chante bønner, faste, udføre yoga, gentage Guds navn og så videre. I løbet af Mahashivarathri materialiserede en eller flere lingam'er sig i Sai Baba's legeme. Ofte, men ikke hvert år, lod Han Sine hengivne overvære det. Denne begivenhed er ofte blevet filmet.

Mahavishnu

Mahavishnu er et aspect af Herren Vishnu.

Malaya

Føderationen Malaya var en sammenslutning af 11 områder på den sydlige del af Malacca-halvøen. Den blev etableret i 1948, efter at de britiske planer om Den Malayiske Union, en multietnisk enhedsstat med lige rettigheder for alle folkegrupper, slog fejl.

Malayala Swami

Malayala Swami (1885–1962) var en hindu religiøs leder og en social reformator. Han blev født i delstaten Kerala. Han afviste myten om, at Veda'erne og andre åndelige skrifter kun er bestemt for en særskilt del af samfundet, og han opmuntrede almindelige mennesker til at erhverve sig åndelig viden. Han opmuntrede tillige til, at kvinder blev uddannet.

Malayali; Malayalam

Malayali er et sprog, der tales af en etnisk gruppe i den Indiske sydstat Kerala. Man regner med, at omkring 34 millioner mennesker, eller omkring 96,7 % af Kerala's befolkning, taler dette sprog.

Malavalli,

Malavalli er en by i delstaten Karnataka. Byen har to college. Her i 2022 er byens befolkningstal omkring 53.000.

Malleswaram

Malleswaram er en bydel, der ligger i den nordvestlige del af Bangalore. Området er blandt andet kendt for at have flere templer.

Mallikarjuna og Bhramaramba

I Srisailam er der et tempel, der er dedikeret til Herren Mallikarjuna, der er et navn for Herren Siva. Her tilbedes Han sammen med Sin gemalinde Brahmaramba. Mallika betyder jasmin, og arjuna betyder ren og hvid. Brahmaramba er Mallikarjuna's gemalinde og er et navn for Gudinden Parvathi. Hvis vi forstår den indre betydning af disse to navne, vil vi være i en position, hvor vi forstår livets indre mening. Parvathi, Verdens Moder, sammenlignes med en bhramara eller en mørk bi. Således kommer Den Guddommelige Moder, der er som den mørke bi, ind i Easwara's hjerte, der ligner den rene og hvide jasmin, og drikker Hans prema's nektar. Vores sinds bi skal komme ind i vores hjerter og drikke den iboende Easwara's Nådes nektar.

Mandya

Mandya er en by i delstaten Karnataka. Flere sukkerfabrikker har afgørende indflydelse på byens økonomi. Her i 2017 har byen omkring 217.000 indbyggere.

Mangalarathi
Se under arathi.

Mangalasutra
En mangalasutra er en tråd med et vedhæng, som brudgommen binder rundt om brudens hals til brylluppet som symbol på, at de nu er gift.

Mangalore
Mangalore eller som den nu hedder, Mangaluru, er delstaten Karnataka's vigtigste havneby. Her i 2017 er der omkring 680.000 indbyggere i byen.

Manjeri
Manjeri er en by i delstaten Kerala. Byen har omkring 121.000 indbyggere (2022).

Mantra
Et mantra er mystiske og kraftfulde ord og stavelser, der reciteres for at opnå åndelig højnelse. Mantra er et ord for det, der frelser, når sindet dvæler ved det. Et mantra er et redskab for tanken, og kan bestå af et enkelt ord, en sætning eller et vers. For mange mantraer gælder, at de bliver gentaget igen og igen. Det mest markante eksempel på dette er mantraet, som fremsiges 21.600 gange om dagen i forbindelse med ind- og udånding, nemlig Soham. Når vi ånder ind, siger vi 'so', og når vi ånder ud, siger vi 'ham', og det betyder: Jeg er Det; Jeg er Gud. Der findes utallige mantraer, og blandt de kendteste er OM, Gayathri og Shivoham.

Manu
Manu, Brahma's søn, var en stor vismand, hvorfra den menneskelige race kendt som 'manava' nedstammer. Manu er således menneskehedens stamfader. Han er forfatter til de etiske regler for retscaffen adfærd, der er nedfældet i skriftet Dharma Sastras.

Maratha
Maratha's er folk, der tilhører bestemte sociale grupper i Indien, primært i delstaten Maharashtra.

Marathi
Sproget der tales af Maratha's folk. Se under Maratha.

Markandeya
En stor fortidig vismand der var hengiven over for både Siva og Vishnu. I 'Summer Showers in Brindavan 1995, kapitel 3, afsnit 39' siger Sai Baba: "Markandeya blev født med Herren Siva's velsignelse og blev blot tildelt 16 år her i livet. Han sagde til sig selv: "Jeg har kun 16 år. Disse år bør ikke spildes. Jeg vil ofre hvert eneste øjeblik til Gud. Lad mig opnå et godt omdømme for mig selv og mine forældre." Uophørligt kontemplerede han på Herren. Tilfreds med Markandeya's renhed og kærlighed mildnede Han de betingelser, Han Selv havde fastsat, og velsignede ham, at han måtte vedblive med at være 16 år for evigt!"

Markapur
Markapur er en by i delstaten Andhra Pradesh. Byen har omkring 88.000 indbyggere her i 2022.

Mathsyendragad
Mathsyendragad er en by i Nepal.

Mathura

Mathura er en by, der er beliggende i den nordlige delstat Uttar Pradesh. Her i 2022 har byen en befolkning på omkring 601.000. Da Herren Krishna forlod Brindavan i en alder af 5 år og en måned, tog Han til Mathura. Her levede Han, indtil Han til sidst etablerede Sit hjem i Dwaraka.

Matunga

Matunga er en lokalitet i hjertet af Mumbai.

Meditation

- **dhyana**

Meditere på Rama

- **Ramadhyan**

Melkote

Byen Melkote er et af de helligste steder i delstaten Karnataka. Byen er primært kendt for sine meget gamle templer.

Mirakler

- **mahimas**

Moder, giv mig almisser

- **Bhavathi, bhiksham dehi**

Modtage et mantra

- **mantraopadesa**

Moralske regler vedrørende kasternes forpligtelser

- **varnashrama dharm**

Mukkudal

Mukkudal er en by i delstaten Tamil Nadu. Det er en tempel-by, der er meget berømt for sine templer. Her i 2022 har byen et befolkningstal om omkring 18.800.

Muruga

Guden Muruga, der også kendes under navnene Skanda, Kumara og Subrahmanya, er en Krigs-gud. Han er søn at Parvati og Siva og er således Ganesha's broder. Hans livshistorie findes i mange versioner inden for hinduismen.

Muvattupuzha

Muvattupuzha er en gammel by, der er beliggende øst for Cochin i Kerala. Her i 2022 bor der omkring 27.200 mennesker i byen.

Mylapore

Mylapore er i dag nærmest en bydel af Chennai. Den ligger i den sydlige del af denne millionby. Mylapore er blandt andet kendt for sine mange templer, kirker og moskeer.

Mysore

I dag er Mysore den næststørste by i den sydlige delstat Karnataka. Fra 1948 til 1956 fandtes der en delstat ved navn Mysore State, hvor byen Mysore var hovedstad.

Mælkehavet

- **Ksheerasagara**

Ksheerasagara betyder Mælkehavet, og dette hav symboliserer et rent hjerte.

Nainital

Denne by er beliggende ved foden af Himalaya i delstaten Uttarakhand og har omkring 57.200 indbyggere (2022).

Nanda

Nanda var Krishna's fosterfader. Han var leder af en røgter-stamme, der røgtede deres kvæg i Brindavan. Han var således en vigtig person i landsbyen Gokula, hvor Krishna voksede op. Han var tillige kong Vasudeva's fætter. Da Vasudeva's kone, Devaki, havde født Krishna, bragte han ham til Nanda's hus for at beskytte ham mod Kamsa. Det var Yasodha, Nanda's hustru, der plejede og opfostrede Krishna.

Nannayya Bhatta

Nannayya Bhatta kendes som Adi Kavi. Adi Kavi, der levede fra 1022 til 1063, begyndte at oversætte Mahabharata'en, der var på Sanskrit, til telugu efter anmodning fra kong Rajaraja Narendra fra Øst Chalukys. Dette arbejde markerer starten på det der kendes som telugu-litteratur. Adi Kavi betyder 'den første digter'.

Narada

Narada var en vismand, der tillige var skjald. Han rejste rundt i verden og sang uophørligt ét navn: 'Narayana'. Narayana er et navn for Herren Vishnu. Narada var Brahma's søn, og han blev kaldt 'Gudernes vismand'.

Narada Kund

Narada Kund er et helligt sted, der ligger som en niche, et utilgængeligt sted, i floden Alakananda. Hengivne bader dette sted, før de besøger templet.

Narasimha; Herren Narasimha

Narasimha var Herren Vishnu's fjerde inkarnation. Han havde en skikkelse, hvor kroppen var et menneskes krop, der havde en løves hoved og kløer. Vishnu's inkarnation som Narasimha havde til formål at tilintetgøre ondskab, religiøs forfølgelse og katastrofer på Jorden. Det skulle ske ved at genetablere principperne om og genoprette udøvelsen af dharma.

Narasimha er først og fremmest kendt for at have beskyttet barnet Prahlada mod dennes fader, tyranen og dæmonkongen Hiranyakasipu. Baggrunden for dette er kort fortalt, at Hiranyakasipu hadede Vishnu, fordi han havde dræbt hans broder. Så for at opnå helt specielle kræfter gennemførte kongen en streg askese gennem mange år. Herren Brahma var så tilfreds med hans askese, at han tilbød ham en gunstbevisning.

Hiranyakasipu bad: "Skænk mig den gunstbevisning, at jeg ikke bliver dræbt inde i eller uden for nogen bolig, i løbet af dagen eller om natten, eller på jorden eller i himlen. Sørg for, at min død ikke forårsages af noget våben eller af noget menneske eller dyr. Velsign mig, at jeg ikke møder døden, der er forårsaget af en entitet, levende eller ikke-levende, som Du har skabt. Velsign mig yderligere, at jeg ikke bliver dræbt af nogen halvgud, dæmon eller stor slange fra noget himmelgeme." Brahma indvilligede. Hiranyakasipu skabte kaos på Jorden og forfulgte alle hengivne af Herren Vishnu, inklusiv sin egen søn Prahlada. Derfor antog Vishnu skikkelse som Narasimha, så han kunne dræbe Hiranyakasipu på trods af den gunstbevisning, der beskyttede ham.

Narayana

Narayana er et andet navn for Herren Vishnu, men anvendes ofte som en betegnelse for Gud.

Narayana Bhattathiripad

Narayana Bhattathiripad blev født i 1560 i delstaten Kerala. Han levede i 106 år. Han er både en berømt grammatiker og en berømt digter.

Narmada-floden

Narmada-floden strømmer i det centrale Indien, og er med sine 1312 km Indiens femtelængste flod.

Nashik

Nashik er en religiøs hindu-by. Hver 12. år afholdes Kumbh Mela. Byen er også Indiens vin-hovedstad. Det er en meget spændende by med utallige facetter. Nashik er beliggende 166 km fra Mumbai. Her i 2022 bor der omkring 2.320.000 indbyggere i byen.

Natur

- **swabhava**

Navarathri

I dag fejres Navarathri i Sai Baba's ashram under navnet Dasara (ordet betyder 10). Højtiden består af 10 dages festligheder (Navarathri's 9 dage plus 1 dag, den 10'ende dag, Dasara). Det er en højtid, hvor man fejrer de gode kræfters sejr over de kræfter, der modsætter sig menneskets stræben efter at nå Lyset. Specielt tilbedes Gudinderne Durga, Lakshmi og Saraswathi, fordi de skænker os mennesker mod, rigdom og visdom.

Navasari

Navasari er en by i delstaten Gujarat. Byen er en af de ældste i Gujarat, idet dens historie går over 2.000 år tilbage. Her i 2022 har byen en befolkning på omkring 198.000.

Nehru

Jawaharlal Nehru var en indisk socialistisk politiker, der var en del af kredsen omkring Gandhi, og som i 1947 blev Indiens første premierminister – et embede han havde indtil sin død. Han var far til Indira Gandhi.

Nektar i form af belæring

- **bodhamritham**

Nethra lingam

Nethra lingam er en ægformet sten, der er Herren Siva's fysiske symbol, og som har visdommens øje inde i sig; nethra betyder 'øje'.

Nilakanta-kshetra

Nilakanta-kshetra er et område i det nuværende Nepal.

Nilgiris

Nilgiris eller 'De blå bjerge' består af mange bjerge. Disse bjerge dækker områder i delstaterne Karnataka, Kerala og Tamil Nadu.

Niranjana

Niranjana er en beskrivelse af Gud, et navn for Gud. Navnet betyder: 'Pletfri; fuldstændig ren'.

Nizam

Nizam var en fortidig konge i Hyderabad.

Næringens Gudinde

- **Annapurna Devi**

Offerceremonier

- **yajnas**

Ordet yajna stammer fra rodordet 'yaj'. Ordet 'yaj' har en trefoldig betydning: Tilbedelse af Guder samt enhed og velgørenhed. I Sin tale fra den 11. oktober 1972 siger Sai Baba blandt andet: "Yajna betyder enhver aktivitet, der er dedikeret til Guds herlighed", og: "En

offerceremoni er en uophørlig proces. Alle der lever i Guds konstante nærvær og udfører alle handlinger som dedikation til Gud, er engageret i en offerceremoni.”

Offerritualets platform

- **yajna vedi**

Ofringer i ilden til Herren Siva

- **athi-Rudra homa**

Oh fader

- **oh bapu**

Oh moder

- **oh anna**

Oh spøgefulde Rama! Kom, kom! Bring sække fulde af udi.

- **Ramathe Raam! Aayoji, aayoji! Udianoki gonia laayoji, laayoji!**

Oh venner

- **oh bhau**

Ok, ok, ok.

- **achcha, achcha, achcha.**

Olavakkot

Olavakkot er en by i den sydlige delstat Kerala.

OM

Se under pranava.

Omkara

Omkara er gentagelse af mantraet OM. Se under pranava.

Område

- **sima**

Områder hvor Veda'erne æres

- **Veda-sima**

Onam

Onam er højtiden, hvor man fejrer, at fortidens kong Bali besøger sit kongerige, delstaten Kerala, og velsigner dens befolkning. Onam er meget hellig og Guddommelig. Der findes flere forskellige forklaringer på, hvad Onam er for en højtid. Folk fejrer Onam-højtiden, idet de tager et olie-bad og ifører sig nye klæder. De tilbereder og spiser også forskellige specielle retter. Således nyder alle familiemedlemmerne højtiden, idet de gør sig til gode med dejlig mad og nyt tøj. Ved denne lejlighed er der også nogle, der besøger templerne. Af alle templer i Kerala er Bala Krishna Templet meget dyrebart og betydningsfuldt for befolkningen.

Ootacamund; Ooty

Denne by er beliggende i Nilgiris-bjergene (De blå bjerge). Der er omkring 114.000 indbyggere her i 2022. I dag er byen et berømt turiststed.

Opofrelse

- **thyaga**

Opofrelse betyder at opgive sine ønsker, begær, vrede og stolthed samt ekstreme gerrighed. Thyaga kan også betyde forsagelse. I Sin tale fra den 05. september 2006 siger Sai Baba: Det vi har allermost behov for i dag, er en ånd af opofrelse. Så rejser spørgsmålet sig, hvad opofrelse er. Opofrelse er ikke at drage ind i skoven, idet man efterlader sin hustru, børn og ejendele. Det der skal ofres, er ønsket om at begære frugterne af sine handlinger. Det er den sande opofrelse. I er nødt til at forsage de vilkårlige og planløse ønsker. Først da vil jeres hjerter blive rene som et stykke hvidt klæde. Gud ønsker kun sådant et rent og helligt hjerte. Gud ønsker ikke noget af jer. Gud har slet ikke nogen ønsker! Det er udelukkende jer, der har ønsker. Hvis I udvikler hellige ønsker, vil Gud blive lykkelig. Først da vil jeres familie, samfundet og landet opleve fred og lykke.

Orange
- **gerua**

Otte-søjlede pavillon
- **Santhi vedika**

Overnaturlige kræfter og evner der er erhvervet gennem askese
- **siddhis**

Overordnede opsyn
- **sarvadyaksha**

Paisa
Indisk møntenhed. 100 paisa er lig med 1 rupee og har således en meget ringe værdi. Den er langt mindre værd end en en-øre.

Palani
Palani er en by i delstaten Tamil Nadu. Palani Murugan Templet er beliggende på et bjerg, der ligesom skuer ned over byen. Templet er dedikeret til krigsguden Kartikeya. Denne helligdom besøges hvert år af mere end 7 millioner pilgrimme. Her i 2022 har byen omkring 92.700 indbyggere.

Palghat
Palghat er en by i delstaten Kerala. Her i 2022 bor der omkring 181.000 indbyggere i byen.

Palladam
Palladam er en by i delstaten Tamil Nadu. Her i 2022 er der omkring 52.000 indbyggere i byen.

Panchadasi
Panchadasi er et helligt skrift om Vedanta's udlægning af ikke-dualisme. Det er skrevet i perioden 1386-1391 af Vidyaranya.

Panchakshari
Panchakshari er et mantra, og ordet kan oversættes som 'de fem hellige stavelers mantra'. Det er det vigtigste mantra for de fleste Siva-tilhængere. Mantraet lyder: 'Nama shivaya', og det betyder 'tilbedelse af Siva' – eller 'jeg tilbeder Siva'.

Panchayath Raj
Panchayath Raj er et administrativt ledelsessystem, der gælder ud over hele Indien, for eksempel for grupper af landsbyer.

Pandharpur

Pandharpur er en kendt pilgrimsby, der ligger ved bredden af Bhima-floden. Byens Vithoba Tempel tiltrækker omkring en million pilgrimme under en højtid, der falder i juni/juli. Byen er beliggende i delstaten Maharashtra.

Panduranga

En indisk Gud. Han anses for at være en inkarnation af Herren Vishnu, og Han kaldes også for Vitthala.

Parmathi

Parmathi er en by i delstaten Tamil Nadu med omkring 16.000 indbyggere (2017).

Parvathi

Parvathi er Herren Siva's gemalinde. Navnet Parvathi betyder 'datter af bjerget', og Hendes fader var bjergguden Himalaya, og moderen var Gudinden Mena. Parvathi er Gudinde for visdom, frugtbarhed, kærlighed, skønhed, ægteskab, børn og hengivenhed. Ligeledes er Hun kendt for Sin Guddommeligt styrke og magt. I hinduismen er Hun kendt for at være Moder Gudinden, og Hun tilskrives mange forskellige aspekter, og hvert aspekt har sit navn for denne Gudinde; hun har således over 100 navne. Det kendteste af disse navne er Sakthi; Den Guddommelige Kraft. Sakthi er kendt for at repræsentere Det Guddommelige Feminine Aspekt. Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldighed; også kaldet Maya.

Sammen med Lakshmi og Saraswathi udgør Parvathi den hinduistiske treenighed af Gudinder. Hun er moder til Ganesha og Skanda, der også er kendt under navnet Subrahmanya. Hun er Den Guddommelige Energi mellem mand og hustru.

Patanjali

Det er ukendt, hvornår Patanjali levede. Det anslås dog, at han levede omkring 2-300 år før vor tidsregning. Patanjali's var en fortidig vismand, der skrev Yoga Sutras, der definerer yoga som en række af otte åndelige trin, der fører til forening med Gud. Værket indeholder 196 Guddommelige grundsætninger.

Pathala Ganga

På et bestemt sted, hvor Krishna-floden springer ud af en klippe, kaldes floden Pathala Ganga.

Pedda Venkapa Raju

Sai Baba's biologiske fader.

Penukonda

Penukonda er en lille by i delstaten Andhra Pradesh. Penukonda betyder 'store bjerge'

Perambur

Denne bydel, dette område, er beliggende i den nordlige del af Chennai i delstaten Tamil Nadu.

Pilgrimme på vejen mod Gudsrealisation

- **Brahmacharis**

Pilgrimsherberget

- **chavadi**

Pithapuram

Pithapuram er en tempelby, der er beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 formodes indbyggertallet at være omkring 62.500.

Pollachi

Pollachi er en by i delstaten Tamil Nadu. Byen er kendt for sine markeder, og her foregår Sydindiens største kvægmarked.

Poona; Pune

Poona, nu Pune, er den næststørste by i delstaten Maharashtra. Byen er kendt som 'Østens Oxford' og regnes for at være delstatens kulturelle hovedstad. Her i 2022 regner man med, at der er omkring 3.810.000 millioner indbyggere i byen.

Poorna-floden

En flod der strømmer i den vestlige del af Indien. Flodens længde er 334 km.

Prahlada

Prahlada var dæmon-kongen Hiranyakasipu's hellige søn. Prahlada var en berømt hengiven af Herren Narayana. Han er mest kendt for sin adfærd som barn. Han var meget hengiven over for Narayana, og hans fader hadede Narayana. Det førte blandt andet til, at Hiranyakasipu ønskede sin søn død. Da dette mislykkedes, kom det til en afgørende verbal diskussion, der endte med, at Avataren Narasimha kom ud fra en søjle og dræbte Hiranyakasipu. Prahlada var blot 5 år, da han markerede sin åndelige storhed.

I Sin tale fra den 23. november 1983 siger Sai Baba: "Selve navnet Prahlada er gennemtrængt af ananda (lyksalighed). 'Hladha' betyder lyksalighed, og forstavelsen 'pra' tilkender, at lyksaligheden er fuldkommen. Prahlada betyder 'fuldkommen lyksalighed' – 'en person der er opfyldt af lyksalighed'. Hvordan kunne Prahlada opnå denne tilstand? Han opgav tilknytning til sit navn og form og tyede til Atma som den eneste Virkelighed, og identificerede denne Virkelighed med Narayana." Sai Baba fremhæver igen og igen Prahlada som værende en forbilledlig hengiven.

Pranava

OM eller AUM kaldes også pranava, der er urlyden. Denne urlyd kaldes også for den oprindelige lyd. I Biblen står der: "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Dette Ord er OM, en lyd, en vibration, hvorfra alt skabt senere blev til. Det kan også nævnes, at hinduerne begynder deres mantraer med OM for at påkalde sig den Guddom, mantraet henvender sig til.

I Summer Showers in Brindavan 2000 forklarer Sai Baba følgende om AUM: "Lad os først se på æter, der udelukkende har lyd som sin kvalitet. Skønt utallige variationer af lyde er mulige, er den grundlæggende lyd den oprindelige lyd AUM. Denne lyd, OMKARA, er det, I i virkeligheden skal koncentrere jer om. Der er tre bogstaver her – A (skabelse), U (opretholdelse) og M (nedbrydning), der sammen smelter sammen til AUM. Mennesket er en legemliggørelse af de tre symboler, der indgår i AUM. Den oprindelige lyd, OMKARA, er selve æters form, og mennesket skal være i resonans med den."

Prasad

Prasad er et udtryk for en helliggjort gave, som regel noget spiseligt, der uddeles af en Mester til sine hengivne. Ordet prasad angiver noget helliggjort, noget der er ofret til Gud. Sai Baba uddeler ofte slik, kager, billeder og så videre som prasad til sine disciple og hengivne. I Sin tale fra den 24. februar (morgen) 1971 siger Sai Baba: "Prasad betyder også Nåde, der strømmer fra Gud, når Han er formildet og derved gunstigt stemt."

Prasanthi Nilayam

Prasanthi Nilayam, der betyder 'Den højeste freds bolig', er Sathya Sai Baba's hoved-ashram. Den er beliggende ved siden af Puttaparthi, og blev indviet den 23. november 1950 i forbindelse med Baba's 24 års fødselsdag. Den centrale bygning i ashram'en er templet, og i umiddelbar forbindelse med dette ligger Sai Kulwant Hall, hvor Baba gav darshan til sine

tilhængere. Der kan sidde omkring 20.000 mennesker i denne sal, og her var en helt utrolig fredfyldt atmosfære, når Baba var til stede. Templet og Sai Kulwant Hall er den rene skønhed.

Ashram'en er meget stor, idet den indeholder boligfaciliteter til tusindvis af hengivne, og har alle mulige faciliteter som for eksempel en gren af State Bank of India, et auditorium, tre kantiner, bibliotek, posthus, varehus, bogforlag, boghandel, museum, administrationsbygning mm.

Prasanthi Nilayam flaget

I Sin tale den 23. november 1968 siger Sathya Sai Baba: "Nu vil Jeg hejse Prasanthi flaget på denne Prasanthi Nilayam (templet). Flaget er et symbol, der er betydningsfuldt for hver eneste af jer. Det er en påmindelse om jeres pligt over for jer selv, så når Jeg hejser det på denne bygning, skal I derfor folde det ud i jeres egne hjerter. Det minder jer om, at I skal overvinde de ringe og tarvelige ønskers tilskyndelser, vreden og hadets tilskyndelser, når disse kommer i vejen for jer. Det formaner jer til at folde jeres hjerter ud, så I kan favne hele menneskeheden og alle liv og hele skabelsen inden for deres rammer. Det pålægger jer at dæmpe jeres impulser og roligt meditere på jeres egen indre Virkelighed. Jeg forsikrer jer om, at når I gør dette, så vil jeres hjertes lotusblomst blomstre, og fra dens center vil Det Guddommelige syns flamme dukke frem, hvilket garanterer den højeste fred."

Prasanthi Vahini

Denne bog, der har den danske titel 'Den højeste freds kildevæld', findes på dansk på www.saibabapaadansk.dk

Prayag

Prayag er det hellige sted, hvor Ganges, Yamuna og den underjordiske flod Saraswathi mødes. Stedet ligger i nutidens Allahabad, der ligger i delstaten Uttar Pradesh. At bade dette sted vil skænke stor åndelig velsignelse.

Prema

Guddommelig Kærlighed. Prema er en af Baba's fem menneskelige værdier. Når Baba taler om prema, så er det ikke den almindelige verdslige og fysiske kærlighed. Prema dækker forhold som uselvisk kærlighed, Guddommelig Kærlighed, kærlighed mellem Gud og Hans hengivne. Af almindelig kærlighed er det nærmeste, man kommer på prema, moderens kærlighed til sit barn.

I Sin tale den 25. februar 1964 siger Sai Baba blandt andet følgende om prema: Hengivenhed over for Gud er prema (Guddommelig kærlighed), der ikke er tilsmudset af det mindste anstrøg af begær efter de fordele, der udspringer af den eller efter frugterne af de konsekvenser, der opstår som følge af denne prema. Prema er en kærlighed, der ikke har nogen speciel årsag til sin manifestering. Der er tale om Sjælens kærlighed til Oversjælen; flodens kærlighed til havet; slyngplantens kærlighed til træet; stjernes kærlighed til himlen; kildens kærlighed til den klippeskrænt, som den strømmer ned ad. Den er liflig i dårlige såvel som i gode tider. Den er ikke som salt og peber, som I krydrer jeres mad med. Den er selve brødet og smørret, selve Den Grundlæggende Substans. Den er ikke som pickles, der kun pirrer smagsløgene og hjælper jer, så I kan spise lidt mere. Prema er en uforanderlig indstilling til livet; en ønskværdig tilbøjelighed i sindet til at forholde sig roligt i sorg såvel som i glæde. For Den Guddommelige Lyksalighed opstår gennem viden om Selvet; den hengivne er det sande vidne.

Præster

- **rithwiks**

Pulver

- **bhasma**

Purana'erne

Purana'erne er historier om Guder og Deres færden blandt mennesker. Purana'erne er skrifter, der tidsmæssigt ligger senere end Veda'erne, men mange af Purana'ernes historier omhandler tiden, før Veda'erne blev skrevet.

Formålet med Purana'erne er at formidle og udbrede kendskabet til Veda'erne. De indeholder værdifulde historiske optegnelser om landet. Der findes 18 Purana'er, der kaldes 'Hoved-Purana'erne'. Hver Purana er meget omfattende. Vyasa er forfatter til førnævnte 18 Purana'er.

Purandaradasa

Denne helgen levede fra 1484 til 1564 i delstaten Karnataka. Han er kendt for at have grundlagt den ene af Indiens to centrale grene inden for klassisk indisk musik, nemlig 'Carnatic music'. Denne musik er særlig udbredt i de indiske sydstater og på Sri Lanka.

Purusha

Purusha er næsten det samme som Paramatma, men Purusha er Den Iboende Sjæl (der også er Gud), mens Paramatma er Det Universelle Evige Absolutte (der også er Gud). Purusha betyder også Guds Maskuline Aspekt eller blot en person, der er maskulin. Purusha kan også siges at betyde 'det maskuline aspekt'. Purusha betyder: 'Ham der befinder Sig i denne pura (befæstede by)', nemlig denne krop.

Pushkaram

Pushkaram er en festival, hvor man tilbeder en flod. Programmet for en sådan festival indeholder blandt andet åndelige foredrag, lovsang og kulturelle indslag.

Puttaparathi

Puttaparathi er Sathya Sai Baba's fødested. Landsbyen er beliggende i delstaten Andhra Pradesh, og det er her, Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende. Gennem årene er der vokset en hel by op omkring ashram'en. Men den oprindelige landsby, Puttaparathi, findes stadig. Der er kun få hundrede meter fra ashram'en til denne ældgamle landsby.

Puttaparathi ligger ved bredden af Chitravathi-floden, og landsbyen er omgivet af små bjerge. Den ligger 151 km nord for millionbyen Bangalore. Puttaparathi og Prasanthi Nilayam er et meget besøgt pilgrimssted.

Radha

Radha var en af gopi'erne, og hun regnes for at være Krishna's største hengivne. Sai Baba siger: "Om I benytter jer af det engelske sprog eller telugu-sproget, så skal nogle lyde sættes sammen for at danne et ord. Vi skal tage dette ord, radha, der består af fire lyde – R A D A. Hvis de fremsiges i denne rækkefølge, får vi ordet radha. Men hvis de fremsiges begyndende med det andet bogstav, så får vi ordet adhar (grundlaget). Hvis vi begynder med D, får vi dhara (en evigt flydende strøm), og hvis vi begynder med A, får vi aradh (tilbedelse). Denne måde at se på spørgsmålet giver således en smuk definition på Radha. Det betyder, at tilbedelse (aradh) er grundlaget (adhar) for radha og en evigt flydende strøm (dhara). Den evigt flydende strøms grundlag er Radha.

Radha-bhakthi

Dette teaterstykkets navn betyder 'Radha's hengivenhed'.

Raghunath Maharaj

Raghunath Maharaj, der måske bedre kendes under navnet Kaka Puranik, var en vismand, der levede på Shirdi Baba's tid.

Rajahmundry

Byen er kendt for at være delstatens Andhra Pradesh's kulturelle hovedstad. Den er beliggende ved bredden af den hellige flod, Godavari, og den har et indbyggertal på over 575.000 (2022).

Rajamahendravaram

Rajamahendravaram hed tidligere Rajahmundry. Se under dette navn.

Rajaraja

Rajaraja var en fortidig konge, der herskede over Chalukya-riget fra år 985 til år 1014. Denne konge byggede blandt andet Brihadeeswarar Templet i Thanjavur, der er et af de største hindu-templer.

Rajasiske

Se under guna'er, specielt rajo guna.

Rajkot

Rajkot er i dag den fjerde største by i delstaten Gujarat

Rama; Herren Rama

Avatar i Threta-tidsalderen. Helten i Ramayana'en (Historien om Rama); dræbte den onde Ravana for at befri Sin gemalinde, Sita, der var blevet kidnappet. Rama betyder 'den der behager' eller 'den der tiltrækker'.

I bogen Summer Showers in Brindavan 2000 siger Sai Baba: "Det hellige navn Rama har al den kraft og styrke, der skal til for at føre os fra mørket til lyset. Ordet Rama er dannet af tre stavelser: 'Ra', 'aa' og 'ma'. Af disse tilkendegiver 'ra' ildens princip. 'Aa' repræsenterer Månen, og 'ma' repræsenterer Solen. Ilden princip, 'ra' tilintetgør alt ondt og al synd. Måne-princippet 'aa' stilner lidenskaberne og bringer fred. Sol-princippet 'ma' skænker stråleglans, når det onde tilintetgøres, og der hersker fred. Således indeholder navnet Rama i kortfattet al visdom. Det har kraften til at tilintetgøre det onde, at bringe fred og skænke stråleglans. Dette er den indre betydning af det navn, som vismanden Vasishta gav kong Dasaratha's førstefødte søn. Ildens princip har således en dyb betydning."

Rama, Den rene Essens; Rama, Den Højeste Bagvedliggende Kraft; Rama, Tidens Princip; Rama, herrernes Herre.

- Suddha Brahma, Paraath para, Ramakalaathmaka, Parameswara Rama.

Ramachandra

Et kælenavn for Rama. Chandra betyder Måne, og Månen prises for sin behagelige, oplysende og kølige egenskab.

Ramachandrapuram

Ramachandrapuram er en by i Øst Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2022 har byen omkring 53.000 indbyggere.

Ramadas

Swami Ramadas, der levede fra 1886–1963, var en indisk helgen, filosof, filantrop og pilgrim. Han blev født i Kanhangad i den nordlige del af Kerala, og han fik navnet Vittal Rao. I Sin tale fra den 17. februar 2007 sige Sai Baba følgende om Ramadas: "Bhakta Ramadas arbejdede som tahsildar (statsansat embedsmand der tager sig visse indtægter) under kong Nawab Tanisha. Ramadas brugte alle de penge, der var samlet ind blandt borgerne, til at opføre et tempel for Herren Rama, Lakshmana og Moder Sita. Pengene blev også brugt til at udsmykke gudestatuerne med guldsmykker. Han blev fængslet, idet han blev beskyldt for underslæb. (De indsamlede midler rakte ikke, og derfor tog Ramadas også af statens skatteindtægter). Ude af

stand til at bære lidelserne i fængslet jamrede han: "Swami! Udelukkende for at tjene Dig har jeg dedikeret alle de penge, jeg har opkrævet, til Dig."

Ramakrishna Paramahansa

Ramakrishna er en berømt vismand og mystiker, der levede fra 1836 – 1886. I sine trancer oplevede han, at alle religioner blot er forskellige veje til den samme Gudsoplevelse, og han formidlede denne viden til folk omkring sig. I 1855 blev Ramakrishna præst i det nyopførte Kali Tempel i Calcutta. Områdets øverste autoritet var fyrstinde Rani Rasmani, som han gennem sine 12 år som præst havde flere oplevelser med.

Ramakrishna var og er kendt som værende både vismand og mystiker. Sai Baba refererer igen og igen til ham, og han må regnes for at være en den nyere tids største vismand. Ramakrishna's vigtigste discipel var Vivekananda, der førte hans ideer videre og oprettede Ramakrishna Missionen 01. maj 1897. Missionens formål er at fremme enhed mellem religioner samt fred og enhed mellem alle mennesker.

Sri Ramakrishna Missionen

Ramakrishna Missionen blev grundlagt af Swami Vivekananda den 1. maj 1897. Missionen er en hinduistisk religiøs og åndelige organisation, der danner kernen i den verdensomspændende bevægelse, der kendes som Ramakrishna Bevægelsen eller Vedanta Bevægelsen. Missionen er opkaldt efter den indiske helgen ved navn Ramakrishna Paramahansa. Ramakrishna Missionens formål er at udbrede kendskabet til filosofien om Vedanta. Herudover arbejder den med uddannelse, filantropi, bogudgivelser mm. Missionen baserer sit arbejde på principperne om karma-yoga; at der skal udføres uselvisk arbejde som en dedikation til Gud. Missionen har i dag centre rundt om i verden.

Ramana Maharishi

Ramana Maharishi er en berømt mystiker og vismand, der levede i Indien fra 1879 til 1950.

Ramanasram

Ramanasram er vismanden Ramana Maharishi's ashram i Thiruvannamalai. Byen og dermed ashram'en er beliggende i delstaten Tamil Nadu.

Rama's fødselsdag

- **Ramanavami**

Rama's navn

- **Ramanama**

Ramayana

Historien om Rama. Dette skrift er en fantastisk beretning om Herren Rama's liv. Livet skildres fra fødsel til død, og skriftet regnes for at være et af Indiens betydeligste skrifter. I Sin tale fra den 26. marts 1988 siger Sai Baba: "Ramayana'en er ikke blot historien om Rama. Rama + ayana er Ramayana. Ayana betyder 'vej'. Den indre betydning af Ramayana er, at den vej Rama angiver, bør følges." Vismanden Valmiki er forfatter til dette skrift.

Ramdass; Samartha Ramdas

Berømt vismand af Maratha-slægten der levede fra 1608-1682. Ramdas var en af Indiens største helgener og var forfatter til værker om religiøs pligt. Han var en filosofisk-åndelig tænkner. På trods af dette var han også en af hovedkræfterne bag, at der blev etableret et verdsligt styre i delstaten Maharashtra. Han er også kendt for sit nære forhold til kong Sivaji; han var kongens guru.

Rameshwaram

Rameshwaram er en by, der er beliggende på øen Pamban, der er adskilt fra fastlandet af Pamban-kanalen. Det var herfra, at Rama påbegyndte arbejdet med at bygge broen over til Lanka for at komme Sita til undsætning.

Rampur

Rampur er en by i delstaten Uttar Pradesh. Byen har et stort og berømt bibliotek. Her i 2022 er der omkring 400.000 indbyggere i byen.

Ranchod's Dwarka

Ranchod er et navn for Krishna. Ranchod betyder 'at forlade slagmarken', og der findes en interessant historie bag dette navn, som det anbefales at læse. Dwarka er Krishna's hovedstad. Efter Krishna's død blev byen oversvømmet af havet. Forskere mener, at byen lå i havet lige vest for Gujarat. Gujarat ligger i den nord-vestlige del af Indien og grænser op til Pakistan.

Ranganatha

Ranganatha er en manifestation af Herren Vishnu. Ranganatha vises liggende på slangeguden Adisesha. Det er en Guddom, der primært tilbedes i Sydindien.

Razole

Razole er en landby, der er beliggende i Øst Govardari distriktet i delstaten Andra Pradesh. Her i 2017 har landsbyen omkring 17.000 indbyggere.

Refleksion

- **manana**

At reflektere over de åndelige anvisninger der er hørt.

Regnen af Nåde

- **kripavrishti**

Regnen af udi

- **udivrishti**

Regnskabsføreren

- **karnam**

Repalle

Repalle er en by i delstaten Andra Pradesh, hvor Krishna på et tidspunkt opholdt sig. Her i 2022 har byen et befolkningstal på omkring 67.000.

Rishikesh

Et berømt pilgrimssted i delstaten Uttarakhand. Byen Rishikesh er kendt som 'verdens yoga-hovedstad'. Denne hellige by er beliggende ved Ganges bred.

Rituel ofring

- **yaga**

På sanskrit betyder yaga at give, at tjene, at bidrage, at dele, at ofre, at blive en del af.

Rudraksha

Rudraksha er store tørrede frø, der traditionelt anvendes i forbindelse med tilbedelse.

Rukmini

Rukmini var Krishna's første-gemalinde. Heroisk kidnappede Krishna hende, inden hun meget mod sin vilje ville blive gift med den onde kong Shishupala. Rukmini var en underskøn kvinde, der var kendt for sin ydmyge hengivenhed.

Rukumayi

Rukumayi er Guden Paduranga's gemalinde.

Rupee

Rupee er en indisk møntenhed. Der er tale om en ældgammel møntenhed, der før i tiden var præget i sølv. Ulykkeligvis for Indien og dets indbyggere er kursen på rupees faldet utroligt meget gennem tiderne. Købekraften for 1 rupee er i dag meget lille, mens den har været meget høj tidligere i historien. Her i september 2022 er den 0,088 kroner værd.

Sadhu

En sadhu er en retskaffen Sjæl, der har forsoget det meste her i verden; en sadhu er blomsten blandt de dydige og gudfrygtige åndelige aspiranter.

Sai Herberget

- **Sai Sadan**

Sakkubai

Sakkubai var en berømt Krishna-hengiven fra det 13. århundrede. Hun var legemliggørelsen af gode dyder.

Sakthi

Se under Sakthi-aspektet.

Sakthi-aspektet

Den Guddommelige Energi. Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldigheden, der er foranderlig. Denne illusion kaldes også for Maya. Sakthi kaldes for Guds Feminine Aspekt; det skabte. Sakthi er tillige Siva's gemalinde.

Salem-distriktet

Salem-distriktet er et distrikt i delstaten Tamil Nadu. I 2022 bor der omkring 3.930.000 indbyggere i distriktet.

Sai Baba; Shirdi Sai Baba

Shirdi Baba er det navn, der anvendes til at beskrive Sai's første inkarnation, der primært levede i byen Shirdi. Han levede fra 28. september 1835 til 09. oktober 1918. Hans livshistorie er oversat til dansk og findes på hjemmesiden www.saibabaslivshistorie.dk under titlen: Shri Sai Satcharita (Sai's Guddommelige livshistorie).

Sakthi

Den Guddommelige Energi. Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldigheden, der er foranderlig. Denne illusion kaldes også for Maya. Sakthi kaldes for Guds Feminine Aspekt; det skabte. Sakthi er tillige Siva's gemalinde.

Salem

Salem er en by i den indiske delstat Tamil Nadu. Byen har omkring 1.143.000 indbyggere her i 2022.

Sanathana Dharma

Sanathana Dharma oversættes som regel som Den tidløse og universelle religion, men ofte taler man også om Den evige lov eller Den evige vej. Det siges, at alle religioner udspringer fra Sanathana Dharma. Sanathana Dharma knytter sig således ikke blot til hinduismen, men omfatter tillige andre religioner. Der er tale om et sæt etiske regler og en anvisning på den levevis, der ultimativt vil føre til befrielse.

Sanathana Sarathi

Månedstidsskriftet der udgives af Sri Sathya Sai Baba Books and Publications Trust. Tidsskriftet udkom første gang i 1958. På dansk betyder Sanathana Sarathi 'Den Tidløse Vognstyrer', og titlen referer til, at Herren Krishna var vognstyrer for Arjuna under Mahabharatha-krigen.

Sankaracharya; Adi Sankara

Adi Sankara var en berømt filosof og lærer inden for ikke-dualisme. Han plæderede for, at Brahman og Hans skabelse er ét, altså for filosofien om ikke-dualisme. I debatter overalt i Indien besejrede han alle religiøse 'modstandere'. Han levede fra 788–820 efter Kristi fødsel.

Sanskrit

Sanskrit er et klassisk kultursprog for hinduer og visse buddhister og sikher. Sproget antages at være verdens ældste sprog. Det kan næsten sammenlignes med Vestens latin. Det skønnes, at omkring 2 millioner mennesker taler sanskrit som deres andetsprog. Sanskrit er interessant for åndelige aspiranter, fordi de ældgamle hellige tekster er skrevet på sanskrit. Når man vil studere Sai Baba's lære, kommer man ikke udenom at lære at forstå den fulde betydning af mange sanskrit-ord. Sanskrit er et talesprog, men ikke et skriftsprog. Det betyder, at der kan forekomme mange forskellige stavemåder for det samme ord.

Santa Cruz

Santa Cruz er en amerikansk by og administrativt centrum i det amerikanske county Santa Cruz County i staten Californien. I 2022 bor der omkring 74.000 mennesker i byen.

Santhi

Fred. Santhi er en af Baba's fem menneskelige værdier. Der er således ikke tale om fred som det modsatte af krig. Når Baba taler om santhi, så dækker dette begreb mange forhold som for eksempel: Indre fred, ro i sindet samt ikke-tilknytning. At opnå fred bør være et af livets højeste mål.

I Sin tale den 29. september 1962 siger Sai Baba følgende om santhi: Santhi er ikke blot en ydre politur, der kan smøres på eller gnides af. Santhi er ikke det samme som sjælsstyrke. Santhi er ikke det samme som det mod og den sjælsstyrke, som den unge Yudhishtira besad, da han uden at fælde en tåre eller uden at udstøde et gisp udholdt 100 slag med et spanskør; slag han fik for at teste sin udholdenhed. Santhi er ikke en resignation, der udspringer af, at man ikke når sit mål eller ikke får sit ønske opfyldt. Santhi er en ophøjet og opstemt følelse, der kommer, når I opnår forening med selve jeres væsens Kilde. Santhi er, når bølgerne fuldstændig stilner af. Santhi er, når alle mentale aktiviteter og al uro er faldet til ro. Alle der har opnået denne tilstand, har hejst Prasanthi Flaget i deres indre. Faktisk bør I alle stræbe efter at folde det ud over jeres hjerter.

Santhi Kutir

Santhi betyder 'fred', kutir betyder 'lille hytte'.

Sanyasi

En sanyasi er en person, en asket, der har gjort sig fri af alle ønsker. Han skal besidde enhed i tanke, ord og handling, være helt oplugtet af Gud, Den Eneste Ene, og være fuldt og helt optaget af at opnå forening med Gud.

Saraswathi; Gudinden Saraswathi

I bogen 'Summer Showers in Brindavan 1974 bind 2' går Sai Baba i dybden med, hvad Gudinden Saraswathi står for. Som så ofte før er det vanskeligt fuldt ud at forstå betydningen af de vediske begreber herunder Guder og Gudinders forskellige aspekter.

Saraswathi er kendt som Gudinden for viden, tale og undervisning. Hun er Herren Brahma's gemalinde. Hun er en del af Treenigheden, der består af Saraswathi, Lakshmi og Parvathi. Alle

disse tre Gudinder hjælper Treenigheden, der består af Brahma, Vishnu og Siva, med at skabe, opretholde og nedbryde og derved løbende genskabe universet.

Hun anses for at være Veda'ernes Moder. Man tror på, at Gudinde Saraswathi er den, der understyrer mennesket med talen, visdommen og lærdommens kraft. Hun har fire hænder, der repræsenterer fire aspekter af menneskets personlighed i relation til det at lære: Sind, intellekt, opmærksomhed og ego.

Sarvodaya

Sarvodaya er en sociopolitisk bevægelse, der arbejder for at forbedre det politiske klima og filosofien bag den førte politik. Sarvodaya betyder 'Universel højnelse'.

Sastra'erne

I relation til åndelige forhold kan man kalde Sastra'erne for hellige skrifter; hellige tekster. Sastra betyder: Det der med autoritet påbyder, befaler og instruerer. Umiddelbart findes der 18 slags Sastra'er. Nogle er kendte i Vesten, andre er ret ukendte. Blandt de kendte kan nævnes Veda'erne, Purana'erne, Ayur Veda, Dharma Sastras og Vedangas.

Satharudra-bhisheka

Satharudra-bhisheka er et ritual, hvor man stænker forskelligt ud over gudestatuer eller for eksempel lingam'er. Denne handling tjener til at fjerne alle synder.

Sathwisk

Se under guna'er, specielt sathwa guna.

Sathya

Sandhed. Det der er det samme i fortid, nutid og fremtid, er sathya. Det er altså det, der er uforanderligt, der er sathya. Det betyder, at intet i universet, eller selve universet som sådan, er sathya. Sai Baba siger: Sathya er Gud; Gud er Sathya.

I Sin tale fra den 05. december 1985 siger Sai Baba følgende om sathya: Lad Mig fortælle jer, at offeret skal være prema's blomst, sathya's blomst. Sathya har to aspekter: 1. Uberørt af tidens stadige omskifteligheder, evig, pletfri, så uforanderlig og ren som Brahman (Gud) Selv. 2. Sathya i praksis som det uddybes i Upanishad'erne – tal sandt, det vil sige at give udtryk for det der ses præcis, som det er blevet set, tanken præcis som den er dannet, handlingen præcis som den er blevet udført.

Hvem var det, der fastlagde retningslinjerne for denne sathya i praksis? De blev fastsat af en lang række forfædres store forfader, vismanden Manu, den fædrene lovgiver, efter hvem mennesket omtales som 'majuja' (Manu's barn). Sathya er menneskets længe værdsatte arv. Sathya opretholder verden og beskytter menneskeheden. Den er grundlaget for retfærdighed og moral, fred og renhed, tro og frihed. Til alle tider og under alle omstændigheder skal den æres og føres ud i livet af mennesket.

Sathya Sai akademiet for studier af Veda'erne og sanskrit

- **Sayhya Sai Sastra Pathasala**

Sathya Sai's historie

- **Sathya Sai's katha**

Sathya Sai Tjeneste-organisationen

- **Sathya Sai Seva Samithi**

Sathyabhama

Krishna's tredje gemalinde. Hun var kendt for at være meget stolt. Hun var både stolt over sine rigdomme og over Krishna's kærlighed.

Sathyanarayana

Sai Baba's fødenavn er Sathyanarayana Raju. Sathya betyder sandhed. Narayana er et navn for Herren Vishnu, og raju betyder konge.

Sathyanarayana regler

Sathyanarayana er en hindu-ceremoni, der typisk gennemføres i forbindelse med store begivenheder. Det være sig bryllup, nyt arbejde, køb eller indvielse af ny bolig eller ønsket om at få et barn for blot at nævne nogle anledninger til at afholde denne ceremoni.

Saurashtra-regionen

Saurashtra-regionen er et område, der dækker ca. en tredjedel af delstaten Gujarat. Regionen omfatter 11 distrikter.

Savitri

Savitri var en prinsesse, der ægtede sin udvalgte mand, selv om hun vidste, han kun ville leve ét år mere. Efter hans død fik hun ham bragt til live igen, fordi hendes aldrig svigtende dyder behagede Dødens Gud, Yama.

Sejren over de tre verdener

- **thribhuvana vijayam**

Seshama Raju

Seshama Raju var Sai Baba's storebror, og han fik lov at spille en central rolle i Baba's barndom.

Shama

Shama kendes normalt under navnet Madhavrao Deshpande. Han regnes for at have været Shirdi Baba's mest fortrolige hengivne.

Shanmukhananda Hall

Shanmukhananda Hall er et meget stort kompleks i Mumbai, der blandt andet indeholder et kæmpestort auditorium.

Shegaon

Shegaon er en by i delstaten Maharashtra. Byen er et pilgrimscenter, eftersom Sri Gajanan Maharaj boede her. Hinduer anser Gajanan Maharaj for at have været en helgen med mirakuløse evner. Her i 2022 har byen omkring 73.000 indbyggere.

Shimoga

Shimoga er en by i delstaten Karnataka. Byens officielle navn er i dag Shivamogga. Her i 2022 er der omkring 412.000 indbyggere i byen.

Shirdi

Shirdi er en by beliggende i delstaten Maharashtra. I dag (2022) har byen omkring 42.400 indbyggere. Byen kendes af Sai-hengivne, fordi det var i Shirdi, der dengang var en landsby, at Sathya Sai Baba's tidligere inkarnation boede.

Shirdi Baba

Shirdi Baba er det navn, der anvendes til at beskrive Sai's første inkarnation, der primært levede i byen Shirdi. Han levede fra 28. september 1835 til 09. oktober 1918. Hans livshistorie er oversat til dansk og findes på hjemmesiden www.saibasalivshistorie.dk under titlen: Shri Sai Satcharita (Sai's Guddommelige livshistorie).

Shirdi Fonden - **Shirdi Samsthan**

Shivaji

Shivaji var en kriger-konge, der levede i Indien fra 1627–1680. Han er specielt kendt for at have indført administrative systemer i sit styre og for at disciplinere hæren. Han er en meget berømt skikkelse i Indien, og hans bedrifter som kriger er uovertrufne. Det var Shivaji, der fik det berømte sværd af Gudinde Bhavani, så han kunne bekæmpe hinduismens fjender.

Shrishailam

Shrishailam er et helligt sted i bjergene ved bredden af Krishna-floden. Stedet ligger i Kurnool distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Byen er kendt for sine to hellige templer.

Shri Sai Satcharita

Sri Sai Satcharita, der er Shirdi Sai Baba's livshistorie, blev udgivet første gang den 26. november 1930. Bogen findes i dansk oversættelse på www.saibabapaadansk.dk

Simhachalam

Simhachalam Templet er et Sydindisk hindutempel, der er beliggende på Simhachalam-bjerget 800 meter over havets overflade. Det ligger i delstaten Andhra Pradesh. Templet er dedikeret til Herren Vishnu, der her tilbedes som Varaha Narisimha.

Sion

Sion er i dag en bydel i millionbyen Mumbai.

Sirsi

Sirsi er en by i delstaten Karnataka. Det er en turistby med omkring 116.000 indbyggere (2022).

Sisupala

Han var en stor konge. Han var Krishna's fætter, men også Hans store fjende, eftersom Krishna ægtede Rukmini, som Sisupala skulle have været gift med.

Sita

Sita var kong Janaka's datter og Herren Rama's gemalinde. Der var Sita, der ledsagede Rama ud i 14 års eksil i skoven, og som blev bortført af Ravana. Kong Janaka fandt hende som spæd i en kasse i en plovfure. Ordet Sita betyder: Ren, fri for synd, plovfure.

Siva; Herren Siva

Nedbryderen i Den Hinduistiske Treenighed der består af Brahma (Skaberens), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Siva er tilintetgøreren af det onde, og den der afstedkommer den nødvendige transformation i mennesket. Han er gift med Parvathi, der også kendes som Sakthi, der er Det Guddommeliges Feminine Energi. Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldighed; også kaldet Maya. Siva og Parvathi har to meget kendte sønner, nemlig Ganesha og Kartikeya. Sidstnævnte kendes også under navnene Skanda, Subrahmanya og Kumara. Desuden kan det nævnes, at centrale aspekter af Herren Siva er Purusha og Easwara.

Siva symboliserer Den Absolutte Guddom. Siva er kendt for at repræsentere det Guddommeliges maskuline aspekt, og Siva symboliserer fred og den uforanderlige kærligheds lykkelige bevidsthed.

Sivajinagar

Sivajinagar er en bydel i Poona. Se under dette navn.

Siva-Sakthi

Ud over at være navne på Guden Siva og dennes gemalinde, Parvathi, symboliserer navnene en række aspekter, der ikke er velkendte for vesterlændinge.

Siva:

- Siva er Nedbryderen i den hinduistiske religions Treenighed, der består af Brahma (Skaberen), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen).
- Siva symboliserer Den absolutte Guddom.
- Siva er kendt for at repræsentere Det Guddommeliges Maskuline Aspekt.
- Siva symboliserer freden, den uforanderlige kærligheds lyksalige bevidsthed.

Sakthi:

- Sakthi er Opløsningens Gudinde.
- Sakthi repræsenterer skabelsen.
- Sakthi er kendt for at repræsentere Det Guddommeliges Feminine Aspekt.
- Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldighed; også kaldet Maya.

Siva-tilhængere

- **Saivite**

Skabelsens Herre med lotusnavlen

- **Kamalanabha**

Skatte

- **pennidhi**

Skelneevne

- **viveka**

Begrebet 'skelneevne' betegner evnen til at skelne mellem det varige og det flygtige; at erkende at verden er flygtig, mens Gud er varig. Ligeledes betegner skelneevnen evnen til at kunne skelne mellem, hvad der er godt eller dårlig; hvad der er rigtigt eller forkert og så videre.

Skelneevnens kraft

- **dheesakthi**

Skelneevnens kronjuvel

- **Vivekachudamani**

Skoven hvor der ikke findes frygt

- **abhayaranyam**

Skriftkloge

- **pandit**

Slange

- **sesha**

Slange-guden

- **Sarpasamskaram**

Slangetrone

- **seshathalpa**

Sløvheden og uvidenhedens kvaliteter

- **tamo guna**

Se under guna'er.

Sravanabelagola

Sravanabelagola er en by i delstaen Karnataka. Byen er beliggende blot 144 km fra Bangalore. På grund af statuen af Gomateswara er Sravanabelagola et af de mest besøgte pilgrimssteder for tilhængere af jainismen.

Sravana-måned

Sravana er den femte måned i hindu-året, og den begynder sidst i juli fra den første fuldmåne og slutter den tredje uge i august, hvor den næste fuldmåne indtræffer.

Srinivasa

Srinivasa er et andet navn for Guden Venkateswara, der er en manifestation af Herren Vishnu. Navnet betyder 'Venkata's Herre'. Venkate betyder 'Tilintetgøreren af synder'.

Srinivaspur

Srinivaspur er en by, der er beliggende i delstaten Karnataka. Byen har i dag (2022) omkring 38.500 indbyggere.

Srirangam

Srirangam er en ø og en del af byen Tiruchirappalli i Sydindien. Srirangam er hjem for et betydeligt antal Vishnu-tilhængere. Byen er berømt for sit Sri Ranganathaswamy Tempel, der er et meget besøgt pilgrimssted. Templet er det størst fungerende tempel for tilhængere af Herren Vishnu

Store Sjæle

- **mahatmas**

Sruthi'erne

Sruthi betyder 'det der høres' (Guds tale). Begrebet er en fællesbetegnelse for de autoritative, ældgamle religiøse tekster i Inden, og begrebet omfatter også Veda'erne. Ofte afvendes ordet Sruthi som synonym med Veda'erne.

Statue af Krishna med Hans fløjte

- **muralidhar**

Stupa

En stupa er en buddhistisk struktur, hvor der er en kuppel med et spir.

Subbamma Karnam

Subbamma var hustru til Puttaparthi's regnskabsfører; en stilling der var gået i arv. Hun tog sig af Sathya Sai Baba, efter at Han som 13-årig erklærede, at Han var En Guddommelig Avatar.

Subrahmanya eller Murugan

Subrahmanya er søn af Herren Siva og Hans gemalinde Parvati. Han var således også broder til Ganesha. Murugan er et andet navn for Subramanya.

Surandhi

Surandhi er en by i delstaten Tamil Nadu. Her i 2017 er der omkring 40.000 indbyggere.

Swami

Ordet swami betyder guru eller 'mand af visdom' og anvendes som en yderst respektfuld tiltale. Sai Baba omtaler ofte Sig Selv som Swami, og det gør mange af Hans tilhængere også.

Swami Amrithananda

Swami Amrithananda er en Nambudiri-brahmin af fødsel og indviet til sanyasi af Hans Hellighed, Narasimbha Bharathi Swami Sankaracharya, der hører til Sarada Peetham Sringeri.

Swami Ramdas

Se under Ramdas.

Swami Satchidananda

Swami Satchidananda var en berømt indisk religiøs leder, åndelig mester og ekspert inden for yoga. Han levede fra 1914-2002. Han havde mange tilhængere, og han skrev flere store værker om blandt andet Bhagavad Gita og Yoga Sutras.

Swami Sivananda Saraswathi

Swami Sivananda Saraswathi, der levede fra 1887-1963, var en åndelig leder inden for hinduismen, og han var fortaler for udøvelsen og yoga og Vedanta's lære. Han grundlagde Divine Life Society i 1936, og var forfatter til over 200 bøger om yoga, Vedanta og andre emner. Han levede det meste af sit liv nær Muni Ki Reti, Rishikesh.

Swami Vidyananda

Swami Vijayananda blev født i Majeshwar i delstaten Karnatika i 1950. Han blev født ind i en velstående familie. Af forskellige grunde forlod han hjemmet i en ung alder. Senere oprettede han en ashram, hvor han levede et stille liv og blandt andet tog sig kærligt af ashram'ens børn. Han var en stor guru for mange.

Syd Kanara Distriktet

Syd Kanara Distriktet var et distrikt, der blev dannet under det britiske styre. Det omfattede blandt andet et stort område af det nuværende Kerala. Tilbage i 1901 var der en befolkning på 1.134.000 i distriktet.

Syn af Herrens kosmiske form

- **Viswarupa-darsanam**

Syvdages offerceremoni

- **sapthaha yajna**

Taal

En taal er en lille tromme. Taal betyder også rytme.

Taluk

En taluk er en by, der tjener som administrativt hovedkvarter for andre byer.

Tamarind-træ

Dette træ kaldes også for 'indisk dadel'. I Indien bliver det typisk op til 10 m højt, og det bærer en brun bælgfrugt. Pulpen eller ekstrakten af denne bælgfrugt anvendes i madlavning.

Tamil

Tamil er et dravidisk sprog, der hovedsageligt tales i den indiske delstat Tamil Nadu, i Sri Lankas nordlige og østlige provinser, samt dele af Singapore og Malaysia. Det er det officielle sprog i Sri Lanka, og er et af Singapores fire officielle sprog. Tamil er blandt de 22 regionalte anerkendte sprog i Indien.

Tamil Nadu

Tamil Nadu er en af Indiens 29 delstater, og den er, sammen med Kerala, den sydligste delstat. Hovedstaden er Chennai. Her i 2022 bor der omkring 89 millioner mennesker i Tamil Nadu.

Tanjore-distriktet

Tanjore-distriktet er et af de 32 distrikter, der findes i delstaten Tamil Nadu. Der bor omkring 2.700.000 mennesker i dette distrikt.

Tantra

Tantra'er er magiske og mystiske formularer. Sai Baba siger, at tantra betyder: "De måder og metoder mantraer kan anvendes på til gavn og glæde for jer." Desuden siger Han: "Tantra betyder blot 'det der er godt til at opnå frelse'."

Telugu

Telugu er hovedsproget i delstaten Andhra Pradesh, hvor Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende. Sproget er et af de seks klassiske sprog i Indien. I dag (2022) taler over 108 millioner mennesker telugu, og det er det 15. mest talte sprog i verden.

Telugu Vijnana Samithi

Telugu Vijnana Samithi er en fond, der tilbyder en række aktiviteter. Først og fremmest er der tale om uddannelse, foredrag og musik.

Temple

- **mandir**

Thammiraju

Thammiraju var en af Sai Baba's lærere, da Han gik på High School i Uravakonda. Denne lærer elskede Sai Baba meget højt.

Thirupathi

Thirupathi er en tempelby beliggende i den sydlige del af delstaten Andhra Pradesh. Byen ligger ved foden af Tirumala-højene. På toppen af disse syv høje ligger Herren Venkateshwara's tempel. Herren Venkateshwara er en af Herren Vishnu's inkarnationer. Efter Vatikanet er Thirupathi det mest besøgte religiøse sted i verden.

Thiruvannamalai Templet

Her refereres mere præcist til Annamalaiyar Templet, der er beliggende i byen Thiruvannamalai i delstaten Tamil Nadu. Templet er dedikeret til Herren Siva. Tempelkomplekset dækker 10 hektar, og er et af de største i Indien. Komplekset omfatter fire tårnporte. Det højeste tårn er 66 m højt, og er et af de højeste tempel-tårne i Indien.

Thumme-blomster

Blomster fra en hellig plante der kun vokser i Sydindien.

Thyagaraja

Thyagaraja regnes for Indiens største digter og komponist. Han levede fra 1767-1847. Navnet betyder 'Forsagelsen konge'. I sin tale den 03. oktober 1965 siger Sai Baba: "Thyagaraja begyndte at gentage Rama's navn, da han var 28 år gammel. Han fremsagde det 960 millioner gange, og det tog 21 år og 15 dage at holde det højtidelige løfte. Som et resultat fik han en åbenbaring af Sri Rama."

Tidspunktet hvor lingam'erne fremkommer

- **lingobhava muhurtha**

Tilbedelse

- **aradh**
- **upasana**

Tilknytning

- **raga**

Tilknytning betyder, at man ikke ønsker at give afkald på eller slippe det, man for eksempel ejer, planlægger eller forestiller sig. Begrebet tilknytning er her det modsatte af ikke-tilknytning.

Tinnevelly

Denne by er beliggende i delstaten Tamil Nadu. Den er Tirunevelli Distriktets administrative hovedkvarter. Her i 2022 har byen omkring 636.000 indbyggere.

Tiruchirapally

Tiruchirapally hed tidligere Trichinopoly, og er en by i delstaten Tamil Nadu, og den er distriktets administrative hovedstad. Her i 2022 har byen en befolkning på omkring 1.080.000.

Torsdag

- **guru-vaar**

Direkte oversat betyder guru-vaar guruens dag. Hinduerne regner torsdag for at være en hellig dag. Årsagen til dette går mange tusind år tilbage. Da Hanuman fandt Sita i Lanka og gav hende Rama's ring, erklærede hun, at denne dag herefter skulle regnes for at være en lykkeligevarslende dag. Det skete på en torsdag.

Trichinopally

Trichinopally er en by i delstaten Tamil Nadu, og den er distriktets administrative hovedstad. Her i 2022 har byen en befolkning på omkring 1.080.000.

Trivandrum

Hovedstaden i delstaten Kerala. Byen har godt 2.625.000 indbyggere her i 2022.

Tro

- **sraddha**

Tukaram

Helgenen Tukaram levede fra 1608 til 1649, og han var en fremragende åndelig digter. Han gav afkald på og forlod den verdslige verden, og blev en omvandrende asket.

Tumkur

Tumkur er en indtriby i delstaten Karnataka. Den ligger 70 km nordvest for Bangalore. Her i 2022 har byen omkring 352.000 indbyggere.

Uafbrudt strøm

- **dhara**

Uafhængighed

- **swarajya**

Udi

Udi er hellig aske, som Shirdi Sai Baba tog fra det ildsted, der altid brændte i Dwarakamayi moskeen, hvor Han opholdt sig hver dag. Udi havde samme funktion, som vibhuthi har.

Udumalpet

Udumalpet er en by i den indiske delstat Tamil Nadu. Her i 2022 har byen en befolkning på omkring 77.400.

Uforstyrret sindsligevægt

- samadhi

I Prasnotara Vahini, kapitel 15, siger Sai Baba: "Uforstyrret sindsligevægt betyder, at sindet er fæstnet på Herren eller på ens egen Virkelighed, idet det er befriet for alle impulser og for alle forstyrrende tanker. Det markerer den tilstand, i hvilken en person befinder sig i sin egen sande natur. Uforstyrret sindsligevægt er den tilstand, hvor man er fri for enhver følelse af dualitet. I denne tilstand vil sindet forblive urokkeligt, når det bliver påvirket af dualistiske oplevelser. Sindet vil skinne som en flamme i et lokale, hvor der ikke rører sig en vind. I denne tilstand er sindet uberørt, ubevægeligt." I Summer Showers in Brindavan 1990 siger Baba: "Alene sindets forening med Atma er uforstyrret sindsligevægt."

Ufred

- asanthi

Ung religiøs studerende

- brahmachari

Ordet oversættes normalt som 'ung religiøs studerende', og en Brahmachari's kendetegn er: En tilstand som ugift, et liv i cølibat, en religiøs studerende og det første stadie i et liv som brahmin. Opdelingen i livsstadier er meget gammel. I dag vil vi sige, at der gælder en vis dharma for unge mennesker. Der er dog ingen tvivl om, at denne dharma afviger meget fra den adfærd, unge danskere har i dag. Det at drikke spiritus, tage stoffer, dyrke sex, læse dårlige bøger, se dårlige film, mobbe og så videre, falder ikke ind under den dharma, der er fastsat for unge mennesker. I gamle dage blev der lagt vægt på, at unge mennesker først og fremmest skal respektere deres moder, fader og lærere. De skal leve et udadledigt liv, ikke forvolde skade på andre, ikke være egoistiske, begynde at udføre åndelige øvelser, læse opbyggelig åndelig eller religiøs litteratur og så videre. I Prasnotara Vahini, kapitel 3, fortæller Sai Baba udførligt om dette livsstadie.

Ungdom, et liv i cølibat og med åndelige studier

- brahmacharya

Et af de fire livsstadier alle bør gennemleve.

Upanayanam

Upanayanam eller 'den hellige tråd-ceremoni' er en ceremoni, hvor en ung dreng bliver indviet, så han kan påbegynde studiet af Herren. Ved denne ceremoni bliver konceptet om Brahman (Gud) introduceret for drengen. Ved denne hellige indvielse vinder drengen optagelse i skaren af 'to gange fødte'. Dette sker, når han lærer Gayathri Mantraet. Det vil sige, at ceremonien regnes for en ny fødsel, en fødsel hvori man studerer Herren.

Upanishad'erne

Upanishad'erne er hellige tekster, der er knyttet til Veda'erne; teksterne kaldes også for Vedanta og er en sammenfatning af Veda'erne. Upanishad'erne indeholder grundlæggende budskaber om ikke-dualisme; enheden mellem Gud og Hans skabelse. Ordet Upanishad kan også udlægges således. 'Upa' betyder tæt, 'ni' betyder et lidt lavere niveau, og 'shad' betyder at sidde. Således betyder Upanishad at gå tæt på Herren og sætte sig.

I Upanishad Vahini siger Sai Baba i kapitel 1: "Navnet 'upanishad' er fuld af betydning. 'Upa' betegner den proces, det er at studere med 'nishta' eller vedholdenhed; 'shad' betegner opnåelsen af Den ultimative Virkelighed. Det er årsagerne til navnet upa-ni-shad.

Upasana Kanda

Afsnittet i Veda'erne der beskæftiger sig med tilbedelse, hengivenhed og meditation. Upasana betyder at opholde sig nær Det Guddommelige, at føle det Guddommeliges Nærvær og at dele Det Guddommeliges sødme.

Uravakonda

Uravakonda er en by med små 44.200 indbyggere her i 2022, der er beliggende 132 km fra Puttaparthi.

Urdu

Urdu er det nationale sprog i Pakistan, og hører til blandt de indoeuropæiske sprog. Det tales også i Indien og hører til verdens ti mest talte sprog. Men da moderne hindi og urdu i høj grad kan ses som ét sprog, er sproget verdens næstmest talte sprog efter mandarin.

Uselvisk tjeneste

- **seva**

Uselvisk tjeneste betyder, at man udfører tjeneste over for andre, lokalsamfundet eller landet, mens man forsøger at tjene Gud, der er i alle væsener. Man gør det uden at have nogen selviske motiver. Ifølge Sai Baba er seva den bedste blandt alle åndelige øvelser. Intet overgår det at hjælpe andre.

I Sin tale fra den 17. november 1985 siger Sai Baba: En person der ikke selv tjener, har ingen ret til at anmode andre om at tjene. Uselvisk tjeneste skal anses for at være en åndelig øvelse, og tjeneste der ydes over for hvem som helst, bør betragtes som tjeneste over for Gud. At udvikle en sådan holdning af spontan kærlighed over for dem, som man tjener, bør være Sai Organisationernes primære mål.

Uttar Pradesh

Denne indiske delstat er den befolkningsmæssigt største delstat. Arealmæssigt er den den femtestørste delstat. Den regnes for at være den mest populære delstat i Indien. Den huser en række berømte steder, hvoraf kan nævnes Agra (Taj Mahal), Varanasi og Allahabad. Delstatens hovedstad er Lucknow.

Uttarayanam

Fra denne dag tager Solen en nordgående retning. De kommende seks måneder, regnet fra denne dag, er helligere end de foregående seks måneder. I sin tale fra den 13. januar 1968 siger Sai Baba: Dette kaldes Uttharayana, fordi Solen fra denne dag skifter retning mod nord. I de næste seks måneder bevæger Solen sig lidt efter lidt mod nord. Så det kaldes Utthara (mod nord) ayana (rejsen).

Uvidenhed

- **ajnana**

Ajnana kan også oversættes som mangel på åndelig visdom.

Vaikom

Vaikom er en by i delstaten Kerala. Der findes et berømt Shiva Tempel i byen. Her i 2022 har byen omkring 29.000 indbyggere.

Vaikunta

Vishnu's Himmels Bolig

Vaikunta Ekadasi.

Vaikunta Ekadasi: Dette er en højtidsdag. Vaikunta betyder Herrens Bolig; ordet betyder også 'uden spor af sorg og smerte'. Ekadasi betyder den 11. dag i Månens fjortendags periode. Månens faser bliver nummereret, og dagen efter den tiende dag kaldes Ekadasi, den 11. Den sande betydning af Ekadasi er: Når de 10 sanser, de 5 videnssanser og de 5 handlingssanser, samarbejder og vendes mod Gud, den 11., så bliver det den sande Ekadasi! For mange indere, er det dagen, hvor Himlens porte åbner sig.

Vaishnavite

Vaishnavism er en af hinduismens traditionelle trosretninger. Den adskiller sig fra andre skoler ved, at tilhængerne primært tilbeder én Gud, der kendes under navnene Narayana, Krishna, Vasudeva og endnu oftere Vishnu.

Vandkrukke

- kamandalu

Herren Siva og tillige Shirdi Baba's berømte vandkrukke, der består et tørret græskar.

Varanasi

Varanasi er et berømt pilgrimssted. Tidligere hed byen Benares og Kashi, og der er tale om en af de absolut helligste byer i Indien. Byen ligger ved bredden af Ganges i den Nordindiske delstat Uttar Pradesh. Her i 2022 har byen omkring 4,56 millioner indbyggere. Hvert år besøger millioner af pilgrimme byen for blandt andet at bade i den hellige Ganges, eftersom et sådant bad vil fjerne ens synder. Ifølge hindu-traditionen vil det at dø i Varanasi afstedkomme afslutningen af cyklussen af fødsel og død.

Veda'erne

Veda'erne er ældgamle hellige skrifter, der åbenbarer sandheden. Ordet 'veda' betyder 'viden'. De kaldes også for Sruthi'erne, der betyder 'det der høres'. Sruthi'erne er en betegnelse for de hellige skrifter, som fortidens hellige mænd erkendte direkte ved hjælp af hørelsen - 'Guds Tale'. Veda'erne tilhører denne gruppe af hellige skrifter. Oprindeligt var der mange Veda'er, men i dag er der blot bevaret fire Veda'er.

I Sin tale fra den 10. oktober 1974 siger Sai Baba: "Veda'erne uddyber den evige videnskab om Ånden. Virkelig at forstå denne videnskab og praktisere den udgør de pligter, ethvert menneske skylder sig selv. Denne videnskab resulterer i fjernelse af uvidenhed, at opnå viden, men ikke den viden der omhandler materielle ting, verdslige ting, der med års mellemrum forandrer sig, og dermed bliver overflødig! Den udstyrer den åndeligt søgende med den viden, der er nøglen til hele skalaen af viden, der hvis den besiddes, bevirker, at alt anden viden besiddes. Det er derfor, Veda'erne hedder sådan. Ordet betyder: 'Vedhayathi ithi Vedhah', det vil sige: 'Veda betyder det, der får jer til at vide'."

Senere i denne tale siger Sai Baba: "Målet for hver Veda, uanset hvor stort et antal der findes, uanset hvor forskelligartet tilgangen og synspunkterne måtte være, er det samme: At føre mennesket fra det dyriske stadie gennem det menneskelig og op til højdepunktet: Den Guddommelige selvrealisation."

De fire bevarede Veda'er er:

Rig Veda

Den første Veda der blev hørt, udarbejdet og sammenfattet af vismænd. Veda'en består af 1.028 hymner og 10.600 vers. Det er den ældste religiøse tekst i verden. Sai Baba siger: "Rig Veda'ens hymner er ekstatiske udtryk fra menneskets Sjæl, der priser den fryd, der opnås, mens man kontemplerer på den ydre naturs orden og skønhed."

Yajur Veda

Den anden Veda der består af en samling af hellige tekster, der har forbindelse med offerceremonier. Sai Baba siger: "Forskrifter for ceremonierne og ritualerne, hvad enten de er gavnlige, fortjenstfulde eller offerhandlinger, er blevet samlet og ordnet som Yayur Veda."

Sama Veda

Den tredje Veda består af en samling vediske hymner, der er egnet til at blive sunget som liturgier. Veda'en består af 1.875 vers. Sai Baba siger: "Sama Veda'en er den værdifulde verbale skat, der i sang gør mennesket i stand til at lovprise Skaberen og Hans skabelse."

Atharvana Veda

Den fjerde Veda. Opkaldt efter vismanden Atharvan, der ordnede og samlede Veda'en. Atharva betyder 'fjerde'. Den består af 730 hymner, der indeholder 6.000 mantraer. Til tider kaldes denne Veda for 'de magiske formularers Veda', men mange lærde betegner dette som værende ukorrekt. Sai Baba siger: "Denne verden og de hinsides verdners mysterier uddybes i de tekster, der under et kaldes Atharvana Veda."

Veda'erne er kilden til alle moralske principper eller dharma

- **Vedokhilo dharma moolam**

Veda'ernes Moder

- **Vedamatha**

Vedanta

Vedanta er meget gamle skrifter, som Vyasa gav nyt liv og forklarede i sit skrift, der kendes som Vedanta Sutras, eller måske endnu bedre som Brahma Sutras. Ordet Vedanta betyder: Afslutningen på al viden. Skriftets ultimative mål er befrielse fra verdslige bånd, og det behandler naturen som værende en illusion og derfor falsk.

Vedanta filosofien har rod i Veda'erne og Upanishad'erne. Den beskæftiger sig udelukkende med det åndelige. Den lærer os, at Gud er i alt og alle, og at åndelige sandheder ikke kan læres gennem studier, men skal opleves.

Vedanta er åndelig visdom, der åbenbarer den Enhed, der er sandheden for alle disse mangfoldige ting i skabelsen. Sai Baba simplificerer Vedanta's sandhed således:

1. I befinder jer uden for porten, der bevogtes af vagthunden, der kaldes Maya (illusion).
2. For at kunne henvende jer til Herren, der er Paramatma (Det Universelle Evige Absolutte; Gud), råber I Hans navn.
3. Han kommer ned, genkender jer og bringer jer indenfor. Maya volder jer ingen problemer.

Vedantiske

Se under Vedanta.

Vedapurusha saptaha jnana yajna

Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna kan måske oversættes som 'Visdommens syv-dages offerfest for Veda-Purusha'. Veda-Purusha betyder 'Den der personificerer Veda'erne'. Det er en offerceremoni, der holdes over 7 dage. Den afholdes for at bringe velfærd og trivsel til hele menneskeheden. Siden 1962 har Sai Baba afholdt denne offerceremoni i forbindelse med Dasara-festlighederne.

Vediske offerceremonier

- **vedic yajnas**

Vediske offerritualer

- **vedic yagas**

Vedvarende uselvishhed

- **nithya nirabhimana**

Veena

En veena er et strengeinstrument med en, to eller tre strenge.

Vejledning om Gud

- **Brahmopadesam**

Venka

Venka betyder én, der har opgivet alle tilknytninger til jordiske ting.

Venkatagiri

By med ca. 63.000 indbyggere (2022) i delstaten Andhra Pradesh. Venkatagiri ligger ca. 280 km fra Puttaparthi.

Vi kaster os i støvet for Ham, der opfatter alle religioner som værende ligeværdige

- **Sarvamathasammathaya namah**

Vibhuthi

Vibhuthi er hellig aske, der er en manifestation af Den Guddommelige Stråleglans. Vibhuthi symboliserer alle tings forgængelighed. Baba materialiserer ofte vibhuthi til Sine tilhængere, og den har ofte vist sig at have helbredende kraft.

Vichara Sagara

Titlen Vichara Sagara betyder 'Undersøgelsens hav', og der er tale om en bog, der er skrevet på tamil. Bogen handler om Vedanta, altså Upanishad'erne, og den har i århundreder været meget populær blandt folk, der ikke kan læse sanskrit.

Videnskaben om logik og ræsonnement

- **Nyaya Vedanta**

Nyaya-filosofien kaldes for: 'Videnskaben om logik og ræsonnement'. Filosofien handler hovedsageligt om at etablere forudsætningerne for korrekt viden, og hvordan denne viden opnås.

Vidyaranya

Vidyaranya var en berømt skikkelse i 1400-tallet. Han skrev værker som Sarvadarśana-saṅgraha og Panchadasi. Han kendes også som 'kongemageren, da han hjalp Harihara og Bukka Raya med at grundlægge Vijayanagara Imperiet.

Vijayanagara

Vijayanagara betyder direkte oversat 'Sejrens by'. Vijayanagara er både navnet på et fortidig rige og på dette riges hovedstad. Landområdet lå i den nordlige del af delstaten Karnataka.

Virupaksha

Et navn for Guden Siva. Virupaksha betyder ordret 'øjnene uden formen'. Navnet refererer til Den Formløse Bevidsthed, der er omkring os. Herren Virupaksha havde været Vijayanagara kejsernes skytsguddom, og Han beskyttede og værnede den hinduistiske kultur i næsten tre århundreder fra 1336 til 1635.

Vishnu; Herren Vishnu

Vishnu er Opretholderen i den hinduistiske religions Treenighed, der består af Brahma (Skaberens), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Navnet Vishnu betyder: 'Til stede alle vegne til alle tider'. Sammen med Herren Siva er Herren Vishnu den mest tilbedte Gud i Indien. Han er gift med Lakshmi, Gudinden for rigdom. Et andet aspekt af Vishnu er Narayana.

Vishnu kendes også for Sine 10 Avatarer. Det er skikkelser, manifestationer, Han har antaget for at vise sig på Jorden, og hver enkelt Avatar har Sin bestemte mission at udføre. Der er forskellige meninger om, hvem disse Avatarer er. Et eksempel på dette er: Matsya (fisk), Kurma (skildpadde), Varaha (vildsvin), Narasimha (halv menneske-halv løve), Vamana (dværg), Parasurama, Rama, Krishna, Buddha, og Kalki (en rytter på en hvid hest). Der hvor uenighederne omstår, er primært omkring Parasurama, der blandt andet af Sai Baba siges ikke

at være en Avatar med alle de nødvendige aspekter. Ligeledes er Buddha's placering her også til diskussion, da mange ikke mener, han hører hjemme her. Flere udlæggere af skrifterne placerer Balarama, Krishna's broder, her.

Vishnu's 1000 navne

- **Vishnu sahasranama**

Vishnu-tilhængere

- **Vaishnava**

Vishwa Hindu Prishad

Denne organisations formål er at organisere, styrke og tjene hindu-samfundet og beskytte hinduernes dharma.

Vishwa lingam

En vishwa lingam symboliserer universet. Ordet vishwa betyder alt, det hele.

Viswvirat Veerabrahmend Swami

Viswvirat Veerabrahmend Swami var en vismand, en profet, der spåede om fremtiden; Indiens Nostradamus.

Visweswara

Guden Visweswara er et aspekt af Herren Siva.

Vitthala's Pandhari

Vitthala er et andet navn for Guden Panduranga. Han er en indisk Gud, der anses for at være en manifestation af Herren Vishnu, og Han kaldes også for Vithoba. Pandhari eller Pandharpur er en kendt pilgrimsby, der ligger ved bredden af Bhima-floden. Byens Vithoba Tempel tiltrækker omkring en million pilgrimme under en højtid, der falder i juni/juli. Byen er beliggende i delstaten Maharashtra.

Vivekananda

Vivekananda, der levede fra 1863-1902, er kendt for at være vismanden, der grundlagde Ramakrishna Missionen. Swami Vivekananda var en hindu-munk og en af Indiens mest berømte åndelige ledere. Han besad et åndeligt sind, og han var filosof, en meget dygtig taler og en passioneret patriot. Han videreudviklede sin guru Ramakrishna Paramhansa's filosofi og arbejdede utrætteligt for at skaffe forbedringer i samfundet. Han dedikerede sig fuldstændig til samfundet; til at forbedre de nødlidende og de fattiges vilkår.

Han var ansvarlig for genoplivningen af den hinduistiske åndelighed og grundfæstede på verdensplan hinduismen som en agtværdig religion. Hans universelle budskaber blev, specielt for Indiens ungdom, målet for deres arbejde med at forbedre sig. Af denne grund fejres hans fødselsdag, den 12. januar, som National Youth Day i Indien.

Vyasa

Alt hvad man ved om vismanden Vyasa, er indeholdt i diverse legender. Umiddelbart er der tale om flere generationer af Vyasa'er. Den viden han besad, fik han direkte af Brahma, Narada og de fire kumaras (Brahma's fire børn der var vismænd allerede som meget små børn). Han er kendt for at være forfatter til nogle af de største hellige skrifter: Mahabharatha, (inklusiv Bhagavad Gita), Purana'erne, Upanishad'erne og Veda'erne. Vyasa bad Ganesha om at nedskrive teksterne, efterhånden som han berettede dem. Ganesha gik ind på dette, forudsat han fortalte dem uden nogen pause. Til gengæld betingede Vyasa sig, at han ønskede, at Ganesha forstod versene, før han nedskrev dem. Gurupoornima er dedikeret til vismanden, gurun, Vyasa.

I Sin tale fra den 24. juli 1964 taler Sai Baba udførligt om vismanden Vyasa.

Vyasa Ashram

Vyasa Ashram er en ashram i nærheden af byen Yerpedu. Den blev grundlagt af Sri Malayalaswamiji. Ashram'en hjælper hvert år millioner af nødlidende mennesker rundt om i verden. Den har mange aktiviteter, der dog primært drejer sig om uddannelse af forældreløse og social tjeneste.

Væren, Bevidsthed, Lyksalighed

- **Sath-Chit-Ananda**

Begrebet Væren-Bevidsthed-Lyksalighed er en ældgammel måde at beskrive Herren på. Væren betyder udødelig eksistens; Bevidsthed betyder universel viden, og Lyksalighed betyder fuldstændig og ubetinget lyksalighed.

Waranagal

Waranagal er en by i delstaten Telangana. Byen er delstatens næststørste by; den største er Hyderabad. Her i 2022 regner man med, at befolkningstallet er omkring 780.000.

West Bengalen

West Bengalen er en delstat i det nordøstlige Indien, der omkranser det vestlige og nordlige Bangladesh. Befolkningen er på cirka 100 millioner. Hovedstaden er Kolkata, der ligger i den sydlige del af staten.

Whitefield

Byen Whitefield blev først grundlagt sent i det 19. århundrede som et bosted for europæere fra Bangalore. Whitefield ligger ret højt, så temperaturen om sommeren er rimelig. I dag findes der en omfattende teknologisk industri i byen, der samtidig er blevet kendt på grund af Sai Baba's ashram Brindavan.

Yadava-dynastiet

Yadava-dynastiet er et fortidigt indisk folkeslag, der troede på, at de var efterkommere af en mystisk konge ved navn Yadu. Samfundet var dannet af fire klaner, der alle tilbad Herren Krishna. Krishna tilhørte Yadhava-slægten.

Yajur Veda

Se under Veda'erne.

Yasoda

Krishna's fostermoder. Sai Baba har utallige gange fortalt om det kærlige forhold, der herskede mellem den lille Krishna og Yasoda. Yasoda passede Krishna, indtil Han var 5 år og en måned. Yasoda var gift med Nanda, der var røgter-stammens leder.

Yelamanchilli

Yelamanchilli er en landsby, der er beliggende i delstaten Andhra Pradesh. Landsbyen har her i 2022 et befolkningstal på omkring 18.500.

Yoga

Ordet yoga kan have mange betydninger. (a) Forening af den individualiserede Sjæl eller Atma med Det højeste Væsen eller Det universelle Selv; handling hvis formål er at forene. (b) En åndelig disciplin eller øvelse der har til formål at skabe kontrol over sanserne. (c) Videnskab om Den Guddommelige forbindelse. (d) Videnskab om Selvet. Ingen enkelt definition af ordet yoga er imidlertid dækkende. Vismanden Patanjali's Yoga Sutras definerer yoga som en række af otte åndelige trin, der fører til forening med Gud. Disse trin adskiller sig fra de otte trin, der nævnes i Prasanthi Vahini's (Den højeste freds kildevælds) afsnit, der hedder: 'Yoga'ens

ottefoldige vej'. Patanjali definerede selv yoga som værende 'iagttagelse af selvdisciplin for at opnå fysisk, mentalt og åndeligt velvære'.

Yoga Sutras

Yoga Sutras, der blev skrevet af vismanden Pantajali, består af 196 Guddommelige grundsætninger. Yoga Sutras kaldes også 'videnskaben om yoga'.

Yogananda Ji; Paramahansa Yogananda

Paramahansa Yogananda var en indisk guru og yogi, der levede fra 1893-1952. Gennem sin organisation Yogoda Satsanga Society of India introducerede han millioner af indere og vesterlændinge til meditation og Kriya Yoga. Herhjemme kendes han bedst for sin bog 'En yogis selvbiografi'.

Yogastillinger

- **asanas**

Yogasøjlen

- **yoga-danda**

Yogavasishta.

Titlen på en bog. Yogavasishta indeholder den berømte dialog mellem vismanden Vasishta og Avataren Rama om vejen til evig lyksalighed. Bogen findes på engelsk og har følgende ISBN: 0-87395-954-X.

Yogi

En yogi er en asket, der både har opnået kontrol over sanserne og kontrol over sindet.

Zoroaster; Zarathustra

Zoroaster var en iransk filosof og lærd, der udbredte sin lære i de iransk-talende områder. Hans lære udviklede sig og blev til en religion, Zarathustrismen. Zarathustrismen er en religion, der er opstået i det præislamske Iran på baggrund af en række ældre iranske religiøse traditioner, hvis hovedguddom er Ahura Mazda.

Ær din moder som Gud; ær din fader som Gud.

- **Matru Devo bhava, pitru Devo bhava.**

Ære være Gajanan Maharaj.

- **Bolo Gajanan Maharaj ki jai.**

Øjesten

- **nayana**

Ønskeopfyldende træ

- **Kalpatharu**

I Prasnottara Vahini skriver Sai Baba:

Spørgsmål: Sastra'erne erklærer, at vismændene havde ting som Den Ønskeopfyldende Juvel, Det Ønskeopfyldende Træ og også Den Ønskeopfyldende Ko i deres ashram'er, og at disse kunne give dem alt, hvad de ønskede. Jeg kan ikke forstå, hvorfor de så overhovedet skulle praktisere askese. Vær venlig at gøre dette klart for mig.

Svar: Tænk godt over det. Så vil du finde ud af, at Den Ønskeopfyldende Juvel ikke er et smykke, ej heller er Det Ønskeopfyldende Træ et træ, og Den Ønskeopfyldende Ko er ikke en ko. De er alle navne på og betegnelser for asketiske øvelsers frugter. De er kræfter og evner, der automatisk tilfalder en person som et resultat

af vedkommendes udøvelse af askese. Alt hvad en sådan person ønsker, bliver til virkelighed. Det svarer til at have Det Ønskeopfyldende Træ. Når personen overvinder alle ønsker, svarer det til at besidde Den Ønskeopfyldende Ko. Hvad svarer så til at besidde Den Ønskeopfyldende Juvel? Det er tilstanden af den højeste lyksalighed, hvor du overhovedet ikke har nogen bekymringer eller mental uro. Det er en tilstand, hvor alle sorger bliver holdt på afstand. Når det at bekymre sig holder op, og den højeste lyksalighed vindes, så svarer det til at have Den Ønskeopfyldende Juvel. Bekymring og uro skal forsvinde fra tanke, ord og handling.

Øst Godavari

Øst Godavari er et distrikt i delstaten Andhra Pradesh. Befolkningsmæssigt er det delstatens største distrikt med en befolkning på omkring 5.500.000 her i 2022.

Åndedrætskontrol

- **pranayama**

Åndelig vejledning

- **upadesa**

Åndelig visdom

- **jnana**

I Sin tale fra den 04. oktober 1989 siger Sai Baba: "I vedantisk sprogbrug defineres jnana som 'at erkende Den eneste Ene'. Det vil sige at se Den Ene i de mange – enheden i mangfoldigheden."

Åndelige

- **adhyathmic**

Åndelige aspiranter

- **sadhaka'er**

Åndelige forhold

- **sadhak**

Åndelige retrætesteder

- **kuteerams**

Åndelige øvelser

- **sadhana**

Ordet sadhana betyder Guddommelig Rigdom, hvilket er den største skat, der findes på Jorden. Begrebet 'sadhana' rummer et utal af mulige åndelige øvelser. Som eksempler kan nævnes: Gentagelse af Guds navn, meditation, at iagttage mental stilhed, konstant at ihukomme Gud, at se Gud i alt, at tage Gud med sig overalt hvor man færdes, at synge til Herrens pris og at forestille sig, at alt hvad man hører, er Guds stemme. I Summer Showers in Brindavan 2000, kapitel 13 siger Sai Baba desuden: "Transformering af det dårlige til det gode er åndelig øvelse. Det at udrense det dårlige og erstatte det med det gode er det, åndelige øvelser drejer sig om."

I Sin tale den 02. maj 2006 siger Sai Baba: "Men hvad er sadhana? Sadhana = sa + dhana. Stavelsen 'sa' i ordet sadhana betyder erkendelse af Det Guddommelige, at være i Det Guddommeliges nærhed, at opleve åbenbaringen af Det Guddommelige og forening med Det Guddommelige. Det er den 'dhana' (rigdom), som mennesket skal erhverve sig og skatte.

